

„Сажетак енциклопедије посланикових хадиса“

موسوعة الأحاديث النبوية

صربي

Српски

الْمُنْتَقَى

مِنْ

مُوسَى عَزَّ وَجَلَّ وَالْحَارِثِ بْنِ النَّبَوِيِّ

اللغة الصربية

إعداد القسم العلمي

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالبروة

ح) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٦ هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات
المنتقى من موسوعة الأحاديث النبوية - صربي. / جمعية خدمة
المحتوى الإسلامي باللغات - ط ١. - الرياض ، ١٤٤٦ هـ
٤٥٤ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٦/١٦٥٠٧
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٥٢٤-٩٢-٣

Partners in Implementation

Content
Association

Rowad
Translation

Byenah

IslamHouse

This publication may be printed and disseminated by
any means provided that the source is mentioned and
no change is made to the text.

Tel : +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245-2836

www.islamiccontent.org

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног.

Увод

Захвала припада Аллаху, Господару свих светова. Нека је Божији благослов и мир на нашег веровесника Мухаммеда, на његову породицу, све асхабе (другове), и на оне који их буду следили у добру до Судњег дана.

Најбитније о чему муслиман мора повести рачуна, после Аллахове књиге (Кур'ана), јесте суннет Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када је у питању изучавање, ишчитавање, знање и пракса. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао: „О људи, оставио сам двоје, ако се будете чврсто придржавали тога, нећете никада залутати: Аллахову књигу и суннет Његовог посланика.“ Хадис бележи имам Малик. Узвишени Аллах је рекао: „Оно што вам Посланик да, то прихватите, а оно што вам забрани - оставите.“ [Ел-Хашр, 7] Услед тога, Организација Islamiccontent и Организација Рабва за да'ву и подизање друштвене свести посветили су се објављивању енциклопедије Посланикових хадиса, уз превод на различите светске језике. Узвишени Аллах нам је омогућио да се посебно издвоје одређени хадиси из ове енциклопедије којих је сваки муслиман потребан у погледу његове вере и дуњалука (овог света), уз сажети коментар на њих. То укључује појашњење значења хадиса и истицање одређених користи из њих. То смо скупили у сажету књигу коју смо назвали: „Сажетак енциклопедије посланикових хадиса“. У току је превод тих хадиса на све светске језике како би суннет Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, био доступан целом човечанству и како би сви од њега имали користи. Узвишеног Аллаха молимо да прими од нас ово дело, да га учини берићетним и искреним ради Његовог лица, те да награди све који су били од помоћи у припреми, преводу и дистрибуцији овог пројекта. Нека су благослови и мир на нашег веровесника Мухаммеда.

(1) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِأَمْرٍ مَّا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ».

وفي لفظ للبخاري: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَّا نَوَى». [صحيح] - [متفق عليه]

(1) – Преноси се од Омера сина Хаттаба, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Дела се вреднују према намери, и заиста сваком човеку припада само оно што је наумио. Па ко учини хиџру (ко се преселио из једног места у друго) ради Аллага и Његова Посланика, његова хиџра је ка Аллаhu и Његовом Посланику, а ко учини хиџру ради неке овосветске користи, или ради жене да је ожени, његова хиџра је за оно за што је наумио.” У верзији код Бухарије стоји: „Дела се вреднују према намерама и сваком човеку припада само оно што је намеравао.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у овом хадису истиче да се према намерама вреднују сва дела, и она која се тичу ибадета (обредословља) и она која се тичу међуљудских односа. У складу с тим, онај ко својим добрим делом жели неки интерес мимо Аллаховог задовољства добиће само то што је наумио без да има награду код Аллага. С друге стране, ко се добрим делом жели приближити Узвишеном Аллаhu, за њега ће бити награђен па чак и ако се радило о нечему свакидашњем, попут конзумирања јела и пића.

Након тога, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, навео је пример како би боље појаснио какав утицај има намера на дела која су по својој вањштини идентична. Наиме, онај ко учини хиџру са намером да постигне Аллахово задовољство, његова хиџра ће бити примљена и шеријатски исправна, и биће

награђен због искрености. А онај ко учини хиџру ради овосветске користи, попут иметка, угледа, трговине или женидбе, неће остварити осим оно што је намеравао, и неће имати никакве награде на ономе свету.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на искреност. Дакле, Узвишени Аллах прихвата само она дела која су учињена ради Његовог лица.
2. Дела са којима се исказује покорност Аллаху, уколико се чине само ради обичаја, човек неће имати награду за њих. Међутим, ако их уради са намером да се Аллаху приближи, тада ће бити изузетно награђен.

(4560)

(2) – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ» متفق عليه.
ولمسلم: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(2) – Од Аише, Аллах био задовољан њоме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Онај ко уведе у нашу веру оно што није од ње, то му се одбија.“ Овај хадис бележе Бухари и Муслим, а код Муслима се такође наводи: "Ко уради дело које није засновано на нашој вери, оно му се одбија.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да онај ко измисли у вери нешто ново или уради дело које није засновано на Кур'ану и Суннету, то му се неће прихватити код Аллага.

Benefits from the Hadith:

1. Ибадети се заснивају искључиво на Кур'ану и Суннету. Према томе, не можемо Узвишеног Аллаха обожавати чинећи новотарије и измишљена дела.
2. Вера се не заснива на мишљењу и субјективном укусу. Напротив, она се темељи на слеђењу Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.
3. Овај хадис је доказ потпуности ове вере.
4. Новотарија представља све што се уведе у веру, а што није постојало за време Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, свеједно тицало се веровања, речи или дела.
5. Овај хадис представља темељ вере ислама и служи као вага за дела. Као што се за свако дело којим се не жели Аллахово Лице неће добити награда, исто важи и за свако делом које није засновано на Објави.
6. Новотарије које су забрањене тичу се вере, а не овосветских питања.

(4792)

(3) - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَعَجِبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ، قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَانَّهُ يَرَاكَ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ، قَالَ: «مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ» قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ أَمَارَتِهَا، قَالَ: «أَنْ تَلِدَ الْأُمَّةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْخُفَاءَ الْعُرَاءَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُيُوتِ» قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا عُمَرُ، أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟» قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهُ جِبْرِيْلُ، أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(3) – Омер ибнул-Хаттаб, Аллах био задовољан њиме, је рекао: „Једног дана, док смо седели код Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појави се човек у сасвим белом оделу, изразито црне косе, без трагова путовања на себи и нико од нас га није познавао. Седе до Аллаховог Посланика и прислони своја колена уз његова, своје руке спусти на бутине и рече: ‘О Мухаммеде, обавести ме шта је ислам!?’ Аллахов Посланик му рече: ‘Ислам је да сведочиш да нема истинског бога који заслужује да се обожава осим Аллаха и да је Мухаммед Аллахов посланик; да обављаш молитву, дајеш зекат, постиш месец рамазан и да обавиш хаџ (ходочашће у Меки), ако будеш у могућности.’ Тада рече непознати човек: ‘Истину си рекао!’” Омер каже: „Ми се зачудисмо, пита га, а затим му потврђује?” „Након тога човек поново упита: ‘Обавести ме шта је то иман (веровање)!?’ Аллахов Посланик, одговори: ‘Иман је да верујеш у Аллаха, у Његове анђеле, Његове књиге, Његове посланике, Судњи дан, и да верујеш у Аллахову одредбу, доброг и лошег.’ Човек опет рече: ‘Истину си рекао!’ Затим опет рече: ‘Обавести ме шта је одличност у веровању (ихсан)!?’ Аллахов Посланик му одговори: ‘Одличност у веровању (ихсан, перфекционизам) је да робујеш Аллаху као да Га видиш, јер ако ти Њега не видиш Он тебе види.’ ‘Обавести ме када ће бити Судњи дан.’ Аллахов Посланик одговори: ‘Онај кога питаш о томе не зна ништа више од оног који пита.’ Непознати човек упита: ‘Па обавести ме о предзнацима Судњег дана.’ Аллахов Посланик одговори: ‘Предзнаци Судњег дана су: да робиња роди себи господарицу, и да видиш голе, босе и сиромашне чобане како се надмећу у градњи високих зграда.’ Омер каже: ‘Затим непознати човек оде, а ја се мало задржах и Аллахов Посланик ме упита: ‘Омере, знаш ли ко је био онај човек!?’ Ја рекох: ‘Аллах и Његов Посланик то најбоље знају.’ Он онда рече: ‘То је био анђеол Џибрил (Габријел), дошао је да вас подучи вашој вери.’” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Омер ибнул-Хаттаб, Аллах био задовољан њиме, нам казује да се једном приликом Џибрил појавио међу њима у облику њима непознатог човека. Одећа му је била чисто бела и неупрљана, а коса изразито црне боје. На њему се није видео никакав траг путовања попут умора, прашњавости, рашчупаност косе или прљава одећа, а нико га од асхаба (другова Посланика) није познавао који су седели око Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Сео је испред Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, као што ученик седне пред учитеља па га је упитао шта је то ислам. Посланик му је одговорио да ислам обухвата сведочење два шехадета, редовно обављање пет намаза (молитва), давање зеката онима који су га потребни, пост месеца рамазана и обављање хаџа за оног ко је то у стању.

Џибрил му је казао да је истину рекао услед чега су се асхаби изненадили. Ако је поставио питање, то значи да не зна одговор на њега, међутим тај асхабима непознати човек је ипак потврдио одговор Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

Након тога, питао га је о иману (веровању) па му је Аллахов Посланик навео шест иманских рукнова. Први је веровање да Аллах постоји са свим Својим својствима савршенства и да је Он једини који заслужује да Га створења обожавају, затим веровање у почашћена Аллахова створења, анђеле које је Он створио од светла. Не противе Му се у ономе што им нареди, већ то послушно извршавају. Трећи имански рукн је веровање у књиге које је Узвишени објавио посланицима, попут Кур'ана, Теврата (Торе), Инцила и других. Следећи рукн је веровање у посланике који достављају људима веру као што су: Нух (Ноје), Ибрахим (Абрахам), Муса (Мојсије), Иса (Исус), а последњи Аллахов посланик је Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, као и у остале посланике и веровеснике. Пети имански рукн је веровање у Судњи дан у шта спада веровање у све што ће се десити

након смрти као што је живот у гробу, проживљење, обрачун, те да ће људи након тога бити награђени Џеннетом (Рајом) или кажњени Џехеннемом (Паклом). На концу, шести и последњи имански рукн је веровање да је Узвишени Аллах све одредио сходно Своме апсолутном знању и мудрости. Он је све то унапред већ записао да ће се десити, хтео је да се деси, све је то створио и дозволио да се реализује у стварности. Потом га је упитао о ихсану, одличности, перфекционизму, те му је Аллахов Посланик казао да ихсан представља стање када обожаваш Аллаха као да Га видиш, а ако ниси у стању достићи тај положај онда обожавај Аллаха свестан да Он тебе, засигурно, види. Први положај, који се зове мушахеде, већи је и вреднији, а други се зове муракабе и он је на nižем степену од првог.

Џибрил га после тога питао када ће наступити Судњи дан? Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му скреће пажњу на то да само Узвишени Аллах познаје и нико други од створења, нити онај који је упитан нити онај који пита.

Затим је упитао о предзнацима Судњег дана? Аллахов Посланик му је објаснио да је један од тих предзнака много заробљених жена и њихове деце или да ће деца својим родитељима изразито бити непослушна тако да ће се према њима понашати као да су им они њихови робови. Осим тога, предзнак Судњег дана је и то да ће пастири и сиромаси постати јако имућни, те ће се надметати у изградњи и украшавању велелепних објеката.

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је након свега асхабима (својим друговима) скренуо пажњу да је тај човек заправо био Џибрил. Дошао је како би се асхаби подучили њиховој исправној вери.

Benefits from the Hadith:

1. Лијеп карактер Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, будући да је седео заједно са својим друговима не истичући се од њих.
2. Прописано је бити пажљив и љубазан према ономе ко нас нешто пита како би своје питање изнео без икаквог притиска и страха.
3. Од бонтона према учитељу је и поступак Џибрила, нека је на њега Аллахов мир, када је понизно сео пред Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да би узео знање од њега.
4. Пет је рукнова ислама (делови на којима се темељи), а шест рукнова имана (веровања).
5. Када се у истом контексту спомену ислам и иман, тада се ислам односи на вањска дела, а иман на унутрашња.
6. Вера ислам се састоји од различитих степени. Први степен је ислам, други иман, а трећи и највреднији је ихсан.
7. Основа код онога ко пита јесте да не поседује знање с обзиром да га незнање мотивише да постави питање. Услед тога, асхаби су се зачудили Џибрилу када је поставио питање, а потом је потврдио одговор који је на њега добио.
8. Потребно је почети од најважнијег, а потом прећи на оно што је мање важно. Аллахов Посланик, је наине, објаснио ислам почевши од два шехадета (сведочења), а рукнове имана почевши од веровања у Аллаха.

9. Они који знају требају поставити питање ученима како би се подучили они који не знају.

10. Само Узвишени Аллах зна када ће наступити Судњи дан.

(4563)

(4) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(4) – Од Абдуллаха бин 'Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ислам је изграђен на пет темеља: сведочењу да нема бога који заслужује да се обожава осим Аллага, и да је Мухаммед Његов роб и Посланик, обављању намаза, давању зеката, обављању хаџа и посту месеца рамазана.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам Ислам упоређује са прецизно сазиданом зградом. Пет исламских рукува (темеља) представља темеље зграде, а остала прописана дела означавају надоградњу. Први исламски рукн су два шехадета (сведочења). Сведочење да нема бога који заслужује да се обожава мимо Аллага и да је Мухаммед Његов Посланик. Ова два сведочења представљају један рукн (темељ), не може се једно одвојити од другог. Дакле, роб је дужан да вербално потврди да је Узвишени Аллах Један и да само Он заслужује да Му се чини ибадет, те да делује у складу с тим, а нужно је и да потврди посланство Мухаммеду и да га следи. Други рукн је обављање намаза, што обухвата пет обавезних намаза током дана и ноћи: сабах, подне, икиндија, акшам и јација; са свим њиховим

шартовима, рукновима и ваџибима. Трећи рукн је давање обавезног зеката. То је обавезни материјални ибадет у одређеним врстама иметка. Даје се шеријатски прецизирана количина онима којима је намењен. Четврти рукн је обављање хаџа. То представља посету Меке како би се обавили прецизирани обреди којима се људи приближавају Узвишеном Аллаху. Пети рукн је пост месеца рамазана. Неопходно је суздржавање од јела, пића и осталих ствари које кваре пост од појаве зоре до заласка Сунца са намјером приближавања Узвишеном Аллаху.

Benefits from the Hadith:

1. Два шехадета међусобно су нераздвојна. Један није исправан без другог и услед тога, они су на позицији једног рукна.
2. Два шехадета представљају темељ вере. Ниједан говор нити дело неће бити уопште прихваћено без њих.

(65000)

(5) - عَنْ مُعَاذِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنْتُ رِذْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حِمَارٍ يُقَالُ لَهُ عُفَيْرٌ، فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ، هَلْ تَدْرِي حَقَّ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ، وَمَا حَقَّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟»، قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقَّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أُبَشِّرُ بِهِ النَّاسَ؟ قَالَ: «لَا تُبَشِّرْهُمْ، فَيَتَّكِلُوا».

[صحيح] - [متفق عليه]

(5) – Од Му'аза бин Џебела, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је рекао: „Био сам иза Веровесника, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на магарцу па ми је рекао: 'О Му'азе! Знаш ли које је Аллахово право код људи и које је право људи код Аллага?' Рекао сам: 'Аллах и Његов Посланик најбоље знају.' Он је рекао: 'Заиста је Аллахово право код људи да Га обожавају и да Му ништа не придружују, а право људи код Аллага јесте да Он не казни онога ко Му ништа не придружује.' Рекао сам: 'Аллахов Посланиче, да ли да обрадујем народ том радосном вешћу?' Рекао је: 'Немој, да не би занемарили чињење добрих дела и на то се ослонити.'” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава Аллахово право код људи, и право људи код Аллага. Наиме, Аллахово право је да само Њега обожавају и никога Му не придружују (не чине ширк - политеизам), а право људи је да Узвишени Аллах не казни онога ко Му није никога придружио у било којем Његовом праву. Након тога, Му'аз је упитао: „Аллахов Посланиче, да ли да људе обрадујем овом благодати?” Аллахов Посланик му је забранио да пренесе споменуто, бојећи се да се људи не ослоне на то.

Benefits from the Hadith:

1. Појашњење Аллаховог права којим је обавезао Своје робове, а то је да само Њега обожавају и никога више.
2. Појашњење права робова које имају код Узвишеног Аллаха којим је Он сам Себе обавезао из милости и благодарења према њима. То је да уведе у Рај оне који Га буду обожавали, те да их не казни.
3. У овом хадису се налази изузетно радосна вест за оне који само Аллаха обожавају и не придружују Му никога. Њихово пребивалиште ће бити Рај.
4. Му'аз је ипак пренео овај хадис људима пре смрти, бојећи се да не учини грех скривања знања.
5. Треба имати на уму да се неки хадиси не требају казати одређеним људима из бојазни да их не схвате на погрешан начин. То важи за хадисе на којима се не заснива нека конкретна пракса, нити прецизирана шеријатска казна.
6. Муслимани грешници ће бити под Аллаховом вољом. Ако буде хтео, казниће их, а ако буде хтео, опростиће им. У сваком случају, њихово коначно пребивалиште биће Рај.

(65007)

(6) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذٌ رَدِيفُهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ: «يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ»، قَالَ: لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ، قَالَ: «يَا مُعَاذُ»، قَالَ: لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ، ثَلَاثًا، قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا أُخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُوا؟ قَالَ: «إِذَا يَتَّكَلَمُوا». وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتِمًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(6) – Од Енеса бин Малика, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, једном приликом јахао, а иза њега је био Му'аз, па му се обратио рекавши: "Му'азе!" , а он му одговори: "Одазивам ти се, Аллахов Посланиче, и покоравам ти се." Затим га је поновно зовнуо: "Му'азе!" Он му опет одговори: "Одазивам ти се, Аллахов Посланиче, и покоравам ти се." Тако се поновило и трећи пут па му Посланик рече: "Нема ни једног роба који искрено из срца сведочи да нема истинског бога мимо Аллаха и да је Мухаммед Његов Посланик, а да га Узвишени неће забранити цехеннемској ватри." Му'аз га упита: "Аллахов Посланиче, хоћу ли то људима пренети како би се обрадовали?" "Не, онда ће се (погрешно) опустити.", одговори му Посланик. Међутим, Му'аз је пред крај свога живота ипак то људима казао из бојазни да не почини грех. [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Му'аз је једном приликом био иза Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, док су јахали животињу па га је Посланик позвао: "Му'азе!", и то је поновио три пута како би истакао важност тога што му жели саопштити.

Му'аз му је све време одговарао говорећи: "Одазивам ти се, Аллахов Посланиче, и покоравам ти се."

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, га је након тога обавестио да сваког човека који искрено тврди да нема истинског бога мимо Аллаха и да је Мухаммед Његов

Посланик, те пресели са овога света на том убеђењу, Аллах ће заштитити од цехенемске ватре.

Му'аз упита Аллаховог Посланика да ли да то каже људима како би се радовали том великом добру?

Но Посланик се побојао да ће се људи на то сувише ослонити, те да ће, као резултат тога, смањити чињење добрих дела.

Муаз је послушао Посланика и људима то није пренео. Међутим, пред крај свога живота то је ипак урадио бојећи се греха сакривања знања.

Benefits from the Hadith:

1. Понизност Аллаховог Посланика, што се огледа у томе да је Муаз седео иза њега на истој јахалици.
2. Аллахов Посланик је водио рачуна о томе како ће подучити своје асхабе. Му'аза је, наиме, три пута дозивао како би му привукао пажњу.
3. Један од услова исправности сведочења да нема истинског бога мимо Аллаха и да је Мухаммед Његов Посланик је потпуна искреност и тотална убеђеност без икакве сумње.
4. Они који су преселили са овога света као монотеисти, неће вечно остати у Паклу. Уколико у њега уђу ради почињених греха, изаћи ће накнадно када се буду очистили.
5. Вредност келимеи шехадета за онога ко их искрено потврди.
6. Дозвољено је људима не пренети знање у одређеним ситуацијама када ће штета преношења бити већа.

(7) – عن طارق بن أشيم الأشجعي رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَرَّمَ اللَّهُ مَالَهُ وَدَمَهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(7) – Преноси се од Тарика бин Ешјема ел-Ешце'ија, Аллах био задовољан њиме, да је рекао: "Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је рекао: 'Ко каже: 'Ла илахе иллаллах'- да нема истинског бога мимо Аллаха и узневерује у све друго, његов иметак и живот су заштићени (свети), а обрачун ће са њим свести Узвишени Аллах.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појашњава нам да онај ко посведочи да нема истинског бога мимо Аллаха, и занегира је све што се обожава мимо Њега и све вере осим ислама сматра неисправним - заштитио је свој иметак и живот (макар био део непријатељске војске на бојном пољу па бацио оружје и испољио ислам). Ми му судимо на основу онога што испољава и неће му се иметак одузети нити ћемо га лишити живота докле год не почини неки прекршај који ће проузроковати казну која то изискује у складу са исламским прописима.

Осим тога, Аллах ће свести рачун са њим на Судњем дану. Ако је био искрен, наградиће га, а ако не, казниће га.

Benefits from the Hadith:

1. Изговор да нема истинског бога мимо Аллаха и негирање било којег божанства мимо Њега је услов приликом прихватања ислама.

2. "Ла Илахе иллаллах", подразумева негирање свега што се обожава мимо Узвишеног Аллаха, од кипова, гробова и томе слично, те да се само Аллаху обредословља упућују.
3. Ко испољи монотеизам и буде се придржавао његових начела, биће заштићен све док не испољи нешто што се томе противи.
4. Иметак, част и крв муслимана су свети и недодирљиви осим ако правда захтева другачије.
5. На овом свету прописи се примењују сходно вањштини, а на оном људи ће бити обрачунати у складу са њиховим намерама и циљевима.

(6765)

(8) – عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْمُوجِبَاتَانِ؟ فَقَالَ: «مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ» [صحيح] - [رواه مسلم]

(8) – Цабир, Аллах био задовољан њиме, преноси да је неки човек дошао Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па га је упитао: „Аллахов Посланиче, које су то две обавезујуће ствари?“ Он му одговори: „Ко умре не чинећи ширк Аллаху, ући ће у Рај; а ко умре чинећи Му ширк, ући ће у Пакао.“
[صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Дакле, неки човек је упитао Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о ономе што ће неминовно одвести човека у Рај и ономе што ће га одвести у Пакао. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појаснио му је да је оно што ће одвести човека у Рај то да умре као монотеиста,

tј. да је само Аллаха Јединог обожавао, те Му никога није придружио у Његовом праву. С друге стране, оно што ће неминовно човека одвести у Пакао, то је да умре као многобожац (ар. мушрик), тј. да је чинио Аллаху ширк у улухијјету (обожавању), или рубубијјету (делима која су искључиво својствена Господару) или у Његовим именима и својствима.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност монотеизма се огледа у томе да онај ко умре не чинећи Аллаху ширк ући ће у Рај.
2. Опасност ширка се огледа у томе да онај ко умре чинећи Аллаху ширк завршиће у Паклу.
3. Муслимани грешници ће бити под Аллаховом вољом. Ако буде хтео, казниће их, а ако буде хтео, опростиће им. У сваком случају, њихово крајње пребивалиште биће Рај.

(65008)

(9) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلِمَةً وَقُلْتُ أُخْرَى، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَاءَ دَخَلِ النَّارَ» وَقُلْتُ أَنَا: مَنْ مَاتَ وَهُوَ لَا يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ الْجَنَّةَ. [صحيح] - [متفق عليه]

(9) – Абдуллах бин Мес'уд, Аллах био задовољан њиме, преноси: Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао је једно, а ја сам додатно појаснио. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао: "Ко умре чинећи Аллаху ширк, ући ће у Пакао," а ја сам додао: "Ко умре не чинећи Аллаху ширк, ући ће у Рај." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да онај ко преусмери чињење ибадета некоме другом мимо Аллаха, као што је дова и тражење помоћи, те умре у таквом стању, биће од становника Пакла. Ибн Мес'уд се на то надовезао казавши да онај ко умре, а није чинио Аллаху ширк уопште, успеће и ући ће у Рај.

Benefits from the Hadith:

1. Дова је ибадет који се не сме упућивати никоме мимо Узвишеног Аллаха.
2. Велика је вредност тевхида. Онај ко умре уз тевхид ући ће у Рај, па макар био кажњен ради греха које је чинио.
3. Ширк је јако опасан грех будући да онај ко умре чинећи ширк, ући ће у Пакао.

(10) - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ: «إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ فَادْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(10) – Од Ибн Аббаса, нека је Аллах задовољан њиме, преноси се да је рекао: Посланик, саллаллаху 'алејхи ве селлем, рекао Му'азу ибн Џебелу када га је послао у Јемен: „Заиста ћеш доћи међу народ који су следбеници Књиге. Када дођеш међу њих, позови их да посведоче да нема божанства осим Аллаха и да је Мухаммед Аллахов Посланик. Ако ти се у томе покоре, обавести их да им је Аллах прописао пет дневних молитви током дана и ноћи. Ако ти се у томе покоре, обавести их да им је Аллах прописао давање милостиње (зекат), која се узима од њихових богатих и даје њиховим сиромашнима. Ако ти се и у томе покоре, чувај се да не узмеш најбоља добра из њихове имовине и чувај се да неком неправду учиниш па да замоли Аллаха против тебе, јер између његове дове и Аллаха нема препреке.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Када је Посланик, мир над њим, послао Му'азу ибн Џебела, нека је Аллах задовољан њиме, у Јемен као позивача у веру и учитеља, објаснио му је да ће се суочити са народом који су хришћани, како би био спреман за сусрет са њима. Потом му је наредио да започне своју мисију позивањем на најважније ствари, корак по корак. Прво их позива да поправе своје веровање, тако што ће посведочити да нема божанства осим Аллаха и да је Мухаммед Његов посланик, јер тиме улазе у ислам. Када прихвате

ту истину, наредиће им да обављају молитву, јер је она највећа обавеза након монотеизма (веровања у Аллахову једноћу). Када почну обављати молитву, наредиће богатима да дају зекат од своје имовине својим сиромашним суграђанима. Затим их је упозорио да не узимају најбољи део имовине, јер је обавеза давање осредњег дела. Потом га је саветовао да се клони неправде, како угњетени не би упутили молбу против њега, јер је молба угњетеног увек примљена.

Benefits from the Hadith:

1. Значење сведочења да нема божанства осим Аллаха је да се обожава само Аллах, а да се остави обожавање свега осталог осим Њега.
2. Значење сведочења да је Мухаммед Аллахов посланик је:
3. - вера у њега,
4. - у Објаву са којом је дошао
5. - и потврда да је он последњи Аллахов посланик послат човечанству.
6. Обраћање ученом човеку или ономе ко има сумње није исто као обраћање неуком човеку; због тога је Посланик упозорио Му'аза рекавши: „Заиста ћеш доћи међу народ који су следбеници Књиге.“
7. Важно је да муслиман буде упућен у своју веру, како би се ослободио сумњи које подстичу они који уносе забуну, што се постиже трагањем за знањем.
8. Вера јевреја и хришћана је ништавна након посланства Мухаммеда, мир над њим, и они неће бити међу спасенима на Судњем дану осим ако не прихвате ислам и поверују у Посланика, мир над њим.

(11) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلَ مِنْكَ؛ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ» . [صحيح] - [رواه البخاري]

(11) – Од Ебу Хурејре, нека је Аллах задовољан њиме, преноси се да је рекао: "Речено је: 'Аллахов Посланиче, ко ће бити најпречи да се за њега заговараш на Судњем дану?' Посланик, саллаллаху 'алејхи ве селлем, одговорио је: 'Мислио сам, Ебу Хурејре, да ме нико неће питати о овоме пре тебе, због твоје жеље за учењем хадиса. Најпречи људи да се за њих заговарам на Судњем дану биће они који кажу: 'Нема божанства осим Аллага,' искрено из свог срца или душе.'" [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Посланик, мир над њим, обавештава да ће најпречи да се он за њих заговара на Судњем дану бити они који искрено кажу: „Нема божанства осим Аллага“ из срца, што значи да нема никога достојног обожавања осим Аллага, и да буду чисти од многобоштва и лицемерства.

Benefits from the Hadith:

1. Потврда да ће Посланик, мир над њим, имати заступништво (шефаат) на Судњем дану и да ће то заступништво бити само за монотеисте, оне који верују једино у Аллага.

2. Његово заговарање представља његову молбу Аллаху да монотеисти који су заслужили Џехеннем (Пакао) не уђу у њега, или да они који су већ ушли буду извучени из њега.
3. Вредност искрене речи Аллахове једноће и њен велики утицај.
4. Остварење речи монотеизма долази кроз знање о њеном значењу и поступање у складу са њом.
5. Вредност Ебу Хурејре, нека је Аллах задовољан њиме, и његова велика посвећеност стицању знања.

(3414)

(12) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ - أَوْ بَضْعٌ وَسِتُّونَ - شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(12) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Иман (веровање) се састоји из седамдесет и неколико делова, или шездесет и неколико делова. Највећи део имана јесте говор: 'Ла илахе иллаллах - Нема истинског Бога осим Аллага', а најмањи његов део јесте уклањање сметње са пута, а и стид је део имана.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да се веровање састоји од многих делова који представљају, заправо, различите облике дела, убеђења и говора.

Највећи и највреднији део имана јесте да човек каже да нема истинског бога мимо Аллаха, уз познавање значења тога и уз праксу која то потврђује.

Најмањи вид веровања јесте да се уклони оно што смета пролазницима.

Након свега тога, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, учи нас и да је стид део имана, а то је особина која човека наводи да ради добра дела, те да се клони лоших.

Benefits from the Hadith:

1. Иман се састоји од многих делова. Једни су бољи од других.
2. Иман се састоји од речи, дела и убеђења.
3. Стид од Аллаха значи да те Он не види тамо где ти је забрањено да будеш, и да не изостанеш са места где ти је наређено да се нађеш.
4. Спомен броја у овом хадису не указује на ограничење. Израз хадиса, наиме, указује да делова имана има много и на овај начин класични Арапи су се знали изражавати.

(6468)

(13) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ» قُلْتُ: إِنَّ ذَلِكَ لَعَظِيمٌ، قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ؛ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ» قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(13) – Абдуллах бин Мес'уд, Аллах био задовољан њиме, преноси: Упитао сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: "Који је грех највећи?", а он је одговорио: "Да сматраш Аллаху некога равним, а Он те је створио." Ибн Мес'уд му потом каза: "Заиста је то велико! А који је грех након њега највећи?" Посланик рече: "Да убијеш своје дете из страха од сиромаштва." Ибн Мес'уд поново упита: "А након њега?" "Да учиниш блуд са супругом свога комшије", одговори Посланик. [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је упитан о највећем греху, па је рекао: да је то ширк који представља сматрање некога Аллаху равним по питању улухијјета (божанства), рубубијјета (господарства) или Његових имена и својстава. Овај грех Узвишени Аллах ће опростити само ако се човек покаје, а уколико неко умре чинећи га, вечно ће у Паклу боравити. Затим је споменуо грех да човек усмрти своје дете из страха да му не могне приуштити храну. Бесправно убиство је забрањено, али овај грех ће бити већи уколико убијени припада породици убице. Осим тога, овај грех ће бити већи уколико циљ убице буде бојазан да убијени неће имати прилику да користи Аллахову опскрбу. После тога, Посланик је навео грех да човек учини блуд са супругом свога комшије. Блуд је забрањен, али овај грех ће бити опаснији уколико особа с којом је учињен буде супруга комшије који има шеријатски загарантовано право на добротинство и лепо опхођење.

Benefits from the Hadith:

1. Греси се разликују по њиховој штетности као што се добра дела разликују по вредности.
2. Највећи грех је чињење ширка Аллаху, затим чедоморство из страха да дете не остане без опскрбе, те напослетку блуд са супругом комшије.
3. Опскрба је у Аллаховим рукама и Он је Тај Који ту опскрбу гарантује Својим створењима.
4. Велико је право комшије. У складу с тим, узнемиравати њега горе је него узнемиравати некога другог.
5. Створитељ је Једини који заслужује да Му се чини ибадет, дакле само Њему и никоме другом.

(5359)

(14) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشَّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(14) – Од Ебу Хурејре, нека је Бог задовољан њиме, преноси се да је рекао: Посланик, нека су на њега Божији мир и благослов, је казао: Аллах, нека је Он узвишен и благословен, рекао је: "Ја сам Себи довољан и не треба Ми друг. Ко учини неко дело у Моје име и у име неког другог, Ја ћу га препустити том другом." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, мир над њим, преноси да је Аллах, рекао да је Он је најмање потребан супарника у ибадету, јер је богат и независан од свега. Ако човек учини неко дело покорности и посвети га и

Аллаху и неком другом, Аллах ће га одбацити и неће га примити, већ ће га вратити ономе ко га је учинио. Због тога је неопходно да сва дела буду искључиво посвећена Аллаху, јер Узвишени прихвата само оно што је учињено искрено у Његово име.

Benefits from the Hadith:

1. Упозорење на многобоштво у свим његовим облицима, јер оно спречава прихватање дела.
2. Свесност о Аллаховој самодовољности и величини помаже у постизању искренности у делима.

(3342)

(15) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى». [صحيح] - [رواه البخاري]

(15) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Сви ће из мога уммета ући у Џеннет (Рај) осим оних који то одбију.” Асхаби рекоше: „Аллахов посланиче, а ко ће то одбити?” „Онај ко ми буде покоран ући ће у Џеннет, а онај ко ми буде непокоран, такав је одбио”, одговори им он. [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам казује да ће сви припадници његовог уммета (припадници ислама) ући у Џеннет (Рај) осим оних који то одбију.

Асхаби га тада упиташе: „А ко ће то одбити, Аллахов Посланиче?!”

Он им одговори: „Онај ко се буде покоравао Посланику ући ће у Џеннет, а онај ко му буде исказивао непослушност и ко се буде опирао шеријату, такав је одбио улазак у Џеннет услед својих неваљалих поступака.”

Benefits from the Hadith:

1. Покоравање Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, спада у покоравање Узвишеном Аллаху. Исто важи и обратно, ко буде непослушан Посланику, такав је непослушан и Аллаху.
2. Покорност Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, доводи до Џеннета (Раја), а непослушност њему води ка Џехеннему (Паклу).
3. Радосна вест за припаднике ислама који су покорни Посланику. Сви ће они ући у Џеннет осим оних који су били непослушни Аллаху и Његовом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега.
4. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, водио је бригу о своме уммету и силно је настојао да буду упућени на Прави пут.

(4947)

(16) - عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا تُظَرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ؛ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(16) – Од Омера ибнул-Хатаба, нека је Аллах задовољан њиме, преноси се да је рекао: "Чуо сам Посланика, саллаллаху 'алејхи ве селлем, како каже: 'Не претерујте у мом хваљењу као што су хришћани претерали у хваљењу (Исуса) сина Мерјеминог. Ја сам само Његов роб, па реците: ‘Аллахов роб и посланик.’“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Посланик, мир над њим, забрањује претераност и прекорачење граница дозвољеног у његовом хваљењу и описивању особинама које су својствене само Аллаху, или тврдњама да он (без Објаве) зна недокучиво, или да се призива заједно са Аллахом, као што су хришћани учинили са Исусом, сином Мерјеминим, мир над њим. Затим је објаснио да је он само роб од Аллахових робова и наредио да о њему кажемо: „Аллахов роб и посланик.“

Benefits from the Hadith:

1. Упозорење на прекорачење граница дозвољеног у величању и хваљењу, јер то води ка многобоштву.
2. Оно на шта је Посланик, мир над њим, упозорио, догодило се и у овом Уммету (заједници муслимана). Једна група је претерала у величању Посланика, друга у величању чланова његове породице, а трећа у односу према добрим људима, што их је довело до многобоштва.
3. Посланик, мир над њим, описао је себе као Аллаховог роба како би показао да је он створење потчињено

Аллаху и да му се не сме приписивати ништа што је својствено само Господару.

4. Посланик, мир над њим, описао је себе као Аллаховог посланика, како би указао да је он послат од Аллаха, па је обавеза веровати му и следити га.

(3406)

(17) – عن أنس رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالتَّائِسِ أَجْمَعِينَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(17) – Од Енеса, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нико од вас неће бити потпуне вере све док му не будем дражи од родитеља, детета и свих људи." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавештава нас да муслиман неће имати потпуно веровање све док не буде дао предност љубави према њему над љубављу према својој мајци, оцу, сину, ћерки и свим људима. Ова љубав изискује покорност њему и његово помагање, те да му се не чини непослушност.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је волети Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и давати предност њему над било којим створењем.
2. Знак потпуне љубави према Посланику је помагање његовог суннета (праксе), улагањем себе и свог иметка.

3. Љубав према Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подразумева да му се човек покорава у ономе што је наредио, да му се верује у оно што је обавестио, да избегава оно што је забранио и да га следи уз избегавање било каквих новотарија.
4. Право Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је веће и приоритетније од права било којег човека, услед тога што је он узрок наше упуте, нашег спасења од Џехенма и уласка у Џеннет (Рај).

(5953)

(18) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «دَعُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِسُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(18) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Не питајте ме у вези с оним што вам не говорим! Народе који су били пре вас упропастило је њихово прекомерно запиткивање и разилажење с веровесницима. Оно што вам забраним - тога се клоните, а оно што вам наредим - то чините колико можете.“

[صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, спомиње да постоје три врсте шеријатских прописа: Прописи о којима је прећутено, забране и наредбе.

Прва врста: Прописи о којима је шеријат прећутао, тј. није их дефинисао, а основа код ствари јесте необавезност. Када је реч о периоду Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, било

је обавеза да се о њима не распитује, из бојазни да их Објава не нареди, односно не забрани. Такве прописе, Узвишени Аллах је из Своје милости, прећутао (опростио). А након његове смрти, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ако је питање постављено у сврху тражења фетве (правне децизије) или подучавања о ономе што је потребно за веру, то је дозвољено, штавише, наређено је. Међутим, ако је постављено с намером прекомерног испитивања или цепидлачења, онда је то оно на шта се мисли у овом хадису кад се каже да се не постављају питања; јер то може довести до ситуације сличне оној која се десила синовима Израиловим. Њима је наређено да закољу краву, и да су заклали било коју краву, испунили би заповед, али су поставили многа питања па им је заповед постала тежа.

Друга врста: Забране. То су дела за чије остављање постоји награда, а за чије чињење има казна. Због тога, таква дела је обавеза потпуно оставити.

Трећа врста: Наредбе. То су дела за чије чињење постоји награда, а за чије остављање постоји казна. Због тога, обавезни смо ова дела чинити сходно нашим могућностима.

Benefits from the Hadith:

1. Треба се посветити ономе што је најважније и што је потребно, а оставити оно што тренутно није потребно, и не бавити се постављањем питања о стварима које се још нису десиле.
2. Забрањено је постављати питања која би могла довести до компликовања ствари и отварања врата сумњама које воде до мноштва разилажења.
3. Наређено је остављање свих забрањених ствари јер не постоји тешкоћа у њиховом избегавању, због чега је забрана уопштена.

4. Наређено је извршавање обавеза сходно могућностима, јер то може проузроковати потешкоће или бити изван нечијих могућности.
5. Забрана прекомерног постављања питања: учењаци су поделили питања у две категорије:
 6. 1. Питања која су постављена у сврху учења онога што је потребно за веру, и то је наређено. У ову категорију спадају питања асхаба.
 7. 2. Питања која су постављена с намером прекомерног испитивања и цепидлачења, и то је оно што је забрањено.
8. Упозорење овом уммету да не одступа од свог Посланика, као што се десило народима пре њих.
9. Прекомерно постављање питања о ономе што није потребно и разилажење у питањима са посланицима узрок су пропасти, посебно када је реч о стварима које се не могу докучити, попут питања гајба (невидљивог света) која само Узвишени Аллах зна, и стања на Судњем дану.
10. Забрањено је постављати замршена питања. Ел-Евза'и је рекао: „Када Аллах жели ускратити Своме робу благослов знања, стави на његов језик погрешне речи (реторичке варке). Видео сам да су такви људи најмање упућени у знање.“ Ибн Вехб преноси да је чуо Малика како каже: „Бескорисна/деструктивна расправа уклања светлост знања из срца човека.“

(19) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَن بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

[صحيح] - [رواه البخاري]

(19) – Од Абдуллаха бин 'Амра, Аллах био задовољан њима, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Преносите и доставите од мене, па макар и један ајет, и нема сметње да приповедате од Израелићана, а ко на мене намерно слаже, нека себи припреми место у Ватри.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Посланик, нека су на њега мир и благослов, наређује преношење знања од њега, било из Кур'ана или Суннета, па макар то била и мала ствар попут ајета из Кур'ана или попут хадиса, под условом да онај који преноси има знање о ономе што преноси и чему позива. Затим је Посланик, нека су на њега мир и благослов, појаснио да није спорно приповедати од Израелићана о догађајима који су им се десили, под условом да то не буде у супротности са нашим шеријатом. Затим је упозорио на лагање на њега, те рекао да онај ко намерно слаже на њега, нека себи припреми пребивалиште у Ватри.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицање на преношење Божије науке, и да је човек дужан да пренесе оно што је научио и разумео, па макар то било и мало.
2. Обавеза тражења шеријатског знања како би се могао исправно обожавати Бог и преносити Његов шеријат на правилан начин.

3. Обавеза је проверити исправност било ког хадиса пре његовог преношења или ширења, како би се избегао потпадање под ово строго упозорење.
4. Подстицање на истину у говору и опрезност у приповедању, како се не би пало у лаж, посебно када је у питању Божији шеријат.

(3686)

(20) – عن المقدم بن معد يكرب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَلَا هَلْ عَسَى رَجُلٌ يَبْلُغُهُ الْحَدِيثُ عَنِّي وَهُوَ مُتَكَيِّ عَلَى أَرِيكَتِهِ فَيَقُولُ: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ، فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَلَالًا اسْتَحَلَلْنَاهُ، وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ حَرَامًا حَرَّمْنَاهُ، وَإِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا حَرَّمَ اللَّهُ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه]

(20) – Ел-Микдам бин Ма'ди Кериб, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Доћи ће време када ће некоме човеку бити достављен хадис од мене, а он ће бити наслоњен на свој лежају па ће казати: 'Између нас је Аллахова Књига. Оно што је у њој халал и ми ћемо третирати дозвољеним, а оно што је харам и ми ћемо сматрати забрањеним.' Међутим, оно што забрани Аллахов Посланик је исто као када Аллах забрани!” [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي] [وابن ماجه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да се приближило време када ће се неком човеку, наслоњеном на свом лежају, пренети хадис, а он ће рећи: „Међу нама Аллахова Књига суди и она нам је довољна. Шта се у њој сматра халалом и ми ћемо га тако сматрати, а шта је у њој харам и ми ћемо га тако третирати.” Потом, Аллахов Посланик нам је

(21) - عن عائشة أم المؤمنين وعبد الله بن عباس رضي الله عنهما قالا: لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَفِقَ يَطْرَحُ حَمِيصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ، فَإِذَا اعْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ وَهُوَ كَذَلِكَ: «لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ» يُحَدِّثُ مَا صَنَعُوا. [صحيح] - [متفق عليه]

(21) – Преноси се од Аише и Абдуллаха бин Аббаса, Аллах био задовољан њима, да су рекли: "Када се Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, приближио смртни час, стављао би кошуљу на лице, а када би му постало тешко, лице би откривао. У таквом стању, он је рекао: 'Нека је Аллахово проклетство на јевреје и хришћане. Градили су богомоље на гробовима њихових веровесника.' Тиме је упозоравао на њихове поступке." [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аиша и Ибн Аббас, Аллах био задовољан њима, нам казују да када је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, био на смртној постељи стављао је платно на своје лице, па када би му било тешко дисати ради смртних мука, лице би откривао. У таквом тешком положају, Посланик је призвао Аллахово проклетство на јевреје и хришћане, те да буду удаљени од Његове милости, будући да су градили богомоље на гробовима њихових веровесника. Да то није толико опасно, Посланик то у оваквој прилици не би споменуо. Ради тога, нама је забрањено да опонашамо хришћане и Јевреје по овом питању и наређено нам је да затворимо све путеве који воде ка ширку.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је градити џамије на гробовима веровесника и добрих људи, макар се клањало само Аллаху, јер то води у ширк (многобоштво).

2. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је јако водио рачуна о тевхиду (монотеизму) и много се прибојавао величања гробова, јер то води у многобоштво.
3. Дозвољено је проклињати јевреје и хришћане, те и све оне који чине дела која и они раде.
4. Градња на гробовима је обичај јевреја и хришћана, а у овом хадису се наводи изричита забрана опонашања истих у томе.
5. У споменутој забрани потпада и пуко обављање намаза на гробовима или према њима, макар се ту и не изградила џамија.

(3330)

(22) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم: «اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا، لَعَنَّ اللَّهُ قَوْمًا اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ». [صحيح] - [رواه أحمد]

(22) – Од Ебу Хурејре, нека је Аллах задовољан њиме, преноси се да је Посланик, мир над њим, рекао: „Боже, немој учинити мој гроб идиолом. Аллах је проклео народ који је своје гробове својих посланика претворио у богомоље.” [صحيح] - [رواه أحمد]

Explanation:

Посланик, мир над њим, молио је свог Господара да његов гроб не постане као идол који људи обожавају преко величања и окретања према њему приликом обредословља. Затим је обавестио да је Аллах удаљио и искључио из Своје милости оне који су од гробова посланика направили богомоље, јер претварање гробова у богомоље води ка њиховом обожавању и сујевјерјима око њих.

Benefits from the Hadith:

1. Прекорачење прописаних граница у вези са гробовима посланика и добрих људи може довести до њиховог обожавања мимо Аллаха, па је неопходно бити опрезан према путевима који воде у многобоштво.
2. Није дозвољено да се посећују гробови ради њиховог величања или обављања било каквог обреда поред њих, без обзира на то колико је покојник био близак Аллаху, Узвишеном.
3. Забрањено је градити богомоље на гробовима.
4. Забрањено је обављати молитву поред гробова, чак иако н изграђена богомоља, изузев погребне молитве (ценазе намаза) ако н пре тога обављена над преминулим.

(3336)

(23) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ». [حسن] - [رواه أبو داود]

(23) – Од Ебу Хурејре, нека је Аллах задовољан њиме, преноси се да је Посланик, саллаллаху 'алејхи ве селлем, рекао: „Не правите од својих кућа гробове, и не чините мој гроб местом празновања. Упућујте благослове (салавате) на мене, јер ваши благослови (салавати) стижу до мене где год да сте.“ [حسن] - [رواه أبو داود]

Explanation:

Посланик, мир над њим, забрањује запостављање молитве у кућама, како оне не би постале попут гробова у којима се не обавља молитва (намаз). Забранио је учестало посећивање његовог гроба и редовно окупљање на њему, јер то може постати средство

које води ка многобоштву. Наредио је да се упућују благослови (салавати) на њега са било ког места на земљи, јер ће му оне стићи и од ближњих и од далеких људи подједнако, тако да нема потребе за честим одласком на његов гроб.

Benefits from the Hadith:

1. Забрана запостављања кућа као места обожавања Аллаха, Узвишеног.
2. Забрањено је кренути на пут само ради посете гроба Посланика, мир над њим, јер је наредио да се уче салавати на њега и обавестио да ће му они стићи. Путовање се врши ради посете његове џамије и обављања молитве у њој.
3. Забрањено је правити од посете гробу Посланика, мир над њим, празник, тако што ће се понављати посета на одређени начин и у одређено време. Ово важи и за посету било ком гробу.
4. Част коју је Посланик, мир над њим, стекао код свог Господара огледа се у прописаности учења салавата и селама за њега у сваком времену и на сваком месту.
5. Пошто су асхаби - другови Посланика знали за забрану клањања поред гробова, Посланик, мир над њим, забранио је да куће буду попут гробова, односно места у којима се не обавља молитва.

(3350)

(24) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ ذَكَرَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَنِيْسَةً رَأَتْهَا بِأَرْضِ الْحَبَشَةِ، يُقَالُ لَهَا مَارِيَّةٌ، فَذَكَرَتْ لَهُ مَا رَأَتْ فِيهَا مِنَ الصُّوْرِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أُولَئِكَ قَوْمٌ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الْعَبْدُ الصَّالِحُ، أَوِ الرَّجُلُ الصَّالِحُ، بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوْرَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(24) – Од Аише, мајке правоверних, Аллах био задовољан њоме, се преноси: да је Умму Селеме споменула Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, Маријину цркву коју је видела у Абисинији, а у којој су биле слике и кипови. Посланик јој је рекао: "Ти људи, када би међу њима био неки добар човек па умро, на његовом гробу би изградили богомољу, те би нацртали слике и направили те кипове. Они су код Узвишеног Аллага на Судњем дању најгора створења." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Умму Селеме, мајка правоверних, споменула је Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је запазила једну цркву, коју су називали Марија, када је била у Абисинији. Нагласила је како се у њој налазе слике, украси и кипови, ишчуђујући се томе. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појаснио јој је шта је довело до настанка тих слика и кипова. Рекао јој је, наиме: "Ту су били људи који би, када би добар човек међу њима умро, на његовом гробу изградили богомољу у којој би клањали, па су цртали слике и правили кипове." Осим тога, Посланик јој је истакао да су то најгори људи код Узвишеног Аллага јер њихово дело одводи у ширк.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је градити џамије на гробовима, обављати намаз код њих, а исто тако забрањено је и уповавање умрлих у џамијама. Знати то је од изнимне важности како

(25) – عن جندب رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ يَحْمِسُ وَهُوَ يَقُولُ «إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا! أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ! إِنِّي أَنهَاكُمُ عَنْ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(25) – Цундуб ибн Абдуллах, нека је Аллах задовољан њиме, каже: "Чуо сам Веровесника, саллаллаху 'алејхи ве селлем, пет дана пре његове смрти како је рекао: ‘Ја сам, заиста, чист пред Аллахом да од вас имам присног пријатеља, јер ме је Аллах узео за присног пријатеља, као што је и Ибрахима узео за присног пријатеља. Да сам узимао неког из мог уммета за присног пријатеља, узео бих Ебу Бекра. Знајте да су они који су били пре вас на гробовима својих веровесника и добрих људи правили храмове. Ви немојте правити џамије на гробљима. Заиста вам то забрањујем.’” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, мир над њим, обавестио је о свом узвишеном положају код Аллаха Узвишеног, достигавши највиши степен љубави, као што је то постигао и Ибрахим, мир над њим. Због тога је порекао да има неког присног пријатеља мимо Аллаха, јер је његово срце испуњено љубављу према Аллаху Узвишеном. Да је имао присног пријатеља међу људима, то би био Ебу Бекр ес-Сиддик, нека је Аллах задовољан њиме. Затим је упозорио на прекорачење дозвољених граница у љубави, као што су то учинили Јевреји и Хришћани са гробовима својих посланика и добрих људи, док их нису претворили у божанства којима су се клањали мимо Аллаха. Они су градили богомоље и храмове на њиховим гробовима. Посланик, мир над њим, забранио је свом уммету да поступају на исти начин као они.

Benefits from the Hadith:

1. Врлина Ебу Бекра ес-Сиддика, нека је Аллах задовољан њиме, и чињеница да је он најбољи међу асхабима и најприкладнији за наследника Посланика, мир над њим, након његове смрти.
2. Грађење богомоља на гробовима један је од лоших поступака претходних народа.
3. Забрана коришћења гробова као места за обожавање – клањање на њима или према њима, или градња џамија и купола над њима – као мера предострожности од упадања у многобоштво због тога.
4. Упозорење на претерано величање добрих људи, јер то води у многобоштво.
5. Озбиљност онога на шта је Посланик, мир над њим, упозорио, с обзиром на то да је на томе инсистирао пет ноћи пре своје смрти.

(3347)

(26) – عن أبي الهيثاج الأَسدي قال: قَالَ لِي عَيِّي بِنُ أَبِي طَالِبٍ: أَلَا أْبْعَثُكَ عَلَى مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ أَنْ لَا تَدْعَ تِمْتَالًا إِلَّا طَمَسْتَهُ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَيْتَهُ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(26) – Ебул-Хејџац ел-Еседи је рекао: "Алија бин Еби Талиб ми је рекао: 'Желиш ли да те задужим оним чиме је мене Аллахов Посланик задужио? Сруши сваки кип и поравнај сваки гроб на који наиђеш!'" [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је слао своје асхабе (другове) да руше кипове и уништавају слике на којима је било представљено нешто што има душу.

Осим тога, давао им је заповеди и да поравнају са земљом сваки гроб на којем је било изграђено било што. Било им је дозвољено да оставе да гроб буде уздигнут до једног педља.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је сликати или клесати фигуре онога што има душу, будући да је то пут ширку.
2. Прописано је уклањати зло руком за онога ко има надлежност да тако поступа.
3. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изнимно се трудио да елиминише сваки траг паганства као што су кипови, слике, градња на гробовима и тако даље.

(5934)

(27) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، -ثَلَاثًا-»، وَمَا مِنَّا إِلَّا، وَلَكِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُدْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(27) – Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Сујеверје је ширк, сујеверје је ширк, сујеверје је ширк“, три пута. Затим је Ибн Мес'уд казао: "Свакога од нас то задеси, али Узвишени Аллах то одагнава од човека када се човек ослони на Њега.“ [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас је упозорио на сујеверје уопштено, било то нешто што се чује или види, или утврди путем бројева, дана, животиња и томе слично - све је то забрањено. Сујеверје (ар. тијере) долази од речи тајр што значи птица. Иако сујеверје обухвата и друге предмете и ствари у којима је неко сујеверан, арапски израз потиче од речи птица, јер је код предисламских Арапа било проширено сујеверје које се заснивало на птицама. Наиме, Арап би пустио птицу да полети када би хтео прионути на неки задатак, путовање, трговину и тако даље. Уколико би птица полетела удесно, човек би то сматрао добрим знаком и кренуо би да изврши задани циљ. Но, ако би полетела улево, суздржао би се од онога што је намеравао. У овом хадису, Посланик је окарактерисао сујеверје као ширк с обзиром да нико не може обезбедити добро, нити отклонити зло изузев Аллаха.

Ибн Мес'уд, Аллах био задовољан њиме, се надовезао казавши да се сваком муслиману може десити да осети сујеверје. Но, дужан је да се томе одупре ослањањем на Аллаха и чињењем онога што је у његовој моћи.

Benefits from the Hadith:

1. Сујеверје је ширк јер се, на тај начин, срце веже за некога мимо Узвишеног Аллаха.
2. Важност понављања онога што је битно како би се у потпуности запамтило и разумело.
3. Ослањање на Узвишеног Аллаха одагнава сујеверје.
4. Наређено нам је да се само на Аллаха ослањамо и да наша срца вежемо за Њега.

(3383)

(28) – عن عمران بن حصين رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطَيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تُكَهَّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ عَقَدَ عُقْدَةً، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ». [حسن] - [رواه البزار]

(28) – Преноси се од Имрана бин Хусајна, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Није од нас онај ко сам ради дела проистекла из сујеверја или неког задужи да за њега то уради, онај ко прориче и онај коме се прориче, онај ко прави сихр (црна магија) и онај коме се прави и онај ко прави чворове. Ко оде гатару и поверује у оно што му каже, починио је неверство у оно што је објављено Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега." [حسن] - [رواه البزار]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је запретио своме уммету, ко буде урадио одређена дела, са речима: "Није од нас." Та дела су:

1) "Није од нас онај ко сам ради дела проистекла из сујевеља или неког задужи да за њега то уради..." У основи, Арапи су знали пустити птицу да одлети када би хтели да се упусте у неки посао, путовање, трговину и томе слично. Ако би птица кренула у десну страну, и они би се упустили у жељени задатак, а ако би кренула лево, онда би се сустегли од тога што су намеравали. Дакле, није дозвољено човеку да ово ради, нити да другом наредити да за њега то уради. Но, у значење хадиса улазе сви облици сујевеља, свеједно било то нешто што се чује или што се види, те било то путем животиња, бројева, дана и тако даље.

2) "Онај ко прориче и онај коме се прориче." Онај ко тврди да познаје недокучиво путем гатања и онај ко оде некоме ко тако нешто тврди, те му поверује у томе, учинио је неверство у оно што је објављено Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

3) "Онај ко прави сихр и онај коме се прави." Онај ко лично прави сихр и онај ко задужи некога да му га направи како би некоме донео корист или нанео штету, те и онај који веже чвориће којима прави сихр уз учење забрањених бројаница и враџбина а затим пуше у њих.

Benefits from the Hadith:

1. Обавезно је ослањати се само на Узвишеног Аллага и чврсто веровати у Његово одређење. Уз то, забрањено је бити сујевељан, бавити се сихром или гатањем, и затражити да се то направи.
2. Тврдити да човек познаје гајб је ширк (идолатрија и многобоштво) који је у потпуности супротан монотеизму.
3. Забрањено је веровати сихирбазима и ићи код њих. У ову забрану спада и читање дланова, гледање у шољу и хороскоп, па макар то неко радио чисто из радозналости.

(29) – عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا عَدْوَى، وَلَا طَيْرَةً، وَيُعْجِبُنِي الْفَأَلُ» قَالَ قَيْلٌ: وَمَا الْفَأَلُ؟ قَالَ: «الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(29) – Од Енеса б. Малика се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нема 'адве (натприродне заразе), ни сујеверја, а фе'л (оптимизам) ми се свиђа.“ Неко упита: "А шта је то фе'л?“ "Лепа реч“, одговори Посланик. [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је 'адва неисправна. То је, заправо уверење које је било присутно код предисламских Арапа да болест може сама по себи да пређе из једног организма у други, мимо Аллахове одредбе. Осим тога, скреће нам се пажња и да је сујеверје неисправно. Оно је забрањено свеједно радило се о нечему што се чује или види, или утврди путем бројева, дана, животиња и томе слично. Сујеверје (ар. тијере) долази од речи тајр што значи птица. Иако сујеверје обухвата и друге предмете и ствари с којима је неко сујеверан, арапски израз потиче од речи птица, јер је код предисламских Арапа било проширено сујеверје које се заснивало на птицама. Наиме, Арап би пустио птицу да полети када би хтео прионути на неки задатак, путовање, трговину и тако даље. Уколико би птица полетела удесно, човек би то сматрао добрим знаком и кренуо би да изврши задани циљ. Но, ако би полетела улево, суздржао би се од онога што је намеравао. Напослетку, Посланик нам је казао да му се фе'л допада. Фе'л представља осећај среће и оптимизма којег неко осети када чује лепу реч која га, уз то, наводи да има лепо мишљење о своме Господару.

Benefits from the Hadith:

1. У овом хадису се истиче ослањање на Узвишеног Аллаха. Само Аллах може да подари добро и да одагна зло.
2. Забрањено је бити сујеверан.
3. Фе'л не спада у забрањено сујеверје. Он је заправо вид лепог мишљења о Узвишеном Аллаху.
4. Све што се дешава, дешава се по одредби Узвишеног Аллаха, Који нема судруга.

(3422)

(30) – عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدِ الْجُهَيْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْحَدِيثِيَّةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ، فَقَالَ: «هَلْ تَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟» قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنُوءِ كَذَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(30) – Зејд бин Халид ел-Џухени, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, након кишне ноћи је на Худејбији клањао сабах–намаз и када је завршио окренуо се људима и упитао: „Знате ли шта вам ваш Господар каже?“ „Аллах и Његов Посланик најбоље знају.“ – одговорише. Он каже: „Међу робовима Мојим има оних који су освојали као верници и као неверници. Верник је онај који је рекао: 'Киша је падала из Аллахове доброте и милости.' – поричући тако утицај небеских тела, а онај ко је рекао: 'Киша је падала због утицаја те и те звезде.', тај не верује у Мене, него верује у небеска тела!“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је једном приликом клањао сабах намаз (јутарњу молитву у рану зору) на Худејбији, селу близу Мекке, након кишне ноћи. Када је завршио молитву, људима се окренуо и обратио питавши их: „Да ли знате шта је ваш Господар рекао?“ „Аллах и Његов Посланик најбоље знају“, одговорише асхаби (другови Аллаховог Посланика). Рекао је: „Узвишени појашњава да људи могу бити верници и неверници када је посреди падање кише. Они који потврде да је киша пала јер је Аллах тако одредио као вид благодати и милости, такви верују у Аллаха, Створитеља, који свиме управља, те не верују у звезде. А што се тиче онога ко изјави да је киша пала услед те и те звезде, такав не верује у Аллаха, већ

верује у звезде. Дакле, то је мали ширк јер је човек тиме звезде приписао да је узрок падања кише, а Аллах је није учинио узроком за то, ни са шеријатског аспекта, а нити са космичког. Међутим, уколико би неко веровао да су падање кише и остале временске прилике узроковане померањем звезда у смислу да то све звезде саме по себи регулишу, то је велики куфр (неверство) који изводи из вере ислама.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је казати након што киша падне: „Киша је падала из Аллахове доброте и милости.”
2. Ко сматра да звезде стварају и директно утичу на падање кише, такав је починио велико неверство; а онај ко сматра да су звезде само узрок, то је мало неверство, с обзиром да звезде у томе нису никакав узрок, ни шеријатски, а нити космички.
3. Благодат може бити узроком да неко искаже куфр (неверство) уколико на њој буде незахвалан, а може бити и узроком исправног веровања, уколико човек на њој буде захвалан.
4. Забрањено је казати да је киша пала ради те и те звезде, па чак и ако би неко сматрао да је киша пала у одређено време услед тога што се одређена звезда тада појављује на небу. Све је то забрањено, како би се затворили сви путеви који воде до ширка (многобоштва).
5. Обавеза је срце везати за Аллаха Узвишеног када је у питању стицање добробити и уклањање штете.

(65010)

(31) - عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْبَلَ إِلَيْهِ رَهْطٌ، فَبَايَعَ تِسْعَةً وَأَمْسَكَ عَنْ وَاحِدٍ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، بَايَعْتَ تِسْعَةً وَتَرَكْتَ هَذَا؟ قَالَ: «إِنَّ عَلَيْهِ تَمِيمَةً»، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فَقَطَعَهَا، فَبَايَعَهُ، وَقَالَ: «مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ». [حسن] - [رواه أحمد]

(31) - 'Укбе бин 'Амир ел-Џухени, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, дошла скупина људи, па је прихватио присегу од деветорице, а од једног је није хтео прихватити. Асхаби су упитали: "Аллахов Посланиче, од деветеро си прихватио присегу, а од једног ниси?" "Он носи хамајлију", одговори Посланик. Човек ју је тада откинуо и бацио, па је Посланик прихватио присегу и од њега. Посланик рече: "Ко стави хамајлију починио је ширк." [حسن] - [رواه أحمد]

Explanation:

Скупина од десетеро људи је дошла Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, како би му дали присегу на ислам. Посланик је прихватио од деветеро, а од једног није. Када је упитан о разлогу, рекао је: "Он има хамајлију." Она се прави од керамике или нечега другог, те се качи и веже на одређени предмет како би одагнала урок или штету од њега. Тај човек је тада завукао руку до хамајлије, отргнуо је и бацио. Након тога, Посланик је прихватио присегу и од њега, те је казао појашњавајући пропис хамајлија и упозоравајући на њих: "Ко стави хамајлију починио је ширк (многобоштво)."

Benefits from the Hadith:

1. Ко се ослони на некога мимо Аллага, Аллах ће му дати супротно ономе што прижељкује.

2. Мали ширк је уверење да је ношење хамајлија узрок отклањања штете и урока. Међутим, ако би човек био убеђен да хамајлије саме по себи доносе корист, то би био велики ширк (изводи човека из вере).

(6762)

(32) – عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ الرُّقَى وَالتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَةَ شِرْكَاً». [صحيح] - [رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد]

(32) – Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Заиста су рукје (у којима има многобоштва), записи (амајлије) и тивеле (нешто што су људи радили мислећи да то омиљава жену њеном мужу и мужа његовој жени) ширк (многобоштво).” [صحيح] - [رواه أبو داود وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у овом хадису појашњава ствари које ако се ураде представљају ширк, а то су:

Прва: Рукје су (научавање или лечење изговарањем одређених речи) говор којег су изговарали многобошци из предисламског доба а које садрже ширк.

Друга: Записи (амајлије). То су ствари које се окаче деци, животињама и другим бићима и предметима са убеђењем да оне штите од урока.

Трећа: Тивеле. Они се праве како би један супружник заволио другог.

Ко уради једну од ових ствари, починио је ширк будући да сматра да су оне узрок нечега што није потврђено да је узрок, ни путем шеријата ни путем искуства. Пример узрока који је потврђен

шеријатом (Објавом) јесте учење Кур'ана, а пример узрока чија је делотворност потврђена искуством јесу лекови. Ове узроке је дозвољено користити под условом да се верује да су они само узроци, а да су корист и штета у Аллаховим рукама.

Benefits from the Hadith:

1. Заштита чистог монотеизма и исправног веровања од онога што их нарушава.
2. Забрањено је користити рукје у којима има ширка, записе (амајлије) и тивеле.
3. Ако би човек веровао да су ове три ствари узроци прибављања добра и отклањања штете, починио би мали ширк; а ако би сматрао да оне саме по себи могу дати корист или отклонити штету, то би онда био велики ширк који изводи из вере.
4. Упозорење на узроке који су харам или ширк.
5. Забрана се не односи на рукје које су шеријатски прописане.
6. Потребно је срце везати једино за Узвишеног Аллаха. Он је једини у Чијим рукама су корист и штета, те према томе, нико не може дати добро и отклонити штету мимо Њега.
7. Дозвољене рукје морају испуњавати три услова:
8. 1. Да човек верује да је та рукја само узрок који ће бити од користи једино ако Аллах дозволи.
9. 2. Да се заснивају на Кур'ану, Аллаховим лепим именима и својствима, те на прописаним довама.

10.3. Да се изговарају на разумљив начин и да не садрже неразумљиве симболе и враџбине.

(5273)

(33) – عن بعض أزواج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً». [صحيح] - [رواه مسلم]

(33) – Преноси се од једне жене Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је он рекао: "Ко оде гатару и пита га о нечему, неће му бити примљен намаз четрдесет дана." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас упозорава на одлазак гатару који, на овај или онај начин, тврди да познаје апсолутни гајб. Ако га човек само упита о нечему од гајба, Аллах ће му ускратити награду намаза за четрдесет дана. То му је казна за његов грех и гнусни прекршај.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је бавити се гатањем и ићи код гатара како би их човек упитао о гајбу (невидљивом свету).
2. Човек може бити ускраћен награде за добро дело као вид казне јер је починио грех.
3. У значење овог хадиса улази и хороскоп, читање дланова и гледање у шољу, макар из чисте радозналости. Све то спада у забрањене тврдње у вези са гајбом.
4. Ако је оваква казна за онога ко оде гатару, каква ли је тек казна за самог гатара?

5. Човеку ће бити исправни намази које буде клањао у тих четрдесет дана, неће их морати наклањавати, али неће имати награде за њих.

(5986)

(34) – عن ابنِ عُمَرَ رضي الله عنهما أنه سمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: لَا وَالْكَعْبَةِ، فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَا يُحْلَفُ بِغَيْرِ اللَّهِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(34) – Од Абдуллаха ибн Омера, нека је Аллах задовољан њим, преноси се да је чуо једног човека како каже: „Не, кунем се Кабом.“ Тада је Абдуллах ибн Омер рекао: „Не треба се клети ничим осим Аллахом, јер сам чуо да је Посланик рекао: "Ко се закуне нечим осим Аллахом, заиста је починио неверство или многобоштво.“ [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

Explanation:

Посланик, мир над њим, обавештава да онај ко се закуне нечим осим Аллахом, Његовим именима или атрибутима, починио је неверство или многобоштво, јер заклињање подразумева узвишавање онога чиме се куне. А узвишеност припада искључиво Аллаху, па се заклетва може чинити само Аллахом, Његовим именима и атрибутима. Оваква заклетва сматра се мањим обликом многобоштва, али ако онај ко се заклиње узвелича оно чиме се заклиње на исти начин као што велича Аллаха, или чак више, то постаје већи облик многобоштва.

Benefits from the Hadith:

1. Величање кроз заклетву је право које припада искључиво Аллаху Узвишеном, па се може заклињати само Њиме, Његовим именима и својствима.

2. Асхаби - другови Посланика су били изузетно посвећени наређивању добра и спречавању зла, посебно када је у питању зло многобоштва или неверства.

(3359)

(35) - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَهْطٍ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ اسْتَحْمِلُهُ، فَقَالَ: «وَاللَّهِ لَا أَحْمِلُكُمْ، مَا عِنْدِي مَا أَحْمِلُكُمْ» ثُمَّ لَبِثْنَا مَا شَاءَ اللَّهُ فَأُتِيَ يَابِلٌ، فَأَمَرَ لَنَا بِثَلَاثَةِ دَوْدٍ، فَلَمَّا انْطَلَقْنَا قَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ: لَا يُبَارِكُ اللَّهُ لَنَا، أَتَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَسْتَحْمِلُهُ فَحَلَفَ أَنْ لَا يَحْمِلَنَا فَحَمَلَنَا، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: فَأَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «مَا أَنَا حَمَلْتُكُمْ، بَلِ اللَّهُ حَمَلَكُمْ، إِنِّي وَاللَّهِ - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - لَا أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ، فَأَرَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا كَفَّرْتُ عَنْ يَمِينِي، وَأَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(35) – Од Ебу Мусаа, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао: „Дошао сам с групом припадника племена Еш'ар код Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да тражим јахалицу. Посланик рече: ‘Тако ми Аллага, нећу вам дати јахалице јер ја немам јахалица које бих вам дао!’ Остали смо ту након тога онолико колико је Аллах хтео да останемо. Потом нам је он дошао с три најбоље камиле и дао нам да их узјашемо. Пошто смо кренули, рекосмо: ‘Аллах нам неће дати берекет! Дошли смо Веровеснику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, тражећи јахалице; он се закleo да нам их неће дати, али нам их је потом ипак дао. Вратимо се Веровеснику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и подсетимо га (на то)!’ Након што смо му дошли, он нам рече: ‘Нисам вам их ја дао, Аллах вам их је дао! Аллага ми, ако Аллах да, ја се заиста нећу заклети, а да се, кад видим да је нешто друго боље од ње, нећу искупити за своју заклетву и урадити оно што је боље.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Ебу Муса ел-Еш'ари, Аллах био задовољан њиме, нам казује да је једном приликом дошао Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, са неколико припадника његовог племена. Имали су за циљ, наиме, да затраже од Аллаховог Посланика да им дадне камиле за јахање како би учествовали у

борби. Посланик се закleo Аллахом да нема никаквих камила да им дадне.“ Потом су се вратили, те су се задржали одређено време док Аллаховом Посланику нису стигле три каmile. Тада им их је послао, па су они једни другима казали: „Аллах нам неће дати берекета у овим камилама с обзиром да се Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, закleo Аллахом да нам не може приуштити каmile.“ Вратили су му се и упитали га о томе. Посланик им рече да им је то заправо Аллах дао. Он, нека је узвишен, их је тиме опскрбио, а Посланик је само посредник у томе. Након тога Посланик им је скренуо пажњу рекавши: „Тако ми Аллаха, када се закунем Аллахом, иншаллах, да нешто урадим или не, а потом видим да је нешто друго боље и вредније, урадићу то што је боље, а оставити оно на шта сам се закleo, те ћу се искупити за заклетву.“

Benefits from the Hadith:

1. Дозвољено је заклетити се иако нико од човека не тражи да се закуне, како би се нешто нагласило, макар се тицало и будућности.
2. Дозвољено је казати 'иншаллах' након заклетве. Када се то каже, уз испуњење свих услова, човеку неће бити обавеза да се искупи уколико заклетву прекрши.
3. Подстицај на то да се прекрши заклетва уколико човек има прилику да уради оно што је боље, а усто потребно је и да изврши искуп.

(2961)

(36) – عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَقُولُوا: مَا شَاءَ اللهُ وَشَاءَ فُلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا: مَا شَاءَ اللهُ ثُمَّ شَاءَ فُلَانٌ». [صحيح بمجموع طرقه] - [رواه أبو داود والنسائي في الكبرى وأحمد]

(36) – Од Хузејфе, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Немојте говорити: ‘Шта Аллах хоће и тај и тај.’ Реците уместо тога: ‘Шта Аллах хоће, а затим тај и тај.’“ [صحيح بمجموع طرقه] - [رواه أبو داود والنسائي في الكبرى وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је забранио да муслиман говори: "Шта Аллах хоће и шта хоће тај и тај“, или да каже: "Шта Аллах хоће и тај и тај.“ Аллахово хтење је, наиме, апсолутно и нико од створења нема учешћа у њему. Када се, у овом контексту, употреби везник "и“, то нас упућује да је хтење неког створења на истом нивоу као хтење Узвишеног. Исправно и дозвољено је да се каже: "Шта Аллах хоће, а затим тај и тај.“ Дакле, хтење створења ћемо поставити на секундарну позицију будући да примарна припада само Узвишеном Аллаху.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је говорити: "Шта Аллах хоће и тај и тај“, и сличне изразе у којима се Узвишени Аллах ставља у исту раван с неким другим путем везника "и". То представља ширк у изразима и говору.
2. Дозвољено је казати: "Шта Аллах хоће, а затим тај и тај“, и сличне изразе у којима се наглашава да степен свих осталих долази после Узвишеног Аллага.
3. Потврда Аллаховог хтења и хтења створења. Но, хтење створења је подређено хтењу Узвишеног.

4. Забрањено је учинити хтење створења равним Аллаховом хтењу, па макар пуким изразом.
5. Уколико неко има уверење да је свеопште хтење роба на истом степену као Аллахово или ако има уверење да роб поседује хтење независно о Аллаховом, то је велики ширк. Међутим, ако нема такво уверење, већ само израз, онда је то мали ширк.

(3352)

(37) - عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْغَرَ» قَالُوا: وَمَا الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الرِّيَاءُ، يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جُزِيَ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ: اذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاوُونَ فِي الدُّنْيَا، فَاَنْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً؟». [حسن] - [رواه أحمد]

(37) – Преноси се од Махмуда бин Лебида, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Највише чега се бојим за вас јесте мали ширк." "Шта је то мали ширк?", присутни упиташе. "Претварање!", одговори Посланик. "На Судњем дану, када буде судио људима према њиховим делима, Узвишени Аллах ће рећи: 'Идите онима због којих сте се претварали па погледајте хоће ли вам они икакву награду дати'." [حسن] - [رواه أحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавештава нас да се највише боји за свој уммет малог ширка који означава претварање, жељу за репутацијом. То значи да човек чини добра дела ради људи. Потом је указао на казну на Судњем дану која следи онима који раде добра дела ради репутације.

Наиме, биће им речено: "Идите ониме ради којих сте радили дела па утврдите да ли вам могу подарити награду за њих."

Benefits from the Hadith:

1. Обавезно је искрено, ради Узвишеног Аллаха, чинити дела и чувати се чињења добрих дела ради репутације.
2. Овај хадис указује на велико саосећање које је имао Аллахов Посланик према свом уммету, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и колико је настојао да их усмери на оно што је најбоље.
3. Ако се овако Аллахов Посланик бојао, обраћајући се асхабима, а они су најбољи верници, какав тек треба имати страх за оне који ће се појавити после њих.

(3381)

(38) – عن أبي مرزئد الغنوي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَا تَجْلِسُوا

عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(38) – Од Ебу Мерседа ел-Ганевија, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Не седите на гробовима и не клањајте према њима!" [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик је забранио да се седи на гробовима.

Поврх тога, забранио је и да човек клања окренут према гробовима, тако да правац кибле буде у правцу гробова. То је средство и пут који води ка многобоштву.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је клањати на гробовима, између њих или према њима изузев џеназе намаза.
2. Клањање на гробовима је забрањено како не би човека одвело у многобоштво.
3. Ислам је забранио да се претерује у погледу гробова, а забранио је и да се они омаловажавају. Дакле, обе крајности су погрдне.
4. Светост муслимана траје и након његове смрти. Аллахов Посланик је рекао: "Ломљење костију мртваца има исти степен као да се ломе док је човек жив."

(10647)

(39) – عَنْ أَبِي طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(39) – Ебу Талха, Аллах био задовољан њиме, приповеда да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Анђели не улазе у кућу у којој се налази пас или слика.“
[متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да анђели милости не улазе у кућу у којој се налази пас и слика са живим бићем. Држање и прављење слике са живим бићем је забрањено и грех, тиме се опонаша Аллахово стварање и то је пут који води до многобоштва. Усто, неке слике се и обожавају мимо Аллаха. А што се тиче неуласка анђела у кућу у којој се налази пас, то је због тога што пас једе многе нечистоће, те и што су неки пси названи ђаволима, а анђели су насупрот

ђавола. Поред тога, пси имају и неугодан мирис. Анђели осећају одбојност према томе, те је и то мудрост ове забране. Услед тога, биће забрањен приступ анђела кући онога ко држи пса, они неће упућивати дову Узвишеном Аллаху за њега, нити ће за њега тражити опроста нити берекета, нити ће терати ђаволе од његове куће.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је држати пса изузев онога који чува стоку и земљу и онога који се користи за лов.
2. Држање слика у кући је огавна пракса која растерује анђеле. Када се оне налазе на неком месту, то онемогућава присуство милости на њему, а исто важи и за држање пса.
3. Анђели који не улазе у кућу у којој се налази пас или слика, то су анђели милости. А што се тиче анђела чувара и оних који имају одређене задатке попут анђела смрти, они улазе у сваку кућу.
4. Забрањено је на зид или на друга места качити слике на којима се налазе жива бића.
5. Ел-Хаттаби је рекао: „Анђели не улазе у кућу у којој се налази оно што је забрањено држати, а оно што није попут паса који се држе ради лова или ради заштите усева и стоке, те и слика које се користе на омаловажавајући начин, анђелима није забрањено улазити у такве куће.“

(8950)

(40) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَصْحَبُ الْمَلَأِيكَةَ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(40) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Анђели неће бити са људима са којима се налази пас или звоно.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да анђели избегавају оне који су са собом на путу повели пса или звоно које се качи на животиње. Како се она помера, тако ствара звук звоно које се при томе треска.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је присвојити пса и држати га изузев ако се ради о лову или заштити.
2. Анђели који се суздржавају од оваквог друштва су анђели милости, а што се тиче анђела који су задужени да чувају човека, они га никада не напуштају.
3. Забрањено је користити се звоном, јер је то ђавоља фрула и тако се опонашају хришћани.
4. Муслиман се мора трудити да се удаљи од свега што анђеле тера од њега.

(8951)

(41) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَهُ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلِيَنْتَه». [صحيح] - [متفق عليه]

(41) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Шејтан дође човеку и запиткује га: ‘Ко је створио ово, а ко је створио оно?’ Све док га не упита: ‘А ко је створио твога Господара?’ Па, када се то деси, нека затражи уточиште код Аллага и нека престане размишљати о томе.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису скреће пажњу на делотворни лек против питања које човеку шејтан дошаптава. Шејтан вели: „Ко је створио ово, а ко је створио оно? Ко је створио небеса, а ко Земљу?” Верник одговара на основу вере, неискварене природе и разума говорећи му: „Аллах је то створио.” Међутим, шејтан се са весвесама ту не зауставља, већ му поставља питање: „А ко је онда створио Аллага?” Тада се верник томе треба одупрети са троје:

1. веровањем у Аллага,
2. тражењем уточишта код Аллага,
3. зауставити размишљање о тим весвесама.

Benefits from the Hadith:

1. Потребно је одагнати шејтанске весвесе и не размишљати о њима. Напротив, човек треба да потражи помоћ и уточиште код Аллага како би их се заштитио.
2. Свака мисао супротна шеријату на коју човек помисли, она је од шејтана.

3. Забрањено је размишљати о Аллахом Бићу на начин како се алудира у хадису, већ је потребно промишљати о Аллаховим ајетима и створењима.

(65013)

(42) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ: كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيْدَنَّهُ، وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدُّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ، يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(42) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Узвишени је Аллах, заиста, рекао: 'Ко узнемирава мог евлију (штићеника) - Ја сам му објавио рат! Најдраже чиме Ми се Мој роб може приближити јесу обавезне ствари које сам му прописао. Преко тога ће Ми се роб приближавати добровољним делима све док га не заволим, а када га заволим, постаћу његов слух којим слуша, његов вид којим гледа, његова рука којом узима, његова нога којом иде. Ако Ме замоли, даћу му, а ако од Мене заштиту затражи, засигурно ћу му је пружити. Ни око чега што радим нисам се више устручавао као од узимања душе верника, јер он не воли смрт, а Ја му не волим нажао учинити.'" [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас је обавестио у овом хадиси-кудсију да је Узвишени рекао: "Ко узнемири и наљути мог евлију (штићеника), Ја му објављујем рат!"

Аллахов евлија (штићеник) је богобојазни верник. Онолико колико је јако човеково веровање и богобојазност, у тој мери ће имати удела у штићеништву. У наставку хадиси-кудсија наводи се да се муслиман не може приближити Узвишеном ни једним делом као што су фарозви - обавезна дела и избегавање харам (забрањених ствари). Осим тога, роб ће се Њему непрестано приближавати чињењем добровољних дела након обавезних све док не постигне Аллахову посебну љубав. Када га Узвишени заволи, Аллах ће му помоћи у употреби следећа четири дела тела:

1. помоћи ће му у слуху, тако што га посебно упутити да слуша само оно чиме је Узвишени Аллах задовољан;
2. помоћи ће му у виду, тако што ће га посебно упутити да гледа само оно чиме је Узвишени Аллах задовољан;
3. Помоћи ће му у рукама, тако да ће њима чинити само оно чиме је Он задовољан;
4. Помоћи ће му у ногама, тако да ће њима ићи само на она места којима је Он задовољан, и неће се трудити да ради осим оно што је добро.

Поред тога, ако тај човек затражи нешто од Аллаха, Он ће му то испунити. Дакле, биће од оних чија се дова прима. Такође, ако затражи уточиште код Њега, Узвишени Аллах ће га заштитити свега чега се прибојава.

Узвишени Аллах је, након тога, рекао: "Ни око чега што радим нисам се више устручавао као од узимања душе верникове из милости према њему. Он, наиме, не воли смрт, а Ја му не волим нажао учинити."

Benefits from the Hadith:

1. Овај хадис Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, преноси од Господара и назива се хадиси-кудсиј или хадиси-илахиј. То је, заправо, онај хадис чији су израз и значење од Аллаха, с тим што нема оне

- карактеристике које има Часни Кур'ан као што су чињење ибадета самим његовим учењем, обавезност правне чистоће приликом његовог додиривања, изазов наднаравности и тако даље.
2. Забрањено је узнемиравати Аллахове блиске робове. Потребно је, наиме, исказати љубав према њима и признати њихову вредност.
 3. Наређено нам је да непријатељујемо према Аллаховим непријатељима. Са њима не смемо бити блиски пријатељи нити њима лојални.
 4. Ко устврди да је Аллаху близак роб без слеђења Његовог шеријата, тврдње таквог су лажне.
 5. Аллахова близина се постиже чињењем онога што је наређено и избегавањем онога што је забрањено.
 6. Један од узрока Аллахове љубави према робу и удовољавања његовим молбама је чињење добровољних дела након што роб оствари обавезна и клони се лоших дела.
 7. У овом хадису се указује на почаст Аллахових блиских робова и њиховом узвишеном степену.

(6337)

(43) – عن العَرْبَاضِ بن سارية رضي الله عنه قال: قام فينا رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم، فَوَعَّظَنَا مَوْعِظَةً بليغةً وَجِلْتُ منها القلوبُ، وَذَرَفْتُ منها العيونُ، فقيل: يا رسول الله، وَعَظْتَنَا مَوْعِظَةً مُودِّعٍ فاعهد إلينا بعهد. فقال: «عليكم بتقوى الله، والسمع والطاعة، وإن عبدًا حبشيًّا، وسترون من بعدي اختلافًا شديدًا، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين، عَصُوا عليها بالنواجذ، وإياكم والأموال المحدثات، فإن كل بدعة ضلالة». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(43) – Од ел-Ирбада бин Сарије, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао: "Једне прилике нам је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, држао говор од којег су срца затреперила и очи заплакале, па смо казали: ‘О Аллахов Посланиче, као да је ово опросни говор, па те молимо да нам нешто опоручиш.’ Рекао је: ‘Опоручујем вам да се бојите Узвишеног Аллага, те да будете покорни и послушни онима који вас представљају па макар над вама власт имао абесински роб. Онај ко поживи од вас, видеће многа разилажења. Држите се мога суннета и суннета праведних и упућених халифа, чврсто га чувајте, кутњацима се прихватите тога. Чувајте се новотарија, јер је свака новотарија заблуда.’“ [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, једном приликом одржао је јако дирљив ваз ради којег су се срца побојала и очи натопиле сузама. Асхаби су се тада срчано обратили Посланику: "Аллахов Посланиче, као да је ово опроштајна порука“, будући да их је његов ваз прилично гануо. Хтели су да чују савет којег ће се стриктно придржавати након што их Посланик напусти. Посланик им рече да се држе богобојазности тако што ће чинити оно што им је наређено и клонити се оног што је забрањено. Опоручио им је такође да намесницима исказују послушност и покорност, чак и ако би се радило о робу који би

преузео власт над њима. Дакле, ако би најмање вредан Аллахов роб био намесник, немојте се гнушати од покорности према њему из страха од искушења која вас могу задесити у супротном. Ко буде од вас поживео, видеће бројна разилажења. Затим им је указао на излаз из тога. Придржавајте се мога суннета и суннета праведних и упућених халифа после мене: Ебу Бекра ес-Сиддика, Омера бин ел-Хаттаба, Османа бин 'Аффана и Алије бин Еби Талиба, Аллах био задовољан свима њима. Кутњацима се прихватите тога и не попуштајте. Поврх тога, Посланик их је упозорио и на новотарије у вери. Заиста је свака та новотарија заблуда.

Benefits from the Hadith:

1. Јако је важно придржавати се суннета и доследно га следити.
2. Битност вазова и говора који омекшавају срце.
3. Наређено нам је да следимо четворицу праведних и упућених халифа након Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: Ебу Бекра, Омера, Османа и Алије, Аллах био задовољан њима.
4. Забрањено нам је да уводимо новотарије у веру. Свака је новотарија заблуда.
5. Послушност и покорност исламским владарима је прописана осим у греху.
6. Важност богобојазности у свим временима и у свим стањима.
7. Разилажење ће се сигурно десити у овом уммету, а када се деси неопходно је да се вратимо на суннет Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и

суннет праведних халифа који су предводили муслимане
после њега.

(65057)

(44) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: «مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ، وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ فَمَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً، وَمَنْ قَاتَلَ تَحْتَ رَايَةِ عِمِّيَّةٍ، يَغْضِبُ لِعَصْبَةِ، أَوْ يَدْعُو إِلَى عَصْبَةٍ، أَوْ يَنْصُرُ عَصْبَةً، فَقُتِلَ، فَقِتْلُهُ جَاهِلِيَّةٌ، وَمَنْ خَرَجَ عَلَى أُمَّتِي، يَضْرِبُ بَرَّهَا وَفَاجِرَهَا، وَلَا يَتَحَاشَى مِنْ مُؤْمِنِهَا، وَلَا يَفِي لِدِي عَهْدٍ عَهْدُهُ، فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(44) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ко изађе из покорности и напусти џем'ат (заједницу муслимана) па умре, његова смрт је паганска. Онај ко се буде борио ради неистине, љутио се ради припадности племену, позивао и помагао само на основу тога, па умре у таквом стању, и његова смрт је паганска. Онај ко устане против мог уммета убијајући и покорне и непокорне робове, не избегавајући вернике и не испуњавајући уговоре, такав није од мене, нити сам од њега.“
[صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да онај ко се повуче од покорности владарима и напусти заједницу муслимана, те умре на томе, умро је као паганин. То су они који не исказују послушност према владарима и не осећају се делом заједнице муслимана, већ су подељени у групице убијајући једни друге.

. Посланик нас је такође обавестио о ономе ко се бори под заставом за коју не зна да ли се њоме подржава истина или не. Такав се љути искључиво ради племенске припадности, а не ради

истине и ове вере. Када се тај бори и умре у том стању, и његова смрт ће бити паганска.

Онај ко устане против уммета Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, убијајући побожне и грешнике, не презајући од убијања и наношења штете верницима и не испуњавајући потребне уговоре са владарима или са неверницима - учинио је велики грех. Ко се у ово упусти заслужује силну казну.

Benefits from the Hadith:

1. Покорност надређеним је обавезна уколико се не ради о грешењу према Аллаху.
2. У овом хадису наводи се жестока претња за онога ко напусти покорност владару и ко одбаци муслиманску заједницу. Ако умре у таквом стању, умреће на пагански начин.
3. У хадису се наводи забрана борбе ради племенске или националне припадности.
4. Обавеза је испуњавати уговоре.
5. У поковавању надлежнима и придржавању заједнице муслимана велико је добро, сигурност и просперитет.
6. Забрањено је опонашати стања пагана.
7. Наређено нам је да се држимо заједнице муслимана.

(58218)

(45) – عن مَعْقِلِ بْنِ يَسَارِ الْمُزَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ، إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(45) – Од Ма'кила бин Јесара ел-Музенија, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Нема ниједног роба коме је Аллах дао да буде претпостављени некоме па их буде varaо, а да му Аллах неће, када умре, забранити улазак у Рај.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да свако онај коме је Аллах подарио надређено место, да ће бити одговоран за своје поданике. Ово се односи на врховну власт, попут владара муслимана, и на ниже нивое одговорности као што је однос мушкарца у браку, жене са својом децом и томе слично. Онај ко буде немаран у својим обавезама према поданицима и ко их буде varaо и запостављао њихова верска и овосветска права, следује га силна казна на оном свету.

Benefits from the Hadith:

1. Ова претња се не односи само на владара муслимана, већ се односи и на оне који имају специфичну врсту намесништва.
2. Обавеза је онеме ко прихвати одговорност над муслиманима да према њима има искрен однос, да се труди у испуњавању својих дужности и да их не vara.
3. Велика је одговорност на плећима оних који су преузели одговорност над муслиманима, свеједно у општем или специфичном смислу.

(46) - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «سَتَكُونُ أَمْرَاءُ فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ عَرَفَ بَرِيءًا، وَمَنْ أَنْكَرَ سَلِيمًا، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ» قَالَ: أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ؟ قَالَ: «لَا، مَا صَلَّوْا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(46) – Од Умми Селеме, мајке правоверних, Аллах био задовољан њоме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Вама ће владати намесници који ће чинити добро и зло. Онај ко буде чинио добро, спасиће се казне као и онај ко буде негирао зло, али проблем је у ономе ко буде задовољан злом и у ко буде владаре следио.“ Асхаби упиташе: "Хоћемо ли се борити против њих?" "Не, докле год буду обављали намаз“, одговори Посланик. [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да ће нам бити надређени неки владари које ћемо подржавати у одређеним делима која ће бити у складу са шеријатом, те да се нећемо слагати са њима у другим ради њиховог супротстављања Кур'ану и Суннету. Онај ко буде презирао лоша дела срцем и не буде у могућности да их занегира, биће ослобођен греха. Онај ко буде у прилици да их заустави или вербално осуди другачије те тако и уради, биће лишен греха и неће суделовати у њима. Међутим, онај ко се буде слагао са њима и следио их у томе, настрадаће попут њих.

Асхаби су потом упитали Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: "Зар се нећемо борити против оваквих владара?!" Посланик им је то забранио докле год такви владари буду обављали намаз.

Benefits from the Hadith:

1. Један од доказа посланства нашег Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, се огледа у томе што је наговештавао шта ће се десити у будућности, као и то што се дешава управо онако како је обавестио.
2. Није дозвољено да човек буде задовољан лошим делима, нити да у њима учествује. Напротив, обавеза му је да их осуди.
3. Када владари уведу нешто што се противи шеријату, није их дозвољено следити у томе.
4. Није дозвољено дизати устанке против муслиманског владара с обзиром да ће то изазвати огромну штету, проливање недужне крви и дестабилизацију сигурности. Према томе, претрпети неваљала дела која владари чине је лакше од тога.
5. Велика је вредност намаза. Са њим се, наиме, прави дистинкција између имана (веровања) и куфра (неверства).

(3481)

(47) – عَنِ ابْنِ مَسْعُوْدٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «سَتَكُوْنُ اَثَرَةٌ وَاُمُوْرٌ تُنْكِرُوْنَهَا» قَالُوْا: يَا رَسُوْلَ اللهِ فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: «تُوَدُّوْنَ الْحَقَّ الَّذِي عَلَيْنَكُمْ، وَتَسْأَلُوْنَ اللهَ الَّذِي لَكُمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(47) – Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Присвајаће се туђе ствари у будућности (од стране владара) и биће ствари које ћете осуђивати.“ "Аллахов Посланиче, шта нам наређујеш?", упиташе асхаби. "Извршавајте обавезу коју имате и тражите од Аллаха право које вам припада“, одговори им Посланик. [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да ће муслиманима завладати владари који ће присвајати њихову имовину и остале овосветске појединости. Користиће их онако како желе и узурпираће права муслимана на њих. Радиће дела која нису шеријатски прихватљива. Асхаби су упитали шта да муслимани раде у таквом стању. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, им скрену пажњу да их не треба навести то што им је право узурпирано од обавезе коју морају испунити према владарима. Стрпите се, будите послушни и покорни и немојте дизати устанке против њих. Потражујте од Узвишеног Аллаха право које вам припада и замолите Га да поправи владаре, те да вас сачува њиховог зла и неправде.

Benefits from the Hadith:

1. Овај хадис је један од доказа посланства нашега Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, с обзиром да је казао да ће нешто задесити његов уммет па се и десило тачно онако како је наговестио.

2. Дозвољено је наговестити човеку какво га искушење очекује како би се психички припремио за то. Када искушење ступи на снагу, човек ће се моћи боље оријентисати у томе и моћи ће да буде стрпљив.
3. Потребно је тражити заштиту у Кур'ану и Суннету од искушења и разилажења.
4. Подстицај на послушност и покорност исламским владарима у ономе што је добро, те суздржавање од устанка против њих, чак и ако буду неправедни.
5. Нужно је бити мудар и следити Суннет у временима искушења.
6. Човек се мора потрудити да изврши обавезе које има према другима, упркос томе што трпи неправду од њих.
7. У овом хадису је доказ за правило које налаже да се треба изабрати мање зло или мања штета у односу на већу.

(48) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «كُلُّكُمْ رَاعٍ فَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، أَلَا فَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(48) – Од Абдуллаха бин 'Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Сви сте ви пастири, и сваки пастир биће одговоран за своје стадо. Владар је пастир и одговоран је за своје стадо, човек је пастир својој породици и одговоран је за своје стадо, жена је пастирица у кући свога мужа и одговорна је за своје стадо, и слуга је пастир иметку свога господара и одговоран је за своје стадо. Сви сте ви, дакле, пастири и сви сте одговорни за своје стадо.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам казује да сваки муслиман има свој део одговорности у друштву о којој мора водити рачуна. Владар и намесник воде рачуна о ономе што је њима поверено. Они воде рачуна о закону (шеријату), правима становника државе, штите територију од вањских напада и боре се против непријатеља. Мушкарац је одговоран у својој породици. Дужан је да је финансијски издржава, да се лепо опходи према њеним члановима, те да их одгаја и подучава. Жена је одговорна у кући свога мужа тако што ће водити рачуна о кући и о деци. Слуга, роб и радник су одговорни по питању иметка њиховог господара или послодавца. Они су у обавези да своју улогу испуњавају на најбољи могући начин. Свако је, дакле, одговоран у ономе што му је поверено и биће питан за то.

Benefits from the Hadith:

1. Одговорност у муслиманском друштву је колективна. Свако је сноси сходно својим могућностима и капацитету.
2. Велика је одговорност жене. Она се брине о кући њеног супруга и обавезама према деци.

(5819)

(49) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعتُ من رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول في بيتي هذا: «اللَّهُمَّ مَنْ وَليِّ مِنْ أُمَّرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْتُقْ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَليِّ مِنْ أُمَّرِ أُمَّتِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(49) – Аиша, Аллах био задовољан њом, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у мојој кући рекао: „Аллаху, ко преузме одговорност над неким питањима мога уммета, па му отежа, отежај и Ти њему! А онај ко преузме одговорност над неким питањима мога уммета, па им олакша, олакшај и Ти њему!“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упућивао је Узвишеном Аллаху дову против онога ко преузме одговорност над неким питањима муслимана, крупним или ситним, па им отежа. Нека му Аллах врати истом мером. Преузимање одговорности у овом хадису се односи и на највишу функцију, попут председника државе, и на ниже функције и задужења.

С друге стране, онај ко олакша муслиманима, нека Аллах и њему олакша и побољша његово стање.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је онеме ко преузме одговорност над муслиманима да им олакшава колико год је то у стању.
2. Награда или казна бива сходно делу.
3. Параметар по којем се зна проценити олакшавање или отежавање другима може се наћи у оквирима Кур'ана и Суннета.

(5330)

(50) – عن تميم الداري رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الَّذِينَ التَّصِيحَةُ قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِإِبْنِ رَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(50) – Од Темима ед-Дарија, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ова вера је искрен однос.” Упитали смо: „Према коме?” Рекао је: „Према Аллаху, Његовој књизи, Његовом Посланику, и према вођама муслимана и обичним људима.” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казује нам да се вера састоји од искреног односа према свима и да се као таква мора испоштовати без икаквог одступања.

Затим је упитан Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Према коме се треба испољавати тај искрен однос?” Па је одговорио:

Прво: Искрен однос треба имати према Узвишеном Аллаху тако што ће се дела искрено ради Њега чинити без икаквих примеса идолатрије, те да ће се веровати у Његов рубубијет (господарство), улухијет (божанство) и Његова најлепша имена и

савршена својства. Осим тога, нужно је да се велича оно што Он пропише и одреди, те да се остали људи позивају у то да у Њега поверују.

Друго: Потребно је исказивати искрен однос и према Његовој књизи, Часном Кур'ану тако што ћемо веровати да је то Његов говор, да је он последња књига коју је Узвишени објавио и да је та књига дерогирала све претходне објаве. Поред тога, обавеза нам је да величамо Кур'ан, да радимо у складу са њим, да друге позивамо у то и да га бранимо од свих који га желе оскрнавити и његова значења изокренути.

Треће: Искрен однос према посланику Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега, означава да будемо чврсто убеђени да је он последњи посланик и да верујемо у све што нас је обавестио. Поврх тога, морамо му бити покорни у ономе што је наредио, морамо се клонити онога што је забранио, те га морамо бранити од свих који на њега насрћу и позивати људе да га следе.

Четврто: Искрен однос и према вођама муслимана тако што ћемо их помагати у добру и тако што ћемо им исказивати послушност у ономе што представља покорност Узвишеном Аллаху.

Пето: Искрен однос према обичним муслиманима обухвата чињење добротина према њима, отклањање онога што им штети и то да им помажемо у свему што је добро.

Benefits from the Hadith:

1. Наредба да се свима искаже искрен однос.
2. Вредност искреног односа у вери.
3. Вера обухвата убеђења, речи и дела.
4. У искрен однос спада и необмањивање било кога и настојање да се свима жели оно што је добро.

5. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је на успешан начин подучавао друге тако што би им, пре свега, споменуо нешто укратко, а потом би им то детаљније појаснио.
6. Треба почети са оним што је најважније, а потом оним што је мање важно. Наиме, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, прво је споменуо искрен однос према Аллаху, затим према Његовој књизи, затим Његовом Посланику, вођама муслимана и на крају и према обичним људима.

(4309)

(51) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: تَلَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةَ: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ، وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ، وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} [آل عمران: 7].
 قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ، فَاحْذَرُوهُمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(51) – Аиша, Аллах био задовољан њоме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, проучио ајет: „Он теби објављује Књигу у којој су ајети јасни, који су главнина Књиге, и други мање јасни. Они чија су срца покварена - жељни смутње и свог тумачења, следе оне што су мање јасни. А тумачење њихово зна само Аллах. Они, пак, који су у науку добро упућени, говоре: ‘Ми верујемо у њих, све је то од нашега Господара!’ А само разумом обдарени схватају.” (Алу Имран, 7)

Аиша је рекла: „Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ми је рекао: „Када приметитиш оне који се поводе за смутњом, знај да је Аллах упозорио на њих па их се причувај.”
 [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Једном приликом, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је проучио овај ајет: „Он теби објављује Књигу у којој су ајети јасни; они су главнина Књиге, и други мање јасни. Они чија су срца покварена - жељни смутње и свог тумачења, следе оне што су мање јасни. А тумачење њихово зна само Аллах. Они, пак, који су у науку добро упућени, говоре: ‘Ми верујемо у њих, све је то од нашега Господара!’ А само разумом обдарени схватају.” У овом ајету Узвишени Аллах нам казује да је објавио Своме Посланику Кур'ан који садржи ајете чија су значења

јасна, експлицитна (ар. мухкем). Ти ајети чине већину Кур'ана и њих треба користити као референцу када дође до разилажења. С друге стране, у Кур'ану имамо и ајете (ар. мутешабих) који могу указивати на више значења па су, стога, неким људима нејасни и могу им изгледати да су у супротности са неким другим ајетима. Аллах нам је, након тога, скренуо пажњу како се људи постављају наспрам ових ајета. Постоје људи који следе мање јасне ајете, а запостављају јасне. Они ајете тумаче онако како одговара њиховим страстима и тиме друге људе одводе на странпутицу. С друге стране, имамо људе који тумаче мање јасне ајете у складу са јасним ајетима и верују да су сви они од Узвишеног Господара. Осим тога, они верују да су сви ајети у складу једни с другима и да не могу бити контрадикторни. Међутим, то могу схватити само они који су обдарени разумом. После тога, Посланик скреће пажњу Аиши, Аллах био задовољан њоме, да када запази те људе који следе мање јасне ајете, то су они на које је Узвишени Аллах упозорио рекавши: „Они чија су срца покварена.” Њих се припази и немој им се приближавати!

Benefits from the Hadith:

1. Мухкем (Јасни) ајети су они ајети чија значења су јасна, а мутешабих (Мање јасни) су они који носе више значења, те као такви, изискују дубље промишљање.
2. Упозорење на дружење са новотарима, онима који следе своје страсти и који пропагирају разне смутње како би одвели људе на странпутицу.
3. На крају ајета Узвишени је казао: „А поуку узимају само они који разума имају.”, чиме жели да подстакне заблуделе да се врате на Прави пут и жели да похвали оне који су упућени. Дакле, онај ко одабере слеђење

страсти и не прихвати поуку из Кур'ана, таквог не краси почаст разума.

4. Слеђење мање јасних ајета разлог је скретања срца са Правог пута.
5. Обавеза је вишесмислене ајете тумачити у складу са јасним и експлицитним ајетима.
6. Узвишени Аллах је дао да један део Његове књиге буде сасвим јасан, а други мање јасан како би искушао људе, чиме ће се одвојити они који желе истину и упуту од оних који желе заблуду.
7. Постојање мање јасних ајета у Кур'ану показује нам вредност учењака и подсећа нас на ограниченост наших разума како бисмо се сасвим предали нашем Створитељу признавајући Му нашу слабост.
8. Вредност темељитог владања знањем и неопходност устрајности на њему.
9. Учењаци тефсира (коментатори Кур'ана) по питању стајања на речи 'Аллах' у делу ајета: „А тумачење њихово зна само Аллах. Они, пак, који су у науку добро упућени...”, имају два тумачења. 1. Ако се застане на речи 'Аллах', тада реч "тумачење" означава суштину и каквоћу нечега што не познаје нико други мимо Узвишеног. Као пример се може навести суштинско познавање душе, или када ће наступити Судњи дан и тако даље; а они који су у знање дубоко проникли верују и у те ајете, те познавање каквоће тога препуштају Аллаху. Уколико се не застане на речи 'Аллах' тада реч „тумачење” значи појашњење и образложење (које може бити познато људима). Наиме, та тумачења познају Аллах и они који су дубоко проникли у знање. Они верују у мутешабих (мање јасне,

вишесмислене) ајете, те их разумевају у складу са мухкем (јасним, експлицитним) ајетима.

(65062)

(52) – عن أبي سعيد الخُدْرِيّ رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُعَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيْمَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(52) – Ебу Сеид ел-Худри, Аллах био задовољан њиме, рекао је: „Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је казао: 'Ко од вас види нешто неваљало, нека то промени и уклони руком, а ако не могне руком, онда језиком, а ако не могне ни језиком, онда срцем, а то је најслабији вид имана.'”
[رواه مسلم] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у овом хадису наређује да се уклања оно што је неваљало сходно нашим могућностима, а то је све оно што су Аллах и Његов Посланик забранили. Када човек примети нешто неваљало, прво то мора руком уклонити, уколико је у стању. Ако није у стању руком, онда нека покуша језиком тако што ће одвраћати починиоца тог дела од његовог чињења, те ће му појаснити његову штетност и упутиће га на добро као алтернативу тог зла. Ако ни то није у стању, онда мора презирати срцем то гнусно дело тако што ће чврсто одлучити да га уклони ако буде у стању. Презирање срцем је минимум имана.

Benefits from the Hadith:

1. Овај хадис представља основу када су у питању степени мењања онога што је неваљало.

2. Постепеност у забрањивању зла. Свако треба да отклони зло сходно својим могућностима.
3. Забрана неваљалог је величанствен аспект ове вере и та одговорност не спада ни са кога. Дакле, сваки муслиман је дужан да то примењује сходно својим могућностима.
4. Позивање у добро и одвраћање од зла је од карактеристика имана, а иман се повећава и смањује.
5. Како би неко забрањивао зло, потребно је да поседује знање о томе.
6. Осим тога, потребно је и да се уклањањем зла не начини још веће зло.
7. Такође, лепо је да се човек придржава одређених правила приликом отклањања онога што је неваљало.
8. Уклањање зла захтева добру шеријатску политику, квалитетно знање и проницљивост.
9. Уколико неко не би негирао зло својим срцем, то је знак слабости имана.

(65001)

(53) - عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَا حَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا حَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا، فَإِنْ يَتْرُكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَّوْا وَنَجَّوْا جَمِيعًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(53) – Од ен-Ну'мана бин Бешира, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Онај који се придржава Аллахових граница и онај који их нарушава су попут људи који плове једном лађом. Једни се налазе на палуби, а други у доњем делу лађе. Они који су се налазили у доњем делу лађе, када би осетили жеђ, одлазили би до оних на палуби и од њих тражили воду. Па су једном рекли: ‘Када бисмо ми себи у нашем делу направили отвор, да не узнемиравамо ове који су изнад нас.’ Ако би их пустили да учине оно што намеравају, сви би били упропаштени, а да их узму за руку (и посаветују), спасили би и њих и себе!“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам наводи какав је пример, с једне стране, оних који се придржавају Аллахових граница, оних који наређују на добро и одвраћају од зла. А с друге стране, какав је пример оних који крше Аллахове прописе, не раде добро и чине лоше. Какав они утицај остављају на друштво? Они су попут људи који су се укрцали на лађу. Једни су заузели позиције на палуби, а други на доњем делу лађе. Када би ожедњели, они у доњем делу лађе би одлазили код оних на палуби. Једном приликом казаше: "Када бисмо ми себи у нашем делу направили отвор, да не узнемиравамо ове који су изнад нас.“ Ако би их ови на палуби пустили да то учине, сви би

се утопили заједно са лађом, а ако би их спречили, сви би се спасили.

Benefits from the Hadith:

1. Важност наређивања на добро и одвраћања од зла јер је у томе чување и спас једног друштва.
2. Једна од метода подучавања је навођење примера како би се апстрактна значења приближила разуму кроз нешто чулима докучиво.
3. Јавно чињење неваљалих дела без њихове осуде, води у штету која ће се одразити на цело друштво.
4. Пропаст друштва је у остављању осуде лоших поступака с којима се по Земљи сеје неред.
5. Погрешни поступци уз добру намеру не представљају, у суштини, добро дело.
6. Одговорност муслиманског друштва је колективна и не своди се само на појединца.
7. Шире масе ће бити кажњене због греха појединаца уколико се њихови греси не буду оспоравали.
8. Они који раде зло, своје искварене поступке приказују друштву као добре. Лицемери су по истом принципу деловали.

(3341)

(54) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(54) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ко позива у добро имаће награду оних који га чине, а то њихову награду неће умањити, а ко позива у зло понеће грех оних који га чине, а то њихове грехе неће умањити." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу да онај ко некога упуту и подстакне на добро, речју или делима, имаће награду оних који га буду следили у томе. Уз то, њима се награда нимало неће умањити због тога. С друге стране, ко буде другог навратио на зло, речју или делом, имаће грех оних који га у томе буду послушали. Такође, ни њима се неће умањити грех због тога.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност позивања у упуту, свеједно у малој или великој мери. Онај који позива имаће награду онога ко ради добро јер је, заиста, огромна Аллахова благодат и добротинство према робовима.
2. Опасност позивања у заблуду, свеједно у малој или великој мери. У складу с тим, позивач ће сносити грех починиоца.
3. Награда или казна ће бити онаква какво је дело. У складу с тим, ко позива у добро, имаће награду као и починилац

тог добра, а онај ко позива у зло, имаће казну као и његов починилац.

4. Муслиман се мора чувати тога да другима буде пример у злу или да јавно чини грехе. Имаће грех за свакога ко га у томе буде следио, чак и ако их није дословно подстакао на грех.

(3373)

(55) – عن أبي مسعود الأنصاري رضي الله عنه قال: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أُبَدِعُ بِي فَأَحْمِلُنِي، فَقَالَ: «مَا عِنْدِي»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا أَدُّهُ عَلَى مَنْ يَحْمِلُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(55) – Од Ебу Мес'уда ел-Енсарија, Аллах био задовољан њим, се преноси да је рекао: „Неки је човек дошао Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, те му казао: ‘Моја јахалица је настрадала, па дај ми другу!’ Посланик му рече: ‘Немам да ти дам.’ Тада се јавио други човек рекавши: ‘Аллахов Посланиче, ја ћу га упутити на некога ко ће му дати јахалицу.’ Аллахов Посланик тада каза: ‘Ко укаже на неко добро имаће награду као да га је учинио.’ ” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Неки се асхаб обратио Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казавши му да му је јахаћа животиња настрадала па је тражио од њега да му дадне другу. Посланик му рече да нема јахалице коју би му дао, а потом се други асхаб, који је био ту присутан, јавио рекавши да ће га упутити на онога ко му може дати јахалицу. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов

и мир на њега, тада је казао да ће и он имати награду заједно са оним ко ће јахалицу уделити.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на указивање на добро.
2. Подстицањем на чињење добрих дела остварује се компактност муслиманског друштва и њихова међусобна солидарност.
3. Огромне су Аллахове благодати.
4. Овај хадис указује на опште правило које се односи на сва добра дела.
5. Уколико човек не може неке испунити потребу, нека га онда упути на онога ко може.

(5354)

(56) - عَنْ سَهْلُ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَوْمَ خَيْبَرَ: «لَأُعْطِينَ هَذِهِ الرَّأْيَةَ عَدَا رَجُلًا يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ، يُحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ»، قَالَ: فَبَاتَ النَّاسُ يَدُوكُونَ لَيْلَتَهُمْ أَيُّهُمْ يُعْطَاهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ غَدَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلُّهُمْ يَرْجُو أَنْ يُعْطَاهَا، فَقَالَ: «أَيْنَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ؟» فَقِيلَ: هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ، قَالَ: «فَأَرْسَلُوا إِلَيْهِ»، فَأُتِيَ بِهِ فَبَصَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عَيْنَيْهِ وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ حَتَّى كَانُ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ، فَأَعْطَاهُ الرَّأْيَةَ، فَقَالَ عَلِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقَاتِلُهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقَالَ: «انْفِذْ عَلَى رَسُولِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يُحِبُّ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا، خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(56) – Сехл б. Са'д, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на дан Хајбера рекао: "Сутра ћу предати заставу човеку преко којег ће Аллах дати победу под његовим вођством. Он воли Аллага и Његовог Посланика и њега воли Аллах и Његов Посланик. Свет је ту ноћ провео причајући о томе коме ли ће је дати. Када су осванули, отишли су Аллаховом Посланику и свако од њих је желео да њему буде дата. Тада је Посланик упитао: "Где је Алија б. Еби Талиб?" "Боле га очи", неко рече. Кренули су по њега па су га довели. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му је пљуцнуо у очи и проучио му дову. Оздравио је као да га ништа није ни болело. Потом му је дао заставу, а Алија рече: "Хоћу ли се борити против њих док не буду попут нас?" Он рече: "Полако иди док не дођеш у њихово место, потом их позови у ислам и обавести их какве обавезе имају према Узвишеном Аллаху, јер, тако ми Аллага, да будеш узрок да Аллах упути једног човека боље ти је од црвених камила." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавестио је да ће муслимани победити Јевреје на дан битке на Хајберу и то путем човека којем ће он дати бајрак, односно заставу коју војска користи као свој знак распознавања и симбол. Једна од особина тог човека јесте да он воли Узвишеног Аллаха и Његовог Посланика, те да га воле Аллах и Његов Посланик. Асхаби су заноћили с питањем: ко ће добити тај бајрак, надајући се да ће баш свако од њих имати ту почаст и одлику. Када је свануло, отишли су до Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, надајући се да ће управо они добити ту одлику.

Тада је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упитао где се налази Алија б. Еби Талиб, Аллах био задовољан њиме?

Неко је рекао да је болестан и да има болове у очима.

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, послао је некога по Алију, па када су га довели, он је плуцнуо у његове очи својом часном и чистом плувачком, те му је проучио дову, након које је Алија оздравио. Он му је тада предао бајрак и наредио му да крене благо и смирено, док не дође до непријатељских утврда. Прво им треба понудити ислам, па ако се одазову, онда их треба обавестити о њиховим осталим дужностима.

Потом је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појаснио вредност позивања у ислам и да је ономе ко буде узрок нечије упуте то боље него да има црвене камиле које су тада биле највреднији арапски иметак, које би дао као милостињу.

Benefits from the Hadith:

1. Овај хадис говори о неким одликама Алије, Аллах био задовољан њиме, те указује на сведочење Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о томе да га Аллах и Његов Посланик воле, а и да он воли Аллаха и Посланика.

2. Хадис указује на залагање асхаба у добру и њихово надметање у томе.
3. Хадис говори о неким правилима лепог понашања приликом борбе, што подразумева и изостављање беспотребних узнемирујућих гласова.
4. Један од доказа посланства јесте и то што је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, указао на победу над јеврејима и што је, Аллаховом вољом, излечио Алијине очи.
5. Највећи циљ џихада јесте улазак људи у ислам.
6. Позивање људи бива постепено: Прво се позову да оставе неверство и прихвате ислам, изговарајући шехадет, а потом им се наређују остале дужности.
7. Вредност позивања у ислам и добро које оно садржи. Онај који се позива може бити да крене Правим путем, док онај који позива има огромну награду.

(3409)

(57) – عن ابنِ عُمَرَ رضي اللهُ عنهما قال: قال رسولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عليه وسلم: «مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ

فَهُوَ مِنْهُمْ». [حسن] - [رواه أبو داود وأحمد]

(57) – Од Ибн Омера, Аллах био задовољан њима, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко опонаша неки народ, он је од њих.” [حسن] - [رواه أبو داود وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису скреће позорност да онај ко опонаша неке људе, били они неверници или грешници или добри људи, њима и

припада. То се опонашање се огледа у практиковању њихових специфичних обичаја, обреда или уверења. Осим тога, опонашање у вањском смислу доводи до опонашања и у унутрашњем, а нема сумње да је опонашање неког продукт задивљености њиме, а може одвести и до љубави, величању и прилањању. То може човека одвести у опонашање тог неког и у веровању и обредословљу, да Аллах сачува.

Benefits from the Hadith:

1. Упозорење на опонашање неверника и грешника.
2. Подстицај на опонашање добрих људи и слеђење њиховог пута.
3. Опонашање у вањском смислу доводи до опонашања нутрине.
4. Човека стиже претња и грех сразмерно томе колико опонаша невернике.
5. Забрањено је опонашати невернике у њиховој вери, те и у њиховим обичајима који се специфично везују за њих. Све мимо тога је дозвољено, као што је на пример учење неког заната.

(5353)

(58) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(58) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Човек је вере свога пријатеља; зато пазите са ким се дружите!“ [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да човек личи на свога пријатеља у начину понашања. Пријатељство има утицаја на понашање људи и њихове манире. Услед тога, препоручује нам се да пажљиво одаберемо пријатеља.

Benefits from the Hadith:

1. Наређено нам је да се дружимо са онима који су добри, а забрањено нам је да се дружимо са лошима.
2. У хадису се наводи пријатељ, а не неко из ближе родбине због тога што сам човек свога пријатеља бира за разлику од брата или блиског сродника.
3. Неминовно је да се пре узимања некога за пријатеља добро размисли.
4. Човек јача своју веру дружењем са верницима, а слаби уз дружење са грешницима.

(3122)

(59) – عن تميم الداري رضي الله عنه، قال: سمعتُ رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرَ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا يَتْرُكُ اللَّهُ بَيْتَ مَدْرٍ وَلَا وَبْرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ، بَعْرَ عَزِيزٍ أَوْ بَدَلٌ ذَلِيلٍ، عِزًّا يُعِزُّ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ، وَذُلًّا يُدِلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ» وَكَانَ تَمِيمُ الدَّارِيُّ يَقُولُ: قَدْ عَرَفْتُ ذَلِكَ فِي أَهْلِ بَيْتِي، لَقَدْ أَصَابَ مَنْ أَسْلَمَ مِنْهُمْ الْخَيْرُ وَالشَّرْفُ وَالْعِزُّ، وَلَقَدْ أَصَابَ مَنْ كَانَ مِنْهُمْ كَافِرًا الذُّلُّ وَالصَّعَارُ وَالْحِزْيَةُ. [صحيح] - [رواه أحمد]

(59) – Од Темима ед-Дарија, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао: "Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: 'Ова вера ће сигурно досећи докле сежу ноћ и дан. Узвишени Аллах неће изоставити ниједну кућу у селима и градовима а да у њу неће ући ова вера, снагом снажног или понижењем пониженог; снагом којом Узвишени Аллах помаже ислам или понижењем којим Он понижава неверство.'" А Темим ед-Дари је казивао: „Ово сам спознао по мојим укућанима. Они који су примили ислам доживели су добро, част и углед, а они који су остали неверници погодило их је понижење, потчињеност и цизја.“ [صحيح] - [رواه أحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да ће ова вера досећи до свих крајева Земље. Сваки њен део који дочекује ноћ или дан досећи ће ова вера. Узвишени Аллах неће изоставити кућу у граду или селу, пустињи или насељеном месту, а да у њу не уђе ова вера. Онај ко је прихвати и буде веровао биће поносан и оснажен снагом ислама, а онај ко је одбије и остане у неверству, остаће понижен и јадан.

Затим нас обавештава асхаб Темим ед-Дари, Аллах био задовољан њиме, да се он лично уверио на примеру своје породице, јер ко је од њих примио ислам задобио је добро, част и понос, а оне који су остали у неверству задесило је понижење и беда уз то што су морали муслиманима плаћати цизју (порез).

Benefits from the Hadith:

1. Радосна вест за муслимане да ће се њихова вера проширити целом планетом.
2. Понос припада исламу и муслиманима, а понижење за неверство и невернике.
3. У овој хадису је доказ и знак посланства, јер се догодило управо оно о чему нас је обавестио Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

(11220)

(60) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(60) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Тако ми Онога у Чијој Руци је моја душа, нема ниједног јевреја ни хришћанина овог уммета који за мене чује, а не поверује у оно са чиме сам дошао - а да неће бити становник Пакла." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, се заклиње да свако ко за њега чује из овог уммета, свеједно био хришћанин, јевреј или неко други, а потом умре без прихватања ислама, а да неће бити од оних који ће вечно боравити у Паклу.

Benefits from the Hadith:

1. Посланство Мухаммеда обухвата цели свет и оно дерогира сва претходна посланства. Свима је обавеза следити га.
2. Ко узневерује у нашег Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, неће му користити тврдња да верује у било којег другог посланика.
3. Онај ко не буде чуо за Посланика и за ислам, он ће имати оправдање и Узвишени Аллах ће одлучити шта ће са њим урадити на Судњем дану.
4. Прихватање ислама пред саму смрт има своју вредност чак и ако је човек тешко болестан докле год му душа не допре до гркљана.
5. Сматрање хришћанства и јудаизма исправним верама је куфр/неверство.
6. Спомен хришћана и јевреја у овом хадису указује и на све друге религије. Ако је такво стање хришћана и јевреја који имају књигу, онда су други, који књиге немају, пречи да се пронађу у овом значењу. Према томе, свима је обавеза да ову веру прихвате и да приону на покорност нашем Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

(3272)

(61) - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَدَاةَ الْعَقَبَةِ وَهُوَ عَلَى نَاقَتِهِ: «الْقَطُّ لِي حَصَى» فَلَقَطْتُ لَهُ سَبْعَ حَصِيَّاتٍ، هُنَّ حَصَى الْحَدْفِ، فَجَعَلَ يَنْفُضُهُنَّ فِي كَفِّهِ وَيَقُولُ: «أُمَّتَالِ هَؤُلَاءِ فَارْمُوا» ثُمَّ قَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ، إِيَّاكُمْ وَالْعُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْعُلُوَّ فِي الدِّينِ». [صحيح] - [رواه ابن ماجه والنسائي وأحمد]

(61) – Од Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њима, се преноси да му је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, јашући камилу ујутру на дан Бајрама, за време обављања обреда хаџа (ходочашћа) рекао: "Сакупи ми каменчиће!" Ибн Аббас му је сакупио седам и предао му их, па их је Посланик трескао у руци и говорио: "Овакве каменчиће бацајте." Након тога је рекао: "Јуди, чувајте се претеривања у вери. Заиста је оне пре вас уништило претеривање у вери." [صحيح] - [رواه ابن ماجه والنسائي وأحمد]

Explanation:

Ибн Аббас, Аллах био задовољан њима, нам казује да је био са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ујутро на дан Бајрама када је требало бацати каменчиће на џемретул-акабе (велико џемре) на опросном хаџу. Посланик му је наредио да му набави каменчиће, па му је донео седам који су били величине леблебије или лешника. Посланик их је узео па их је затрескао у руци, а потом је рекао: "Овакве каменчиће бацајте." Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је затим упозорио на прелажење граница и претеривање у вери. Управо је то уништило пријашње народе.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је претеривати у вери. То је узрок лоше завршнице и пропасти.
2. Потребно је узети лекцију из пријашњих народа како бисмо се клонили прекршаја које су они чинили.

3. Подстицај на слеђење праксе Посланика.

(3395)

(62) – عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ»

قالها ثلاثاً. [صحيح] - [رواه مسلم]

(62) – Абдуллах ибн Мес'уд преноси да је Аллахов Посланик, мир и благослов на њега, рекао: „Пропали су они који претерују“ – и то је рекао три пута. [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, мир и благослов на њега, обавештава о разочарењу и губитку оних који су претерано строги – без исправног упутства и знања – у свом веровању и животу, као и у својим речима и делима, прекорачујући тиме шеријатске границе које је донео Посланик, мир и благослов на њега.

Benefits from the Hadith:

1. Забрана претеране строгости и оптерећивања у свим стварима, као и подстицање на избегавање таквог понашања у свему, нарочито у обредима и величању добрих људи.
2. Тежња ка савршенству у обредима и другим стварима је похвална, али само у складу шеријатом.
3. Препоручљиво је нагласити важну ствар, јер је Посланик, мир и благослов на њега, три пута поновио ову реченицу.
4. Ислам је религија олакшања и милосрђа.

(3420)

(64) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(64) – Преноси се од Абдуллаха бин Амра бин Аса да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Аллах је одредио судбину сваког живог бића педесет хиљада година пре него што су створена небеса и Земља, док је Његово престоље изнад воде било.” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас у овом хадису обавештава да је Узвишени записао у Левхи Махфузу (Плочи помно чуваној), све што ће се створењима дешавати попут живота, смрти, опскрбе и тако даље. То је записао педесет хиљада година пре него је створио небеса и Земљу и све се то дешава тачно онако како је Он Узвишени одредио. Према томе, све што се дешава, дешава се у складу са Аллаховим одређењем. Оно што човека задеси није га могло мимоићи, а оно што га мимоиђе није га могло задесити.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је веровати у Аллахово одређење.
2. Аллахово одређење обухвата да Он познаје све ствари, да их је записао, те да их је створио онако како је хтео.
3. Веровање да је све одређено пре него што су небеса и Земља створени - то човека наводи да се помири са оним што је одређено и да тиме буде задовољан.
4. Престоље (ар. Арш) Милостивог је било изнад воде пре стварања небеса и Земље.

(65) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: «أَنَّ خَلْقَ أَحَدِكُمْ يُجْمَعُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ يَكُونُ عَلاقَةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يَكُونُ مُضَعَّةً مِثْلَهُ، ثُمَّ يُبْعَثُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ، فَيُؤَدِّنُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، فَيَكْتُبُ: رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ وَشَقِيَّ أُمَّ سَعِيدٍ، ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى لَا يَكُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيدْخُلُ النَّارَ، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ عَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيدْخُلُهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(65) – Абдуллах бин Мес'уд, Аллах био задовољан њиме, је казао: „Причао нам је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, а он је искрени и поверљиви: ‘Заиста, стварање човека бива у утроби његове мајке четрдесет дана, затим тако бива заквачак (ар. алека), затим тако бива грудa која изгледа као сажвакано месо (ар. мудга), а затим Узвишени Аллах пошаље анђела, па му удахне душу; и том анђелу нареди да запише четири ствари: опскрбу, дужину живота, какво ће му дело бити и да ли ће бити срећан или несрећан. Тако ми Аллага, осим кога нема истинског Бога, неко чини оно што води ка Џеннету (Рају) тако да између њега и Џеннета остане још само један лакат, па га претекне оно што му је записано, и он почне радити дела која воде у Џехеннем (Пакао), те уђе у њега; други, опет, чини оно што води у Џехеннем (Пакао) тако да између њега и Џехеннема остане још само један лакат, па га претекне оно што му је записано те он почне радити дела која воде у Џеннет, те уђе у њега.’” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Ибн Мес'уд нам казује: „Причао нам је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, а он је искрен у говору и

његову искреност је Узвишени Аллах потврдио. Стварање човека бива у утроби мајке његове тако да када мушка сперма уђе у матерницу, она у њој борави четрдесет дана у тој форми. Затим ће се трансформисати у заквачак следећих четрдесет дана. Затим ће у трећих четрдесет дана бити у облику месног угрушка, величине једног залагаја. После свега тога, Узвишени Аллах шаље мелека који ће у то биће удахнути душу. Тада се мелеку (анђелу) наређује да запише четири ствари које се тичу тог новоствореног бића:

1. опскрбу која обухвата све благодати које ће тај човек користити у свом животу. 2. Смртни час, то јесте колико ће живети на овом свету. 3. Каково ће му дело бити, и

4. да ли ће бити срећан или несрећан. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, потом се заклео Аллахом да ће бити људи који ће радити дела становника Џеннета кроз призму онога што је људима познато и тако ће бити све док их од Џеннета не буде делио само један лакат. Тада ће га сустићи оно што му је одређено и почеће радити дела становника Џехеннема па ће и завршити у њему. Услов прихватања добрих дела јесте да човек устраје на њима и да се не промени, а то овај није успео постићи. Надаље, имамо људе који ће цели живот радити дела становника Џехеннема све док их од њега не буде делио само један лакат. Тада ће њих сустићи оно што им је одређено па ће почети чинити дела ценнетлија и у њега ће и ући.

Benefits from the Hadith:

1. У коначници ствари ће испасти онако како је претходно било одређено.
2. Упозорење да се људи не обмане формом самог дела, јер дела се цене према њиховој коначници.

(65037)

(66) – عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(66) – Ибн Мес'уд, нека је Аллах задовољан њиме, преноси да је Посланик, мир и благослов на њега, рекао: „Рај је ближи некоме од вас него каиш на његовој сандали, а исто тако и Пакао.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Посланик, мир и благослов на њега, нас је обавестио да су Рај и Ватра близу човека као што је близак ремен сандале који се налази на врху стопала. Човек може учинити дело покорности које изазива задовољство Аллага, Узвишеног, и тиме ући у Рај, или учинити грех који може постати узроком уласка у Пакао.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицање на чинињење добрих дела, макар она била мала, и упозоравање на зло, макар било мало.
2. Муслиман мора у свом животу комбиновати наду и страх, увек молећи Аллага, Узвишеног, за постојаност на правом путу, како би био сигуран и не би се обмануо својим тренутним стањем.

(3581)

(67) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ، وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(67) – Од Ебу Хурејре, нека је Бог задовољан њиме, преноси се да је Божији Посланик, нека су на њега мир и благослов, рекао: "Ракао је окружен прохтевима, а Рај је окружен потешкоћама."
[صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Посланик, нека су на њега мир и благослов, појашњава да је Пакао окружен стварима које душа жели, као што су чињење забрањеног или занемаривање обавеза. Ко следи своје страсти у тим стварима, заслужује Пакао. И Рај је окружен стварима које душа не воли, као што су истрајност у извршавању наредби, остављање забрањеног и стрпљење у томе. Ко се одважи и бори против своје душе у томе, заслужиће улазак у Рај.

Benefits from the Hadith:

1. Један од разлога слеђења страсти је улепшавање забрањеног и ружног од стране сотоне, тако да душа то види као лепо и тежи томе.
2. Наредба да се избегавају забрањене страсти, јер су оне пут ка Паклу, и стрпљење у суочавању са тешкоћама јер су оне пут ка Рају.
3. Велика је вредност савладавања себе, труда у обожавању Аллаха и стрпљења у тешкоћама и изазовима који проистичу из извршавања обавеза.

(3702)

(68) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ وَالتَّارَ أَرْسَلَ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى الْجَنَّةِ، فَقَالَ: انظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَتَنَظَرَ إِلَيْهَا فَرَجَعَ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا. فَأَمَرَ بِهَا فَحُقَّتْ بِالمَكَارِهِ، فَقَالَ: أَذْهَبُ إِلَيْهَا فَانظُرْ إِلَيْهَا وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَتَنَظَرَ إِلَيْهَا، فَإِذَا هِيَ قَدْ حُقَّتْ بِالمَكَارِهِ، فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ. قَالَ: أَذْهَبُ فَانظُرْ إِلَى التَّارِ وَإِلَى مَا أَعَدَدْتُ لِأَهْلِهَا فِيهَا. فَتَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ يَرْكَبُ بَعْضَهَا بَعْضًا، فَرَجَعَ فَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ. فَأَمَرَ بِهَا فَحُقَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَقَالَ: ارْجِعْ فَانظُرْ إِلَيْهَا. فَتَنَظَرَ إِلَيْهَا فَإِذَا هِيَ قَدْ حُقَّتْ بِالشَّهَوَاتِ، فَرَجَعَ وَقَالَ: وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَنْجُو مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا.» [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(68) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Када је Узвишени Аллах створио Рај послао је Џибрила (анђела Габријела) да оде до Раја и рекао му: ‘Иди и види шта сам припремио за становнике Раја.’ Он је отишао и погледао, па се вратио и рекао: ‘Тако ми Твоје моћи, за њега неће чути нико, а да неће ући у њега.’, па је Аллах наредио да се окружи и прекрије неугодностима, па му је рекао: ‘Врати се и погледај.’, па је отишао и погледао. Затим се вратио и рекао: ‘Тако ми Твоје моћи, бојим се да у њега нико неће ући.’” [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава да, када је Узвишени створио Рај и Пакао, казао је Џибрилу, нека је мир на њега: „Иди до Раја и погледај у њега.” Након што је отишао и видео, вратио се, те је казао: „Господару, тако ми Твоје моћи, нико неће чути о благодатима и почастима које се у њему налазе, а да неће пожелети да у њега уђе и да неће радити како би то остварио.” После тога, Узвишени Аллах је прекрио Рај потешкоћама и неугодностима кроз које ће пролазити свако ко буде радио оно што му је наређено

и избегавао оно што му је забрањено. Према томе, ко жели ући у Рај, нека поднесе те потешкоће. Узвишени ће му казати: „Џибриле, иди до Раја и погледај у њега”, након што га је прекрио потешкоћама. Када је отишао и погледао, казао је: „Господару, тако ми Твоје моћи, бојим се да нико не уђе у Рај због потешкоћа и недаћа које ће се налазити на путу према њему.” Поред тога, када је Узвишени Аллах створио Пакао рекао је: „Џибриле, иди до Пакла и погледај у њега.” Након што је отишао и видео, дошао је поново и рекао је: „Господару, тако ми Твоје моћи, нико неће чути за казну и патњу која се у њему налази, а да ће штети у њега ући и да неће избегавати све што до њега доводи.” Господар га је потом прекрио страстима и наслађивањима, те је казао: „Џибриле, иди до њега и погледај га.” Када је Џибрил отишао и погледао, рекао је: „Господару, тако ми Твоје моћи, побојао сам се да се нико неће Пакла спасити због страсти и ужитака којима је окружен.”

Benefits from the Hadith:

1. Веровање да Рај и Пакао тренутно постоје.
2. Обавеза је веровати у гајб (непознато), те у све о чему нас је обавестио Аллах у Кур'ану и Његов Посланик у Суннету.
3. Важност стрпљења на недаћама с обзиром да то доводи до Раја.
4. Важност избегавања онога што је забрањено с обзиром да то води ка Паклу.
5. Окруженост Раја са потешкоћама, а Пакла са страстима - тако су људи подвргнути искушењима на овоме свету.
6. Пут до Раја је захтеван и напоран, те као такав изискује стрпљење и пожртвованост. С друге стране, пут до Пакла је испуњен угођајима и страстима на овоме свету.

(69) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ كَانَتْ لِكَافِيَةٍ. قَالَ: «أَفْضَلَتْ عَلَيْهِنَّ بِتِسْعَةِ وَسِتِّينَ جُزْءًا كُلُّهُنَّ مِثْلَ حَرِّهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(69) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казао: „Ова ваша овосветска ватра је седамдесети део џехеннемске ватре.” Неко је рекао: „Аллахов Посланиче, када би била само као овосветска ватра, доста је као казна.” На то је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Џехеннемска ватра је већа од ове за шездесет и девет делова, а сваки је као овосветска ватра”. [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису скреће пажњу да је овосветска ватра седамдесети део оносветске. Дакле, џехеннемска ватра ће бити врелија и тежа од оносветске за шездесет и девет делова, а сваки од тих делова понаособ пржи као овосветска ватра. Речено је: „Аллахов Посланиче, овосветска ватра би била довољна да се људи кажњавају.” „Њој је придодато још шездесет и девет делова, а сваки део је као ватра на овом свету.”, одговори Посланик.

Benefits from the Hadith:

1. Упозорење на џехеннемску ватру како људи не би радили дела која воде у њу.
2. Како је само опасна и жестока џехеннемска ватра и њена патња!

(70) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ، وَيَطْوِي السَّمَوَاتِ بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ مُلُوكِ الْأَرْضِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(70) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Аллах ће узети Земљу и смотаће небеса Својом десном руком, а потом ће казати: ‘Ја сам Владар, где су земаљски владари?’“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да ће Узвишени Аллах на Судњем дану узети Земљу и сакупити је, те да ће савити небеса десном руком, једна изнад других, а потом ће их разорити. Након тога ће казати: "Ја сам Владар, где су земаљски владари?"

Benefits from the Hadith:

1. Овај хадис нас подсећа да је Аллахова власт трајна, а власт било кога другог је пролазна.
2. Аллахова величина и величанственост Његове моћи и власти.

(71) – عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ سَتَرْتُ سَهْوَةً لِي بِقِرَامٍ فِيهِ تَمَائِيلٌ، فَلَمَّا رَأَاهُ هَتَّكَهُ وَتَلَوْنَ وَجْهَهُ وَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ، أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهَوْنَ بِمَخْلَقِ اللَّهِ» قَالَتْ عَائِشَةُ: «فَقَطَعْنَا مِنْهُ وَسَادَةً أَوْ وَسَادَتَيْنِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(71) – Аиша, мајка правоверних, Аллах био задовољан њом, каже: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, једном се вратио с пута, а ја сам завесом са сликама коју сам имала прекрила једну полицу у својој соби. Када је то угледао Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, стргнуо је и рекао: 'Аиша, они који ће добити најтежу казну на Судњем дану јесу они који праве ликове сличне Аллаховим створењима.' Па смо од тога направили један или два јастука.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је једном приликом ушао код Аише, Аллах био задовољан њом, а она је била прекрила малену полицу са завесом на којој су биле слике живих бића (онога што има душу). Посланик се тада наљутио ради Аллага, што му се могло приметити и на лицу, па ју је стргнуо и рекао: да ће најтежу казну на Судњем дану имати они који праве ликове сличне Аллаховим створењима. Аиша нам казује да су после тога од те завесе направили један или два јастука.

Benefits from the Hadith:

1. Лоша дела је прописано осудити у тренутку када се приметите и то не треба одгађати осим ако ће произвести већу штету.
2. Казна на Судњем дану се разликује сходно величини греха.

3. Цртање живих бића (онога што има душу) представља велики грех.
4. Једна од мудрости забране цртања је да се спречи опонашање Аллаховог стварања без обзира имао намеру цртач да то опонаша или не.
5. У шеријату се води рачуна о иметку и о његовој исправној употреби након што се избегне оно што је забрањено по том питању.
6. Забрањено је цртати жива бића (оно што има душу) у било каквом облику се налазило, па макар и у потцењеном (попут тепиха који се гази или јастука на којем се седи).

(5931)

(72) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُفْسِطًا، فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ، وَيَقْتُلَ الْخَنزِيرَ، وَيَبْضَعَ الْحِزْيَةَ، وَيَفِيضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(72) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Тако ми Онога у Чијој руци је моја душа, ускоро ће се међу вама спустити син Марије као праведан владар. Сломиће крст, убиће свињу и укинуће цизју. Тада ће иметка бити у изобиљу тако да га нико неће хтети прихватити као садаку (милостињу)." - [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам се заклиње да је силазак Исуса јако близу. Он ће се спустити

како би међу људима судио праведно, по Мухаммедовом шеријату. Сломиће крст којег хришћани цене, убиће и свињу, те ће цизју (порез) анулирати и све ће људе усмерити ка томе да прихвате ислам. Иметка ће тада бити у јако великим количинама. Нико неће прихватити да му неко дадне иметка, будући да ће сви имати онолико колико им је довољно. Благослов ће се спустити у то време и добро ће завладати.

Benefits from the Hadith:

1. Потврда Исусовог силаска пред крај времена и то је један од предзнака Судњег дана.
2. Шеријат нашег Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, неће бити дерогиран.
3. Иметак ће бити благословљен пред крај времена иако људи неће жудети за њим.
4. У овом хадису можемо запазити радосну вест. Наиме, вера ислам ће опстати будући да ће Исус пред крај времена судити по нашем шеријату.

(65025)

(73) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَمِّهِ: «قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، قَالَ: لَوْلَا أَنْ تُعَيِّرَنِي قُرَيْشٌ، يَقُولُونَ: إِنَّمَا حَمَلَهُ عَلَى ذَلِكَ الْجَنْحُ لَأَقْرَرْتُ بِهَا عَيْنَكَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ} [القصص: 56]. [صحيح] - [رواه مسلم]

(73) – Преноси Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казао свом стрицу: „Реци: ‘нема истинског бога мимо Аллаха’, речи са којима ћу се заузимати за тебе на Судњем дану.” Стриц му рече: „Да ми неће племе Курејш приговарати говорећи: ‘На то га је само жалост навела’, обрадовао бих те са њима.” Узвишени је поводом тога објавио: „Ти, заиста, не можеш дати Упуту коме би ти волео, јер Аллах упућује кога Он хоће, и Он најбоље зна оне који ће Упуту следити.” (Ел-Касас, 56.) [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је замолио свога стрица Ебу Талиба у смртним мукама да изговори: „Нема истинског бога мимо Аллаха”, како би се тиме заузео за њега на Судњем дану. Међутим, он то није прихватио бојећи се да ће га Курејш грдити говорећи: „Он је примио ислам само због страха од смрти и слабости!” Осим тога, казао је Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Да није тога, унио бих ти радост у срце са тим сведочењем и испунио бих ти жељу.” Узвишени Господар је тада објавио ајет у којем назначав да Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, не може никоме да подари упуту. То само Аллах може и нико други, а Посланик може само да људима појашњава и да их подучава истини.

Benefits from the Hadith:

1. Истина се не сме занемарити због говоркања људи.
2. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, може само да појасни упуту, али не може му срце упутити.
3. Прописано је посетити болесног неверника како би се позвао у ислам.
4. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, се трудио у позивању људи у ислам у свим стањима и ситуацијама.

(65069)

(74) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «حَوْضِي مَسِيرَةٌ شَهْرٍ، مَاءُهَا أَبْيَضُ مِنَ اللَّبَنِ، وَرِيحُهَا أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكِبْرَانُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهَا فَلَا يَظْمَأُ أَبَدًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(74) – Од Абдуллаха бин 'Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Мој Хавд (врело) се простире онолико колико се пређе за месец дана хода. Његова вода је беља од млека, а мирис угоднији од миска, посуде на њему су блиставе и бројне попут звезда на небу. Ко се са њега једном напије, никад више неће ожедњети." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас у овом хадису обавештава да ће он на Судњем дану имати врело (хавд) који је дуг онолико колико се за месец дана пређе ходом, а толико је и широк. Вода му је беља од млека. Мирис му

је лепши од мириса миска. Посуде су му бројне попут звезда на небу. Ко се напије са тог врела из његових посуда, неће више никад ожедњети.

Benefits from the Hadith:

1. На врелу Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, присутне су огромне количине воде којима ће приступити верници из овог уммета на Судњем дану.
2. Велику ће благодат добити онај ко се напије са тог врела будући да никад више после тога неће ожедњети.

(65030)

(75) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُوتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبِشٍ أَمْلَحَ، فَيَنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَسْرِبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَهُ، ثُمَّ يُنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَسْرِبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: وَهَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَهُ، فَيَذْبَحُ ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، ثُمَّ قَرَأَ: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ} [مريم: 39]، وَهَؤُلَاءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلَ الدُّنْيَا {وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} [مريم: 39]». [صحيح] - [متفق عليه]

(75) – Ебу Сеид ел-Худри, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Смрт ће бити доведена у лику црно-белог овна, а затим ће зовнути гласник: ‘О становници Џеннета (Раја)!’, па ће они испружити вратове да боље виде и гледати. ‘Знате ли ово?’, биће упитани. ‘Да, знамо’, одговориће, ‘то је смрт.’ Сви су је већ видели. Затим ће бити позвани становници Џехеннема (Пакла). И они ће испружити вратове да боље виде и гледати. ‘Знате ли ово?’, биће упитани. ‘Да, знамо’, одговориће, ‘то је смрт.’ Сви су је већ видели. Тада ће ован (тј. смрт) бити заклан, а онда ће бити речено: ‘Џеннетлије, вечност и нема више смрти! Џехеннемлије, вечност и нема више смрти! Потом је (Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега) проучио: ‘И опомени их Даном туге, када ће с полагањем рачуна бити завршено, а они су равнодушни били и нису веровали’ (Мерјем, 39), додавши: ‘Ово су људи који на дуњалуку не верују, у немару, равнодушности и безбрижности.’” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да ће на Судњем дану смрт бити доведена у облику црно-белог овна. Зовнут ће гласник: „О становници Џеннета!”, па ће они испружити вратове да боље виде и гледати. „Знате ли шта

је ово?”, биће упитани. Одговориће: „Да, знамо, то је смрт.” Сви су је већ видели. Потом ће гласник позвати становнике Џехеннема и они ће испружити вратове да боље виде и гледати. „А знате ли ви шта је ово?”, биће упитани. „Да, знамо”, одговориће, „то је смрт.” Сви су је већ видели. Тада ће ован (тј. смрт) бити заклан, а онда ће гласник казати: „Џеннетлије, вечност и нема више смрти! Џехеннемлије, вечност и нема више смрти!” То ће бити како би се верницима повећао ужитак, а неверницима патња. Након тога, Аллахов Посланик је проучио следећи ајет: „И опомени их Даном туге, када ће с полагањем рачуна бити завршено, а они су равнодушни били и нису веровали.” Дакле, на Судњем дану верници ће се раздвојити од неверника и свако ће приступити свом вечном боравишту. Грешник ће се тада кајати што није добра дела чинио, а немарног ће грести савест што још више добра није урадио.

Benefits from the Hadith:

1. Човек ће на Судњем дану вечно завршити у Џеннету (Рају) или у Џехеннему (Паклу).
2. Упозорење на страхоте Судњег дана. То је дан кајања.
3. Џеннетлије ће константно бити радосни и сретни, а Џехеннемлије тужни и несретни.

(65035)

(76) – عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: إنه سمع نبي الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ، لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَعْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا.» [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(76) – Од Омера ибнул-Хаттаба, Аллах био задовољан њиме, наводи се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Када бисте се ви на Аллаха истински ослањали, Он би вам давао опскрбу као што птицама даје. Оне освану гладне, а омркну сите.” [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подстиче нас да се ослањамо на Аллаха када желимо прибавити корист и отклонити штету по питању овозвештених (дуњалучких) и верских ствари. Нико не може да подари и да ускрати, да наштети и да дадне корист изузев Њега Узвишеног. Потребно је и да подузмемо кораке који су у оквирима наших могућности како бисмо прибавили користи и отклонили штету, а усто се требамо искрено ослонити на Узвишеног Аллаха. Када тако поступимо, Он ће нас опскрбити као што птице опскрбљава. У рано јутро оне крећу у потрагу за опскрбом гладне, а навече се враћају пуних стомака. И птице, дакле, чине оно што је до њих у тражењу опскрбе без лености и чекања да то неко други уради за њих.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност ослањања на Аллаха. То је један од највећих узрока прибављања опскрбе.
2. Ослањање на Аллаха није у супротности са чињењем онога што човек може да уради. У хадису се, наиме, на то скреће пажња будући да истинско ослањање на Аллаха

није у супротности са јутарњим изласком у потрагу за опскрбом.

3. Шеријат посвећује велику пажњу делима срца будући да је ослањање на Аллаха једно од тих дела.
4. Када би се човек препустио само чињењу онога што је до њега, то би била мањкавост у вери; а ако би се само ослањао на Аллаха без чињења конкретних радњи, то би представљало мањкавост у разуму.

(4721)

(77) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ».
وَلِلْبُخَارِيِّ: «يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ، وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(77) – Од Ебу Хурејре, Allah био задовољан њиме, се преноси да је Allahов Посланик, нека је Allahов благослов и мир на њега, рекао: "Нека онај ко јаше поселама онога који иде, онај који иде онога ко седи и нека мања скупина поселама већу." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Allahов Посланик, нека је Allahов благослов и мир на њега, нас упућује на правила приликом називања селама, то јест на који начин се треба поздрављати са људима: "Есселаму алејкум ве рахметуллахи ве берекатуху." Млађи ће назвати селам старијем, онај који јаше онеме ко иде, онај ко иде онеме ко седи, те ће мања скупина назвати селам већој.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је називати селам на начин како је наведено у хадису. Према томе, уколико би онај ко иде назвао селам ономе ко јаше, то би било дозвољено, али то није најбоље и највредније.
2. Називати другима селам на начин како се наводи у хадису, то је узрок међуљудске љубави и присности.
3. Уколико би двојица имали иста својства сходно томе што се наводи у овом хадису, бољи од њих је онај ко први започне са називањем селама.
4. У овом хадису препознајемо потпуност шеријата (исламског верозакона) будући да се у њему појашњава све за чим људи имају потребу.
5. Потребно је подучити се правилима називања селама и свакоме дати право које му припада.

(4243)

(78) - عن أبي ذر رضي الله عنه: عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا رَوَى عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَّهُ قَالَ: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالُمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِيكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أَطْعِمْكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُمْكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ مُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِتَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَنْفَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِتَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِتَّكُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمِخْيَطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(78) – Од Ебу Зерра, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, преносећи то од свог Господара рекао: „О Моји робови, Ја Сам Себи насиље забранио, а забранио Сам га и међу вама, па немојте га међусобно чинити. О Моји робови, сви сте ви залутали, осим онога кога Ја упутим, па тражите од Мене упуту, Ја ћу вас упутити. О Моји робови, сви сте ви гладни, осим онога кога Ја нахраним, па од Мене тражите да вас нахраним, Ја ћу вас нахранити. О Моји робови, сви сте ви неодевени, осим онога кога Ја оденем, па од Мене тражите да вас оденем, Ја ћу вас оденути. О Моји робови, ви дању и ноћу грешите, а Ја Сам онај који све грехе прашта, па од Мене тражите да вам опростим, Ја ћу вам опростити. О Моји робови, ви никада не можете доћи до онога чиме бисте Мени штету нанели, па да Ми је нанесете, нити икада можете доћи до онога што ће Мени корист донети, па да Ми је донесете. О Моји робови, када би сви људи и цини, од првог до последњег, били толико богобојазни као најбогобојазнији међу вама, то не би нимало увећало Моју власт. О робови Моји, када би сви људи и цини, од првог до последњег, били толико покварени, као што је најпокваренији међу вама, то ништа не би умањило Моју власт! О робови Моји, када би се сви људи и цини, од првог до последњег, окупили на једном месту, па од Мене затражили све што желе, а затим Ја сваком од њих дао оно што је тражио, то не би умањило оно што Ја поседујем ни онолико колико би умочена игла у море умањила воду! О робови Моји, све зависи од тога шта сте урадили, у Мене је сачувано и пребројано све и Ја ћу по заслугама наградити. Према томе, ко нађе добро и награду нек Аллаху захвали, а ко нађе казну и зло, нека не кори никога другог осим самога себе. [رواه مسلم] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу да је Узвишени Аллах забранио Себи неправду, те ју је учинио забрањеном и Својим робовима, па немојте један другоме неправду чинити. Такође, обавестио нас је Узвишени Аллах и да су сви Његови робови у заблуди осим оних којима Он подари да кроче правим путем. Ко буде тражио од Аллаха да га упути на Прави пут, Аллах ће га упутити. Осим тога, сви су људи сиромашни и у нужној потреби за Аллахом у свим стварима. У складу са тим, ко затражи од Аллаха да му испуни неку потребу, Он ће му је испунити. Аллах нам казује и да Његови робови чине грехе даноноћно, а Он им опрашта када Га они замоле да им опрости. Осим тога, они не могу ничим да Аллаху наштете или да Му какву корист прибаве. Када би сви људи имали срце најбогобојазнијег човека то ништа не би увећало Аллахову власт. Такође, када би сви људи имали срце најпокваренијег човека то ништа не би умањило Аллахову власт. Сви су људи слабићи и у потреби за Узвишеним Аллахом у сваком времену и месту, а Он је независан о било коме. Када би сви људи и џинни, од првог до задњег, стали на једно место, па Аллаху дову упутили, Он би им свима удовољио и то не би умањило оно што је код Њега ни онолико колико одузме игла од мора када се у њега замочи. То све указује на потпуну независност Аллаха Узвишеног.

Из овог хадиса такође закључујемо да Узвишени чува и пребројава сва дела која Његови робови чине, те ће их за њих обрачунати на Судњем дану. Ко нађе добро и награду нек Аллаху захвали на успеху у покорности Њему Узвишеном, а ко нађе казну и зло, нека не кори никога осим своје душе која га је наводила на зло.

Benefits from the Hadith:

1. Овај хадис у којем Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, преноси од Аллаха назива се

хадис кудсијј или хадис илахи (божански хадис). То је онај хадис чији су изрази и значења од Узвишеног Аллаха, с тим што нема оних карактеристика по којима је Часни Кур'ан специфичан као што је чињење ибадета његовим учењем, обавезност правне чистоће да би се додирнуо, изазовност свим људима и тако даље.

2. Какво год знање и упуту људи постигли, то им је Узвишени Аллах подарио.
3. Свако добро које човек постигне, Аллах је Тај који му га је омогућио; а свако зло које човека задеси, то је од њега самога и од његових страсти.
4. Ко чини добро, чини га јер му је Узвишени Аллах олакшао и имаће награду за њега па нека се Узвишеном захвали. С друге стране, ко чини какво зло, нека не кори никога осим самога себе.

(4810)

(79) - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(79) – Од Џабира б. Абдуллаха, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Чувајте се неправде! Заиста ће неправда бити тмина на Судњем дану. Чувајте се шкртости! Заиста је шкртост уништила оне пре вас. Навела их је да проливају крв и да себи дозволе оно што је забрањено.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас упозорава на неправду која укључује угњетавање људи, чињење неваљалих поступака према самоме себи и неиспуњавање Аллаховог права. Неправда представља недавање некоме нечега што му припада. На Судњем дану, неправда ће бити попут тмина које доносе патњу и страхоту. Посланик нам такође забрањује шкртост и похлепу које се манифестују кроз неизвршавање материјалних обавеза и претерану пожуду за овим светом. Ова врста неправде уништила је пријашње народе будући да их је навела да једни друге убијају и да дозволе оно што им је Узвишени забранио.

Benefits from the Hadith:

1. Удељивање иметка и саосећање са браћом муслиманима узрок је међусобне љубави и присности.
2. Шкртост наводи човека на грехе, разврат и неморал.
3. Потребно је узети поуку из пријашњих народа.

(80) – عن أبي موسى رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَيُنْبِي لِلظَّالِمِ، حَتَّى إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ» قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ: «وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ» {هود: 102} [صحيح] - [متفق عليه]

(80) – Ебу Муса ел-Еш'ари, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Узвишени Аллах даје времена неправеднику, али када га ухвати неће му моћи измаћи.' Након тога, Посланик је проучио ајет: „Ето, тако Господар твој кажњава села и градове који су неправедни били. Кажњавање његово је заиста болно и страшно.”[Худ, 102] [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упозорава нас на то колико је погубно устрајавати на гресима, ширку (многобоштву) и чињењу неправде према људима. Узвишени пушта тог неправедника да ради шта жели и одгађа му казну, но уколико се не покаје, жестоко ће га накнадно казнити.

Потом је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, проучио: "Ето, тако Господар твој кажњава села и градове који су насиље чинили. Кажњавање његово је заиста болно и страшно.” [Худ, 102]

Benefits from the Hadith:

1. Разуман човек ће пожурити са покајањем и неће бити сигуран од Аллахове замке уколико устрајава на неправди.
2. Узвишени Аллах даје времена неправедницима и не пожурује им казну како би накупили што више греха и како би их жестоко казнио, уколико се не покају.

3. Неправда је узрок Аллахове казне.
4. Може се десити да Узвишени Аллах уништи неки народ, а међу њима има побожних. Они ће бити проживљени на Судњем дану са својом побожношћу и неће им наштетити што их је задесила казна заједно са неправедницима.

(5811)

(81) - عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرُوي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: قَالَ: «إِنَّ اللهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَّ ذَلِكَ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ، إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(81) – Од Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њима, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, преносећи од Узвишеног Аллаха, рекао: „Аллах је прописао и одредио добра и лоша дела, а затим је то објаснио: ко одлучи да уради добро дело, па га не уради, Аллах ће му уписати код Себе потпуно добро дело, а ко, пак, одлучи да учини добро дело, па га и учини, Аллах ће му записати десет добрих дела, и награда му може бити седам стотина пута већа, па и више од седам стотина пута. Ко пак, одлучи да учини лоше дело, па га не учини, Аллах ће му записати потпуно добро дело. А ако одлучи да учини лоше дело, па га и учини, Аллах ће му записати једно лоше дело.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам казује да је Узвишени Аллах одредио добра и лоша дела, те је потом анђелима појаснио како да их записују.

Ко одлучи да уради добро дело, биће му уписано једно добро дело па макар га и не урадио. Док, ако га уради биће му уписано од десет до седам стотина добрих дела, па и више од тога. То повећање добрих дела зависи од искрености која се налази у срцу, те о томе колико другима то дело користи и тако даље.

А ко одлучи да уради лоше дело, те се потом суштегне од њега ради Аллаха, Он ће му уписати добро дело. Међутим, ако га не

уради због тога што се позабавио нечим другим, неће му се уписати ништа; те ако га не уради због тога што га је спречила слабост у томе, уписаће му се та неваљала намера. На концу, ако ипак уради то лоше дело, уписаће му се само једно лоше дело.

Benefits from the Hadith:

1. Величанствене су Аллахове благодати које је подарио уммету (народу који следи Посланика Мухаммеда) тако што им се добра дела умногостручавају за разлику од лоших.
2. Важност намере приликом чињења дела.
3. Узвишени Аллах нам је подарио благодат и у томе што онај ко одлучи да учини добро дело па га нешто спречи у томе, Аллах ће му га опет уписати као једно добро дело.

(4322)

(82) - عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْتَوَاخِذُ بِمَا عَمِلْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ؟ قَالَ: «مَنْ أَحْسَنَ فِي الْإِسْلَامِ لَمْ يُؤَاخِذْ بِمَا عَمِلَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَمَنْ أَسَاءَ فِي الْإِسْلَامِ أُخِذَ بِالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(82) – Од Ибн Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је рекао: „Неки човек је казао: Аллахов Посланиче, хоћемо ли бити кажњени за оно што смо радили у цахилијету (доба незнања и паганства)?“ Он рече: 'Ко буде чинио добро у исламу, неће бити кажњен за оно у цахилијету; а ко буде чинио зло у исламу биће одговоран и за оно што је радио у цахилијету и за оно што је радио у исламу.'” [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава вредност прихватања ислама. Ко буде примио ислам, те буде чинио добро, неће бити кажњен за грехе које је починио у цахилијету. С друге стране, онај ко буде лоше чинио након прихватања ислама као на пример лицемери (мунафици) или они који се одметну од ислама - такав ће бити одговоран и за оно што је чинио у цахилијету, те и за оно што је чинио у исламу.

Benefits from the Hadith:

1. Асхаби су водили рачуна и страховали од онога што су радили за време цахилијета.
2. Подстицај на устрајност у исламу.
3. Вредност прихватања ислама тако што се тиме поништавају дела која су претходно учињена.
4. Отпадник и лицемер ће бити кажњени за све што су радили у цахилијету и у исламу.

(83) – عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الشَّرْكِ، كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا، وَزَنُوا وَأَكْثَرُوا، فَأَتُوا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٍ، لَوْ نُخْبِرُنَا أَنَّ لِمَا عَمِلْنَا كَفَّارَةً، فَتَزَلْ {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ} [الفرقان: 68]، وَنَزَلَتْ: {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ} [الزمر: 53]. [صحيح] - [متفق عليه]

(83) – Од Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њима, се преноси да су неки многобошци много људи, те да су пуно чинили блуд, а затим су дошли посланику Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и рекли му: "Оно чему нас позиваш је добро, али кад би нас обавестио да се за оно што смо урадили можемо откупити!", па је објављен ајет: "И они који мимо Аллаха другог бога не моле, и који, оне које је Аллах забранио, не убијају, осим кад се на то има право, и који не блудниче..." [Ел-Фуркан, 68.], а такође је објављено и: "Реци: 'О робови Моји, који сте против себе у гресима претеривали, не губите наду у Аллахову милост!'" [Ез-Зумер, 53.] [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Неки су многобошци, који су много убистава и прељуба починили, дошли Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па су га упитали: "Ислам и његова учења у која нас позиваш, то је нешто лепо. Међутим, шта ћемо са многобоштвом и великим гресима које смо чинили, има ли за њих какав искуп?"

Након тога, ова два ајета су објављена, а у њима нас Узвишени обавештава да од људи прихвата покајање без обзира колике и какве грехе починили. Да то није тако, они би наставили са неверством и грешењем и не би ушли у ову веру.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност и величанственост ислама будући да се, након његовог прихватања, сви греси човеку бришу.
2. Велика је Аллахова милост и опрост према Његовим робовима.
3. Ширк је забрањен, као и бесправно убиство и блуд. Ко почини ове грехе, жестока претња га следује.
4. Искрено покајање и добра дела бришу све велике грехе, укључујући и неверство (ар. куфр).
5. Забрањено је изгубити наду у Аллахову милост.

(65071)

(84) - عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَتَحَنَّنُ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ صَدَقَةٍ أَوْ عَتَاقَةٍ، وَصِلَةِ رَحِمٍ، فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَجْرٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَسَلِمْتَ عَلَى مَا سَلَفَ مِنْ خَيْرٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(84) – Од Хакима бин Хизама, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је упитао Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Аллахов Посланиче, што се тиче дела која сам радио у цахилијјету (предисламском периоду) попут удељивања иметка, ослобађања робова, одржавања родбинских веза - хоћу ли за њих имати награду?“ „Примио си ислам са добрим делима која си претходно урадио.“, одговори му Посланик. [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава да неверник када прими ислам, биће награђен за сва добра дела која је учинио пре ислама попут

милостиње, ослобађања робова, одржавања родбинских веза и тако даље.

Benefits from the Hadith:

1. Добра дела која учини неверник на овом свету, за њих неће имати награду на будућем свету (ар. ахирету) уколико умре на неверству (ар. куфру).

(65016)

(85) – عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً، يُعْطَى بِهَا فِي الدُّنْيَا وَيُجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتِ مَا عَمِلَ بِهَا لِلَّهِ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ، لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يُجْزَى بِهَا».

[صحیح] - [رواه مسلم]

(85) – Од Енеса бин Малика, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казао: „Аллах неће учинити неправду вернику по питању добрих дела, даће му награду и на овом и на оном свету. А неверник ће добити на овом свету због добрих дела која је ради Аллаха урадио, но на оном свету неће имати доброг дела ради којег би био награђен”. [صحیح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава колико је велика Аллахова благодат према верницима, те како је праведан према неверницима. Када је посреди верник, имаће награду за добро које је учинио и на овом и на оном свету, с тим што му може понекад цела награда остати само за будући свет. А што се тиче неверника, Аллах ће му дати награду на овом свету за добра дела која је учинио, но када приступи ономе свету никакве награде неће имати. Треба имати у

виду да, наиме, добра дела користе на оба света само уколико је човек верник.

Benefits from the Hadith:

1. Ко умре као неверник, добра дела му неће користити.

(65015)

(86) – عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أَبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ، وَلَا أَبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقِيتَنِي لَا تَشْرِكُ بِي شَيْئًا لَأَتَيْتَكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً».

[حسن] - [رواه الترمذي]

(86) – Од Енеса бин Малика, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао: „Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да каже: Узвишени Аллах је рекао: ‘О сине Адамов, све док Ме будеш дозивао и молио, Ја ћу ти опраштати оно што си учинио и то Мени није тешко. О сине Адамов, када би твоји греси достигли небеске границе, а ти затим затражио од Мене опрост, Ја бих ти опростио! О сине Адамов, када би ми дошао с гресима колика је ова Земља, а затим дошао преда Ме, не приписујући Ми судруга, Ја бих ти исто толико опростао!’“

[رواه الترمذي] - [حسن]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је Узвишени Аллах казао у хадиси-кудсију: „Сине Адамов, докле год будеш тражио од Мене, надао се Мојој милости и не будеш падао у очај; опраштаћу ти грехе не осврћући се на њих, макар се радило и о великим гресима. Сине Адамов, да имаш греха толико да се са њима може испунити простор између

небеса и Земље, а потом затражиш од Мене опрост, опростио бих ти их све не осврћући се на њихову бројност.

„Сине Адамов, да након смрти станеш преда Мном са гресима колика је Земља, а умро си као монотеиста без икаквог вида многобоштва, указао бих ти опроста исто толико! Ја, заиста, много праштам. Све грехе праштам када неко умре изузев многобоштва.“

Benefits from the Hadith:

1. Милост Узвишеног Аллаха, опрост и благодати су простране и велике.
2. Вредност монотеизма. Узвишени Аллах прашта све грехе монотеистима.
3. Опасност многобоштва. Узвишени Аллах не опрашта многобошцима.
4. Ибн Реџеб је рекао: „У овом хадису назначена су три узрока опроста греха. Први је дова уз наду, други је тражење опроста и кајање и трећи је смрт на монотеизму.“
5. У овом хадису Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, преноси Аллахов говор, те се услед тога назива хадис-кудси. То је врста хадиса у којем су и израз и значење од Узвишеног Аллаха, с тим што нема исте особености као Часни Кур'ан. Учење Кур'ана је само по себи ибадет, обавезно је да човек не буде џунуб приликом његовог учења, наднаравна природа Кур'ана и тако даље, све су то карактеристике које Часни Кур'ан поседује за разлику од хадиси-кудсија.
6. Постоје три врсте греха:
7. 1. Ширк (Многобоштво). Узвишени Аллах га неће опростити никоме уколико умре на њему. Он је казао: „Ко

другог Аллаху у обожавању придружује, Аллах ће му улазак у Џеннет (Рај) забранити. “

8. 2. Неправда коју роб чини између њега и његовог Господара. Такве грехе Узвишени ће опростити ако буде хтео.
9. 3. Греси које Узвишени Аллах неће занемарити, а то је неправда коју робови чине једни према другима. Одмазда је у овом случају неопходна.

(5456)

(87) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: «أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا، فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، أَعْمَلَ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ.» [صحيح] - [متفق عليه]

(87) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, преносећи то од свог Господара рекао: „Када роб учини неки грех и каже: ‘Аллаху мој, опрости ми мој грех.’, Аллах, Узвишени, каже: ‘Мој роб је погрешιο, и зна да има Господара Који прашта грехе и Који кажњава због греха ако хоће.’ Затим роб поново учини грех па каже: ‘О Господару, опрости ми мој грех.’, а Аллах Узвишени, каже: ‘Мој роб је учинио грех, и зна да има Господара Који прашта грехе, и Који кажњава због греха ако хоће. Ја сам опростио Моме робу, па нека ради шта хоће.’” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Преноси Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, од његовог Господара да неки роб када учини грех, а потом каже: „Аллаху, опрости ми!”, Аллах му тада каже: „Мој роб је починио грех. Зна да има Господара Који може опростити грех, а може и казнити. Опростио сам му.” Након неког времена, тај исти роб поново почини грех, те се Аллаху обрати: „Господару, опрости ми!” Аллах тада каже: „Мој роб је починио грех. Зна да има Господара Који може опростити грех, а може и казнити. Опростио сам му.” Затим роб поново почини грех и завапи: „Господару, опрости ми!” Он каже: „Мој роб је починио грех. Зна да има Господара Који може опростити грех, а може и казнити.

Опростио сам му. Нека Мој роб ради шта жели јер докле год он чини грехе, а потом се каје и намерава да се више не враћа греху. Докле год тако поступа, Ја ћу му опраштати будући да покајање брише оно што је било претходно.”

Benefits from the Hadith:

1. Аллахова милост према Својим робовима је пространа, те човек колико год да греша, уколико се каје, Аллах ће му опраштати.
2. Онај ко верује у Аллаха, нада се Његовом опросту и страхује од Његове казне. Нека прионе покајању и нека не устрајава на гресима.
3. Услови исправног покајања су:
 4. 1. престанак са чињењем греха,
 5. 2. кајање због њега,
 6. 3. чврста одлука да се више не врати том греху,
 7. 4. уколико се ради о неправди почињеној према створењима по питању иметка, части или крви, онда имамо и четврти услов. Он се огледа у томе да се тражи опрост од онога коме је неправда учињена или да му се врати оно што му припада.
8. Важност спознаје Аллаха јер она човека наводи да се увек приклони покајању када учини грех и не дозвољава му да устрајава на грешењу и да изгуби наду у Аллахову милост.

(88) - عن عليّ قال: إني كنت رجلاً إذا سمعتُ من رسولِ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حديثاً نفعني اللهُ مِنْهُ بما شاء أن يَنْفَعَنِي بِهِ، وَإِذَا حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ اسْتَحْلَفْتُهُ، فَإِذَا حَلَفَ لِي صَدَّقْتُهُ، وَإِنَّهُ حَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ، وَصَدَقَ أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ رَجُلٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ»، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} [آل عمران: 135]. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه وأحمد]

(88) – Алија је рекао: "Када бих чуо нешто од Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, Узвишени би ми дао да од тога имам користи онолико колико би Он хтео. А када би ми неко од асхаба нешто рекао, затражио бих од њега да се закуне. Када се закуне, поверовао бих му. Казао ми је Ебу Бекр, а он је рекао истину, да је чуо Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да каже: "Нема ниједног роба који учини грех, а затим узме абдест, клања намаз, и затражи опрост од Аллаха, а да му Он неће опростити." Затим је проучио следећи ајет: "И за оне који се, када грех почине или кад се према себи огреше, Аллаха сете и опрост за грехе своје замоле." (Алу Имран, 135.) [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да нема ниједног роба који ће починити грех, а потом у потпуности узети абдест, клањати два реката са намером покајања од тог греха, те затражити опрост, а да му га Узвишени неће опростити. Аллахов Посланик, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је потом проучио следећи ајет: "И за оне који се, када грех почине или кад се према себи огреше, Аллаха сете и опрост за грехе своје замоле – а ко ће опростити

грехе ако не Аллах? – и који свесно у греху не устрају.“ (Алу Иман, 135.)

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на обављање намаза и тражење опроста након што се почини грех.
2. Аллахов опрост је велик, будући да Он прима покајања и опрашта грехе.

(65063)

(89) – عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(89) – Од Ебу Муса ел-Еш'арија, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Узвишени Аллах пружа Своју руку ноћу како би се покајао онај ко је грешио дању, а пружа Своју руку дању како би се покајао онај ко чине грехе ноћу, и тако све док не изађе Сунце са запада.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да Узвишени Аллах прихвата покајање Свога роба. Зато, када роб учини грех дању, а онда се покаје ноћу, Аллах ће прихватити његово покајање. Исто тако, када роб учини грех ноћу, а онда се покаје дању, његово покајање биће примљено. Узвишени Аллах пружа Своју руку како би прихватио покајање, јер му се радује и драго Му је да то покајање прими. Врата покајања биће

отворена све док се Сунце не појави са западне стране, што је наговештај краја овога света. Тада се врата покајања затварају.

Benefits from the Hadith:

1. Прихватање покајања је могуће све док су врата покајања отворена. Та врата се затварају када Сунце изађе са запада и када човеку дође тренутак смрти, тачније када душа стигне до грла.
2. Не треба губити наду због греха, јер Аллахова милост је велика, а врата покајања су отворена.
3. Услови покајања су следећи:
 4. 1. престанак чињења греха,
 5. 2. кајање због почињеног греха,
 6. 3. чврста одлука да се више никада не врати том греху. Ови услови важе ако је грех почињен према Узвишеном Аллаху. Међутим, ако је грех повезан с правима других људи, додатни услов за исправно покајање јесте да се то право врати власнику или да га власник опрости.

(4318)

(90) – عن أبي هريرة رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «يَنْزِلُ رَبَّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، يَقُولُ: «مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟»». [صحيح] - [متفق عليه]

(90) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Наш Узвишени Господар спушта се сваке ноћи на земаљско небо када остане задња трећина ноћи и говори: ‘Има ли ко да шта моли, да му удовољим? Има ли ко да шта тражи од Мене, да му дам! Има ли ко да Ме моли за опрост, да му опростим!’“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да се Узвишени спушта на овоземаљско небо сваке ноћи када наступи њена задња трећина. Он нас тада подстиче да Га дозивамо јер ће нам се одазвати, наводи нас да од Њега тражимо јер ће нам дати и позива нас да од Њега тражимо опроста јер ће нам опростити.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност задње трећине ноћи огледа се у обављању намаза, упућивању дове и тражењу опроста.
2. Човек, када чује овај хадис, треба да се потруди да искористи времена када се дова прима.

(10412)

(91) - عن الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ - وَأَهْوَى الثُّعْمَانُ بِإِصْبَعَيْهِ إِلَى أُذُنَيْهِ -: «إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(91) – Од Ен-Ну'мана бин Бешира, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао показујући прстима на своје уши: „Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је рекао: 'Халал је јасан и харам је јасан, а између тога су сумњиве ствари које многи не знају. Ко се сачува сумњивих ствари, тај је сачувао своју веру и част, а ко се упусти у то, упашће у оно што је забрањено - баш као у случају пастира који чува стадо око забрањене земље. Лако се може десити да му стадо умакне и почне да пасе у забрањеном. Сваки владар има своју забрањену зону, а Аллахова забрањена зона јесу Његове забране, харами. У телу има један комад меса који кад је добар, буде добро цело тело, а када је покварен, буде покварено цело тело. Тај орган је срце.’”
[متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису указује на опште правило којег се требамо придржавати по питању свих ствари у животу. Наиме, шеријатске ствари се могу поделити на: оне које су јасно дозвољене, оне које су јасно забрањене и оне сумњиве, за које не знамо са сигурношћу јесу ли дозвољене или не. Већина људи не познаје шеријатски статус тих сумњивих ствари.

Онај ко остави сумњиве ствари сачуваће своју веру будући да на тај начин неће учинити нешто што је забрањено, те ће, уз то

сачувати и своју част, јер га људи неће оговарати нити узнемиравати с обзиром да није починио ту сумњиву ствар. С друге стране, онај ко се упусти у сумњиве ствари себе излаже ономе што је забрањено и људе наводи да му оскрнавe част. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је навео и пример за онога ко се уплиће у сумњиве ствари. Наиме, такав је попут пастира који доводи своју стоку на испашу близу туђе земље. Велика је вероватноћа да ће његова стока загазити на туђи посед, па је исто тако велика вероватноћа да ће онај ко се упушта у сумњиве ствари урадити нешто што је забрањено. Поред тога, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам је рекао да се у телу налази комад који кад је добар, буде добро цело тело, а када је покварен, буде покварено цело тело. Тај орган је срце.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на избегавање онога што је сумњиво, оно чији пропис није јасан.

(4314)

(92) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ، وَلَا نَصِيفَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(92) – Од Ебу Се'ида ел-Худрија, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Немојте вређати моје асхабе! Да неко од вас удели злата тежине брда Ухуд, не би достигао вредност прегршти хране коју они уделе, па ни вредност пола прегршти.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам забрањује да вређамо асхабе, а поготово оне прве који су се појавили, мухацире и енсарије. Казао нам је, такође, да ако би неко уделио злата колико је брдо Ухуд, не би имао награду какву би имао асхаб да удели само један мудд хране или пола муда (мудд представља оно што може стати у две састављене шаке човека просечног стаса). То је због тога што су асхаби имали истанчану искреност и што су удељивали и борили се за ислам пре освојења Меке када је било најпотребније.

Benefits from the Hadith:

1. Вређати асхабе је забрањено и спада у велике грехе.

(11000)

(93) – عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: كُنْتُ خَلَفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا، فَقَالَ: «يَا غَلَامُ، إِنِّي أَعَلَّمْتُكَ كَلِمَاتٍ، أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظَكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَحُدُّهُ مُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(93) – Од Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њима, преноси се да је рекао: „Био сам један дан иза Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па ми је рекао: ‘О дечаче, подучићу те овим речима: Чувај Аллага, па ће и Аллах тебе чувати. Чувај Аллага па ћеш Га увек пред собом наћи (тј. поступај како Аллах жели па кад Га нешто замолиш, Он ће ти удовољити). Када молиш, моли Аллага. Када помоћ тражиш, тражи је од Аллага. И знај, да када би се сви људи сакупили да ти и најмању корист прибаве, не би донели осим оно што ти је Аллах одредио и прописао. А када би се сакупили да ти нанесу какву штету, не би ти нанели штете осим онолико колико ти је Аллах одредио и уписао. Пера судбине су подигнута, а странице се осушиле (тј. све је одређено и закључено).’ ” [صحيح] - [رواه الترمذي]

Explanation:

Ибн Аббас, Аллах био задовољан њима, казује нам да је једном приликом, док је био дечак, када је јахао заједно са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, Посланик му је рекао: „Дечаче, подучићу те неким стварима које ће ти бити од користи:

Чувај Аллага у смислу тако што ћеш извршавати оно што је Он наредио и клонити се онога што је Он забранио. У складу с тим, бићеш увек у делима покорности, а не у гресима. Ако тако поступиш, Аллах ће те наградити тако што ће те сачувати

потешкоћа овога и онога света и помоћи ће ти у свим твојим радњама.

А када желиш да затражиш од некога нешто, затражи само од Аллаха. Он је једини који се одазива онима који Га моле.

Поред тога, када желиш да потражиш помоћ, затражи је само од Аллаха.

Буди убеђен да ти се у животу неће десити нека корист па макар се сви људи на Земљи скупили да ти је приуште, осим уз Аллахову дозволу. С друге стране, неће ти се десити никаква штета макар се сви људи уротили против тебе осим ако Аллах тако одреди.

То је све Аллах одредио сходно Својој мудрости и Своме знању. Не може се променити оно што је Узвишени одредио.

Benefits from the Hadith:

1. Важност подучавања омладине и деце начелима вере, као што је монотеизам и исламски бонтон и остали прописи.
2. Награда или казна бива сходно делу.
3. Наређено нам је да се ослонимо на Аллаха и ни на кога више. Он је најбољи на кога се може ослонити.
4. Веровање у Аллахову одредбу и задовољство њоме, а Аллах је ионако све одредио.
5. Ко занемари Аллахову наредбу, Он ће њега занемарити и неће га сачувати.

(4811)

(94) – عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الثَّقَفِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ، قَالَ: «قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ، ثُمَّ اسْتَقِيمَ». [صحيح] - [رواه مسلم وأحمد]

(94) – Преноси се од Суфјана бин Абдуллаха ес-Секафија, Аллах био задовољан њиме, да је рекао: "Аллахов Посланиче, реци ми нешто о исламу, о чему после тебе више никога нећу морати питати?" Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му рече: "Реци: 'Верујем у Аллаха', а затим устрај у томе." [صحيح] - [رواه مسلم وأحمد]

Explanation:

Асхаб Суфјан бин Абдуллах, Аллах био задовољан њиме, затражио је од Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да га подучи нечему што укључује све што му је потребно у исламу како би се тога чврсто придржавао и како никога другог не би имао потребу питати о томе. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му рече да потврди да је Узвишени Аллах Један и да верује да је Он његов Господар, Створитељ и једини који заслужује да буде обожаван. Поред тога, потребно је потом да устраје у извршавању онога што је Узвишени Аллах наредио и избегавању онога што је Он забранио.

Benefits from the Hadith:

1. Основа ове вере јесте веровање у Аллаха, Његов рубубијет (господарство), улухијет (божанство) и Његова лепа и савршена својства.
2. Важност устрајности на иману (веровању) и чињењу ибадета.
3. Иман (веровање) је услов прихватања добрих дела.

4. Веровање у Аллаха обухвата све што је људима обавезно да у то буду убеђени, затим дела срца која проистичу из тога, покорност и преданост Аллаху својом нутрином и вањштином.
5. Од човека се захтева да буде истрајан у чињењу добрих дела и избегавању лоших.

(65018)

(95) – عَنِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى». [صحيح] - [متفق عليه]

(95) – Од Ну'мана бин Бешира, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Верници у својој међусобној љубави, милости и саосећању су попут једног тела; када се један орган разболи, са њим се солидарише остатак тела, кроз несаницу и температуру.“
[متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам указује да међумуслиманско стање мора бити такво да једни другима желе добро, да се воле и међусобно помажу. Такође, ако се некоме штета наноси, сви саосећају са њим. Муслимани су попут једног тела, ако се део разболи, остатак тела на то реагује кроз несаницу и повишену температуру.

Benefits from the Hadith:

1. Из овог хадиса закључујемо да се права муслимана морају поштовати, те се из њега, такође, може разумети и подстицај на међусобно потпомагање и љубазан однос.
2. Верници једни према другима морају испољавати љубав и бити од помоћи једни другима.

(4969)

(96) – عن عثمان بن عفان رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(96) – Преноси се од Османа бин 'Аффана, Аллах био задовољан њиме, да је рекао: "Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да каже: 'Ко се на леп начин абдести, његови греси ће изаћи из његовог тела, па чак и испод његових ноктију.'" [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу да онај ко се абдести водећи рачуна о свим суннетима абдеста, то ће бити узрок да му се опросте греси све док последњи не изађе испод ноктију на рукама и ногама.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на вођење рачуна о абдесту и његовим суннетима.
2. Вредност абдеста. Са њим се постиже опрост малих греха, а што се тиче великих, за њих је потребно посебно покајање.

3. Услов опраштања греха је да се абдест употпуни онако како је појаснио Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега.
4. Опраштање греха у овом хадису је условљено избегавањем великих и покајањем од њих. Узвишени Аллах је рекао: "Ако се будете клонили великих греха који су вам забрањени, Ми ћемо покрити ваша лоша дела и у дивно место вас увести." (Ен-Ниса', 31.)

(6263)

(97) - عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا أَتَيْتُمُ الْعَائِظَ فَلَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ، وَلَا تَسْتَدْبِرُوهَا وَلَكِنْ شَرِّقُوا أَوْ غَرِّبُوا» قَالَ أَبُو أَيُّوبَ: فَقَدِمْنَا الشَّامَ فَوَجَدْنَا مَرَا حِيصَ بُنِيْتِ قِبَلِ الْقِبْلَةِ فَنَنْحَرِفُ، وَنَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعَالَى. [صحيح] - [متفق عليه]

(97) – Ебу Ејјуб ел-Енсари, Аллах био задовољан њиме, пренео је да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Када вршите физиолошку потребу, немојте се окретати према кибли (у правцу Кабе) лицем ни леђима, окрените се према истоку или западу.“ Ебу Ејјуб приповедао је: "Када смо отишли у Шам (Левант), затекли смо тоалете саграђене према кибли, па бисмо се окретали у страну и тражили опрост од Свевишњег Аллага.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је забранио да се приликом вршења физиолошке потребе окреће према кибли лицем или леђима, рекавши да се окреће према истоку или западу, ако је кибла на оној страни као што је Мединелијама. Потом је Ебу Ејјуб приповедао да су они отишли у Шам, те затекли

тоалете саграђене према кибли, па су се окретали у страну својим телима и тражили опрост од Свевишњег Аллаха.

Benefits from the Hadith:

1. Овим се исказује поштовање часне Кабе.
2. Опрост се тражи након изласка из тоалета.
3. Кроз хадис се види како је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на адекватан начин подучавао људе. Након што им је нешто забранио, указао им је на оно што је дозвољено.

(3078)

(98) - عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا يُمْسِكَنَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ بِيَمِينِهِ وَهُوَ يَبُولُ، وَلَا يَتَمَسَّحُ مِنَ الْخَلَاءِ بِيَمِينِهِ، وَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْأِنَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(98) – Ебу Катаде преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нека нико од вас не држи свој полни орган десном руком док мокри, нека се након обављене физиолошке потребе не чисти десном руком и нека не дува у посуду.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појаснио је нека правила понашања; забранио је да човек држи сполни орган десном руком док уринира, те забранио да се након обављене мале или велике физиолошке потребе чисти десном руком, јер је десна страна предвиђена за часније послове. Такође, забранио је да се дува у посуду са пићем.

Benefits from the Hadith:

1. Хадисом се појашњава предност ислама у односу на друге вере када је реч о правилима понашања и чистоћи.
2. Од прљавих ствари треба се удаљити, а ако човек буде приморан да их додирује, онда то треба чинити левом руком.
3. Десна страна има почаст у односу на леву.
4. Свеобухватност исламског верозакона и његових прописа.

(3079)

(99) – عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْسِلُ، أَوْ كَانَ يَغْتَسِلُ، بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ، وَيَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ. [صحيح] - [متفق عليه]

(99) – Од Енеса, Аллах био задовољан њиме, се преноси да се Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, купао једним са'ом до пет муддова воде, а узимао је абдест једним муддом. [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, се купао након ценабета количином воде између једног са'а па до пет муддова, а абдест је узимао једним муддом воде. Са'а представља четири мудда, а један мудд представља воду која може стати у две скупљене шаке човека умереног раста.

Benefits from the Hadith:

1. Прописано је умерено трошити воду приликом узимања абдеста и приликом купања и није похвално претеривати у њеном коришћењу, макар воде било у изобиљу.
2. Похвално је користити малу количину воде приликом узимања абдеста и приликом купања, а све то зависи од потребе сваког човека. То је упута Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.
3. Међутим, приликом узимања абдеста и приликом купања неопходно је опрати све што се мора опрати, а усто је пожељно испунити и све суннете и бонтон без претеривања у штедњи или трошењу воде, као што треба водити рачуна и о времену и тако даље.
4. Џенабет се односи на свакога ко ејакулира или ко је имао сполни однос. Оно је добило име по томе што онај ко је џунуб мора избегавати (ар. иџтинаб) намаз и неке друге ибадете све док се не окупа.
5. Количина са'а и мудда се рачунају онако како је било за време Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Један са' износи 480 мискала добре пшенице или 3 литра запремине.
6. Мудд је шеријатска мера која износи онолико колико може стати у две скупљене руке човека умереног стаса. Са' се састоји од четири мудда по консензусу исламских правника, а један мудд запремински износи 750 мл.

(100) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحَدَتْ حَتَّى يَتَوَضَّأَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(100) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Аллах не прима намаз никоме ко нема абдест, све док га не узме.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да је један од услова за намаз (молитву) правна чистоћа. Онај ко жели да обави намаз, обавеза му је да узме абдест уколико је пре тога урадио нешто што га квари, као што је обављање физиолошке потребе, дубоки сан и тако даље.

Benefits from the Hadith:

1. Намаз онога ко није чист није исправан. Потребно је, наиме, да узме гусул како би уклонио велику правну нечистоћу или абдест како би уклонио малу правну нечистоћу.
2. Абдест се узима тако што се узме воде и њом се исперу уста, а потом се та вода испљуне. Затим, вода се ушмрка у нос, а потом ишмрка. После тога, лице се треба очистити (умити) три пута, те руке до иза лактова исто тако три пута. Након тога ће се мокрим рукама потрати по глави једанпут, а онда ће се опрати ноге укључујући и чланке три пута.

(101) - عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ فَتَرَكَ مَوْضِعَ ظُفْرِ عَلَى قَدَمِهِ فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وُضُوءَكَ» فَرَجَعَ، ثُمَّ صَلَّى. [صحيح بشواهده] - [رواه مسلم]

(101) – Преноси се од Џабира, Аллах био задовољан њиме, да му је Омер б. ел-Хаттаб, Аллах био задовољан њеме, рекао да је неки човек узимао абдест па није опрао на свом стопалу колико је површина нокта. Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, га је посматрао па му је рекао: "Врати се и улепшај (употпуни) свој абдест“, па је поновио абдест, а затим клањао. [صحيح بشواهده] - [رواه مسلم]

Explanation:

Омер, Аллах био задовољан њиме, нам преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, приметио да један човек, након узетог абдеста, није опрао на стопалу предео величине нокта, па му је скренуо позорност, рекавши: "Врати се, па употпуни свој абдест. Нека вода сапере сваки део тела онако како му приличи.“ Чувши Посланика, човек се вратио, употпунио абдест, па је тек након тога клањао.

Benefits from the Hadith:

1. Не сме се одгађати наређивање на добро и упућивање незналице и немарног, а нарочито ако ће њихов поступак резултирати да им ибадет не буде исправан.
2. Обавеза је да вода накваси све делове тела који су прописани да се оперу приликом узимања абдеста. Онај ко остави макар мали део тела неопран, абдест му неће бити исправан и мораће га поново узети уколико одмакне много времена.

3. Прописано је у потпуности узети абдест, а то се постиже чинећи онако како је наређено у шеријатским текстовима.
4. Стопала представљају део тела који је обавезно опрати током узимања абдеста, те није довољно да се само потару.
5. Обавезно је да приликом узимања абдеста не пролази много времена између прања прописаних делова тела. Један део тела се не сме осушити пре него се опере други.
6. Из незнања и заборава не произилази грех, али ипак абдест неће бити ваљан ако се пропусти прање одређеног дела тела. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је овом човеку који није употпунио абдест из незнања наредио да га поново узме.

(8386)

(102) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَجَعْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِمَاءٍ بِالطَّرِيقِ تَعَجَّلَ قَوْمٌ عِنْدَ الْعَصْرِ، فَتَوَضَّؤُوا وَهُمْ عَجَالٌ، فَأَنْتَهَيْنَا إِلَيْهِمْ وَأَعْقَابُهُمْ تَلُوحٌ لَمْ يَمَسَّهَا الْمَاءُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْبِغُوا الوُضُوءَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(102) – Абдуллах бин 'Амр, Аллах био задовољан њима, рекао је: "Враћали смо се једном приликом са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, из Меке у Медину, па када смо били близу једног извора воде, скупина људи је пожурила да узме абдест за икиндију намаз. Када су завршили, приметно је било да им пете нису биле опране. Тада је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: ‘Тешко ли се петама од ватре! Употпуните абдест!’“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, једном приликом је путовао из Меке у Медину са својим асхабима. На путу су наишли на извор воде, те је скупина асхаба пожурила да узме абдест за икиндију намаз тако да су им задњи делови стопала остали неопрани. Аллахов Посланик нам је тада скренуо пажњу рекавши: "Патња и пропаст у Џехеннему следи оне који остављају неопране пете приликом узимања абдеста“, те им је наредио да абдест употпуњавају.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је опрати ноге приликом узимања абдеста. Да је дозвољено само потрати ноге, не би се претило Ватром онеме ко их не опере.
2. Обавеза је у потпуности опрати делове тела који се приликом абдеста морају опрати. Онај ко намерно не

опере макар незнатан део онога што је обавезан опрати, његов намаз неће бити валидан.

3. Важност подучавања и усмеравања онога ко не зна.
4. Учењак исправља оне који запостављају обавезна или препоручена дела на одговарајући начин.
5. Мухаммед Исхак ед-Дихлеви је рекао: "Употпуњавање абдеста се може поделити у три врсте:
 6. 1. Оно што је обавезно да се опере, а то је да се одређени делови тела у потпуности оперу једанпут.
 7. 2. Оно што је суннет (похвално), а то је да се одговарајући делови тела оперу три пута.
 8. 3. Оно што је препоручено, а то је да се одужи са прањем када се пере трећи пут."

(66392)

(103) - عَنْ عَمْرِو بْنِ عَامِرٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، قُلْتُ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَصْنَعُونَ؟ قَالَ: يُجْزِي أَحَدَنَا الْوُضُوءُ مَا لَمْ يُحْدِثْ. [صحيح] - [رواه البخاري]

(103) – Амр бин Амир преноси да је Енес бин Малик рекао: "Аллахов Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је узимао абдест за сваки намаз.“ Амр је упитао: "Како сте ви поступали?“ Енес му одговори: "Довољно нам је ако једном узмемо абдест, докле год га не изгубимо.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, узимао је абдест за сваки обавезни намаз чак и ако га није изгубио, како би постигао потпуну вредност и награду.

Дозвољено је да се клања више обавезних намаза са једним абдестом.

Benefits from the Hadith:

1. Најчесталија пракса Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је била да узима абдест за сваки обавезни намаз трудећи се да постигне оно што је најпотпуније.
2. Похвално је узимати абдест за сваки обавезни намаз.
3. Дозвољено је обављати више намаза са једним абдестом.

(65080)

(104) - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّةً مَرَّةً.

[صحيح] - [رواه البخاري]

(104) – Од Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њима, се преноси да је рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, узимао је абдест перући делове тела једанпут само." [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је у одређеним приликама узимао абдест перући делове тела само једанпут. У складу с тим, лице би опрао само једном, што укључује и праће уста и носа, те би по једном опрао руке и ноге. То је минимална, обавезна мера која се мора испунити приликом узимања абдеста.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је опрати делове тела током абдеста једанпут, а похвално је више од тога.

2. Прописано је узимати абдест уз прање делова тела само једанпут у неким приликама.
3. Што се тиче потирања главе, прописано ју је само једном потрати без икаквих додавања.

(65081)

(105) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ

مَرَّتَيْنِ. [صحيح] - [رواه البخاري]

(105) – Од Абдуллаха бин Зејда, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, узимао абдест перући делове тела два пута. [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је у неким ситуацијама приликом узимања абдеста, делове тела прао два пута. У складу са наведеним, лице би опрао два пута, што укључује и прање уста и носа, те би руке и ноге, такође, опрао два пута.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је приликом узимања абдеста по једанпут опрати делове тела, а похвално је више од тога.
2. Прописано је узимати абдест уз прање делова тела два пута у неким приликама.
3. Што се тиче потирања главе, прописано ју је само једном потрати без икаквих додавања.

(65082)

(106) - عَنْ مُحَمَّدَانَ مَوْلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ: أَنَّهُ رَأَى عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ دَعَا بِوَضُوءٍ، فَأَفْرَعَّ عَلَى يَدَيْهِ مِنْ إِثَائِهِ، فَغَسَلَهُمَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَدَخَلَ يَمِينَهُ فِي الْوَضُوءِ، ثُمَّ تَمَضَّمَصَّ وَاسْتَنْشَقَ وَاسْتَنْثَرَ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثًا، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ غَسَلَ كُلَّ رَجُلٍ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ حَوْ وَضُوءِي هَذَا، وَقَالَ: «مَنْ تَوَضَّأَ حَوْ وَضُوءِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غَفَرَ اللهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(106) – Преноси се од Хумрана, штићеника Османа б. Аффана, Аллах био задовољан њиме, да је видео Османа, Аллах био задовољан њиме, како је затражио воду за абдест, а затим из посуде посуо по рукама и опрао их три пута. Након тога, своју десну руку је ставио у воду, а затим испрао уста, ушмркнуо воду у нос и ишмркнуо. Затим је опрао лице три пута и руке до иза лаката три пута. Затим је потрао по својој глави. Затим је опрао ноге (стопала) три пута. Након тога је рекао: "Видео сам Веровесника, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да се абдести на овакав начин, а затим каже: ‘Ко се буде абдестио на овакав начин, а затим клања два реката, не размишљајући у њима о нечему другом, опростиће му се претходни греси.’“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Осман, Аллах био задовољан њиме, нам практично, како би било што јасније, појашњава како је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, узимао абдест. Наиме, затражио је посуду воде, те је затим посуо по рукама три пута. Након тога, десну руку је ставио у посуду узевши воде с којом је испрао уста, ушмркнуо воду у нос, те је затим ишмркнуо. После тога, лице је опрао три пута, те руке до иза лаката три пута. Потом је мокром руком једанпут прешао преко главе, а затим је опрао ноге до изнад чланака три пута.

Када је завршио са абдестом, Осман је присутне обавестио да је видео Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да на овај начин узима абдест и да им је саопштио да онај ко овако узме абдест, те клања два реката скрушено, Узвишени ће му опростити грехе које је претходно учинио.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је опрати руке пре него се ставе у посуду ради узимања абдеста уколико човек није тек устао из сна. Ако је тек устао из ноћног сна онда му је обавеза да их опере.
2. Учитељ треба да подучава друге тако да се знање најлакше схвати и да се истински усвоји. Осман је људима практично показао како треба да се узме абдест.
3. Особа када обавља намаз треба да се дистанцира од свих овосветских мисли које га ремете у намазу. Потпуно обављен намаз је онај који се обави скрушено и уз концентрацију, те је услед тога, обавеза особи која обавља намаз да одагна мисли које га ометају.
4. Похвално је отпочињати од десне стране приликом узимања абдеста.
5. Приликом узимања абдеста, похвално је држати се следећег редоследа: испирање уста, ушмркавање воде у нос, те затим и њено ишмркавање.
6. Похвално је три пута опрати лице, руке и ноге, а обавеза је само једанпут.
7. Узвишени Аллах ће опростити човеку грехе које је претходно учинио уколико узме абдест на описани начин и ако клања два реката намаза.

8. Сваки део тела који се пере током абдеста има своју границу. Наиме, прање лица подразумева да се опере од дела главе где обично почиње коса па до доње вилице, те од једног до другог ува. Прање руку подразумева да се опере предии од прстију шака до иза лаката. Глава се треба потрати од места где обично почиње расти коса све до горњег дела врата, а и уши спадају под појам главе. Напослетку, прање ногу подразумева да се оперу у целости до изнад чланака.

(3313)

(107) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أَنْفِهِ ثَمًّا لِيَنْتُرُ، وَمَنْ اسْتَجَمَرَ فَلْيُوتِرْ، وَإِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يُدْخِلَهَا فِي وَضُوئِهِ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ». ولفظ مسلم: «إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(107) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: Када неко од вас абдести нека убади воду у нос, а онда нека је, изапирући, избаци, а онај ко се чисти након физиолошке потребе нека то чини непаран број пута. Када се неко од вас пробуди нека опере своје руке пре него почне узимати абдест, јер нико од вас не зна где су му руке биле током спавања.“ Код Муслима стоји: "Када се неко од вас пробуди нека опере своје руке три пута пре него их стави у посуду, јер нико од вас не зна где су му руке биле током спавања.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава неке прописе чистоће: 1. Онај ко узима абдест, нека ушмркне воду у нос и нека је ишмркне. 2. Онај ко жели да уклони нечистоћу нечим мимо воде као што су каменчићи, нека то уради непаран број пута. Минимално три пута, а максимално онолико колико је неопходно да се жељено место очисти. 3. Ко се пробуди из ноћног сна, нека не загњури руку у посуду како би се абдестио пре него је три пута опере изван те посуде. Заиста човек не зна где му је рука била током ноћи. Можда му је на руци нечистоћа или му је можда шејтан на њу нанео штетне састојке за њега или за воду.

Benefits from the Hadith:

1. Приликом узимања абдеста обавеза је ушмркати воду у нос и ишмркати је.
2. Похвално је непаран број пута очистити се након обављања физиолошке потребе, у случају чишћења потирањем (марамике и слично).
3. Прописано је опрати шаке три пута након ноћног сна.

(3033)

(108) - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْرَيْنِ، فَقَالَ: «إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْسِيهِ بِالتَّمِيمَةِ» ثُمَّ أَخَذَ جَرِيدَةً رَطْبَةً، فَشَقَّهَا نِصْفَيْنِ، فَعَرَزَ فِي كُلِّ قَبْرٍ وَاحِدَةً، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ: «لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَسَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(108) – Од Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њима, се преноси да је рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је једне прилике прошао поред два гроба, па је рекао: 'Ова двојица се кажњавају, али не због нечега великог. Један се кажњава због тога што није водио рачуна о мокраћи, а други због оговарања.' Затим је узео свежу палмину грану, преполовио је и забио у оба гроба по једну половину." Асхаби упиташе: "О Аллахов Посланиче, зашто си то урадио?" "Како би им се олакшало док се не осуше", рече им Посланик. [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Једном приликом Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је прошао поред два гроба те је рекао да се двојица који се налазе у њима кажњавају тренутно. То није било нешто крупно у њиховим очима, иако код Узвишеног Аллага

јесте. Један од њих двојице није чувао своју одећу и тело од мокраће приликом обављања мале физиолошке потребе, док други се бавио немиметом (преношење туђих речи). Преносио је туђи говор како би завађао људе и како би их окренуо једне против других.

Benefits from the Hadith:

1. Преношење туђих речи ради прављена међуљудског раздора и невођење рачуна о мокраћи спадају у велике грехе и разлог су патње у гробу.
2. Узвишени је открио Своме Посланику нека дешавања из гајба (невидљивог света), попут патње у гробу, како би истакао доказ његовог посланства.
3. Стављање свежих гранчица на гробове тиче се само нашег Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и не односи се на било кога другог. Узвишени Аллах је открио Своме Посланику да се та двојица кажњавају, а то не може знати нико други мимо Посланика.

(3010)

(109) – عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ:
«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(109) – Од Енеса, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао: "Када би Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, хтео да уђе у тоалет рекао би: ‘Аллахумме инни е'узу бике минел-хубуси вел-хабаис' (Аллаху, утичем Ти се од мушких и женских ђавола).” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Када би Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, хтео да уђе на место у којем би обавио физиолошку потребу, затражио би Аллахову заштиту од зла мушких и женских шејтана. Ова два израза су протумачена и на други начин. Ел-Хубс, наиме, представља зло, а ел-хабаис нечистоће.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је да човек проучи ову дову када жели ући у тоалет.
2. Сва су створења у издашној потреби за њиховим Господаром, не би ли од њих отклонио оно што им штети у сваком стању.

(3150)

(110) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْغَائِطِ قَالَ: «عُفِّرَانَكَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(110) – Од Аише, мајке правоверних, Аллах био задовољан њоме, се преноси: да је Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би излазио из тоалета, говорио: „Гуфранеке“. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, би након што би завршио са обављањем физиолошке потребе казао: „Гуфранеке“, тј. од Тебе Аллаху тражим опроста.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је казати: „Гуфранеке“, након што човек напусти место у којем је обавио физиолошку потребу.
2. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је тражио опрост од свога Господара у свим ситуацијама.
3. Када је у питању узрок због којег се након обављања физиолошке потребе тражи опрост, речено је да се тиме треба надоместити пропуст у захваљивању Узвишеном Аллаху на Његовим бројним благодатима, а једна од њих је и то што човек на једноставан начин избаци фекалије и урин. Осим тога, потребно је тражити опроста од Узвишеног Аллага будући да је човек био заузет физиолошком потребом на уштрб спомињања Аллага.

(10046)

(111) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «السَّوَاكُ مَطَهْرَةٌ لِلْفَمِّ، مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ». [صحيح] - [رواه النسائي وأحمد]

(111) – Аиша, нека је Аллах задовољан њоме, преноси да је Аллахов Посланик, мир и благослов на њега, рекао: „Мисвак је средство за чишћење уста и задобијање задовољства Господара.“ [صحيح] - [رواه النسائي وأحمد]

Explanation:

Посланик, мир и благослов на њега, нас обавештава да чишћење зуба гранчицом дрвета ерак (бот: *Salvadora persica*) или сличним средствима чисти уста од прљавштине и непријатних мириса, и да је то један од разлога за Аллахово задовољство према Свом робу, јер се тиме извршава послушност према Аллаху и испуњава Његова заповест, а уједно промовише чистоћа, коју Аллах воли.

Benefits from the Hadith:

1. Врлина коришћења мисвака и подстицање Посланика, мир и благослов на њега, његовог уммета да га често користи.
2. Најбоље је за чишћење зуба користити гранчицу дрвета арак, али употреба четкице и пасте за зубе може послужити као замена.

(3588)

(112) – عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشْوِضُ فَاَهُ بِالسَّوَاكِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(112) – Хузејфе, Аллах био задовољан њиме, је рекао: „Када би се Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, пробудио ноћу, чистио би своја уста мисваком.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је често користио мисвак, те би подстицао на његово коришћење. Употреба мисвака у одређеним временима је посебно препоручена као што је време када човек устане из сна. У складу с тим, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је чистио своја уста мисваком у том времену.

Benefits from the Hadith:

1. Посебно је препоручена употреба мисвака када човек устане из сна услед тога што се мирис уста промени током сна.
2. Посебно је препоручено користити мисвак када год се осети неугодан мирис из уста. То се закључује на основу овога хадиса.
3. Прописано је одржавати хигијену уопште. На то указује суннет Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и то је у складу са лепим манирима.
4. Коришћење мисвака обухвата чишћење зуба, десни и језика.
5. Мисвак је дрвце које се откине од корена дрвета ерак (бот. Салвадора персика) или неког другог. Њим се чисте уста и зуби, те се уклањају непријатни мириси.

(113) – عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا، يَغْسِلُ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(113) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Сваки муслиман би се требао окупати једном у седам дана тако да опере главу и цело тело." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да би сваки одрасли и разумни муслиман требао да се окупа једном у сваких седам дана, тако да опере цело своје тело како би био чист и уредан. Најпречи од ових дана за купање је петак, а то се може разумети из неких верзија овог хадиса. Према томе, окупати се у петак пре џума-намаза је јако похвално, па чак и ако се човек окупа дан пре. Међутим, то није обавезно због тога што је Аиша, Аллах био задовољан њоме, казала: "Људи су се бавили својим пословима па би отишли на џуму. Било им је речено: 'Када бисте се окупали...'" Овај хадис бележи Бухари, а у другом његовом ривајету стоји: "Имали би неугодан мирис." Дакле, иако су се неугодно осетили, речено им је: "Кад бисте се окупали..."

Benefits from the Hadith:

1. Ислам води рачуна о чистоћи и уредности.
2. Купање петком је јако похвално ради џуме-намаза.
3. Спомињање главе је, иако је спомен целог тела обухвата, ради важности њеног прања.

4. Обавеза је човеку да се окупа уколико има неугодан мирис који ће узнемиравати људе.
5. Најпречи дан када се човек треба окупати је петак, због његове велике вредности.

(65084)

(114) – عن أبي هريرة رضي الله عنه: سمعتُ النبيَّ صلى الله عليه وسلم يقول: «الفِطْرَةُ خَمْسٌ: الخِتَانُ والاستِحْدَادُ وقَصُّ الشَّارِبِ وتَقْلِيمُ الأظْفَارِ وَتَنْتُفُ الأَبَاطِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(114) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Пет ствари је од фитре (урођене природе): обрезивање, бријање стидних длачица, скраћивање бркова, резање ноктију и чупање длака испод пазуха.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

У овом хадису Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава пет ствари које су од вере ислама и од суннета (праксе) свих посланика:

1. Прописно обрезивање.
2. Бријање длачица око стидног места.
3. Скраћивање бркова тако да не прелазе горњу усну.
4. Резање ноктију.
5. Чупање длака испод пазуха.

Benefits from the Hadith:

1. Суннети свих посланика које Аллах воли, којима је задовољан и које наређује, човека доводе до потпуности, чистоће и лепоте.

2. Прописано је водити рачуна о овим стварима и никако их не занемаривати.
3. Ове ствари доприносе бројним овосветским и оносветским користима као што су: леп изглед, чистоћа тела, предострожност за правну чистоћу, разликовање од неверника и спровођење Аллахове наредбе.
4. У другим хадисима се наводе неке додатне карактеристике фитре мимо ових пет као што су: пуштање браде, коришћење мисвака и друге.

(3144)

(115) – عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ رَجُلًا مَدَّاءً وَكُنْتُ أَسْتَحْيِي أَنْ أَسْأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَكَانِ ابْنَتِهِ فَأَمَرْتُ الْمُقَدَّادَ بْنَ الْأَسْوَدِ فَسَأَلَهُ فَقَالَ: «يَغْسِلُ ذَكَرَهُ وَيَتَوَضَّأُ». وَلِلْبُخَارِيِّ: فَقَالَ: «تَوَضَّأُ وَاغْسِلُ ذَكَرَكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(115) – Алија, Аллах био задовољан њиме, је рекао: "Често ми је излазила предејакулацијска текућина, а ја сам се стидео да о томе упитам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па сам рекао Ел-Микдаду бин Ел-Есведу да га о томе упита. Посланик му је одговорио : ‘Нека опере свој сполни орган и нека узме абдест.’ Код Бухарије стоји: "Посланик је рекао: ‘Узми абдест и опери свој сполни орган!’“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Алији, Аллах био задовољан њиме, је често излазио мезиј. То је, наиме, предејакулацијска текућина која излази из сполног органа. Она је ретка и вискозна. Није знао како да поступи када је примети, а стидео се да лично о томе упита Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, будући да му је он зет. Алија је био муж Посланикове ћерке Фатиме. Као решење,

замолио је Ел-Микдада бин Ел-Есведа да упита Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о томе, па му је одговорио да се треба опрати сполни орган, а потом узети абдест.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност Алије, Аллах био задовољан њиме. Наиме, иако је био стидан, то га није спречило да посредством другог асхаба сазна пропис који га се тиче.
2. Дозвољено је поставити питање учењаку посредством другог човека.
3. Дозвољено је да човек каже нешто о себи чега се стиди уколико у томе има користи.
4. Мезиј је нечист и обавеза је очистити га са тела и одеће.
5. Излазак мезија квари абдест.
6. Обавеза је опрати сполни орган, а исто тако и тестисе јер се то назначаву у другом хадису.

(3348)

(116) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ، غَسَلَ يَدَيْهِ، وَتَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اغْتَسَلَ، ثُمَّ يُخَلِّلُ بِيَدِهِ شَعْرَهُ، حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرَوَى بَشْرَتَهُ، أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ، وَقَالَتْ: كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ، نَعْرِفُ مِنْهُ جَمِيعًا. [صحيح] - [رواه البخاري]

(116) - Аиша, мајка правоверних, Аллах био задовољан њоме, је рекла: да, када би се год Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, купао због сполног сношаја (цунуплука), опрао би прво руке, а онда би узео абдест како га узимаше за намаз, затим се окупао и протрљао би својом руком косу, тако да је био уверен да је и кожу под њом натопио. Поливао би по њој (коси и глави) воду три пута, а иза тога опрао остатак тела. "Ја и Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, купали смо се из једне посуде и воду из ње скупа захватали.", рече Аиша. [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Када би Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, хтео да узме гусул, прво би опрао своје руке, потом би узео абдест као што га узима за намаз, а након тога би своје тело наквасио водом. Протрљао би косу рукама како би био сигуран да је вода продрла до корена косе. После тога, посуо би три пута воду на главу, те би затим опрао цело тело. Аиша, Аллах био задовољан њом, је казала да су она и Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, заједно узимали гусул из исте посуде, захватајући воду из ње.

Benefits from the Hadith:

1. Постоје две врсте гусула (купања): обавезни (минимални) и потпуни гусул. Обавезни гусул је да човек

одлучи да узме гусул, а потом да комплетно тело накваси водом, уз прање уста и носа. С друге стране, потпуни гусул је да се човек окупа овако како се Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, окупао.

2. Џунуплук је стање у којем се човек налази након ејакулације или након сполног односа, па макар и не дошло до избацавања сперме.
3. Супружницима је дозвољено да гледају једно у друго, а усто дозвољено им је и да се окупају из исте посуде.

(3316)

(117) - عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَاجَةٍ، فَأَجْنَبْتُ فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَتَمَرَّعْتُ فِي الصَّعِيدِ كَمَا تَمَرَّعُ الدَّابَّةُ ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ بِيَدَيْكَ هَكَذَا» ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدَيْهِ الْأَرْضَ ضَرْبَةً وَاحِدَةً، ثُمَّ مَسَحَ الشَّمَالَ عَلَى الْيَمِينِ، وَظَاهَرَ كَفَيْهِ وَوَجْهَهُ. [صحيح] - [متفق عليه]

(117) – Аммар бин Јасир, Аллах био задовољан њиме, је рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ме је послао да обавим нешто. Оџунупио сам се и будући да нисам имао воде, легао сам на земљу и ваљао се као што се ваља животиња. Када сам се вратио испричао сам Аллаховом Посланику па ми он рече: ‘Било ти је довољно овако’, па је дотакао својим длановима земљу једанпут, те је левом руком потрао по десној, а затим вањске делове шака и на крају је потрао лице.“
[متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је једном приликом послао Аммара бин Јасира на путовање како

би му неке потребе испунио. На путовању, Аммар је постао џунуб путем сексуалног односа или ејакулације, а није имао воде да се окупа. Познавао је како да узме тејеммум уместо абдеста, али му није било познато како да поступи када треба да се окупа од џунуплука. Помислио је, као што се уместо абдеста тејеммум узима са неким деловима тела, да се тако мора цело тело обухватити са земљом као што се цело опере водом. Услед тога, превртао се је по земљи све док му цело тело није дотакло земљу, а потом је обавио молитву. Када се вратио Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, споменуо му је како је поступио, желећи тиме да зна да ли је исправно поступио или не. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му је након тога разјаснио да је исти начин узимања тејеммума уместо абдеста и гусула. Потребно је, наиме, длановима дотаћи земљу једанпут, те левом руком потрати по десној, а затим по вањском делу шака и напоследку потрати лице.

Benefits from the Hadith:

1. Обавезно је потражити воду пре узимања тејеммума.
2. Тејеммум је прописан и за онога ко је џунуб (коме је гусл обавезан), уколико није у стању да користи воду.
3. Тејеммум се узима како за уклањање мале правне нечистоће, тако и за уклањање велике.

(3461)

(118) - عَنْ الْمُغِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَأَهْوَيْتُ لِأَنْزِعَ حُقَيْيهِ، فَقَالَ: «دَعُهُمَا، فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ» فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا. [صحيح] - [متفق عليه]

(118) – Ел-Мугире, Аллах био задовољан њиме, је рекао: "Био сам са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на једном путовању, па сам кренуо да му скинем местве када је узимао абдест, а он ми је рекао: 'Остави их! Обуо сам их на чистоћу, те је потом потрао по њима. [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је једном приликом био на путовању, па је кренуо узимати абдест. Када је стигао до прања ногу, Ел-Мугире бин Шу'бе, Аллах био задовољан њиме, пружио је руке према Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, како би му скинуо местве. Но, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му је рекао да их не скида, јер их је обукао на чистоћу. Потом је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, потрао по мествама уместо прања ногу.

Benefits from the Hadith:

1. Прописано је потирати по мествама приликом узимања абдеста. Но, када је у питању узимање гусула, ноге се обавезно морају опрати.
2. Потирање се врши тако што се једанпут мокром руком пређе преко горњег дела местви, а не доњег.
3. Постоји неколико услова да би потирање по мествама било исправно:
4. 1. Да човек обуче местве након што је у целости узео абдест, што укључује прање ногу.

5. 2. Да су местве чисте и да прекривају стопала, укључујући и чланке.
6. 3. Да се потирање врши приликом узимања абдеста (када се човек решава мале правне нечистоће), а не приликом гусула (када се човек решава велике правне нечистоће).
7. 4. Да се потирање врши у оквиру једног дана и ноћи за онога ко се налази у свом месту боравка, те три дана (с ноћима) за путника.
8. Дозвољено је вршити потирање по свему што узима пропис местви, као што су чарапе.
9. Леп је био бонтон нашег Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и лепо нас је подучавао. Није дао Ел-Мугири да му скине местве и то му је образложио казавши да их је обукао на чистоћу. На тај начин, Ел-Мугире се неће узнемирити и сазнаће дотични пропис.

(3014)

(119) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: إِنِّي أُسْتَحَاضُ فَلَا أَظْهَرُ، أَفَأَدْعُ الصَّلَاةَ؟ فَقَالَ: «لَا، إِنَّ ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدَرِ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي». [صحيح] - [متفق عليه]

(119) – Преноси се од Аише, мајке правоверних, Аллах био задовољан њоме, да је Фатима бинт Ебу Хубејш питала Веровесника, нека је Аллахов благослов и мир на њега: "Имам стални одлив крви и не могу се очистити, па да ли ћу изостављати намаз?" "Не, то је крварење из капилара. Наиме, изостављај намаз онолико дана (у месецу) колико ти је обично трајала раније менструација, а онда се окупај и клањај!" [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Фатима бинт Хубејш је упитала Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: "Непрестано ми излази крв и изван времена менструације. Да ли ће то имати исти пропис као хајз (месечни циклус), да не морам намаз обављати?" Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, јој одговори да је то крв истихазе. Дакле, то је крв која указује на здравствени проблем, јер она излази из вене или жиле која је пукла (или оштећена) у материци. То није крв менструације. Када се појави уобичајени временски интервал у којем ти је менструација наступала пре него те је задесила истихаза, тада немој клањати и постити. Дакле, тада се рачуна менструација. Када прође тај временски интервал, прошао ти је хајз. Окупај се и клањај.

Benefits from the Hadith:

1. Жени је обавеза да узме гусул (шеријатско купање) након што јој се менструација оконча.
2. Обавеза је жени која има крварење ван месечног циклуса да обавља намаз.

3. Код хајза, пунолетна жена избацује природну крв путем сполног органа у тачно одређеним данима.
4. Али код истихазе, жена избацује крв мимо утврђеног временског интервала и та крв излази из ближег дела материце, а не из њене дубине.
5. Између крви хајза и крви истихазе постоји разлика. Крв хајза је црнкаста, згуснута и садржи неугодан мирис, а крв истихазе је црвенкаста, ретка и нема непријатног мириса.

(3029)

(120) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخْرَجَ مِنْهُ شَيْءٌ أَمْ لَا، فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(120) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ако неко од вас осети нешто у стомаку па не буде сигуран да ли је пустио ветар или није, нека не напушта намаз све док не чује звук или док не осети мирис." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да онај ко не буде сигуран да ли је пустио ветар или није током обављања намаза, нека не прекида намаз све док не буде сигуран да је изгубио абдест. Човек може бити сигуран да је изгубио абдест уколико чује звук пуштања ветра или ако осети мирис. У супротном, нека не напушта намаз уколико није сигуран.

Benefits from the Hadith:

1. Овај хадис представља једну од основа ислама и правила исламског права, а то је да сумња не може потиснути убеђење. Другим речима, основа је да нешто остане онакво какво је било све док немамо убеђење да се то променило.
2. Сумња не утиче на чистоћу. У складу с тим, клањач је шеријатски чист докле год не постане сигуран да више није.

(65083)

(121) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا شَرِبَ الْكَلْبُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْسِلْهُ سَبْعًا».

ولمسلم: «أولاهنَّ بالتراب». [صحيح] - [متفق عليه]

(121) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Када пас лоче из посуде неког од вас, нека је опере седам пута.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам наређује да оперемо посуду седам пута ако ју је пас додирнуо језиком. Први од тих седам пута треба бити земљом након које иде вода. На тај начин, посуда ће се опрати у потпуности, те ће се нечистоћа и штета отклонити.

Benefits from the Hadith:

1. Пљувачка пса спада у највећи степен нечистих ствари.

2. Пијење пса из неке посуде, учиниће је нечистом као и воду која се у њој налази.
3. Чишћење земљом и седам пута водом тиче се само пљувачке пса, а не и његове мокраће, измета и других начина како пас може нешто испрљати.
4. Начин прања посуде земљом: у посуду се треба ставити вода, а затим је промешати са земљом и том мешавином опрати посуду (први пут).
5. Вањско значење хадиса упућује да се ово односи на све псе, па чак и на оне које шеријат дозвољава да се користе попут пса за лов, за чување и за стоку.
6. Сапун и савремена средства чишћења не могу заменити земљу с обзиром да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изричито назначио земљу.

(122) – عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ: اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(122) – Преноси се од Омера ибнул-Хаттаба, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Када муезин изговори: 'Аллаху екбер, Аллаху екбер' (Аллах је највећи, Аллах је највећи), па неко од вас каже: 'Аллаху екбер, Аллаху екбер', па муезин изговори: 'Ешхеду ен ла илахе иллаллах' (Сведочим да нема истинског бога мимо Аллага), па неко од вас каже: 'Ешхеду ен ла илахе иллаллах', па муезин: 'Ешхеду енне Мухаммеден ресулуллах' (Сведочим да је Мухаммед Аллахов Посланик), па неко од вас каже: 'Ешхеду енне Мухаммеден ресулуллах', па муезин каже: 'Хајје 'алессалах' (Дођите на намаз), па неко од вас каже: 'Ла хавле ве ла куввете илла биллах' (Нема снаге нити моћи мимо Аллага), па муезин каже: 'Хајје 'алел-фелах' (Дођите на спас), па неко од вас каже: 'Ла хавле ве ла куввете илла биллах', па муезин каже: 'Аллаху екбер, Аллаху екбер', па неко од вас каже: 'Аллаху екбер, Аллаху екбер', па муезин каже: 'Ла илахе иллаллах', па неко од вас изговори из дубине свога срца: 'Ла илахе иллаллах,' ући ће у Рај." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Езан представља проглас људима да је намаз наступио, а оно што се изговара приликом езана садржи значења исправног веровања.

У овом нам хадису Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појашњава шта је прописано урадити када се чује езан. Човек, наиме, треба да говори оно што говори и муезин изузев речи муезина: "Хајје 'алессалах, хајје 'алел-фелах“, тада ће казати: "Ла хавле ве ла куввете илла биллах.“

Осим тога, Посланик нам скреће пажњу да ће онај ко буде понављао за муезином, искрено из свога срца, ући у Рај.

Значења речи езана: "Аллаху екбер“- Аллах је највећи, највеличанственији и најузвишенији.

"Ешхеду ен ла илахе иллаллах“- Сведочим да нема истинског бога који заслужује да се обожава мимо Аллаха.

"Ешхеду енне Мухаммеден ресулуллах“- Потврђујем језиком и срцем да је Мухаммед Аллахов Посланик. Узвишени Аллах је, дакле, Тај Који га је послао и обавеза нам је да му будемо покорни.

"Хајје 'алессалах“- Дођите на намаз, а говор онога ко прати муезина: "Ла хавле ве ла куввете илла биллах“- Нико нема никаквог начина да нешто избегне, нити снаге да учини какву покорност или било шта без Аллахове помоћи.

"Хајје 'алел-фелах“ - Дођите на спас како бисте ушли у Рај и како бисте се спасили Пакла.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност понављања за муезином у свему што он говори изузев: "Хајје 'алессалах, хајје 'алел-фелах“, тада човек треба казати: "Ла хавле ве ла куввете илла биллах.“

(65086)

(123) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَدَّنَ فَتَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(123) – Од Абдуллаха бин Амра бин ел-Аса, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Када чујете муезина да учи езан говорите оно што он говори, затим донесите салават на мене, јер ко донесе један салават на мене Аллах донесе на њега десет салавата. Након тога, тражите од Аллага за мене весилет, а то је посебно место у Рају које приличи само једном Аллаховом робу. Надам се да ћу то бити ја. Ко затражи за мене весилет биће ми дозвољен ода се заузимам за њега." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упућује онога ко чује муезина како учи езан да понавља за њим, да говори исто што и он изговара осим код речи: "Хајја 'алас-салати, хајја 'алел фелахи", тада човек треба рећи: "Ла хавле ве ла куввете илла биллах." Након тога, треба донети салават на Аллаховог Посланика, а онај ко на њега донесе један салават, Аллах ће на тог донети десет. Што се тиче Аллаховог салавата на Његовог роба, то значи да га похвали код анђела.

После тога, Посланик нас упућује да тражимо весилет за њега, а то је посебно и најбоље место у Џеннету (Рају) које је припремљено само за једног Аллаховог роба. Посланик је казао да се нада да ће то бити он, иако ће сигурно он бити јер је најбоље створење, али је из своје скромности и понизности рекао да се нада.

Посланик нам, након тога, скреће пажњу да онај ко затражи да њему припадне весилет, биће му дозвољен његов шефа'ат (заговорништво) на Судњем дану.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на понављање за муезином.
2. Вредност доношења салевата (благослова) на Посланика након што се заврши понављање за муезином.
3. Подстицај на то да тражимо весилет за Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, након што донесемо салеват на њега.
4. Појашњење значења весилета и његове вредности будући да он припада искључиво једном Аллаховом робу.
5. Појашњење вредности нашег Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, јер је он почашћен тим посебним местом.
6. Ко затражи од Узвишеног Аллаха да подари весилет Његовом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, биће Аллаховом Посланика дозвољено да се заузима за њега.
7. Из овог хадиса се види понизност Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, јер је тражио од свога уммета (његових следбеника) да за њега траже весилет, иако ће му он и припасти.
8. Велика је Аллахова милост и благодат. За само једно добро дело, Узвишени награђује са десет.

(65087)

(124) - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيَ اللَّهُ بِاللهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(124) – Са'д бин Еби Веккас, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ко каже када чује муезина следеће речи: 'Ешхеду ен ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике леху, ве енне Мухаммеден 'абдуху ве ресулуху, радиту биллахи раббен ве би Мухаммедин ресулен ве бил ислами динен' - (Сведочим да нема истинског бога мимо Аллаха, јединог Који нема саучесника и да је Мухаммед Његов роб и Посланик. Задовољан сам Аллахом као Господаром, Мухаммедом као Послаником и Исламом као вером), биће му опроштени греси.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да онај ко чује муезина да учи езан, па проучи: "Ешхеду ен ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике леху.“ То јесте, потврђујем и признајем да нема истинског бога мимо Аллаха и да су сва божанства мимо њега лажна и неисправна. "Ве енне Мухаммеден 'абдуху ве ресулуху.“ Потврђујем и сведочим да је Мухаммед Његов роб па не заслужује да буде обожаван, и да је Његов Посланик па никада не лаже. "Радиту биллахи раббен.“ Задовољан сам да ми Аллах буде Господар, са свим Његовим карактеристикама господарства, божанствености и Његовим именима и својствима. "Ве би Мухаммедин ресулен.“ Задовољан сам да ми је Мухаммед посланик, са свиме што је послат и што нам је доставио. "Ве бил ислами динен.“ Задовољан сам и да ми је ислам вера са свим њеним прописима, наредбама и забранама. У

то верујем и томе се покоравам. Аллахов Посланик нам каже да ће онеме ко ово изговори бити опроштени мали греси.

Benefits from the Hadith:

1. Понављање ове дове приликом слушања езана узрок је опраштања греха.

(6272)

(125) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: أتى النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ أَعْمَى، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ، فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ التَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ؟» فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأَجِبْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(125) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, је рекао: "Дошао је неки слепи човек Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и рекао му да нема водича који ће га водити у џамију те је тражио да му дадне олакшицу да клања у кући па му је дозволио. Међутим, чим се окренуо Посланик га је позвао и упитао: 'Да ли ти чујеш езан?' Након што му је потврдно одговорио, Посланик му рече: 'Онда се одазови.'“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Дошао је неки слеп човек Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и рекао му: "Аллахов Посланиче, немам никога да ми помогне да ме одведе до џамије када се треба клањати пет намаза.“ Тиме је желео да му Посланик да олакшицу да не мора клањати у џамији, што му је он и пружио. Но, када се човек окренуо, Посланик га је дозволио и упитао да ли чује езан за намаз. Након што је слепи човек одговорио потврдно, он му је наредио да се ипак одазове.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је клањати намаз у џамији осим ако постоји заиста оправдан разлог за изостанак.
2. Наредба Аллаховог Посланика слепом човеку да се одазове ако чује езан указује да је обавезно клањати намаз у џамији с обзиром да, у основи, наредба указује на обавезу.

(11287)

(126) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا، مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ؟» قَالُوا: لَا يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ شَيْئًا، قَالَ: «فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ، يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(126) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Шта мислите, када би пред вратима некога од вас била река у којој би се пет пута дневно купао, да ли би на њему остало имало прљавштине?" "Не би.", одговорише присутни, а Посланик додаде: "Тако је са пет дневних молитви којима Аллах брише почињене грехе." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је успоредио пет дневних молитви са реком која тече испред нечије куће. Наиме, молитве бришу и отклањају мале грехе као што се човек који се купа у реци пет пута дневно чисти од прљавштине.

Benefits from the Hadith:

1. Ова вредност се тиче само малих греха, а за велике је неопходно покајање.

2. Вредност обављања пет молитви и вођења рачуна о њима, њиховим условима исправности, темељима (руковима), обавезним и похвалним радњама молитве.

(4968)

(127) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: «الصَّلَاةُ عَلَى وَفْيِهَا»، قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «ثُمَّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ» قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» قَالَ: حَدَّثَنِي بِهِنَّ، وَلَوْ اسْتَرَدُّهُ لَرَادَنِي. [صحيح] - [متفق عليه]

(127) – Абдуллах бин Мес'уд, Аллах био задовољан њиме, је рекао: "Упитао сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о делу које је Аллаху најдраже. Он ми је казао: 'Намаз обављен у за њега предвиђено време.' 'Које после тога?', затим сам упитао. 'Добročинство према родитељима', одговори он. 'А које после?', упитах. 'Борба на Аллаховом путу', одговори Посланик.' То ми је одговорио Аллахов Посланик, а да сам га још више испитивао, још би ми више тога казао." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Једном приликом Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је био упитан о делу које је Аллаху најдраже. Рекао је да је то обавезни намаз који се обави у прописаном времену. Затим добročинство према родитељима и испуњавање њихових права, као и чување од непослушности њима. а потом борба на Аллаховом путу. То је борба којом се намерава уздићи Аллахова реч и одбранити ислам и муслимани. За ту борбу се жртвује и живот и иметак.

Ибн Мес'уд, Аллах био задовољан њиме, је рекао да га је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега,

подучио овим делима. Да му је још више питања поставио, Посланик би му још више одговорио.

Benefits from the Hadith:

1. Дела се разликују по вредности сходно томе колико их Узвишени Аллах воли.
2. У овом хадису муслиман се подстиче да ради најбоља и највреднија добра дела.
3. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је давао различите одговоре када би био упитан о најбољем делу. Наиме, водио је рачуна о различитим карактерима асхаба који би га то питали и о њиховим специфичним стањима, па би им одговарао онако како највише погодује свакоме од њих.

(3365)

(128) – عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مِنْ أَمْرٍ مُسْلِمٍ تَحْضُرُهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ فَيُحْسِنُ وُضُوءَهَا وَخُشُوعَهَا وَرُكُوعَهَا، إِلَّا كَانَتْ كَفَّارَةً لِمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ، مَا لَمْ يُؤْتِ كَبِيرَةً، وَذَلِكَ الدَّهْرُ كُلُّهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(128) – Од Османа, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао: "Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је рекао: "Нема ни једног муслимана којем наступи прописана молитва па у потпуности узме абдест и обави молитву скрушено, а да му то неће бити откуп за грехе које је претходно починио, уколико не уради велики грех. Цели живот ће му тако бити (ако тако буде радио).“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава да нема нити једног муслимана коме наступи време обавезне молитве, а потом у потпуности узме абдест, те обави молитву скрушено својим срцем и удовима предан Узвишеном Аллаху и свестан Његове величине, затим на беспрекоран начин обави руку', сецду и остале делове молитве, а да му та молитва неће избрисати мале грехе које је претходно урадио, под условом да се клонио великих. Ова вредност молитве је трајна и важи за сваку молитву коју човек обавља.

Benefits from the Hadith:

1. Молитва која брише грехе је она за коју се човек у потпуности абдести, а затим обави молитву скрушено желећи Аллахово лице.
2. Јако је вредно устрајавати у ибадетима (верским обредима). То је узрок опроста малих греха.

3. Вредност узимања абдеста на потпун начин и скрушено обављање молитве.
4. Важно је избегавати велике грехе како би нам били опроштени мали.
5. Велике грехе уклања само посебно покајање.

(6254)

(129) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول: «الصلوات الخمس، والجمعة إلى الجمعة، ورمضان إلى رمضان، مكفّرات ما بينهنّ إذا اجتنب الكبائر».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(129) – Ебу Хурејра, нека је Аллах задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, мир и благослов на њега, рекао: „Пет дневних намаза, џума до џуме, и од једног рамазана до другог рамазана, бришу грехе који су између њих, ако се избегавају велики греси.“

[صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, мир и благослов на њега, обавештава нас да пет обавезних дневних намаза, џума сваке седмице, и пост месеца рамазана сваке године бришу мање грехе који се десе између тих обреда, под условом да се избегавају велики греси. Што се тиче великих греха, као што су блуд и конзумирање алкохола, они се не бришу осим кроз искрено покајање (тевбу).

Benefits from the Hadith:

1. Греси се деле на мале и велике грехе.
2. Брисање малих греха условљено је избегавањем великих греха.

3. Велики греси су они греси за које је у овом свету прописана казна, или за које је на Ахирету (будућем свету) обећана казна, гнев, претња, или проклињање починиоца, попут прељубе и конзумирања алкохола.

(3591)

(130) - عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جدّه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ». [حسن] - [رواه أبو داود]

(130) – 'Амр бин Шуа'јб преноси од свог оца, а он од свога оца, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Наређујте деци да обављају молитву када буду имали седам година, а са десет их већ ударите. Осим тога, растављајте децу у постељи (мушко од женског).“ [رواه أبو داود] - [حسن]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да отац мора својој деци, мушкој и женској, наређивати обављање молитве онда када напуне седам година, те да их подучи свему што им је потребно како би успоставили молитву. А када наврше десет година, оцу се даје право и да дисциплински удари дете, те их такође мора раздвајати и у постељи.

Benefits from the Hadith:

1. Прописано је подучавати вери малу децу пре њиховог пунолетства, а од најважнијих ствари јесте молитва.

2. Ударати треба из дисциплинских разлога, а не ради кажњавања. Дакле, када се неко удари, тај ударац треба да буде у складу са стањем те особе.
3. Шеријат води рачуна о чувању части и затвара све путеве који воде до њеног нарушавања.

(5272)

(131) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: حَمَدِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ}، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَثْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ}، قَالَ: مَجَّدَنِي عَبْدِي، - وَقَالَ مَرَّةً: فَوَضَّ إِلَيَّ عَبْدِي، -، فَإِذَا قَالَ: {إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ}، قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: {اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ}، قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(131) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Узвишени Аллах је рекао: 'Поделио сам намаз између Себе и Мога роба на два дела, а Мом робу припада оно што затражи', па кад каже роб: 'Хвала Аллаху Господару светова', Аллах каже: 'Мој роб Ми захваљује', па кад каже: 'Милостивог, Самилосног', Аллах каже: 'Мој роб Ме хвали,' па кад каже: 'Владару Судњег дана', Аллах каже: 'Мој роб Ме слави', па кад каже: 'Само Тебе обожавамо и само од Тебе помоћ тражимо', Аллах каже: 'Ово је између Мене и Мога роба, а Мом робу припада оно што затражи.' Па кад каже: 'Упути нас на прави пут, на пут оних којима си милост Своју даровао, а не оних који су против себе срџбу изазвали нити оних који су залутали.' Аллах каже: 'Ово је за Мог роба, а њему припада оно што затражи.'" [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је Узвишени казао у хадис-кудсију да је суру ел-Фатиху поделио између Њега и Његовог роба у намазу на два дела. Један део припада Аллаху, а други Његовом робу.

Прва половина садржи похвалу, хвалу и величање Узвишеног Аллага за које ће Он роба мноштруко наградити.

Друга половина садржи понизност и дову роба. Аллах ће му то услышити и испуниће његову потребу.

Када особа која обавља намаз каже: "Хвала Аллаху, Господару светова", Узвишени тада каже: "Мој роб Ми захваљује." Када роб каже: "Милостивог, Самилосног", Аллах каже: "Мој роб Ме хвали и признаје да само Ја дајем благодати свим Мојим створењима." Па кад каже: "Владару Судњег дана", Аллах каже: "Мој роб исказује да Мени припада апсолутна слава."

Када клањач каже: "Само Тебе обожавамо и само од Тебе помоћ тражимо", Аллах каже: "Ово је између Мене и Мога роба."

Прва половина овог ајета припада Аллаху, а то су речи: "Само Тебе обожавамо", у којој се само Аллаху изражава божанственост (ар. улухијјет) и да се само Њему ибадет сме чинити. Са овим завршава половина која припада Узвишеном.

Друга половина овог ајета: "И само од Тебе помоћ тражимо", припада робу јер он тражи помоћ од Узвишеног, а Он му је обећао дати помоћ.

Када роб каже: "Упути нас на прави пут, на пут оних којима си милост Своју даровао, а не оних који су против себе срџбу изазвали, нити оних који су залутали", Узвишени тада напомиње да је ово понизност и дова коју роб Њему упућује. Његовом робу припада то што је тражио и Узвишени му испуњава потребу.

Benefits from the Hadith:

1. Велика је вредност суре (поглавља) ел-Фатиха, будући да ју је Узвишени назвао ес-Салат (намаз).
2. Велика је Аллахова брига према робу будући да га је похвалио за изрицање хвале Њему Узвишеном, те му је обећао испунити то што роб тражи.
3. Ова племенита сура говори о изрицању хвале Аллаху, о Судњем дану, о упућивању дове Аллаху, о искреном

obožavaњу i traženju upute, te nam kazuje i o opasnosti sleđenja neispravnih puteva.

4. Kada je klaňać svestan ovog hadisa, dok uči ovu suru, povećaće mu se skrušenost u namazu.

(65099)

(132) – عن بريدة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ الْعَهْدَ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ». [صحيح] - [رواه الترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(132) – Од Бурејде, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Уговор између нас и њих је намаз. Онај ко га остави, учинио је куфр (неверство)." [صحيح] - [رواه الترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да је намаз разлика између муслимана, с једне, и неверника и лицемера, с друге стране. Онај ко га не буде клањао, починио је куфр.

Benefits from the Hadith:

1. Велика је вредност намаза будући да се путем њега муслиман разликује од неверника.
2. Човека третирамо као муслимана по његовој вањштини, а не улазимо у његове намере и оно што је нама скривено.

(65094)

(133) – عن جابر رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشُّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرَكَ الصَّلَاةَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(133) – Од Џабира, Аллах био задовољан њим, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Између човека и многобоштва (ширка) и неверства је остављање намаза.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас упозорава на неклањање обавезних намаза и обавештава нас да се између човека и ширка (многобоштва) и куфра (неверства) налази остављање намаза. Намаз је други стуб вере ислама и од изнимне је важности. Онај ко га остави негирајући његову обавезу, починио је неверство по једногласном мишљењу муслимана. С друге стране, онај ко га остави у потпуности из лености, он је такође неверник и око овог питања се преноси једногласно мишљење асхаба. Такође, онај ко понекад клања, а понекад не, он се излаже овој великој опасности.

Benefits from the Hadith:

1. Важност обављања и чувања намаза с обзиром да се у њему огледа разлика између вере и невере.
2. Велика претња онеме ко не клања и запоставља намаз.

(65093)

(134) – عن سالم بن أبي الجعد قال: قال رجل: ليتني صَلَّيْتُ فاسترَحْتُ، فكأنتهم عابوا ذلك عليه، فقال: سمعتُ رسولَ الله صلى الله عليه وسلم يقول: «يا بلالُ، أقمِ الصَّلَاةَ، أرْحنا بها».

[صحيح] - [رواه أبو داود]

(134) – Салим бин Еби ел-Џа'д преноси да је неки човек рекао: "Како бих волео да клањам па да се одморим." Неки присутни, као да су му замерили на томе, па им је скренуо пажњу казавши: "Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да каже: 'О Билале, успостави намаз и одмори нас њиме!'"

[صحيح] - [رواه أبو داود]

Explanation:

Један асхаб је казао: "Како бих волео да клањам па да се одморим!" Као да су осетили нелагоду због тога неки од присутних, па им је овај асхаб пренео да је чуо Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је казао: "Билале, проучи езан за намаз, а потом икамет, како бисмо се смирили са намазом!" У намазу се човеково срце и душа смирује јер се дозива Узвишени Аллах.

Benefits from the Hadith:

1. Смиреност срца се постиже намазом с обзиром да се у њему човек обраћа Узвишеном.
2. Потребно је укорити оне који су лењи у извршавању ибадета.
3. Ко обави оно што му је обавеза, са њега је скинута одговорност и тиме на себе привлачи осећај смирености и среће.

(65095)

(135) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا كَبَّرَ فِي الصَّلَاةِ، سَكَتَ هُنَيْئَةً قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ أُنْتِ وَأُمِّي أَرَأَيْتَ سَكُوتَكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ، مَا تَقُولُ؟ قَالَ «أَقُولُ: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(135) – Преноси се да је Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ћутао би мало између изговореног текбира и учења Фатихе. Касније сам га упитао: ‘Аллахов Посланиче, жртвовао бих за тебе свога оца и мајку - шта говориш при ћутњи између изговореног текбира и учења (Фатихе)?’ ‘Говорим:

اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ

‘Аллаху, удаљи грешке од мене далеко као што си удаљио исток од запада! Аллаху мој, очисти ме од погрешки као што се бела хаљина чисти од прљавштине! Аллаху мој, сапери моје погрешке водом, снегом и градом!’“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Након што би Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговорио текбир за намаз, мало би ћутао (не би се чуо) пре него почне са учењем Фатихе. Тада би учио одређене дове отпочињући намаз њима. Једна од дова која се преноси у том контексту јесте: "Аллаху, удаљи грешке од мене далеко као што си удаљио исток од запада! Аллаху мој, очисти ме од погрешки као што се бела хаљина чисти од прљавштине! Аллаху мој, сапери моје погрешке водом, снегом и градом!" Молио би Аллага да га удаљи од греха како их не би учинио, као што су удаљени исток и

запад. Такође, ако би се десило да учини неки грех, молио би да га очисти као што се уклања прљавштина са беле одеће и да му сапере грешке као што се чисти водом, снегом или градом.

Benefits from the Hadith:

1. Почетну дову треба учити па макар се радило и о намазима на којима се учи наглас.
2. Асхаби су улагали труд како би се упознали са оним што је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, чинио, било да се ради о покретима или мировању.
3. Преносе се и друге форме ове дове, а најбоље би било да се све оне уче, некада једна, а некада друга.

(3104)

(136) - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوِ مَنْكَبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ، رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا، وَقَالَ: «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ»، وَكَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(136) – Од Ибн Омера, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, дизао руке спрам својих рамена када би отпочињао намаз и када би изговарао текбир за прегибање на руку', а такође би спрам рамена дизао руке када би дигао своју главу с руку'a и изговарао би "Семи'аллаху ли мен хамидех, раббена ве лекел-хамд", док то није чинио приликом обављања сеџде. [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на три места у намазу би подизао руке наспрам рамена.

1. Када би ступао у намаз и доносио почетни текбир.
2. Када би доносио текбир за одлазак на руку'.
3. Када би се враћао са руку'а изговарајући: "Семи'аллаху лимен хамидех, раббена ве лекел-хамд.“

Не би подизао руке приликом одласка на сецду и подизања са ње.

Benefits from the Hadith:

1. Једна од мудрости овог прописа јесте да је то украс намазу и начин величања Узвишеног Аллаха.
2. Потврђено је да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, дизао руке и још једном, мимо ова три места, као што се спомиње у предаји Ебу Хумејда Ес-Са'идија која се налази код Ебу Давуда и других. То је практиковао приликом устајања са првог седења на трорекатним и четворорекатним намазима.
3. Такође, преноси се да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подизао руке наспрам ушију, али их није додиривао. То се наводи у предаји Малика б. Хувејриса која је забележена у два Сахиха. У њој стоји да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, приликом текбира подизао руке наспрам ушију.
4. Изговарање: "Семи'аллаху лимен хамидех“, и "раббена ве лекел-хамд,“ односи се на имама и онога ко клања сам, док онај ко клања иза имама, изговара само: "Раббена ве лекел-хамд.“
5. Речи: "Раббена ве лекел-хамд“ , након подизања са руку'а, преносе се од Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на четири начина. Ово је један од њих, а најбоље би било да клањач некада изговара на један начин, а некада на други.

(137) - عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(137) – 'Убаде бин Самит, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нема молитве онај ко не проучи суру ел-Фатиха." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појашњава нам да молитва неће бити исправна без учења суре ел-Фатиха. Њено учење је основа или темељ молитве.

Benefits from the Hadith:

1. Није исправно нешто друго проучити мимо суре ел-Фатиха за онога ко је у стању да је проучи.
2. Рекат у којем се не проучи сура ел-Фатиха није исправан. Овај пропис се односи на онога ко намерно то изостави, на онога ко то не зна и онога ко то заборави, с обзиром да је учење ове суре рукн (темељ) молитве, а рукнови (темељи) се никако не могу надоместити.
3. Обавеза учења ове суре спада са клањача уколико имама (предводника молитве) затекне тек на руку'у (прегибање у молитви).

(138) - عن أبي هريرة رضي الله عنه: أنه كان يُكَبِّرُ في كُلِّ صَلَاةٍ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ وَعَظِيرَهَا، فِي رَمَضَانَ وَعَظِيرِهِ، فَيُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرُكِعُ، ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، ثُمَّ يَقُولُ: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، قَبْلَ أَنْ يَسْجُدَ، ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَسْجُدُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ، ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنَ الْجُلُوسِ فِي الْإِثْنَتَيْنِ، وَيَفْعَلُ ذَلِكَ فِي كُلِّ رُكْعَةٍ، حَتَّى يَفْرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ، ثُمَّ يَقُولُ حِينَ يَنْصَرِفُ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنِّي لَأَقْرُبُكُمْ شَبَهًا بِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنْ كَانَتْ هَذِهِ لَصَلَاتُهُ حَتَّى فَارَقَ الدُّنْيَا. [صحيح] - [متفق عليه]

(138) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је изговарао текбир у сваком обавезном и добровољном намазу за време рамазана и ван рамазана. Изговарао би текбир када би хтео ступити у намаз. Изговарао би га када би се сагињао на руку', потом говорио "Семи' Аллаху ли мен хамидех ", а пре него би се спустио на сеџду изговарао би "Раббена ве лекел-хамд“. Када би се спуштао на сеџду, изговарао је "Аллаху екбер“, и када би дизао своју главу са сеџде. Изговарао би текбир када би чинио и другу сеџду, а изговараше га када би дизао своју главу са те сеџде. Изговарао је текбир и када је устајао са седења иза другог реката. Тако је чинио на сваком рекату док не би завршио намаз. Када би завршио с намазом, рекао би: "Тако ми Онога у Чијој је руци моја душа, ја најсличније Веровеснику обављам намаз међу вама. Такав је стварно био његов намаз све док се није растао с овим светом.“
[متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, нам преноси део намаза који је клањао Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Он нам каже, наиме, да након што би Посланик донео почетни текбир, донели би и они, након што би он донео текбир за руку', донели би и они, те тако важи и за прву

сецду, за повратак са сецде, за другу сецду, за повратак са ње, те за устанак на трећи рекат након седења и првог тешеххуда. Тако би поступали током целог намаза, а када би се враћао са руку'а, Посланик би казао: "Семи' Аллаху лимен хамидех“, а потом би стојећи изговорио: "Раббена лекел хамд.“

Затим се Ебу Хурејре, након обављеног намаза, обратио присутним, казавши: "Тако ми Онога у Чијој је руци моја душа, ја међу вама најсличније Веровеснику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обављам намаз. Такав је стварно био његов намаз све док се није растао с овим светом.“

Benefits from the Hadith:

1. Текбир се изговара приликом сваког дизања и спуштања у намазу, осим када се човек исправља стојећи након руку'а, тада треба казати: "Семи'аллаху лимен хамидех.“
2. Асхаби су се пуно трудили у слеђењу Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и у очувању његовог суннета.

(65098)

(139) – عن ابن عَبَّاسٍ رضي الله عنهما عن النبيّ صلى الله عليه وسلم قال: «أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ: عَلَى الْجَبْهَةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ، وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ، وَلَا نَكَفَيْتِ الثِّيَابَ وَالشَّعْرَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(139) – Од Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Наређено ми је да сеџду обављам на седам делова тела: на челу“, показујући руком на нос, "длановима, коленима и врховима стопала. Такође, наређено ми је да не скупљам одећу и косу.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава у овом хадису да нам је Узвишени наредио да, када обављамо намаз, чинимо сеџду на седам делова тела. Ти делови су:

1. чело. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је истакао чело, а потом је руком показао на нос, што нам подробније појашњава да су чело и нос као један део тела. Овим поступком Посланик је желео да нагласи да особа која обавља намаз мора носом додиривати земљу.

2. и 3. Шаке десне и леве руке.

4. и 5. Колена десне и леве ноге.

6. и 7. Ножни прсти једне и друге ноге.

Поврх тога, Посланик нам је забранио да вежемо косу и да скупљамо одећу приликом обављања сеџде. Наиме, потребно је пустити косу и одећу да заједно с нама додирују земљу приликом обављања сеџде.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је чинити сеџду у намазу на ових седам делова тела.

2. Покућено је скупљати и завраћати одећу и косу у намазу.
3. Обавеза је онеме ко обавља намаз да буде смирен током обављања намаза. Када спусти на земљу седам делова свога тела, потребно је да се смири у том положају све док не изговори прописани зикр.
4. Забрана заврћања одеће тиче се мушкараца, а не и жена будући да је жена дужна да се покрије током намаза.

(10925)

(140) – عَنْ أَبِي أُمَامَةَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ عَبْسَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(140) – Од Ебу Умаме се преноси да је рекао: Причао ми је Амр бин Абесе, Аллах био задовољан њиме, да је чуо Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је рекао: „Господар је Своме робу најближи у последњем делу ноћи. У вези са тим, ако си икако у могућности бити међу онима који те тренутке проводе у спомињању Аллага – буди!“ [صحيح] - [رواه أبو داود] والترمذي والنسائي

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је Господар најближи Своме робу у задњој трећини ноћи. Према томе, ако неко може да у тим моментима буде од оних који чине ибадет, који клањају, који се кају и који спомињу Узвишеног Аллага – то је ствар коју не треба пропуштати у вези са којом се треба јако трудити.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај да муслиман спомиње Узвишеног Аллаха у задњој трећини ноћи.
2. Времена се међусобно разликују када је у питању спомињање Аллаха, дова и намаз.
3. У овом хадису се наводи: „Господар је Своме робу најближи“, а у другом: „Роб је своме Господару најближи у тренуцима сеџде.“ Разлика је у томе што се у овоме хадису наводи време када је Господар најближи Својим робовима, а то је задња трећина ноћи, а у другом хадису се наводи стање у којем је роб најближи Госодару, а то је стање сеџде.

(3236)

(141) - عن جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَنَظَرْنَا إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً - يَعْنِي الْبَدْرَ - فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تَضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلِ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا» ثُمَّ قَرَأَ: «وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ» [صحيح] - [متفق عليه]

(141) – Церир бин Абдуллах, Аллах био задовољан њиме, преноси: "Били смо код Веровесника, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па он погледа у Месец, а бијаше ноћ пуног Месеца и рече: 'Заиста ћете ви видети вашег Господара као што видите овај Месец; нимало се нећете намучити у Његовом виђењу, па ако сте у стању да вас не прође намаз пре изласка Сунца (сабах) и пре његова заласка (икиндија), онда тако поступите.' Затим је проучио следећи ајет: 'Величај Господара свога и захваљуј Му пре сунчева изласка и пре заласка.'" [صحيح] (Каф, 39) [متفق عليه]

Explanation:

Једном приликом, четрнаесте ноћи по месечевом (лунарном) календару, асхаби су били са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па је погледао у Месец а потом рекао: "Заиста ће верници видети свога Господара у стварном смислу без икакве нејасноће. Том приликом неће се нагуравати, нити ће их задесити икаква потешкоћа у томе." Затим, је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ко од вас може да се одупре ономе што га може омести у обављању сабаха и икиндије, нека тако и уради, те нека их клања на прописан начин у њиховим временима у џамији са муслиманима. Заиста то доводи до гледања у лице Узвишеног Аллага." Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је потом проучио следећи ајет: "Величај Господара свога и захваљуј Му пре сунчева изласка и пре заласка." (Каф, 39.)

Benefits from the Hadith:

1. Радосна вест за вернике. Они ће видети Узвишеног Аллаха у Рају.
2. Као методе мисионарства могу се користити потврђивање значења, подстицање и навођење примера.

(5657)

(142) – عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ» [صحيح] - [متفق عليه]

(142) – Од Ебу Муса ел-Еш'арија, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко клања сабах и икиндију намаз (тзв. бердејн) ући ће у Џеннет.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

У овом хадису Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подстиче на обављање сабаха и икиндије, те доноси радосну вест да је један од узрока уласка у Џеннет и то да човек ова два намаза обави на време и у џемату.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност редовног обављања сабаха и икиндије, јер сабах је у време када је најлепше спавати, а икиндија је у време када је човек заузет својим обавезама. Зато, онај ко редовно обавља ове намазе, свакако да чува и пази и на остале намазе.
2. Сабах и икиндија названи су овим заједничким именом (бердан - два хладна намаза), јер је у време сабаха ноћна хладноћа, а икиндија намаз је време дневне хладноће,

иако је то време вруће, али је ипак блаже него време пре ње. Такође, њихово именовање може бити из разлога што се користи назив који обухвата оба термина, слично као што се користи термин 'ел-Камеран' (две светиљке) за Сунце и Месец.

(4198)

(143) - عن جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْقَسْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ، فَلَا يَطْلُبَنَّكُمُ اللَّهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ، فَإِنَّهُ مَنْ يَطْلُبْهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ يُدْرِكْهُ، ثُمَّ يَكْبَهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(143) – Од Цундуба бин Абдуллаха ел-Касрија, Аллах био задовољан њиме, се наводи да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко обави сабах-намаз, он је у Аллаховој заштити и окриљу. Нипошто не скрнавите Аллахову заштиту, јер онај кога Аллах буде позвао на одговорност за скрнављење Његове заштите неће Му умаћи, а затим ће га бацити на лице у Цехеннем." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава у овом хадису да онај ко клања сабах-намаз (јутарња молитва), биће у Аллаховој заштити, Његовом окриљу и Он ће му бити на помоћи.

Након тога, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас упозорава да не прекршимо ту заштиту коју нам Узвишени Аллах пружа необављањем сабах-намаз или узнемиравањем оних који га обављају. Велика се претња односи на онога ко ту заштиту обезвреди. Аллах ће га лице бацити у Пакао.

Benefits from the Hadith:

1. Важност сабах намаза и његова вредност.
2. Страшно упозорење на то да се ништа лоше не сме урадити ономе ко клања сабах намаз.
3. Узвишени Аллах се свети за Своје робове.

(5435)

(144) - عن بريدة بن الحصيب رضي الله عنه أنه قال: بَكَّرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ، فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(144) – Од Бурејде ибнул-Хусајба, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је рекао: "Пожурите са икиндија-намазом! Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је казао: ‘Ко изостави икиндију-намаз, дела ће му пропасти.’“
[رواه البخاري] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас упозорава на намерно одгађање икиндије намаза док му не истекне време. Онај ко то учини, изгубиће своја добра дела.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на редовно обављање икиндије намаза у првом његовом времену.
2. Тешка претња за онога ко не обави икиндију намаз у његовом времену. Пропустити овај намаз је горе него пропустити било који други, будући да је он средњи намаз за којег је посебно наглашено да се мора чувати:

"Чувајте намаз, нарочито средњи намаз, и пред Аллахом понизно стојте!" (Ел-Бекаре, 238.)

(6261)

(145) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهَا، لَا كَفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي} {طه: 14}». [صحيح] - [متفق عليه]

(145) – Од Енеса б. Малика, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ко заборави да обави намаз, нека га клања онда када се сети. Нема му никаквог другог искупа осим тог." "Кад год Ме се сетиш, намаз обави!" [Та-Ха, 14] [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да онај ко заборави да обави било који обавезни намаз, а при томе му време истекне, нека га што пре наклања онда када се сети. Не може се искупити за тај грех осим да намаз наклања када се сети. Узвишени је казао: "Кад год Ме се сетиш, намаз обави!" [Та-Ха, 14] Овај ајет указује на то да када човек заборави да клања намаз, нека га наклања онда када се сети.

Benefits from the Hadith:

1. Важност намаза и опасност немара када је у питању његово обављање и наклањавање.
2. Није дозвољено намерно и неоправдано пустити да време за намаз прође, а да се он не обави.
3. Обавеза је наклањати намаз ономе ко га заборави онда када се сети и ономе ко га је преспавао, када се пробуди.

4. Обавеза је одмах наклањати намаз, без одгађања, када човек буде у прилици па макар и у временима у којима је забрањено клањати намаз.

(65088)

(146) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ أَثْقَلَ صَلَاةٍ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَصَلَاةُ الْفَجْرِ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا، وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أَمَرَ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أَنْطَلِقَ مَعِيَ بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ، فَأُحَرِّقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ بِالنَّارِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(146) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нема тежег намаза лицемерима од сабаха и јације, а кад би знали шта је у њима, долазили би да обаве та два намаза, па макар пузећи. Одлучио сам да наредим неке да успостави намаз, а да ја одем до кућа људи који не присуствују намазу (у џамији), па да им спалим куће.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам говори о лицемерима и њиховој лењости спрам обављања намаза, а поготово јације и сабаха. Када би знали њихову вредност и награду њиховог обављања у џемату (заједно у џамији), у џамију би долазили пузећи као што бебе пузе.

. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је чврсто одлучио да се намаз успостави тако што ће поставити некога да га замени у предвођењу, а он би са скупином асхаба отишао до оних који не присуствују намазу у џемату како би им запалио куће, јер је грех којег су починили огроман. Међутим, он

то није урадио будући да су у кућама жене, деца и они који имају оправдање за изостанак.

Benefits from the Hadith:

1. Опасност изостајања од намаза у џемату у џамији.
2. Лицемери, чинећи ибадете, желе само да се претварају и да се за њих зна. Према томе, они на намаз долазе само онда када се од људи не могу сакрити.
3. Велика је награда у обављању сабаха и јације у џемату, чак и ако би човек дошао у џамију пузећи.
4. Вођење рачуна о јацији и сабаху човека штити од лицемерства, а изостајање од тих намаза у џемату својство је лицемерних.

(3366)

(147) - عَنِ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَفَعَ ظَهْرَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَالَ: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، مِلءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلءَ الْأَرْضِ وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(147) – Преноси се да је Ибн Еби Еуфа, Аллах био задовољан њиме, рекао: "Када би се Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подигао са руку'а рекао би: ‘Семи' Аллаху лимен хамидех Аллахумме раббена ве лекел хамд, мил'ес-семавати ве мил'ел ерди ве мил'е ма ши'те мин шеј'ин ба'ду.’ (Аллах је чуо онога ко Га хвали. Аллаху, Господару наш, Теби припада хвала која испуњава сва небеса, Земљу и све што Ти хоћеш да испуњава после тога).“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Када би се Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подизао са руку'а у намазу говорио би: "Аллах је чуо онога ко Га хвали.“ То јесте, Аллах га је чуо, примио је од њега и наградиће га за то. Посланик би, након тога, у стојећем положају изговарао: "Аллаху, Господару наш, Теби припада хвала која испуњава сва небеса, Земљу и све што Ти хоћеш да испуњава после тога.“ Дакле, Аллага хвалимо хвалом која испуњава сва небеса, земље, све што је међу њима и све што Аллах жели да се испуни после тога.

Benefits from the Hadith:

1. Појашњење шта је то похвално да клањач изговори када подигне главу након руку'а.
2. Прописано је смирити се након подизања са руку'а. Није могуће, наиме, да човек изговори овај зикр ако није био смирен.

3. Прописано је изговарати овај зикр у свим намазима, свеједно били обавезни или добровољни намази.

(65101)

(148) - عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي». [صحيح] - [رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه وأحمد]

(148) – Хузејфе, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговарао између две сеџде следећу дову: "Господару, опрости ми! Господару, опрости ми!" [صحيح] - [رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је изговарао овај зикр када би седео између две сеџде: "Господару, опрости ми! Господару опрости ми!" То би понављао више пута.

Ово значи да роб тражи од свог Господара да му обрише грехе и да му сакрије мане.

Benefits from the Hadith:

1. Прописано је овај зикр изговарати између две сеџде како у обавезним намазима, тако и у добровољним.
2. Похвално је више пута изговарати овај зикр, а једном га казати је обавезно.

(65104)

(149) – عن ابن عباس رضي الله عنهما: كان النبي صلى الله عليه وسلم يقول بين السجدين: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وارْحَمْنِي، وعافيني، واهدني، وارزقني». [حسن بشواهدة] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(149) – Об Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговарао између две сеџде: "Аллаху, опрости ми, смилуј ми се, учини ме здравим, упути и опскрби ме!" [حسن بشواهدة] - [رواه أبو داود] والترمذي وابن ماجه وأحمد

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је упућивао ову дову између две сеџде у намазу. Ње је нужно потребан сваки муслиман будући да она садржи и овосветско и оносветско добро. Она подразумева тражење опроста и прелазак преко греха, тражење милости и тога да човек буде сачуван забрањених страсти, незнања и болести. Осим тога, у њој је укључено и тражење упуте од Аллаха, те и опскрбе у погледу веровања, знања, добрих дела и халал иметка.

Benefits from the Hadith:

1. Ову дову је прописано изговарати на седењу између две сеџде.
2. Велика је вредност ове дове јер она садржи овосветско и оносветско добро.

(10930)

(150) - عَنْ حِطَّانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّقَاشِيِّ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ صَلَاةً، فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ الْقَعْدَةِ قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أُقِرَّتِ الصَّلَاةُ بِالْبِرِّ وَالزَّكَاةِ، قَالَ: فَلَمَّا قَضَى أَبُو مُوسَى الصَّلَاةَ وَسَلَّمْ أَنْصَرَفَ فَقَالَ: أَيُّكُمْ الْقَائِلُ كَلِمَةً كَذَا وَكَذَا؟ قَالَ: فَأَرَمَ الْقَوْمُ، ثُمَّ قَالَ: أَيُّكُمْ الْقَائِلُ كَلِمَةً كَذَا وَكَذَا؟ فَأَرَمَ الْقَوْمُ، فَقَالَ: لَعَلَّكَ يَا حِطَّانُ قُلْتَهَا؟ قَالَ: مَا قُلْتُهَا، وَلَقَدْ رَهَيْتُ أَنْ تَبْكَعَنِي بِهَا، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا قُلْتُهَا، وَلَمْ أَرِدْ بِهَا إِلَّا الْحَيْرَ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: أَمَا تَعْلَمُونَ كَيْفَ تَقُولُونَ فِي صَلَاتِكُمْ؟ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَنَا فَبَيَّنَ لَنَا سُنَّتَنَا وَعَلَّمَنَا صَلَاتَنَا، فَقَالَ: «إِذَا صَلَّيْتُمْ فَأَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ، ثُمَّ لِيَوْمَكُمْ أَحَدَكُمْ فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذَا قَالَ: {غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ} [الفاتحة: 7]، فَقُولُوا: آمِينَ، يُجِيبُكُمْ اللَّهُ، فَإِذَا كَبَّرَ وَرَكَعَ فَكَبِّرُوا وَارْكَعُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَرْكَعُ قَبْلَكُمْ، وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ»، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَتِلْكَ بَيْتُكَ، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، يَسْمَعُ اللَّهُ لَكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، وَإِذَا كَبَّرَ وَسَجَدَ فَكَبِّرُوا وَاسْجُدُوا، فَإِنَّ الْإِمَامَ يَسْجُدُ قَبْلَكُمْ وَيَرْفَعُ قَبْلَكُمْ»، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «فَتِلْكَ بَيْتُكَ، وَإِذَا كَانَ عِنْدَ الْقَعْدَةِ فَلْيَكُنْ مِنْ أَوَّلِ قَوْلِ أَحَدِكُمْ: السَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(150) – Преноси се да је Хиттан бин Абдуллах ер-Рекаши рекао: "Клањао сам са Ебу Мусаом ел-Еш'аријем, Аллах био задовољан њиме, намаз. Када смо сели неко од људи је поручио: 'Намаз је прописан са добротом и зекатом.' Након што је Ебу Муса завршио намаз и предао селам, окренуо се и упитао: 'Ко је од вас рекао то и то?' Људи су ћутали. Затим је упитао: 'Ко је од вас рекао то и то?' Људи су ћутали. Потом је упитао: 'Да ниси ти то рекао, Хиттане?' Одговорио сам: 'Нисам.' Побојао сам се да ме због тога не изгрди. Потом је неко од људи рекао: 'Ја сам то рекао, али ништа лоше нисам намеравао.' Ебу Муса је тада казао: 'Зар не знате шта треба рећи у намазу?! Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одржао је хутбу, објаснио нам Суннет, подучио нас намазу и рекао нам: 'Када клањате, исправите саффовe и нека неко од вас буде имам (предводник). Када донесе текбир, и ви га донесите. Када каже: Гајрил магдуби 'алејхим веледдаллин', реците: 'Амин!', Аллах ће вам се одазвати. Када изговори текбир и учини руку' (прегибање у намазу), и ви учините руку', јер имам, уистину, чини руку' пре вас и подиже се пре вас.' Затим је Посланик рекао: 'То вам је за то. Када имам каже: 'Семи' Аллаху лимен хамидех,' реците: 'Аллахумме Раббена леке-л-хамд.' Аллах ће вас чути, јер је Аллах, заиста, преко свога Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: 'Аллах је чуо онога ко Га хвали.' Када имам изговори текбир и учини сеџду и ви учините сеџду. Имам, заиста, чини сеџду пре вас и устаје пре вас.' Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао: То вам је за то. Када имам седне, онда нека свако од вас проучи: 'Ет-Техијјату лиллахи вес-салавату вет-тајјибату. Ес-Селаму 'алејке ејјухе-н-небијју ве рахметуллахи ве берекатуху, ес-селаму 'алејна ве'ала 'ибадиллахи-с-салихине. Ешхеду ен ла илахе

иллаллаху ве ешхеду енне Мухаммеден 'абдуху ве ресулуху. (Лепи поздрави и салавати припадају Узвишеном Аллаху. Нека је спас, милост и берићет на Тебе, Посланиче. Нека је спас на нас и на све добре Аллахове робове. Сведочим да нема истинског бога који заслужује да се обожава осим Аллаха и сведочим да је Мухаммед Његов роб и посланик.)“ [رواه مسلم] - [صحيح]

Explanation:

Ебу Муса ел-Еш'ари, Аллах био задовољан њиме, један од истакнутих асхаба, једном приликом је предводио намаз. Када је био на седењу на којем се учи "ет-техиджату", један од клањача иза њега је казао: "Намаз се у Кур'ану спомиње заједно са добротинством и зекатом.“ Када је Ебу Муса предао селам, окренуо се присутним па их упитао: "Ко је од вас рекао: 'Намаз се у Кур'ану спомиње заједно са добротинством и зекатом?' Људи су ћутали и нико се није хтео огласити. Ебу Муса им је поново поставио питање. Нико се опет није јавио, па је он упитао: "Да ниси ти, Хиттане, то рекао?“ Њега је упитао будући да је Хиттан, иначе, био одважан и њему близак, те и како би навео тога који је то рекао да призна. Хиттан је рекао да није он, али се био и побојао да ће њега Ебу Муса изгрдити због тога. Међутим, неко од присутних се јавио и признао да је он то рекао, те да је тиме хтео само добро. Желећи да их подучи и да овога укори, Ебу Муса им је рекао: "Зар не знате шта треба рећи у намазу?!" Затим им је појаснио да им је једном приликом Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одржао хутбу током које их је подучио шеријату и начину обављања намаза. Наиме, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, им је рекао:

"Када клањате, исправите саффове и нека неко од вас буде имам. Када донесе текбир, и ви га донесите. Када проучи суру ел-Фатиха, те на њеном крају каже: 'Гајрил магдуби 'алејхим веледдаллин', реците: 'Амин!' Аллах ће вам се одазвати када тако

поступите. Када изговори текбир и учини руку', и ви изговорите текбир и учините руку'. Имам, заиста, чини руку' пре вас и пре вас устаје са руку'а па га немојте претицати. Тренутак у којем имам иде на руку' пре вас надомешта се са тренутком вашег остајања на руку'у онда када се имам подиже са њега. Један тренутак је за други и тако ће ваше остајање на руку'у бити исто као и имамово. Затим, када имам каже: 'Семи' Аллаху лимен хамидех,' реците: 'Аллахумме Раббена леке-л-хамд.' Аллах ће чути ваш говор и дову. Он је, Узвишени, преко Свога Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: 'Аллах је чуо онога ко Га хвали.' Када имам изговори текбир и учини сеџду, и ви изговорите текбир и учините сеџду. Имам, заиста, чини сеџду пре вас и диже се са сеџде пре вас. Један тренутак је за други и тако ће ваше остајање на сеџди бити исто као и имамово. Када имам седне, нека прво што ћете ви проучити буде: 'Лепи поздрави и салавати припадају Узвишеном Аллаху.' Дакле, сва власт, величанственост и непролазност припадају само Аллаху, а такође и пет прописаних намаза само Он заслужује. 'Нека је спас, милост и благослов на Тебе, Посланиче. Нека је спас на нас и на добре Аллахове робове. Сведочим да нема истинског бога који заслужује да се обожава осим Аллаха и сведочим да је Мухаммед Његов роб и посланик.' То јесте, тражите од Аллаха да вас спаси свих мана, недостатака и нереда. Затим, посебан мир и сигурност тражимо за нашег Посланика Мухаммеда, а потом за нас, те и за све Аллахове добре робове који испуњавају Аллахова права и права Његових створења. Након тога, сведочимо да нема истинског бога мимо Аллаха и да је Мухаммед Његов роб и посланик.“

Benefits from the Hadith:

1. Појашњење једног од облика тешеххуда (седења током намаза).

2. Радње и говор у намазу морају бити потврђени у Суннету Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Према томе, није дозвољено да се у намаз уведе нека нова радња или говор који нема упориште у Суннету.
3. Није дозвољено претицати имама током клањања за њим, нити пуно каснити. Ономе који клања је, наиме, прописано да следи имама у намаским радњама.
4. У овом хадису се наводи како је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, водио рачуна о достављању објаве и подучавања његових следбеника прописима ове вере.
5. Имам се следи у намазу, те га није дозвољено претицати у намаским радњама, нити каснити за њим, а није дозвољено ни да се оне врше истовремено када их ради он. Клањач ће следити имама, то јесте он ће започети с радњом оног момента када ју је имама већ обавио.
6. Прописано је правилно поредати сафове у намазу.

(65097)

(151) - عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَفَى بَيْنَ كَفَيْهِ، التَّشَهُدَ، كَمَا يَعَلَّمُنِي السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

وفي لفظ لهما: «إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ، فَإِذَا قَعَدَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، فَإِذَا قَالَهَا أَصَابَتْ كُلَّ عَبْدٍ لِلَّهِ صَالِحٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، ثُمَّ يَتَخَيَّرُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(151) – Од Ибн Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ме је подучио, а рука ми је била међу његовим рукама, тешеххуду као што би ме подучавао и кур'анским сурама. 'Ет-техијјату лиллахи вес-салавату вет-тајјибату, ес-селаму 'алејке ејјухен-небијју ве рахметуллахи ве берекатуху, ес-селаму 'алејна ве 'ала 'ибадиллахис-салихин. Ешхеду ен ла илахе иллаллаху ве ешхеду енне Мухаммеден 'абдуху ве Ресулуху.' (Сво величање припада Аллаху, салавати и добра дела; селам теби, Веровесниче, и Аллахова милост и Његова благодат; мир нама и добрим Аллаховим робовима. Сведочим да нема истинског бога осим Аллаха и сведочим да је Мухаммед Његов роб и Његов Посланик.)“ У другом хадису код Бухарије и Муслима стоји: "Аллах је ес-Селам (Чист од свих мањкавости). Када неко од вас седне у намазу, нека проучи: 'Ет-техијјату лиллахи вес-салавату вет-тајјибату, ес-селаму 'алејке ејјухен-небијју ве рахметуллахи ве берекатуху, ес-селаму 'алејна ве 'ала 'ибадиллахис-салихин.' (Сво величање припада Аллаху, салавати и добродати; селам теби, Веровесниче, и Аллахова милост и Његов благослов; селам нама и добрим Аллаховим робовима.) Када то каже, сваког Аллаховог доброг роба на небесима и на Земљи достићи ће тај селам. 'Ешхеду ен ла илахе иллаллаху ве ешхеду енне Мухаммеден 'абдуху ве Ресулуху.' (Сведочим да нема истинског бога осим Аллаха и сведочим да је Мухаммед Његов роб и Његов Посланик) Затим, нека затражи од Аллаха шта год пожели. [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је подучио Ибн Мес'уда како да проучи "еттехијјату“ на седењу у намазу. Рука му је била у његовим двама рукама како би Ибн Мес'уду скренуо пажњу на важност овог зикра као што се учи сура из Кур'ана. Ово недвојбено указује на то да је Аллахов Посланик,

нека је Аллахов благослов и мир на њега, водио рачуна о изразима и о значењима овог зикра. Рекао му је да проучи: "Ет-техијату лиллахи" (Сво величање припада Аллаху), што обухвата сваку реч и дело с којима се Аллах велича. Све оне само Аллаху припадају. "ес-селевату" (намази), ово се односи на обавезне и добровољне намазе. "ет-тајибату" (добродати), обухвата све речи, дела и својства која упућују на Аллахову савршеност. Све оне припадају само Њему. "ес-селаму 'алејке ејјухен-небијју ве рахметуллахи ве берекатуху." (Селам теби, Веровесниче, и Аллахова милост и Његова благодат) Овим упућујемо Аллаху молбу да нашег Посланика сачува било какве недаће и потешкоће, а усто тражимо и да му подари и увећа свако добро. "ес-селаму 'алејна ве 'ала 'ибадиллахис-салихин." (Нека је селам нама и добрим Аллаховим робовима) Упућујемо Аллаху дову да сачува сваког клањача и сваког доброг роба на небесима и на Земљи. "Ешхеду ен ла илахе иллаллаху" (Сведочим да нема истинског бога осим Аллага), то јесте, чврсто потврђујем да нема истинског бога мимо Аллага. "ве ешхеду енне Мухаммеден 'абдуху ве Ресулуху." (И сведочим да је Мухаммед Његов роб и Његов Посланик), то јесте, потврђујем да је Мухаммед Аллахов роб и печат свих посланика.

Након свега тога, Посланик подстиче клањача да од Аллага затражи шта год пожели.

Benefits from the Hadith:

1. Овај зикр се изговара на седењу у намазу после другог реката и на задњем седењу.
2. Обавеза је проучити зикр "еттехијату" на седењу у намазу, а дозвољено је проучити овај или било који други који је потврђен у суннету Аллаговог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

3. Човеку је дозвољено да у намазу тражи од Аллаха било шта под условом да није грех.
4. Прописано је, приликом упућивања дове, почети од самога себе.

(3096)

(152) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

وَفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ: «إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشَهُدِ الْآخِرِ، فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(152) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, учио: "Аллахумме инни е'узу бике мин 'азаби-л-кабри ве мин 'азабин-нари ве мин фитнети-л-махја ве-л-мемати ве мин фитнети-л-месихи-д-деџцали (Аллаху, призивам Те да ме сачуваш од казне у гробу и од казне у Паклу, од кушњи живота и смрти, те од кушњи Месиха Деџала.)“ Код Муслима стоји: "Када неко од вас заврши са последњим тешеххудом, нека затражи од Аллаха уточиште од четверо: казне од Пакла и казне у гробу, искушења живота и смрти, као и од зла Месиха Деџала.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, имао је обичај тражити заштиту од Аллаха од ово четверо након што би проучио потребне зикрове на задњем седењу, а пре него би предао селам. Поврх тога, и нама је наредио да се овако Аллаху обраћамо.

Прво: тражење заштите од патње у гробу.

Друго: тражење заштите од Пакла.

Треће: тражење заштите од искушења живота што обухвата забрањене овосветске страсти, сумње и нејасноће; те тражење заштите и од искушења смрти што подразумева да човек буде сачуван од скретања са пута ислама и са пута Суннета у тренуцима смрти и да буде сачуван од искушења и патње у гробу.

Четврто: Искушење Месиха Децала који ће се појавити пред крај овога света. Аллах ће са њим изразито искушати своје робове. Посланик га је посебно споменуо у овом хадису како би се указало на тежину кушње коју он доноси.

Benefits from the Hadith:

1. Ово је једна од најсадржајнијих и најподробнијих дова будући да садржи тражење уточишта код Аллаха од овосветских и оносветских зала.
2. Патња у гробу је потврђена шеријатски и као таква је истинита.
3. Опасност искушења и важност тражења уточишта код Аллаха путем упућивања дове како би их се човек спасио.
4. Појава Децала који ће бити уистину велико искушење.
5. Похвално је учити ову дову након што се проуче зикрови на задњем седењу у намазу.
6. Похвално је упућивати Аллаху дову након доброг дела.

(3103)

(153) - عَنْ مَعْدَانَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ الْيَعْمَرِيِّ قَالَ: لَقِيتُ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ يُدْخِلُنِي اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ؟ أَوْ قَالَ قُلْتُ: يَا حَبَّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ، فَسَكَتَ. ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَسَكَتَ. ثُمَّ سَأَلْتُهُ الثَّالِثَةَ فَقَالَ: سَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ لِلَّهِ، فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً، إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةً» قَالَ مَعْدَانُ: ثُمَّ لَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ فَسَأَلْتُهُ فَقَالَ لِي: مِثْلَ مَا قَالَ لِي: ثَوْبَانُ. [صحيح]

- [رواه مسلم]

(153) – Преноси се од Ма'дана бин Еби Талхе Ел-Ја'меријја да је рекао: „Срео сам Севбана, ослобођеног роба (штићеника) Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, те сам му казао: ‘Реци ми дело због којег ће ме Аллах увести у Џеннет’ или је рекао: ‘Реци ми, које је дело најдраже Аллаху.’ Он је ћутао, па сам га поново питао, а он је опет ћутао. Када сам га трећи пут питао, казао је: ‘Питао сам Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о томе, па је рекао: ‘Чини често сеџду Аллаху, јер ти Аллах за сваку сеџду повећа један степен и избрише један од твојих греха.’ Рекао је Ма'дан: ‘Срео сам после Ебу Дердаа, па сам га питао о овоме, а он ми је казао исто оно што ми је рекао Севбан.’“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Упитан је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о делу које ће бити узроком уласка у Џеннет, или о делу које је Аллаху најдраже.

Његов, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одговор је гласио: „Што више обављај намаз и чини сеџду, јер кад год учиниш сеџду ради Аллага, Он ће ти повећати степен и опростити грех.“

Benefits from the Hadith:

1. Хадисом се муслиман подстиче на устрајност у намазу, било да је фарз (обавезни) или нафила (добровољни), јер намаз садржи сеџде (падање ничице на тло).
2. Хадис нам указује како су асхаби схватали веру. Они су знали да се у Џеннет, након Аллахове милости, не може осим преко дела.
3. Намаска сеџда један је од највећих узрока повећавања степени и праштања греха.

(3732)

(154) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: إني سمعتُ رسولَ الله صلى الله عليه وسلم يقول: «لَا صَلَاةَ بِمَحْضَرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا هُوَ يُدَافِعُهُ الْأَخْبَثَانِ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(154) – Од Аише, Аллах био задовољан њоме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нема молитве у присуству хране, нити у случају када човек има нагон да обави физиолошку потребу." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је забранио да се обавља намаз (молитва) док је присутна храна коју човек прижељкује како га не би ометало у обављању намаза.

Поред тога, забранио је да се обавља намаз и у стању када човек има нагон да обави малу или велику физиолошку потребу.

Benefits from the Hadith:

1. Свако ко жели да обави молитву треба да одстрани све што ће га ометати у намазу.

(3088)

(155) – عن عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَاءَتِي يَلْبِسُهُا عَلَيَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ذَاكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ لَهُ خِنْزَبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتَهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَأَنْفُلْ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا»، قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي. [صحيح] - [رواه مسلم]

(155) – Преноси се од Османа бин Еби ел-'Аса, Аллах био задовољан њиме, да је дошао Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, те да му је казао: "Аллахов Посланиче, ђаво се испречио између мене и намаза. Учење Кур'ана ми ђаво доводи у питање.“ Посланик му рече: "То је ђаво који се зове Хинзеб, када га осетиш проучи е'узу“ (затражи од Узвишеног Аллага утичиште од ђавола) и пљуцни три пута на леву страну.“ "Тако сам урадио, па га је Аллах удаљио од мене”, рекао је Осман. [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Једном приликом Осман ибн Еби ел-'Ас је приступио Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, те му је казао: "Аллахов Посланиче, сотона ми прави проблеме у намазу. Одвраћа ме од скрушености и наводи ме да сумњам у исправност мог учења Кур'ана." Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ће му на то: "То је ђаво који се зове Хинзеб. Када осетиш његово присуство потражи уочиште код Узвишеног Аллага и склони се у Његово окриље. Усто, пљуцни на твоју леву страну три пута.“ Осман је, након тога, урадио то чему га је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, посаветовао па је Узвишени Аллах удаљио ђавола од њега.

Benefits from the Hadith:

1. Важно је бити скрушен у намазу и бити фокусиран на њега. Ђаво се, наине, труди да људима поремети концентрацију у намазу и наводи их да сумњају у његову исправност.
2. Похвално је тражити уточиште код Узвишеног Аллаха од ђавола када нас он наводи на лоше мисли у намазу, а уз то требамо и пљуцнути на нашу леву страну три пута.
3. У овом хадису запажамо како су се асхаби обраћали Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би их задесио неки проблем како би им Посланик дао праве смернице.
4. Срца асхаба су била изузетно жива и њихова брига је била онај свет.

(65105)

(156) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَسْوَأُ النَّاسِ سَرَقَةَ الَّذِي يَسْرِقُ صَلَاتَهُ» قَالَ: وَكَيْفَ يَسْرِقُ صَلَاتَهُ؟ قَالَ: «لَا يَتِمُّ رُكُوعَهَا، وَلَا سُجُودَهَا». [صحيح] - [رواه ابن حبان]

(156) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Најгори је онај који краде од намаза." Ебу Хурејре упита: "Како краде од намаза?" "Када непотпуно обавља руку' и сецду", одговори Посланик. [صحيح] - [رواه ابن حبان]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам казује да су најгори крадљивци они који краду од својих намаза. Онај ко украде иметак, њим се може послужити на овом

свету, док овај крадљивац одузима самоме себи награду која му припада за намаз. Асхаби су упитали: "Аллахов Посланиче, како краду од својих намаза?" Посланик им одговори да не употпуњавају руку' и сеџду, тако што пожурују чинећи их и тиме их не извршавају на прави и потпуни начин.

Benefits from the Hadith:

1. Важност исправног обављања намаза са свим његовим рукновима (темељима) уз смиреност и скрушеност.
2. Посланик нам је успоредио онога ко не обавља у потпуности руку' и сеџду са крадљивцем како би нас од тога одвратио и како би указао да је то забрањено радити.
3. Обавеза је у потпуности извршавати руку' и сеџду у намазу.

(65100)

(157) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَمَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ - أَوْ: لَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ - إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ، أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ، أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(157) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Зар се не боји неко од вас када подигне главу пре имама, да му је Аллах не претвори у главу магарца, или да његов изглед не учини да личи на магарца?!" [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, скреће нам пажњу на велику претњу која се односи на онога ко

буде подизао главу пре имама. Аллах му може главу претворити у главу магарца или му може изглед изобличити, па да изгледа као магарац.

Benefits from the Hadith:

1. Клањач за имамом може се наћи у четири стања: три су забрањена, а само је једно прописано. Претицање, кашњење и чињење намаских радњи у исто време са имамом, то је забрањено, а једино је прописано следити имама.
2. Обавеза је да клањач следи имама у намазу.
3. Претња да ће се човеку који подиже главу пре имама изглед главе променити у магарећи сасвим је могућа. То представља деформацију коју само Узвишени Аллах може дати.

(3086)

(158) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا شَكَ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ، وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ، فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا شَفَعَنَ لَهُ صَلَاتُهُ، وَإِنْ كَانَ صَلَّى إِثْمَامًا لِأَرْبَعٍ كَانَتْ تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(158) – Од Ебу Се'ида ел-Худрија, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Када неко од вас посумња у току намаза и не зна колико је клањао, три или четири реката, нека одагна сумњу и поступи сходно ономе у шта је уверен, потом нека учини две сеџде пре него што преда селам. Ако буде клањао пет (заједно са додатним рекатом), сехви сеџда ће му намаз учинити парним, а ако је клањао потпун намаз од четири реката (заједно са додатним рекатом), сехви сеџда ће бити пркос ђаволу.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, објашњава метод поступка у случају сумње која се деси муслиману у намазу па не зна колико је клањао, три или четири. Метод је да не рачуна четири јер сумња у вишак, а да рачуна три јер је убеђен у мањи број реката, затим ће клањати четврти а потом учинити две сеџде пре селам.

Ако је заиста клањао четири, то са додатним рекатом постаје пет, али те две сеџде ће упарити намаз, јер сеџде вреде као замена за један рекат, а намаз који се клања је у основи парни а не непарни. А ако је са тим додатним рек'атом клањао потпун намаз од четири реката, онда је извршио обавезу без додавања или скраћивања.

Сехви сеџда, тј. две сеџде приликом заборава у намазу јесу понижавање ђавола и његово одвраћање управо од онога што је желео постићи, од ометања човека у постизању скрушености и

концентрације у намазу, тако да је човеков намаз постао потпун извршавањем ове Аллахове наредбе - да се додатно клањају две сеџде које Иблис није хтео учинити Адему онда када му је Аллах то наредио да учини у рају и на тај начин одбио покорност Аллаху.

Benefits from the Hadith:

1. Када неко посумња у току намаза и није сигуран колико је реката клањао, нека одагна сумњу и поступи сходно ономе у шта је уверен, а то је мањи број реката, потом нека употпуни намаз а затим нека учини две сеџде пре него што преда селам.
2. Те две сеџде су накнада за оно што је пропуштено у намазу, као и понижавање ђавола и одагнавање онога што је желео постићи.
3. Сумња која је поменута у хадису односи се на неодлучност у намазу и несигурност у то колико је реката клањао, али ако код њега превагне једна од опција, онда ради по томе што је превагнуло.
4. Подстицање на одагнавање убацивања мисли од стране шејтана (ђавола) тако што ће се поступити онако како је наређено у шеријату.

(11231)

(159) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(159) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Најбољи дан у којем је Сунце изашло, јесте петак; тога дана створен је Адам, тога дана уведен је у Џеннет (Рај), тога дана изведен је из њега, и Судњи дан наступиће у петак." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казује нам да је петак најбољи дан у којем изађе Сунце. Неке од одлика петка су: Тога дана је Узвишени Аллах створио Адама, тога дана га је увео у Џеннет, тога дана га је извео из Џеннета и спустио на Земљу, и тога ће дана наступити Смак света.

Benefits from the Hadith:

1. Петак је одликован над осталим данима у седмици.
2. Петком треба чинити што више добрих дела, припремајући се за постизање Аллахове милости и удаљавајући се од Његове казне.
3. За ове одлике џуме које се спомињу у цитираном хадису каже се да оне нису споменуте у контексту одлика тога дана, јер излазак Адама из Џеннета и наступање Смака света не убрајају се у одлике и вредности. Други учењаци кажу: Све ово су одлике. Излазак Адама био је узроком појаве посланика, веровесника и добрих људи међу његовим потомцима, док је Смак света узрок што

скоријег награђивања добрих људи и њиховог доласка до почести које им је Узвишени Аллах припремио.

4. За петак се везују још неке одлике које се не спомињу у овој верзији: тога да је Адаму примљено покајање, тада је умро, и у том дану се налази период којег ако човек искористи у намазу, тражећи нешто од Аллаха, Он ће му то и дати.
5. Најбољи дан у години јесте дан Арефата, док неки кажу дан клања курбана. Најбољи дан у седмици је петак, а најбоља ноћ јесте Лејлетул-Кадр.

(3711)

(160) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقْرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّلَاثَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ، فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتْ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(160) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко петком узме гусул (обредно купање) и потом крене у џамију у првом јутарњем сату, рачуна му се награда као да је жртвовао камилу; ко крене у другом сату као да је жртвовао краву; ко крене у трећем сату као да је жртвовао рогата овна; ко крене у четвртом сату као да је жртвовао кокошку; а ко крене у петом сату, рачуна му се као да је жртвовао јаје. Када имама изађе (на минбер), и анђели приступе и слушају хутбу (проповед).“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава о вредности раног поласка на џума намаз. Полазак на џума намаз почиње откако Сунце изађе па све до доласка имама (предводник молитве). То временско раздобље се дели у пет делова.

Први: ко узме гусул, а потом крене у џамију у првом јутарњем сату, рачуна му се награда као да је жртвовао камилу.

Други: ко крене у другом сату као да је жртвовао краву.

Трећи: ко крене у трећем сату као да је жртвовао рогата овна.

Четврти: ко крене у четвртом сату као да је жртвовао кокошку.

Пети: ко крене у петом сату, рачуна му се као да је жртвовао јаје.

Када имам изађе на минбер, зауставе се анђели који су записивали оне који су долазили у џамију, те се приближе како би слушали џуманску хутбу.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на купање петком. Та вредност се постиже купањем пре одласка на џума намаз.
2. Вредност раног одласка на џуму намаз откако наступе први јутарњи сати.
3. Подстицај на хитро чињење добрих дела.
4. Анђели присуствују џума намазу и помно слушају хутбу.
5. Анђели се налазе на вратима џамије и записују оне који долазе на џума намаз.
6. Ибн Реџеб је казао: „Речи Аллаховог Посланика: ‘Ко се петком окупа онако као што се купа после сполног чина, а потом крене у џамију’, указују да је похвално окупати се за џуму од наступа зоре па све до саме џуме.“

(5393)

(161) – عن ثَوْبَانَ رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَعْفَرَ ثَلَاثًا، وَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»، قَالَ الْوَلِيدُ: فَقُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ: كَيْفَ الْأَسْتَعْفَارُ؟ قَالَ: تَقُولُ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(161) – Од Севбана, Аллах био задовољан њим, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када преда селам у намазу, знао тражити од Аллаха опрост три пута, а потом би казао: "Аллаху, Ти си Селам (чист од сваке мањкавости) и Ти дајеш селам (тј. чуваш створења од зла и мањкавости), благодаран си Ти, Поседоватељу величине и племенитости.“ Велид је казао: "Упитао сам ел-Евзаија о томе како да се тражи опрост од Аллаха, а он ми је казао: ‘Изговарај: Естагфируллах, естагфируллах!’“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Када би Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, предао селам у намазу, рекао би: "Естагфируллах, естагфируллах, естагфируллах!“

Потом би величао Господара говорећи: "Аллаху, Ти си Селам и Ти дајеш селам, благодаран си Ти, Поседоватељу величине и племенитости.“ Дакле, Аллах је Селам, тј. има потпуна својства савршенства и чист је од свих мана и недостатака. У складу са тим, од Њега се, и ни од кога другог, треба тражити сигурност од свих овозвештских и оносветских зала. Поред тога, Он поседује добро овога и онога света и описан је својствима величине и племенитости.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је тражити опроста од Аллаха после намаза и устрајавати на томе.

2. Тражити опрост је похвално како би се надоместили недостаци и мањкавости у ибадету.

(10947)

(162) – عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: كَانَ ابْنُ الزُّبَيْرِ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ حِينَ يُسَلِّمُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ التَّنَائُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ» وَقَالَ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْتَلِلُ بِهِنَّ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(162) – Ебу Зубејр је рекао: "Ибн Зубејр је изговарао овај зикр после сваког прописаног намаза након што би предао селам: 'Нема истинског божанства осим Аллаха, Јединог, Који нема саучесника, Њему припада сва власт и свака захвалност и Он све може. Обожавамо само Аллаха, Њему припада свака благодат, поштовање и свеколика хвала. Нема истинског божанства осим Аллаха. Њему искрено веру исповедамо, макар то било криво неверницима.' (Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике леху, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве 'ала кулли шеј'ин кадир, ла хавле ве ла куввете илла биллах, ла илахе иллаллаху ве ла на'буду илла ијјаху, лехун-ни'мету ве лехул-фадлу ве лехус-сена'ул-хасен, ла илахе иллаллаху мухлисине лехуд-дине ве леу керихе-кафирун) Ибн Зубејр је казао: 'Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, би учио овај зикр после сваког прописаног намаза.'“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је после сваког прописаног намаза учио овај величанствени зикр, а његово значење је:

"Ла илахе иллаллах"- значи да нема истинског бога мимо Аллаха.

"Вахдеху ла шерике леху"- Он нема никаквог саучесника у Његовом улухијјету (божанству), рубубијјету (господарству) нити у Његовим лепим именима и савршеним својствима.

"Лехул-мулку" - Њему припада апсолутна власт. Он је владар небеса, земље и онога што је међу њима.

"Ве лехул-хамду"- Он поседује апсолутно савршенство ради којег је хваљен уз љубав и величање у сваком стању, у лагодним ситуацијама и у потешкоћи.

"Ве хуве 'ала кулли шеј'ин кадир"- Његова је моћ потпуна, нико Га не може савладати нити Му се ико може супротставити у било чему.

"Ла хавле ве ла куввете илла биллах"- Нема промене из једног у друго стање, из грешења према Аллаху у покорност Њему; нити ико има снаге за било шта осим Аллаха. Он помаже и на Њега се ослања.

"Ла илахе иллаллаху ве ла на'буду илла ијјаху"- Овим се потврђује значење улухијјета, негирање да Аллах има било каквог саучесника, те се истиче да нико не заслужује да буде обожаван мимо Њега.

"Лехун-ни'мету ве лехул фадлу"- То је Онај Који ствара благодати и који их даје коме жели од Својих створења.

"Ве лехус-сена'ул хасен"- Њему припада свеколика хвала ради Његовог бића, Његових својстава, дела и благодати.

"Ла илахе иллаллаху мухлисине лехуд-дине"- Њему веру искрено исповедамо без икаквог претварања и лицемерства.

"Ве леу керихел-кафирун"- Макар било криво неверницима што смо ми постојани у исказивању Аллаховог јединства.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је устрајно изговарати овај зикр после сваког прописаног намаза.
2. Муслиман се поноси својом вером и истиче јавно њена обележја, макар то било криво неверницима.
3. Када се у хадису наведе да се нешто изговара после намаза - уколико је то зикр онда се то изговара у основи после предаје селама, а уколико се ради о дови онда се она у основи учи пре предаје селама.

(6203)

(163) - عَنْ وَرَادٍ كَاتِبِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: أَمَلَى عَلَيَّ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ فِي كِتَابٍ إِلَى مُعَاوِيَةَ: أَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(163) – Преноси се од Веррада, писара Ел-Мугире бин Шу'бета, да је рекао: "Ел-Мугире ми је издиктирао да напишем Му'авији да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговарао после сваког прописаног намаза следеће: 'Нема истинског бога осим Аллаха Јединога, нема Му судруга. Њему припада власт и хвала, Он све може. Аллаху, нема тога ко ће ускратити оно што Ти даш, нити дати оно што Ти ускратиш. Човеку не може помоћи моћ и богатство како би избегао Твоју казну.'" [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је изговарао овај зикр после сваког обавезног намаза: "Нема

истинског бога осим Аллаха Јединога, нема Му судруга. Њему припада власт и хвала, Он све може. Аллаху, нема тога ко ће ускратити оно што Ти даш, нити дати оно што Ти ускратиш. Човеку не може помоћи моћ и богатство како би избегао Твоју казну.“

То јесте, потврђујем и признајем реч тевхида (монотеизма) то јест, да нема истинског бога који заслужује да се обожава осим Аллаха. Дакле, прави ибадет припада само и искључиво Њему Узвишеном и никоме другом. Осим тога, потврђујем да сва власт, у правом смислу те речи, припада само Узвишеном Аллаху, те и све што живи на небесима и на Земљи. Он све може, шта Он одлучи да некеме дадне или одузме, нико Му се у томе не може успротивити. Богатство и моћ никоме неће користити код Њега изузев добрих дела.

Benefits from the Hadith:

1. Овај зикр је прописано изговарати после сваког обавезног намаза с обзиром да садржи значења тевхида и хвале Узвишеном Аллаху.
2. Потребно је пожуривати са чињењем Суннета и радити на његовом ширењу.

(65102)

(164) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ: تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غَفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(164) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко на крају сваког намаза проучи ‘субханаллах’ 33 пута, ‘елхамдулиллах’ 33 пута, ‘Аллаху екбер’ 33 пута, а то је укупно 99, и каже употпуњавајући стотину: ‘Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике лех, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве ала кулли шеј ‘ин кадир’ - Нема истинског Бога који заслужује да се обожава осим Аллага, Јединог, Он нема судруга, Њему припада власт и Њему припада хвала, и Он је свемоћан – опроштени су му греси, па макар их било колико је морске пене.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у овом хадису појашњава да онај ко након завршеног фарз (обавезног) намаза проучи:

33 пута "субханаллах", што значи негирање да Узвишени Аллах има недостатака или мана.

33 пута "елхамдулиллах", што значи изношење похвале Узвишеном Аллаху потврдом Његових савршених својстава, које је попраћено љубављу и величањем Њега.

33 пута ‘Аллаху екбер’, што у преводу значи да је Аллах највећи и најузвишенији.

Стотину се употпуњава речима: „Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике лех, лехул мулку ве лехул хамду ве хуве 'ала кулли шеј'ин кадир.“ Овај зикр означава да нема истинског бога који заслужује ибадет, мимо Аллага, Који нема судруга, да само Њему

припада потпуна власт и да само Он заслужује похвалу која се треба исказивати уз љубав и величање, те да је Он у стању све учинити, ништа Га не може спречити.

Онај ко то каже, биће му избрисани греси и опроштени, чак и ако су бројни попут беле пене која се ствара на површини мора када се оно таласа и узбуркава.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је проучити овај зикр након фарз (обавезног) намаза.
2. Овај зикр је један од узрока праштања греха.
3. Хадис нам указује на велику Аллахову доброту, милост и опрост.
4. Под гресима који се праштају мисли се на мале грехе, док се велики бришу покајањем.

(10948)

(165) – عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ». [صحيح] - [رواه النسائي في الكبرى]

(165) – Од Ебу Умаме, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Онога ко проучи ајетул-курси након сваког обавезног намаза, од уласка у Рај дијели само смрт.“ [صحيح] - []

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у овом хадису појашњава да онај ко проучи након сваког обавезног намаза ајетул-курси, да га од уласка у Рај дијели само смрт. То је

ајет (цитат) из суре ел-Бекара: „Аллах је, нема бога осим Њега, Живи и Самоопстојећи Одржаватељ свега! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и на Земљи! Ко се може пред Њим заузимати без Његовог допуштења?! Он зна шта је било пре и шта ће бити после њих, а они не могу обухватити од Његовог знања осим колико Он жели. Његов Курсиј обухвата и небеса и Земљу и Њему није тешко одржавати их! Он је Свевишњи и Величанствени!" (Ел-Бекара, 255.)

Benefits from the Hadith:

1. Вредност овог ајета је огромна јер говори о Аллаховим лепим именима и савршеним својствима.
2. Похвалност учења овог величанственог ајета након сваког обавезног намаза.
3. Чињење добрих дела је узрок уласка у Рај.

(10950)

(166) - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: حَفِظْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ رَكَعَاتٍ: رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ، وَكَانَتْ سَاعَةً لَا يُدْخَلُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا، حَدَّثَنِي حَفْصَةُ أَنَّهُ كَانَ إِذَا أَدَّى الْمُؤَدِّدُ وَطَلَعَ الْفَجْرُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ، وَفِي لَفْظٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكَعَتَيْنِ. [صحيح] - [متفق عليه بجميع رواياته]

(166) – Од Ибн Омера, Аллах био задовољан њима, се преноси да је рекао: "Запамтио сам да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, клањао десет реката, а то су: два реката пре и два реката након подне-намаза, два реката после акшама, два реката након јације у кући и два реката пре сабаха. Поред тога, био је временски размак када нико није улазио код Аллаховог Посланика. У вези с тим, Хафса ми је казала да, након што би муезин проучио езан за сабах, Посланик би клањао два реката.“ У другом хадису стоји да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, клањао два реката и после џуме.“ [صحيح] - [متفق عليه بجميع رواياته]

Explanation:

Абдуллах бин Омер нам појашњава да је запамтио да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, клањао десет реката притврђених суннета. То су: по два реката пре и после фарза подне-намаза, два реката у кући након акшамског фарза, два реката у кући после јацијског фарза и два реката пре сабахског фарза. То је укупно десет реката. Што се тиче џума-намаза, клањао би два реката након фарза.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је устрајно клањати ове притврђене суннете.
2. Прописано је добровољне намазе клањати у кући.

(167) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَقَّلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «بَيْنَ كُلِّ أَدَانَيْنِ صَلَاةٌ، بَيْنَ كُلِّ أَدَانَيْنِ صَلَاةٌ» ثُمَّ قَالَ فِي الثَّلَاثَةِ: «لِمَنْ شَاءَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(167) – Од Абдуллаха бин Мугаффела, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Између свака два езана је намаз, између свака два езана је намаз“, а потом је код трећег пута казао: „За онога ко тако жели.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам казује да се између езана и икамета може клањати добровољни намаз. То је три пута поновио, а приликом трећег пута је скренуо пажњу да је то похвално, да није обавезно за онога ко жели да клања.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је клањати намаз између езана и икамета.
2. Од упуте Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, јесте да говор понови неколико пута како би нагласио његову важност и да би се боље чуо.
3. Под изразом два езана мисли се на езан и икамет. То је један од стилова изражавања у арапском језику као што за Сунце и Месец кажу два месеца.
4. Езаном се обавештава наступање намаског времена, а икаметом обављање намаза.

(168) – عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رُكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(168) – Од Ебу Катаде ес-Сулемија, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Када неко од вас уђе у џамију, нека клања два реката пре него седне.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас подстиче да када неко од нас уђе у џамију у било ком времену и ради било чега, да клања два реката пре него седне. Та два реката се називају техијјетул-месцид (намаз због поштовања према џамији).

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је да обави два реката намаза онај ко уђе у џамију пре него седне.
2. Ово се тиче онога ко жели да седи у џамији. Према томе, онај ко уђе у џамију и изађе из ње без седења, на њега се не односи овај пропис.
3. Када неко уђе у џамију и затекне људе да клањају, он ће се њима придружити и то ће му заменити техијјетул-месцид.

(65091)

(169) - عن أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ: أَنْصِتْ، يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعَوْتُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(169) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Када кажеш некоме док имам држи хутбу: ‘Ћути и слушај хутбу!’, беспотребно је проговорио.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да је обавеза онеме ко присуствује џуманској хутби (проповед петком) да помно слуша имама који држи говор. Онај ко нешто проговори, па макар и незнатно, док имам држи хутбу, па каже неком: "Ћути.", или: "Слушај.", неће постићи потпуну награду џума намаза.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је разговарати током хутбе, макар то било и да се некоме забрани нешто лоше, да се одговори на селам или да се одговори некоме када кихне.
2. Из овог прописа се изузима онај ко се ради потребе треба обратити имаму или имам некоме треба скренути пажњу на нешто.
3. Дозвољено је разговарати између две хутбе када за то постоји потреба.
4. Када се спомене Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, док се држи хутба, човек може донети салеват (благослов) на њега тихо, а исто тако дозвољено је и да каже: "Амин", у себи након дове.

(170) – عن عمران بن حصين رضي الله عنه قال: كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: «صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(170) – Имран бин Хусајн, Аллах био задовољан њим, је рекао: "Имао сам хемороиде па сам упитао Аллаховог Посланика, како да клањам, а он ми рече: ‘Клањај стојећи. Ако не можеш, онда седећи, а ако не, онда лежећи на боку!’“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу да је основни начин обављања намаза у стојећем положају. Ако човек није то у могућности, онда нека клања седећи, а ако не може ни то, онда лежећи на боку.

Benefits from the Hadith:

1. Човек је дужан да обавља намаз и да га не пропушта докле год му је разум присутан. Само му је дозвољено да мења начин његовог обављања сходно могућностима.
2. Ислам је једноставна и флексибилна вера. Наиме, човек има право да обавља ибадете сходно својим могућностима.

(10951)

(171) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيَمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(171) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Намаз у овој мојој џамији је бољи хиљаду пута од намаза на другом месту изузев Светог храма (у Меки).“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава вредност намаза обављеног у његовој џамији, те да је он вреднији хиљаду пута од намаза на неком другом месту изузев Светог храма у Меки. Ту је, наиме, намаз вреднији од намаза у Посланиковој џамији.

Benefits from the Hadith:

1. Многоструко је већа награда намаза обављеног у Светом храму у Мекки и у Посланиковој џамији.
2. Намаз обављен у Светом храму у Мекки је сто хиљада пута вреднији од намаза на другом месту.

(65090)

(172) - عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ لَبِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ أَرَادَ بِنَاءَ الْمَسْجِدِ فَكَرِهَ النَّاسُ ذَلِكَ، وَأَحَبُّوا أَنْ يَدَعُوهُ عَلَى هَيْئَتِهِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ مِثْلَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(172) – Преноси Махмуд бин Лебид, Аллах био задовољан њиме, да је Осман бин 'Аффан хтео да обнови џамију, но неким људима то није било право. Они нису хтели да се било шта на њој мења, а онда им је Осман рекао: "Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да каже: 'Ко изгради џамију ради Аллага, Аллах ће њему саградити кућу у Рају.'“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Осман бин 'Аффан, Аллах био задовољан њиме, је хтео да обнови Посланикову џамију, па су се неки људи томе успротивили јер се тиме џамија мења у односу на то каква је била за време посланства. Зидови џамије су били, наиме, изграђени од черпића, а њен кров од грана, а Осман је хтео да је направи од камења и креча. Тада им је Осман поручио да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао да онај ко изгради џамију тражећи Аллахово задовољство, без жеље за репутацијом, Он ће му дати одговарајућу и најбољу награду. Он ће њему, наиме, саградити кућу у Рају.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на градњу џамија и вредност тога.
2. Проширење и обнова џамије има вредност као и изградња нове.
3. Важно је искрено ради Аллага чинити сва добра дела.

(173) - عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَا نَقَصَتْ سَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(173) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Давање милостиње неће умањити иметак. Узвишени Аллах ће човеку који прашта само повећати понос и углед, те се нико неће понизити због Аллага, да га Он неће уздићи.” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава да садака (милостиња) не умањује иметак. Напротив, садаком се само отклања сво зло које се тиче иметка и Аллах ће га том човеку надоместити са великим добром.

Опраштање другима када је човек у прилици да спроведе казну, то му само повећава углед и понос.

Нико се није понизио ради Аллага, - не ради страха од некога или ради ласкања некеме - да му Аллах није подарио углед и поштовање.

Benefits from the Hadith:

1. Сво добро и успех је у практиковању шеријата и чињењу добрих дела, па макар неким људима то изгледало другачије.

(5512)

(174) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «قَالَ اللهُ: أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ عَلَيْكَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(174) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Узвишени Аллах је рекао: 'Сине Адамов, удељуј, па ћу и ја теби удељивати.'" [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је Узвишени Аллах рекао: "Адамов сине, удељуј иметак на оно што ти је обавезно или похвално удељивати, па ћу ја теби то надокнадити и даћу ти берићета у иметку."

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на удељивање иметка на Аллаховом путу.
2. Удељивање на Аллаховом путу је један од највећих узрока повећања иметка и берићета у њему, а усто Узвишени Аллах ће ономе ко удељује иметак и надокнадити.
3. Овај хадис, у којем нам Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, преноси нешто од Господара, назива се хадис кудсиј или хадис илахиј. То је, наиме, хадис у којем су израз и значење од Аллаха, с тим што тај говор нема карактеристике какве има Часни Кур'ан, попут: чињења ибадета самим његовим учењем, може га цитирати и неко ко је џунуп, да Аллах не изазива људе да сачине нешто слично хадис кудсију и тако даље.

(175) – عن أبي مسعود رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(175) – Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Када човек потроши иметак на своју породицу, надајући се награди, то ће му се рачунати као милостиња.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавештава нас да онај ко уложи у своју породицу коју је обавезан издржавати попут супруге, родитеља, деце и других, желећи се тиме приближити Узвишеном и надајући се Његовој награди, имаће за то награду милостиње.

Benefits from the Hadith:

1. Човек ће имати награду уколико троши иметак на своју породицу.
2. Верник својим делима жели Аллахово лице и Његову награду.
3. Потребно је да човек има лепу намеру приликом сваког доброг дела од којих је и издржавање породице.

(6460)

(176) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(176) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Када човек умре, прекидају му се дела, осим три: трајне садаке коју је дао, корисног знања којег је оставио или доброг детета које дови за њега.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да дела човеку престају након смрти изузев три која трају будући да их је он узроковао:

1. Трајна садака попут задужбине, изградње џамија, копања бунара и тако даље. Докле год то траје, уписиваће му се добра дела.
2. Знање које је од користи људима. Неко може написати књигу и подучити некога ко ће онда ширити то знање након његове смрти.
3. Добро и послушно дете, верник, које ће упућивати дову Аллаху за своје родитеље.

Benefits from the Hadith:

1. Учењаци су сложни да ће човеку од користи бити након његове смрти: трајна садака, знање којим се људи користе и да неко за њега упућује дову. У другим хадисима се наводи и хаџ.
2. У овом хадису се конкретно наводе ова три дела будући да она представљају темеље добра, те да добри људи углавном желе да управо она остану иза њих.

3. Свако знање од којег се људи окористе, човек ће за њега имати добро дело, а највеличанственије је шеријатско и њему помоћне знаности.
4. Од ова три дела, највредније је знање, будући да се њиме чува шеријат и од њега сва створења имају користи.
5. Подстицај на одгајање побожне деце. Од њих ће њихови родитељи имати користи на ономе свету будући да они за њих упућују дову.
6. Подстицај на чињење добротина родитељима након њихове смрти. Од те дове ће и то његово дете имати користи.
7. Дова ће користити умрлом макар је упућивао и неко други мимо детета. Међутим, у хадису се конкретно спомиње дете јер ће углавном оно све до смрти упућивати дову за свог родитеља.

(65566)

(177) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ انْجَفَلَ النَّاسُ قَبْلَهُ، وَقِيلَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ، قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ، ثَلَاثًا، فَجِئْتُ فِي النَّاسِ لِأَنْظُرَ، فَلَمَّا تَبَيَّنْتُ وَجْهَهُ، عَرَفْتُ أَنَّ وَجْهَهُ لَيْسَ بِوَجْهِ كَذَّابٍ، فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ سَمِعْتُهُ تَكَلَّمَ بِهِ أَنْ قَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامًا، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ».

[صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(177) – Абдуллах бин Селам, Аллах био задовољан њиме, је рекао: „Када је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, дошао у Медину, људи су се окупили. Неко је три пута узвикнуо: ‘Аллахов Посланик је дошао!’ Дошао сам и ја, наиме, да видим. Када сам му видео лице, био сам сигуран да то није лице лажова. Прва ствар коју сам чуо да је рекао, било је: 'О људи! Ширите селам, делите храну сиротињи, помажите и пазите родбину и Аллаху се молите кад свет спава – па ћете ући у Рај сигурни и спашени.’“ [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Када је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, дошао у Медину, људи су журно кренули ка њему. Један од њих био је и Абдуллах бин Селам, који је био Јевреј, Аллах био задовољан њиме. Када га је угледао, био је сигуран да то не може бити лице лажова будући да се на лицу Аллаховог Посланика могла приметити светлост, лепота и искреност. Прва ствар коју је чуо од Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, јесте подстицај да људи раде дела која ће бити узроком уласка у Рај. Наиме, споменуо је:

1. Јавно истицање и називање селама онеме кога знаш и онеме кога не знаш.
2. Давање хране, било као вид милостиње, поклона и угошћавања.
3. Одржавање родбинских веза и са очеве и мајчине стране.

4. Ноћни намаз док људи спавају.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је ширити селам међу муслиманима. Но, што се тиче немуслимана, није прописано назвати му селам, а уколико он нама назове, одговориће му се речима: „Ве алејкум.“

(5520)

(178) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا، أَوْ وَضَعَ لَهُ، أَظْلَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَحْتَ ظِلِّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(178) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко одгоди рок за враћање дуга ономе ко није у стању да га врати или му дуг опрости, Узвишени Аллах ће га поставити у хлад Свога Арша (престола) на Судњем дану. Тога дана неће бити другог хлада осим Његовог.“ [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас у овом хадису обавештава да онај ко одгоди рок за враћање дуга ономе ко је задужен или му га у потпуности или делимично опрости; Аллах ће га заклонити на Судњем дану у хладу Свога Арша. Тога дана Сунце ће се приближити Аллаховим робовима и биће им изузетно вруће. Нико неће моћи наћи други хлад мимо Аллаховог.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност олакшавања Аллаховим створењима, а то је и један од узрока да човек буде поштеђен страхаота Судњегга дана.
2. Награда или казна бива сходно делу.

(4186)

(179) – عن جابر رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «رَحِمَ اللهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا افْتَضَى». [صحيح] - [رواه البخاري]

(179) – Од Џабира, нека је Бог задовољан њиме, преноси се да је Божији Посланик, нека су на њега мир и благослов, рекао: „Нека се Бог смилује човеку који је великодушан када продаје, када купује и када наплаћује дуг.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Посланик, нека су на њега мир и благослов, молио је за милост свакоме ко је био лак, великодушан и дарежљив у својој купопродаји. Он не треба да буде строг према купцу у погледу цене и треба да се према њему опходи на леп начин. Човек треба да буде једноставан, дарежљив и племенит када купује, и зато не треба умањивати вредност робе. Осим тога, потребно је да на једноставан, дарежљив и племенит начин тражи да му се исплате дугови. Не треба вршити притисак на сиромашне и оне који су у потреби, већ дугове треба тражити са саосећањем и благо, узимајући у обзир ситуацију оних који нису у могућности да исплате своје обавезе.

Benefits from the Hadith:

1. Један од циљева исламског закона (шеријата) је очување онога што побољшава односе међу људима.
2. Подстицање на коришћење узвишених моралних вредности у међусобним односима међу људима, као што су продаја, куповина и слично.

(3716)

(180) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «كان رجلٌ يُدَاينُ الناسَ، فكان يقول لفتاه: إذا أتيت مُعْسِرًا فتجاوز عنه، لعل الله يتجاوزُ عنا، فلقي الله فتجاوز عنه». [صحيح] - [متفق عليه]

(180) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Некакав човек је позајмљивао људима, а своме слуги је говорио: 'Када дођеш код сиромаша, не тражи од њега (опрости му), не би ли и нама Алах опростио.' Када је тај човек сусрео Алаха, Он му је опростио." [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

„Посланик, саллаллаху 'алејхи ве селлем, нам је казао нешто о човеку који је људима давао позајмице или им је продавао уз одложено плаћање.“ И говорио је своме слуги који је наплаћивао дугове од људи: „Када дођеш до дужника, а он нема чиме да врати дуг због немоћи, опрости му; било тако што ћеш му дати више времена и не вршити притисак у наплати.“ Поред тога, можеш прихватити и оно што има, чак и ако је непотпуно, а ми ћемо се надати да ће нам Алах због тога опростити грехе. Када је умро, Алах му је опростио грехе.

Benefits from the Hadith:

1. Чинити добро у поступању према људима, опраштати им и прећи преко дуга оних који су у тешкој ситуацији, један је од највећих разлога за спас на Судњем дану.
2. Чињење добротина према људима, искреност према Аллаху, и нада у Његову милост су од разлога опроста греха.

(3753)

(181) – عن خولة الأنصارية رضي الله عنها قالت: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بَغَيْرِ حَقٍّ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(181) – Од Хавле ел-Енсарије, Аллах био задовољан њом, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казао: „Заиста постоје људи који на непрописан начин користе јавни иметак. Биће кажњени ватром у Паклу на Судњем дану.” [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам говори о људима који бесправно користе иметак муслимана. Овај хадис се односи на све врсте недозвољеног стицања иметка, те и на његово бесправно трошење. Као пример се може навести неовлашћено коришћење иметка јетима (сирочета), вакуфа (задужбине), негирање посуђених предмета, те и неодговарајуће коришћење јавног иметка.

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам је након тога, појаснио да као казна за такво поступање следи Пакао.

Benefits from the Hadith:

1. Иметак који је у општем власништву муслимана је заправо Аллахов иметак. Дао им је да га користе на прописан начин, те да га не троше на оно што није прописано. Ово се односи и на владаре, као и на обичне људе.
2. У шеријату се оштро осуђује бесправно коришћење јавног иметка. Ко год се усуди на такво нешто, биће одговоран на Судњем дану за своје поступке.
3. У значење овог хадиса, такође, улази и непрописно трошење свог и туђег иметка.

(5331)

(182) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» [صحيح] - [متفق عليه]

(182) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко испости рамазан верујући у Аллаха и надајући се Његовој награди, биће му опроштени греси које је претходно учинио.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам казује да онај ко испости месец рамазан верујући у Аллаха, потврђујући да је пост тога месеца обавезан и да је Узвишени Аллах постачима припремио огромне награде, те надајући се да ће стећи Аллахово задовољство, без икакве жеље за истицањем пред људима - биће му опроштени претходно учињени греси.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност искренности и њена важност приликом поста месеца рамазана, као и при чињењу других добрих дела.

(4196)

(183) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ يَقُمْ لَيْلَةَ

الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ» [صحيح] - [متفق عليه]

(183) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко проведе Лејлетул-кадр (ноћ Кадра) бдијећи на ноћној молитви, верујући у Аллаха и надајући се Његовој награди, биће му опроштени греси које је претходно урадио.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавештава нас о вредности обављања ноћне молитве у ноћи Кадра. Та ноћ се налази у задњих десет ноћи месеца Рамазана, а ко је проведе обављајући ноћну молитву, учећи дове, читајући Часни Кур'ан, верујући у ту ноћ и у њену вредност, надајући се да ће својим делима постићи Аллахову награду, а не да би га људи видели или о њему чули, биће му опроштени греси.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност ноћи Кадр и подстицај да се она проведе у ноћном намазу (молитви).
2. Добра дела неће бити примљена уколико човек нема искрену намеру.
3. Колике су само Аллахове благодати и Његова милост. Онај ко проведе само једну ноћ, ноћ Кадра, у покорности

Аллаху биће му опроштени греси које је претходно учинио.

(4202)

(184) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(184) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ко обави хаџ, и не буде непристојне и ружне речи говорио и не буде кршио Аллахове прописе, вратит ће се без греха као на дан када га је мајка родила." [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир над њим, је појаснио да онај ко обави хаџ искрено ради Аллага Узвишеног, а при томе се суздржи од брачног односа, предигре или страственог контакта као и развратног говора, и не греши чинећи ружна и грешна дела, у шта спада и чињење хаџских забрана, вратиће се са хаџа опроштених греха, чист као дете које се тек родило.

Benefits from the Hadith:

1. Греси, иако су забрањени у свим ситуацијама, њихова забрана потврђена је и на хаџу, како би се указало на величину обреда хаџа.
2. Човек се рађа безгрешан, чист од греха, и не носи туђи грех.

(2758)

(185) - عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ» يعني أيامَ العشر، قالوا: يا رَسُوْلَ اللَّهِ، ولا الجهادُ في سبيلِ اللَّهِ؟ قال: «ولا الجهادُ في سبيلِ اللَّهِ، إلا رجلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فلم يَرْجِعْ من ذلك بشيءٍ». [صحيح] - [رواه البخاري وأبو داود، واللفظ له]

(185) – Од Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нема дана у којима је добро дело Аллаху драже од ових дана“, тј. у првих десет дана месеца зул-хиџета. Асхаби упиташе: "Аллахов Посланиче, зар ни џихад на Аллаховом путу?“ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рече: "Чак ни џихад на Аллаховом путу, изузев да човек оде у џихад носећи са собом свој иметак, па у њему изгуби и живот и иметак.“ [صحيح] - [رواه البخاري وأبو داود، واللفظ له]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да је добро дело које се уради током првих десет дана месеца зул-хиџета боље од учињених добрих дела у другим данима.

Асхаби упиташе Аллаховог Посланика да ли је џихад на Аллаховом путу који се води у другим данима бољи од добрих дела у тим данима. Они су, наиме, били свесни да џихад спада у највреднија дела.

Он им одговори да су добра дела у овим данима боља и од џихада, осим ако човек пође у борбу са свим својим иметком, па га изгуби целог и испусти душу на Аллаховом путу. Овако ће урадити боље дело од осталих добрих дела у овим данима.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност добрих дела у месецу зул-хиџе. Према томе, муслиман се треба трудити да искористи ове дане, те да у њима учестало чини ибадете као што су: спомињање Аллаха, учење Кур'ана, доношење текбира, изговарање "ла илахе иллаллах" и "елхамдулиллах", а усто и да ради сва остала добра дела попут обављања намаза, удељивања иметка и поста.

(6255)

(186) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا، مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَتَكَلَّمْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(186) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Узвишени Аллах опростио је мојим следбеницима оно што у себи помисле, само не ако то ураде или изговоре.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да муслиман неће бити кажњен за оно што му душа дошаптава (што му падне на памет), ако по томе не поступи или ако то не изговори. Узвишени је, наиме, олакшао овом уммету тако што их неће држати одговорним за оно што помисле, ако се то није устabiliло у њиховим срцима попут охолости, дволичности, самодопадљивости и онога што искажу језиком или делима, Аллах ће их за то обрачунати.

Benefits from the Hadith:

1. Узвишени Аллах је овом уммету опростио мисли које се човеку душа шапуће.
2. Ако би човек размишљао о разводу, али то не испољи језиком и не напише, то се неће третирати разводом.
3. Човек неће бити одговоран за мисли које му душа убацује, ма колико крупне биле, све док се не устabile у његовом срцу или док не поступа по њима или док их језиком не искаже.
4. Велика је вредност Мухаммедовог уммета. Они неће бити одговорни за оно што помисле у себи за разлику од пријашњих уммета.

(58144)

(187) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صَوْرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(187) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Аллах не гледа у ваше изгледе нити у ваше иметке већ гледа у ваша срца и дела.” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису говори да Узвишени Аллах не гледа у изгледе Његових створења и конституцију тела. Не гледа у то јесу ли им тела лепа или не, јесу ли висока или ниска, здрава или болесна. Осим тога, не гледа ни у њихове иметке, јесу ли многобројни или не. Узвишени Аллах неће обрачунавати Своје робове на основу

ових ствари. Напротив, Он гледа у њихова срца и степен њихове богобојазности и убеђења: јесу ли искрени или не, да ли се претварају или не. Поред тога, Он гледа и у њихова дела: јесу ли исправна или не - те ће их у складу са тим обрачунати.

Benefits from the Hadith:

1. Неопходно је повести рачуна о чистоћи срца, те да оно буде чисто од било чега ружног.
2. Чистоћа срца се постиже искреношћу, а добра дела се постижу слеђењем Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Ово је параметар на основу којег Узвишени Аллах вреднује људе.
3. Човека не сме обманути његов иметак, лепота његовог тела нити било шта од овог света.
4. Упозорење на то да се човек не треба ослањати само на вањски изглед без узимања у обзир чистоће срца.

(4555)

(188) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ يَغَارُ، وَعَبْرَةُ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(188) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Аллах је љубоморан, а и верник је. Аллахова љубомора бива онда када верник чини оно што му је Он Узвишени забранио.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је Аллах љубоморан и да се срди као што је и

верник љубоморан и што се срди. Разлог Аллахове љубоморе је то да верник чини оно што му је забрањено као што су: блуд, хомосексуализам, крађа, конзумирање алкохола и тако даље.

Benefits from the Hadith:

1. Нужно је чувати се Аллахове срџбе и казне када се прекрше Његови прописи.

(3354)

(189) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(189) – Ебу Хурејре преноси да је Аллахов Посланик, мир над њим, казао: "Чувајте се седам погубних греха!" Асхаби упиташе: "Аллахов Посланиче, који су то греси?" Он одговори: "Обожавање неког поред Аллаха, враџбине, бесправно убиство, пословање уз камату, узимање иметка од сирочета, бежање с бојног поља и потвора честитих верница." [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Посланик, мир над њим, наређује свим муслиманима да се клоне седам погубних зала и великих греха. Када је упитан о њима, објаснио је да су они:

1. Многобожство: то значи да се неко обожава поред Аллаха, и да се сматра сличним или равним Њему, на било који начин, и усмеравање било које врсте богослужења према некоме другом мимо Аллаху Узвишеном. Овај грех се спомиње први јер је највећи.

2. Сихр (враџбине). Он се састоји од везивања чворова, нејасних учења и поступака, и има негативне последице на тело и разум онога ко је под његовим утицајем. То га може довести до смрти, болести или раздвајања у породици. То је дело ђавола, а многи то остварују само путем многобоштва и приближавањем злим душама покоравајући им се у ономе што они траже од њега.

3. Бесправно убиство. Аллах је забранио убиство осим ако постоји законски оправдан разлог и мера коју може само исламски владар применити.

4. Пословање засновано на камати, које обухвата све начине њеног коришћења.

5. Присвајање и узурпирање имовине малолетника који је остао без оца, и који још н постао пунолетан.

6. Бег са бојног поља приликом сукоба са непријатељима.

7. Потварање честитих жена за прељубу и блуд, а исто се односи и за потварање мушкараца.

Benefits from the Hadith:

1. Велики греси нису ограничени на седам, а ових седам су посебно издвојени због своје тежине и опасности.
2. Дозвољено је лишити некога живота у случајевима када то закон оправдава, као што су освета, отпадништво од вере или прељуба након брака, а ову казну спроводи надлежни судија.

(3331)

(190) – عن أبي بكرة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «أَلَا أَنْبَتُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟» ثَلَاثًا، قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعَعْقُوقُ الْوَالِدَيْنِ» وَجَلَسَ وَكَانَ مُتَكِيًّا، فَقَالَ: «أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ»، قَالَ: فَمَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ. [صحيح] - [متفق عليه]

(190) – Од Ебу Бекрета, Аллах био задовољан њим, преноси се да је рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је казао: ‘Хоћете ли да вас обавестим о највећим гресима?’, три пута. Ми одговорисмо: ‘Свакако, о Аллахов Посланиче!’ Он тада рече: ‘Приписивање друга Аллаху и непослушност родитељима.’ Био је наслоњен, затим се исправи седећи и рече: ‘Свакако, и лажан говор и лажно сведочење!’ Затим је толико дуго понављао ово задње да смо рекли: ‘Камо среће да престане.’“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у овом хадису обавештава своје асхабе (другове) о највећим гресима, међу којима је споменуо три:

1. Приписивање друга Аллаху (ширк). То значи да се неке друге мимо Аллаху усмери ибадет (сваки вид обредословља) и да се неко други поистовети са Узвишеним Аллахом у Његовом божанству, господарству као и Његовим лепим именима и савршеним својствима.

2. Непослушност родитељима која се огледа у сваком поступку и говору који им причињава непријатност.

3. Лажан говор у којег спада и лажно сведочење. То је сваки измишљени говор с којим се жели од некога бесправно узети иметак, насрнути на нечију част и томе слично.

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је више пута упозорио на лажан говор желећи да истакне његову опасност и лоше последице које он оставља на друштво, тако да су

асхаби казали: "Камо среће да престане,“ из сажаљења према њему и бојазни да га ништа не узнемирава.

Benefits from the Hadith:

1. Највећи грех је ширк с обзиром да је он први споменут у овом хадису. Томе у прилог иду и речи Узвишеног: "Аллах, заиста, неће опростити да се Њему ишта у обожавању придружује, а опростиће све мимо тога, коме Он хоће!"
2. Велики је грех и бити непослушан према родитељима будући да је њихово право споменуто заједно са правом Узвишеног Аллаха.
3. Греси се деле на велике и мале. Велики греси су они за које је наведена овосветска казна, проклетство или нека друга конкретна претња попут тога да ће починилац завршити у Ватри. Осим тога, велики греси су на различитим степенима тежине, а мали су сви греси мимо великих.

(2941)

(191) - عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الْكَبَائِرُ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوْقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَالْيَمِيْنُ الْعَمُوْسُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(191) – Од Абдуллаха бин 'Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Велики греси су: приписивање друга Аллаху, непослушност родитељима, бесправно убиство и лажна заклетва.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

У овом хадису Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава неке велике грехе, а то су они за чијег починиоца предстоји силна претња на овоме или ономе свету.

Први од тих греха је приписивање судруга Аллаху (ширк). То значи да се неке друге мимо Аллаху усмери ибадет (сваки вид обредословља) и да се неко други поистовети са Узвишеним Аллахом у Његовом божанству, или господарству или лепим именима и савршеним својстима.

Други је непослушност према родитељима која се огледа у сваком поступку и говору који им причињава непријатност.

Трећи је бесправно убиство.

Четврти је лажна заклетва (ар. гамус). То је заклетва у којој се неко свесно и намерно лажно закуне, а тако је названа јер она потапа (тагмису) њеног починиоца у грех или ватру.

Benefits from the Hadith:

1. За лажну заклетву не постоји откуп осим посебног покајања, јер је претежак грех да би га обрисао било какав откуп.

2. У хадису су наведена само ова четири греха како би се указало на њихову опасност, а не како би се велики греси ограничили на њих.
3. Греси се деле на велике и мале. Велики греси су они за које је наведена овосветска казна, проклетство или нека друга конкретна претња попут те да ће починилац завршити у Ватри. Осим тога, велики греси су на различитим степенима тежине, а мали су сви греси мимо великих.

(3044)

(192) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَوَّلُ مَا يُفْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(192) – Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Прво за шта ће људи бити питани на Судњем дану односи се на крв." [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам наводи да је прво за шта ће људи одговарати на Судњем дану проливање крви попут убистава, nanoшења рана и тако даље.

Benefits from the Hadith:

1. Јако је опасно проливање крви, будући да се започиње са оним што је најбитније.
2. Опасност греха међусобно варира сходно томе каква штета произилази из њих. У складу с тим, проливање недужне крви третира се једним од највећих нереда који

се могу починити. Ништа није теже од тога изузев куфра (неверства) и ширка (многобоштва).

(2962)

(193) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرِحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا تُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(193) – Од Абдуллаха бин 'Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ко убије онога ко је склопио договор са муслиманима, неће осетити ни мирис Раја, а његов се мирис, заиста, осећа на удаљености од четрдесет година." [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да страшна претња следи ономе ко убије неверника који је склопио уговор са муслиманима. Такав неће осетити мирис Раја, иако се он осети на удаљености од четрдесет година путовања.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је убити онога ко је са муслиманима склопио уговор, штићеника муслимана и онога коме је дата сигурност. То је велики грех.
2. Му'ахед је онај ко је склопио уговор са муслиманима, који живи у њиховој земљи и не ратује против муслимана. Зиммиј је онај ко живи у исламској земљи и плаћа џизју (порез), а мусте'мен је онај ко уђе у исламску земљу уз одобрење и дату сигурност на одређено време.
3. Упозорење на проневеру уговора са немуслиманима.

(194) - عن جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمٍ». [صحيح] - [متفق عليه]

(194) – Од Џубејра бин Мут'има, Аллах био задовољан њим, се преноси да је чуо Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је рекао: „Неће ући у Џеннет (Рај) онај ко прекида родбинске везе.” [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас у овом хадису обавештава да онај ко прекида родбинске везе, узнемирава, или наноси штету својој родбини; таквом се прети да неће ући у Џеннет.

Benefits from the Hadith:

1. Неодржавање родбинских веза је велики грех.
2. Одржавање родбинских веза се манифестује онако како се у обичају једног друштва практикује.
3. Одржавање родбинских веза се постиже тако што се родбина посећује, тако што им се удељује иметак, чини добротворство, посећује болесник, те тако што им се наређује добро, одвраћа од зла и тако даље.
4. Што ти је неко ближи род, онда је већи грех ако са њим кидаш родбинске везе.

(195) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبَسِّطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحْمَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(195) – Од Енеса бин Малика, Аллах био задовољан њим, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко жели да има обилну опскрбу и да му се продужи живот, нека одржава родбинске везе.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас подстиче да одржавамо родбинске везе тако што ћемо посећивати, материјално помагати, те чинити и остала добра дела према родбини. То је узрок да нам Узвишени Аллах подари обилну опскрбу и да нам продужи животе.

Benefits from the Hadith:

1. Родбина представља све оне с којима смо повезани путем оца и мајке. Што нам је неко ближи род, пречи је да се са њим одржава родбински однос.
2. Човека ће стићи награда или казна сходно његовим делима. Наиме, онај ко води рачуна о родбинским везама, Аллах ће повести рачуна о његовој опскрби и животу.
3. Одржавање родбинских веза узрок је повећања опскрбе и продужења животног века. Имајући у виду да су нечији животни век и опскрба већ одређени, Узвишени Аллах ће му подарити берићета у томе па ће радити већа и кориснија добра дела за разлику од некога другог. По другом тумачењу овога хадиса, мисли се на стварно повећање опскрбе и животног века. Аллах најбоље зна.

(196) - عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمُهُ وَصَلَّهَا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(196) – Од Абдуллаха ибн Амра, нека је Аллах задовољан њиме и његовим оцем, преноси се да је Посланик, мир над њим, рекао: „Не одржава родбинске везе онај ко само узврати на посету својој родбини, већ је прави одржавалац родбинских веза онај који наставља одржавати везу са родбином која њега заборави или одбаци.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Посланик, мир над њим, обавештава да човек који истински одржава родбинске везе и чини добротинство према рођацима није онај који узвраћа добротинство на добротинство, већ је прави и потпуни одржавалац родбинских веза онај који наставља одржавати везу са својом родбином чак и када је она прекинута, иако му учине неправду он им узвраћа добротинством.

Benefits from the Hadith:

1. Шеријатски значајна родбинска веза је она у којој одржаваш контакт са онима који су прекинули везу с тобом, опрашташ онима који су ти учинили неправду, и дајеш онима који су ти ускратили. Она не подразумева само узвраћање добротинства или накнаду за учињено.
2. Одржавање родбинских веза подразумева пружање колико год је могуће добра, било да је то у виду материјалне помоћи, подстицања на добро и одвраћања од зла, или било које друге врсте добротинства, као и одбијање што је могуће више зла од њих.

(197) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟»، قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ»، قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(197) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Знате ли шта је то гибет?“ Рекоше: „Аллах и Његов Посланик најбоље знају.“ Он рече: „Да споменеш свога брата по ономе што презире.“ Би речено: „А ако је тачно то што кажем о своме брату?“ Рече: „Ако је тачно то што си о њему рекао, оговорио си га, а ако није, онда си га потворио.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, даје нам дефиницију забрањеног оговарања, а то је да се спомене муслиман који је одсутан по ономе што он не би волео да се спомене, свеједно радило се о његовим особинама или физичком изгледу. Према томе, оговарање би било на пример, када би неко за некога казао да је ћорав, варалица, лажљивац и тако даље.

Уколико се то не би налазило при том човеку, онда се то сматра потварањем које је теже од оговарања.

Benefits from the Hadith:

1. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на леп начин подучава асхабе тако што им пре појашњења поставља питања.
2. Асхаби су такође имали лепо понашање према Посланику будући да су одговарали: „Аллах и Његов Посланик најбоље знају.“

3. Када човек не зна одговор на неко питање, треба да каже: „Аллах најбоље зна.”
4. Шеријат посвећује пажњу друштву тако што се штите права његових чланова и тако што се одржава њихов међубратски однос.
5. Оговарање је забрањено осим у неколико случајева када се ради о већој користи. На пример: отклањање неправде тако што ће онај коме је неправда учињена споменути онога ко му је учинио неправду, пред оним ко му ту неправду може отклонити. Као пример се може навести и саветовање када се неко жели оженити, када неко жели да ступи у неки трговински однос или када неко жели да се пресели на неко место, па се распитује о комшијама.

(5326)

(198) – عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «كل مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وكل مُسْكِرٍ حرام، ومن شرب الخمر في الدنيا فمات وهو يُدْمِنُهَا لَمْ يَتُبْ، لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الآخرة». [صحيح] - [رواه مسلم وأخرج البخاري الجملة الأخيرة منه]

(198) – Од Ибн Омера, Аллах био задовољан њима, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Све што опија је алкохол, и све што опија је харам (забрањено). Ко умре, а устрајавао је у пијењу вина, неће га пити на Ахирету (у Рају).“ [صحيح] - []

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је појаснио да је алкохол све оно што опија разум и од чега се губи трезвеност, било да се уноси пићем, храном, удисањем или ушмркивањем и слично, као и то да је Узвишени Аллах забранио

све што опија разум човека, без обзира било то у малим или великим количинама. Као и да свако ко конзумира било коју врсту опојних средстава, устрајно , и не покаје се од тога пре смрти, заслужује да буде кажњен од Аллаха тако што ће му бити ускраћено вино у Рају.

Benefits from the Hadith:

1. Узрок забране алкохола јесте због особине опијања коју има при себи, тако да свака врста опојних средстава бива строго забрањена.
2. Аллах је забранио опојна средства јер су она штетна и погубна за човека.
3. Док је пиће у Рају потпуна благодат и ужитак које у себи нема особине опијања.
4. Ко се не буде сустегао од конзумирања алкохола на овом свету, Аллах ће му забранити пиће у рају, јер је награда сходно учињеном делу.
5. Подстицање на покајање пре него дође смртни час.

(58259)

(199) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ فِي الْحُكْمِ. [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(199) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њим, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, проклео онога ко даје и узима мито приликом доношења пресуде. [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је упутио дову да од Аллахове милости буде удаљен онај ко даје, прослеђује и узима мито.

У ову забрану потпада подмићивање судија како би донели неправедну пресуду, ону која одговара ономе ко је дао мито.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је давати и узимати мито, те посредовати и олакшавати у вези са њим. То је забрањено помагање других и због тога је неисправно.
2. Учествовање у миту је велики грех будући да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, проклео онога ко га узима и ко га даје.
3. Давање мита у судству представља највећи грех у том погледу, јер ће то утицати на проширење неправде и суђење мимо онога што је Узвишени Аллах објавио.

(64689)

(200) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ وَالظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(200) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Чувајте се сумњичења, заиста је то најлажнији говор. Немојте једни друге уходити, шпијунирати, нити једни другима завидети. Осим тога, немојте се окретати једни од других и немојте се мрзети. Аллахови робови, будите браћа!" [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упозорава и забрањује нешто што води ка нетрпељивости и разједињавању међу муслиманима. То су:

Занн (сумњичавост) - означава да у срцу оптужиш некога без конкретног доказа. У хадису се она описује као један од најлажнијих говора.

Техассус (ухођење) - означава истраживање мана људи прислушкивањем или притајеним гледањем.

Теџесус (шпијунирање) - означава истраживање онога што је скривено код људи, а најчешће се користи да би се злоупотребило.

Хасед (завист) - означава презир према томе да неко други стекне неку благодат.

Тедабур (окретање једних од других) - означава да се људи окрећу једни од других, те се због тога не поздрављају и не посећују међусобно.

Тебагуд (међусобна мржња) - означава међусобну нетрпељивост, вређање других и лоше међуљудске односе.

Затим, Посланик нас је упутио на свеобухватни савет путем којег ће се међумуслимански односи у целости поправити:

"Аллахови робови, будите браћа!" Иманско братство је веза која ће залечити међуљудске односе и побољшати присност и љубав међу њима.

Benefits from the Hadith:

1. Није спорно имати лоше мишљење према онима који искажу оно што на то указује на зло. Верник мора бити проницљив и трезвен, те не сме дозволити да га обману грешници и они који чине неваљала дела.
2. Овде се упозорава на сумњичење и оптужбу које се устabile у човековој души и он у томе устраје. А пука мисао која некоме наиђе и прође, за то човек неће бити одговоран.
3. Забрањено је чинити оно што узрокује међумуслиманску нетрпељивост и што муслимане води у разједињење као што су ухођење, шпијунирање, завист и тако даље.
4. Савет да се према муслиману треба опходити као према брату када је у питању искрен однос и изражавање љубави.

(5332)

(201) – عن حذيفة رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «لَا يَدْخُلُ

الْجَنَّةَ قَتَّاءٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(201) – Од Хузејфе, Аллах био задовољан њим, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „У Џеннет неће ући онај који преноси туђи говор (како би људе завађао).” [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас у овом хадису обавештава да у Џеннет неће ући онај ко преноси другоме туђи говор како би њихове односе покварио. Казна која га следује је то да неће ући у Џеннет.

Benefits from the Hadith:

1. Преношење туђих речи како би се покварили међуљудски односи је велики грех.
2. Ово је забрањено услед тога што то наноси несагледиве последице на појединце и друштво.

(5368)

(202) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَيَقُولُ: يَا فَلَانُ، عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(202) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Свим мојим следбеницима ће бити опроштено, само не онима који грехе јавно чине. У јавно чињење греха спада то да човек преко ноћи нешто уради, а ујутро, након што му је то Аллах покрио, некога зовне и каже: ‘Синоћ сам урадио то и то’, тако да заноћи прекривен заштитом свога Господара, а осване скидајући Аллахову заштиту са себе.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да се за муслимана грешника треба надати да ће му Узвишени опростити осим ако се ради о ономе ко јавно истиче грехе. Такав, услед бахатости и бесрамности, не заслужује опрост. Када је ноћ, он почини грех, па га ујутро разглашава, иако му га је Узвишени прекрио.

Benefits from the Hadith:

1. Јако је ружно јавно истицати чињење греха након што их Узвишени Аллах сакрије човеку.
2. Ширење неморала међу верницима спада у јавно чињење греха.
3. Кома Узвишени Аллах прекрије грехе на овом свету, прекриће му их и на будућем свету. Ово је вид Аллахове милости према Његовим робовима.

4. Ко буде искушан чињењем греха, нека се потруди да их не истиче јавно и нека се за њих покаје.
5. Јако је опасно јавно чинити грехе. Такви људи свесно пропуштају прилику да им се опрости.

(3756)

(203) – عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ النَّاسَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ، فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبَيْةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاطَمَهَا بِآبَائِهَا، فَالْتَّاسُ رَجُلَانِ: بَرٌّ تَقِيٌّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ، وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى اللَّهِ، وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ، وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ، قَالَ اللَّهُ: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ} [الحجرات: 13]». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن

حبان]

(203) – Од Ибн Омера, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одржао људима хутбу на дан освојења Мекке, па им је казао: "Људи, Аллах је од вас одстранио паганску охолост и хвалисање прецима. Људи се могу поделити у две скупине: добри и побожни људи који код Аллаха вреде и с друге стране, непокорни и несрећни људи који код Аллаха немају вредности. Сви људи потичу од Адама, а он је створен од земље. Узвишени је казао: ‘О људи, Ми смо вас од мушкарца и жене створили и племенима и народима вас учинили да бисте се упознали. Најугледнији од вас код Аллаха је онај који Га се највише боји; Аллах је, заиста, Онај Који све и у потпуности зна.’“ [Ел-Хуџурат, 13.] [صحيح] - [رواه الترمذي وابن حبان]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одржао је хутбу људима на дан освојења Мекке па је казао: "О

људи, Аллах је од вас одстранио паганску охолост, занос и хвалисање прецима. Људи се могу поделити у две категорије:

Прва: Побожни и богобојазни верници који се само Аллаху покоравају. Такви имају изразиту вредност код Господара, макар и немали друштвеног угледа и порекла.

Друга: Грешни и несрећни неверници који су код Аллаха понижени и немају никакве вредности, макар имали углед у друштву и власт.

Адам је праотац целом човечанству. Узвишени је њега створио од земље, па не приличи ономе ко је створен од земље да се надмено понаша и да буде самодопадљив. Потврду тога можемо пронаћи у речима Узвишеног: ‘О људи, Ми смо вас од мушкарца и жене створили и племенима и народима вас учинили да бисте се међусобно упознавали. Најугледнији од вас код Аллаха је онај који Га се највише боји; Аллах је, заиста, Онај Који све и у потпуности зна.’“ [Ел-Хуџурат, 13.]

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је истицати се и хвалити угледом и пореклом.

(65074)

(204) – عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ أَبْعَصَ الرَّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدَّ الْحَصِمُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(204) – Од Аише, Аллах био задовољан њом, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Најгори човек код Аллаха је заједљиви свадљивац.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је Узвишени Аллах срдит на оне који прелазе границе у свађању. То су они који не желе прихватити истину, или желе, али прелазе границе праведности, или се расправљају без одговарајућег знања.

Benefits from the Hadith:

1. Када потлачени тражи своје право на шеријатски прописан начин, то не потпада у забрањено свађање.
2. Свађањем односно језиком могу се починити бројни греси што доводи до разједињености и нетрпељивости међу муслиманима.
3. Расправа може бити похвална када се жели сазнати истина и када се води на одговарајући начин. С друге стране, она ће бити покуђена када се жели оповргнути истина и потврдити неистина, или када се води без адекватних аргумената.

(5474)

(205) – عن أبي بكرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ، فَمَا بَأَلُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: «إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(205) – Ебу Бекрете, Аллах био задовољан њиме, рекао је: „Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је рекао: „Ако се сукобе два муслимана са сабљама и убица и убијени ће у Ватру. 'Рекох: 'Аллахов Посланиче, за убицу разумем, али зашто ће и убијени у Ватру?', упитао сам. 'Он је такође настојао да убије свога брата,' одговори Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упозорава нас да ће завршити у Паклу два муслимана који насрну један на другог са сабљама, а обојица желе убити један другога. Што се тиче убице, он ће бити кажњен Ватром услед почињеног убиства. Међутим, асхабима (друговима Посланика) није било јасно због чега ће убијени бити у Паклу, па им је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, то образложио рекавши да је то услед његове намере да убије брата муслимана. У томе га је спречило само то што га је други предухитрио убиством.

Benefits from the Hadith:

1. Човек заслужује да буде кажњен само због чврсте одлуке да некога убије и подузме конкретне кораке (себебе) остварења тога.
2. Велико упозорење на међумуслимански сукоб и претња да је Пакао казна ономе ко то уради.

3. Ова претња се не односи на међумуслиманске борбе када се воде ради оправданог разлога као што је на пример сузбијање оних који су се неправедно побунили против муслиманског владара или оних који неред чине.
4. Онај ко чини велики грех неће постати неверник због тога. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је на име, обојицу назвао муслиманима.
5. Када се два муслимана сукобе и том приликом користе било које оружје или предмет који може довести до смртоносног исхода - претња из овог хадиса се односи на обојицу. У хадису се сабља спомиње само као пример.

(4304)

(206) – عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ حَمَلَ

عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا». [صحيح] - [متفق عليه]

(206) – Ебу Муса ел-Еш'ари, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Није од нас онај ко на нас подигне оружје.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас увелико упозорава на то да неко упери оружје против муслимана како би их преплашио или опљачкао. Ко то бесправно уради, учинио је страховито велик грех и заслужује болну патњу.

Benefits from the Hadith:

1. Велика претња за муслимана који поведе борбу против своје браће муслимана.

2. Један од највећих нерета на Земљи који се може приредити је уперити оружје против муслимана и убијати их.
3. Споменути претња не односи се на оправдану борбу као што је борба против побуњеника, оних који чине неред и тако даље.
4. Забрањено је плашити муслимане оружјем или било чим другим, па макар и у шали.

(2997)

(207) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(207) – Од Аише, Аллах био задовољан њом, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казао: „Немојте вређати умрле, они су се, заиста, сусрели са делима која су радили.” [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава да је забрањено вређати умрле и оскрњавати њихову част. Ово представља јако лоше понашање јер су се умрли сусрели са оним што су током живота радили, била то добра или лоша дела. Поврх тога, вређање њих не допире до њих, већ само може нанети узнемирити оне који су живи.

Benefits from the Hadith:

1. Из овог хадиса се закључује да је забрањено вређати умрле.

2. Невређањем умрлих се остварује корист за оне који су живи с обзиром да се, на тај начин, чува муслиманско јединство од међусобне мржње и нетрпељивости.
3. Мудрост забране вређања умрлих огледа се у томе што су се они сусрели са њиховим делима, те, услед тога, нема користи од њиховог вређања. Уз то, вређањем умрлог вређају се чланови његове породице који су живи.
4. Човеку не приличи да говори оно у чему нема користи.

(5364)

(208) – عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا يَجُلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَحَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ، يَلْتَقِيَانِ، فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(208) – Од Ебу Ејјуба ел-Енсарија, Аллах био задовољан њим, се наводи да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Није дозвољено никоме да избегава свога брата више од три дана. Сретну се, па се обојица један од другог окрену, а најбољи од њих је онај који први назове селам.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је забранио да муслиман избегава свога брата муслимана више од три дана. Дакле, Посланик нас упозорава на то да се двојица муслимана сретну, те се само окрену и не назову селам један другом.

Најбољи од ове двојице је онај који покуша да отклони ову нетрпељивост тако што ће први назвати селам. Ова нетрпељивост или међусобно избегавање односи се на то када човек ради себе некога избегава, а што се тиче избегавања некога ради Аллага

попут избегавања новотара, грешника и лошег друштва, тада се може избегавати и више од три дана сходно користи која се постиже тиме.

Benefits from the Hadith:

1. Дозвољено је избегавати брата муслимана максимално до три дана. У шеријату се води рачуна о људској природи која понекад може носити одбојност према некоме па се даје времена максимално до три дана како би то привремено стање прошло.
2. Вредност називања селама. Оно отклања све врсте ненаклоности према некоме и прискрбљава међусобну љубав.
3. У исламу се води рачуна о међубратским односима и о томе да међу муслиманима влада присност.

(5365)

(209) – عن سهل بن سعد رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(209) – Сехл ибн Са'д, нека је Аллах задовољан њиме, преноси од Аллаховог Посланика, мир и благослов на њега, да је рекао: „Ко ми гарантује да ће чувати оно што је између његових вилица и оно што је између његових ногу, ја му гарантујем Рај.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Посланик, мир и благослов на њега, обавештава о две ствари које, ако се муслиман придржава њих, воде у Рај:

Прва: Чување језика од изговарања онога што изазива гнев Аллаха Узвишеног.

Друга: Чување стидног места од упадања у неморал.
Ова два органа су често узрок чињења греха.

Benefits from the Hadith:

1. Чување језика и стидног места је пут ка уласку у Рај.
2. Посебно су истакнути језик и стидно место, јер су они највећи узрок невоља за човека и на овом и на оном свету.

(3475)

(210) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَكَانَ غَزَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ غَزْوَةً - قَالَ: سَمِعْتُ أَرْبَعًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَعْجَبَنِي، قَالَ: «لَا تُسَافِرِ الْمَرْأَةُ مَسِيرَةَ يَوْمَيْنِ إِلَّا وَمَعَهَا زَوْجُهَا أَوْ ذُو مُحْرَمٍ، وَلَا صَوْمَ فِي يَوْمَيْنِ: الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى، وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَلَا بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ، وَلَا تُشَدَّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى، وَمَسْجِدِي هَذَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(210) – Ебу Се'ид ел-Худри, Аллах био задовољан њиме, је учествовао са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у дванаест битки. Он је казао да је чуо од Аллаховог Посланика четири ствари које су му се јако допале. Посланик му је, наиме, рекао: "Жена не путује на удаљеност од два дана, ако уз њу није муж или махрем. Нема поста на два дана: Рамазански и Курбан-бајрам. Нема молитве откад наступи зора па до изласка Сунца, нити откад наступи икиндија па до сунчевог заласка. Не путује се ради ибадета осим у три џамије: Месцидул-харам у Меки, Месцидул-Акса у Јерусалиму и Посланикова Џамија у Медини.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам је забранио четири ствари:

Прва: забранио је жени да иде на путовање на удаљености од два дана без супруга или махрема. Жени је махрем сваки мушкарац из њене родбине с којим јој је трајно забрањено да ступи у брак.

Друга: забранио је да се пости на дан Рамазанског бајрама и Курбан-бајрама, свеједно да ли се неко заветовао да пости те дане, добровољно да их пости или као вид искупа.

Трећа: забранио је да се обавља добровољна молитва након што се обави икиндија намаз па све до заласка Сунца и од наступања зоре све до сунчевог изласка.

Четврта: забранио је и да се иде на путовање ради веровања да неко место има посебну вредност и да се у њему добра дела умногостручују осим ако се ради о ове три џамије. Ради молитве је дозвољено, према томе, отпутовати само у ове три џамије: ел-Месцидул-харам (Часни храм у Меки), Посланикова џамија (у Медини) и ел-Месцидул-акса (света џамија у Јерусалиму).

Benefits from the Hadith:

1. Жени није дозвољено да иде на путовање без махрема.
2. Жена не може бити махрем другој жени током путовања. У хадису се изричито читава да жена може путовати само са мужем или мушким чланом породице који јој је махрем.
3. Овај пропис се односи на све што се третира путовањем иако се у овом хадису наводи путовање чија је удаљеност два дана. Посланик се, наиме, тако изразио јер то одговара стању и околностима тог места и времена.
4. Жени је махрем муж и сваки мушкарац с којим јој је трајно забрањено ступити у брак. То може бити због крвне сродности попут оца, сина, стрица и ујака; путем сродства по млеку попут оца и стрица по млеку; и затим путем тазбинства попут свекра. уз то махрем мора бити пунолетан, разуман и муслиман од поверења с обзиром на то да је циљ путовања жене са махремом њена заштита и испуњење њених права.
5. Шеријат води рачуна о жени и њеној заштити и сигурности.
6. Није исправна добровољна молитва која се обавља након клањања јутарње и послеподневне молитве. С друге стране, дозвољено је у тим временима наклањати

- пропуштenu обавезну молитву или клањати добровољне молитве са поводом попут техијјетул-месцида (молитва која се обавља уласком у џамију) и тако даље.
7. Забрањено је обављати молитву након што Сунце тек изађе. Неопходно је да се сачека да се подигне Сунце за једно копље. То отприлике износи од десет до петнаест минута.
 8. Време икиндије (послеподневне молитве) траје све до заласка Сунца.
 9. У хадису се наводи да је дозвољено путовати ради ибадета само у три џамије.
 10. Вредност ове три џамије и њихова одлика над осталим.
 11. Није дозвољено ићи на путовање ради посете гробља, макар се радило о Посланиковом гробу. Међутим, прописано је посетити Послаников гроб ономе ко се налази у Медини или ономе ко је у њу дошао ради прописаног разлога.

(10603)

(211) – عن أسامة بن زيد رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَا تَرَكَتُ بَعْدِي فِتْنَةٌ أَصَرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(211) – Од Усаме б. Зејда, Аллах био задовољан њима, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нисам оставио веће искушење за мушкарце од жена." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавештава нас да након његове смрти нема већег и тежег искушења за мушкарце од жена. Ако је нека жена део породице мушкарца, она га може навести на нешто што се коси са шеријатом, а ако није део његове породице онда може настати велика штета уколико се њих двоје мешају и осамљују.

Benefits from the Hadith:

1. Муслиману је дужност да буде опрезан по питању искушења са женама и неопходно је да затвори све путеве који воде ка томе.
2. Потребно је да верник прибегава Аллаху и да од Њега тражи уточиште од свих искушења.

(5830)

(212) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «مَنْ اسْتَطَاعَ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَعْصَى لِلْبَصْرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(212) – Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао: „Били смо са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па је рекао: ‘О омладино, ко је од вас у стању да се ожени нека то уради; а ко то није у стању нека пости, јер му је пост заштита.’” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подстиче да онај ко је финансијски способан и има нагон за сполним односом ступи у брак. На тај начин, човек ће најбоље обарати поглед и чувати своје стидно место од било каквог забрањеног чина. Док онај ко има потребу за сполним односима, али није финансијски у стању да се ожени, он нека пости. Тако ће укротити своје страсти.

Benefits from the Hadith:

1. Ислам настоји да се чедност очува и да се људи суздрже од неморала.
2. Подстицај на пост ономе ко финансијски не може да се ожени. Пост му, заиста, умирује страсти.
3. У овом хадису пост је упоређен са кастрацијом, будући да се и постом страсти смирују.

(5863)

(213) - عَنْ أَبِي سَعِيْدِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوَةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا، فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ، فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ، فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنَى إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(213) – Преноси се од Ебу Се'ида ел-Худрија, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Дуњалук (овај свет) је слadak и зелен. Узвишени Аллах вас је створио на њему да види како ћете радити. Према томе, чувајте се дуњалука и чувајте се жена, заиста је прво искушење Израелћана потекло од жена.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам описује овај свет као нешто чији је укуc слadak, а изглед зелен и привлачан. Човек може због тога посрнути, те бити обмањен овим светом и своју највећу бригу посветити њему. Посланик нам потом скреће пажњу да нас Узвишени смењује на овом свету, једне после других, како би обејанио, разоткрио како ћемо поступати и хоћемо ли Му бити покорни или грешни. Затим нас упозорава да нас не обмани лепота овога света. Овосветки украси ће навести човека да не изврши оно што му је Узвишени Аллах наредио и да се упусти у оно што му је забранио. А најопасније искушење за мушкарца на овом свету, на чију нас опасност Посланик упозорава јесте искушење жена. Оне су биле прво искушење које је Израелћане одвело у понор.

Benefits from the Hadith:

1. Овим се подстиче на богобојазност као и на то да човек не сме допустити да га заокупирају лепоте овога света.

2. Упозорење на искушење жена. Наиме, потребно је клонити се гледања у жене, беспотребног мешања са њима и томе слично.
3. Жене су једно од највећих искушења на овом свету.
4. Потребно је узети поуку из пријашњих народа. Оно што је задесило Израелћане, може задесити и остале народе.
5. Чак и супруга може бити искушење мужу тако што ће га преоптеретити материјалним трошковима које он не може поднети и који ће га удаљити од вере. Што се тиче жене странкиње, она може бити искушење за мушкарца тако што ће га заводити и што ће се беспотребно мешати са њим, поготово ако је откривена. Ово може одвести до блуда. Стога, верник мора потражити уточиште код Узвишеног Аллаха и треба жудети ка спасу од овог опасног искушења.

(3053)

(214) – عن أبي موسى رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «**لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ**».
[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(214) – Ебу Муса ел-Еш'ари, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нема брака без дозволе старатеља." [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да брак неће бити исправан све док га не склопи старатељ жене.

(215) – عن عقبة بن عامر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَحَقُّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَحَلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(215) – Преноси се од 'Укбе бин 'Амира, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Најпречи услови које морате испоштовати су они којима сте дозволили стидна места.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појашњава нам да су најпречи услови којих се морамо придржавати они с којима су нам супруге постале дозвољене. Наиме, то су дозвољени услови које жена захтева приликом склапања брачног уговора.

Benefits from the Hadith:

1. Обавезно је испунити услове на које се обавезао неко од супружника изузев услова који дозвољавају оно што је забрањено и обратно.
2. Најпречи су услови брачног уговора будући да се са њим дозвољава интима.
3. Велик је положај брака у исламу с обзиром да се на такав начин потврђује важност његових услова.

(6021)

(216) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(216) – Од Абдуллаха б. 'Амра, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Дуњалук (овај свет) је украс, а најбољи део тог украса је добра супруга.” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да овај свет и оно што је на њему представља нешто с чиме се људи служе један временски период, те ће после то нестати. Највреднији овосветски ужитак је добра жена која када је муж погледа учини га срећним, када јој нешто нареди она то изврши, те када је одсутан од куће она чува своју част и његов иметак.

Benefits from the Hadith:

1. Дозвољено је користити се овосветским добрима које је Узвишени Аллах дозволио Својим робовима без претеривања.
2. Подстицај на одабир добре супруге јер ће таква бити подршка своме мужу у покорности Господару.
3. Најбољи овосветски ужитак је онај који човеку олакшава чињење добрих дела.

(5794)

(217) - عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ تَنْظُرِ الْفُجَاءَةِ فَأَمَرَنِي أَنْ أَصْرِفَ بَصَرِي. [صحيح] - [رواه مسلم]

(217) – Џерир бин Абдуллах, Аллах био задовољан њиме, преноси: „Упитао сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о изненадном погледу па ми је наредио да склоним поглед“ . [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Џерир бин Абдуллах, Аллах био задовољан њиме, упитао је Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о изненадном погледу мушкарца према жени, а Посланик му је казао да му је обавеза да обори поглед чим постане свестан, те да за то неће имати греха.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на обарање погледа.
2. Упозорење на гледање онога што је човеку забрањено.
3. Из овога хадиса се може закључити да је забрана гледања у жене била опште позната међу асхабима. Џерир је, наиме, упитао Аллаховог Посланика да ли тај изненадни поглед узима исти пропис као и намерно гледање.
4. Шеријат води рачуна о потребама створења. Мушкарцима је, наиме, забрањено да гледају у жене с обзиром да то доводи до бројних штета како на овоме, тако и на ономе свету.
5. Асхаби су се обраћали Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и њега су питали за све за чиме су имали потребу. На исти начин, лаици требају

да се враћају на учењаке и да их питају о ономе што им је потребно.

(8902)

(218) - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَقْرَبَيْنِ، ذَبَحَهُمَا بِيَدِهِ، وَسَمَّى وَكَبَّرَ، وَوَضَعَ رِجْلَهُ عَلَى صَفَاحِهِمَا. [صحيح] - [متفق عليه]

(218) – Од Енеса, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је рекао: „Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, заклао је два црно-бела рогата овна својом руком и притом проучио бисмилу и текбир, ставивши ногу на њихов бок.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Енес, Аллах био задовољан њиме, нам преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, својом руком заклао два црно-бела рогата овна на дан Курбан-бајрама. Приликом клања проучио је бисмилу и текбир, а ногу је ставио на њихов бок.

Benefits from the Hadith:

1. Прописано је жртвовати курбане. Сви муслимани су сагласни по том питању.
2. Најбоље је да курбан буде овакав какав је био Послаников. Његов изглед је леп, а усто много меса и лоја садржи.
3. Ен-Невеви је рекао: „Из овога хадиса се закључује да је човеку похвално да коље курбан својом руком, те да никога тиме не опуномоћује осим ако није у могућности лично урадити. У случају оправданости, похвално му је да

присутвује клању. С тим да је свакако дозвољено да овласти неког муслимана да за њега закоље курбан без разилажења међу исламским учењацима.“

4. Ибн Хаџер је казао: „Похвално је донети текбир уз бисмилу приликом клања, те ставити ногу на десни бок курбана који се приноси. Учењаци су сагласни да се животиња треба положити на њен леви бок, како би онај који коље могао стати на десни, те како би му било лакше јер ће нож држати у десној, а левом руком ће моћи придржати главу курбана.“
5. Похвално је принети курбан са роговима, а дозвољено је и без њих.

(2971)

(219) - عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى أَنَّهُمْ كَانُوا عِنْدَ حُدَيْفَةَ، فَاسْتَسْقَى فَسَقَاهُ مُجُوسِيٌّ، فَلَمَّا وَضَعَ الْقَدْحَ فِي يَدِهِ رَمَاهُ بِهِ، وَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي نَهَيْتُهُ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ - كَأَنَّهُ يَقُولُ: لَمْ أَفْعَلْ هَذَا، وَلَكِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدَّبَاجَ، وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الدَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(219) – Преноси се од Абдур-Рахмана б. Еби Лејле да су били код Хузејфе, па је он затражио воде. Донео му ју је ватропоклоник. Када му је ставио посуду у руку, он ју је бадио рекавши: "Да му то нисам већ забрањивао не једанпут, или двапут..." , као да је желео рећи: "Не бих то урадио, али сам чуо Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да каже: "Не облачите свилу и брокат, не пијте из златног и сребреног посуђа и не једите из њихових посуда; То је за њих на овом свету, а вама на будућем." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, забранио је мушкарцима да облаче све врсте свиле. Забранио је и мушкарцима и женама да једу и пију из златних и сребрних посуда. Нагласио је да ово на Судњем дану припада само верницима, јер су они то остављали на овоме свету, из покорности према Аллаху. Када је реч о неверницима, они то неће имати на Судњем дану, јер су у користили на овоме свету, чинећи тако грех и исказујући непослух Аллаху.

Benefits from the Hadith:

1. Мушкарцима је забрањено носити свилу и брокат, а онима који то чине, исказана је претња жестоком казном.
2. Женама је дозвољено да носе свилу и брокат.
3. Забрањено је јести и пити из златних и сребрних посуда, како мушкарцима, тако и женама.

4. У предаји се наводи да је Хузејфе оштро реаговао, образлажући свој поступак тиме да је дотичног човека више пута упозоравао на коришћење златног и сребреног посуђа, али овај човек га није схватио озбиљно.

(2985)

(220) – عن علي رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَخْتَلِمَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه وأحمد]

(220) – Од Алије, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Перо је подигнуто од тројице: спавача док се не пробуди, детета док не постане пунолетно и безумника док му се разум не врати.“ [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да су сви Адамови потомци одговорни за своја дела осим:

1. малолетног детета,
2. неразумне особе све док јој се разум не поврати,
3. онога који спава све док се не пробуди.

Перо је подигнуто од њих. Ако они учине грех, то неће бити записано против њих, а ако ураде добро дело, то ће бити уписано детету, али не и неразумној особи и спавачу. Њих двоје нису у стању да изврше ибадет у ваљаном стању будући да немају осећаја.

Benefits from the Hadith:

1. Човек нема одговорност за своја дела услед сна, малодобности и губитка разума што укључује и стање

- опијености. Дакле, ко изгуби могућност рационалне процене на један од ова три начина, Узвишени Аллах га из Своје доброте и правде неће држати одговорним за његове поступке.
2. Иако против њих неће бити записани њихови греси, но то их неће лишити одговорности за неке овосветске прописе. Ако би, на пример, неразумна особа убила некога, над њим се неће одмазда извршити, нити је потребан испкуп, али његовим мушким члановима шире породице биће обавеза да плате крварину.
 3. Пунолетство има три знака: 1. ејакулација, свеједно у сну или на јави; 2. раст длачица око стидног места; 3. достизање петнаест година (ако нема претходних знакова). Жене, поред тога, имају и још један знак, а то је појава менструације.
 4. Ес-Субки је рекао: „Реч сабијј (الصَّبِيّ) представља малодобно дете.”
 - 5.
 6. Други учењаци су казали да се дете у мајчиној утроби назива џенин (جنين - ембрион), па када буде рођено назива се сабијј. Након тога, када престане са дојењем назива се гулам (غلام – дечак) све до његове седме године живота. Тада се назива јафи' (يافع) до десете године, а од тада је хазур па све до петнаесте године. Међутим, оно што се сигурно може казати јесте да се то дете назива сабијјом у свим овим стањима. То је потврдио ес-Сујути.

(221) – عن ابن عمر رضي الله عنهما: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْقَرْعِ.

[صحيح] - [متفق عليه]

(221) – Од Ибн Омера, Аллах био задовољан њима, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, забранио ел-казе' (бријање једног дела главе). [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је забранио да се обрије један део главе, а да други остане необријан.

Ова забрана се односи на све мушкарце, били млади или стари. Што се тиче жена, њима је забрањено да обрију целу главу.

Benefits from the Hadith:

1. Шеријат води рачуна о изгледу човека.

(8914)

(222) – عن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «أَحْفُوا الشَّوَارِبَ

وَأَعْفُوا اللَّحَى». [صحيح] - [متفق عليه]

(222) – Од Ибн Омера, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Скраћујте бркове и пуштајте браду!" [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, наређује да се скраћују бркови и да се нипошто не пуштају.

С друге стране, наређује нам и да пуштамо браду.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је бријати браду.

(3279)

(223) – عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ، وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ، وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي الثَّوْبِ الْوَاحِدِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(223) – Од Ебу Се'ида ел-Худрија, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нека мушкарац не гледа у стидни део тела другог мушкараца, а нека ни жена не гледа стидни део тела друге жене. Уз то нека мушкарац не лежи са другим мушкарцем под истим покривачем, а нека ни жена не лежи са другом под истим покривачем.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у овом хадису забрањује да мушкарац гледа у стидно место другог мушкараца, те да жена гледа у стидно место друге жене.

Стидно место представља сваки део тела од којег се човек стиди да му се пред другима покаже. Код мушкараца то је између пупка и колена. Што се тиче жена, цело њено тело је стидно место према мушкарцима који су јој странци. А ако се ради о другим женама и мушкарцима који су јој махреми, жена сме да показује онолико колико иначе показује приликом боравка у кући.

На концу, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, забранио је да двојица мушкараца леже под истим покривачем, а исто то важи и за жене. То је забрањено, јер може довести да једно другом додирују стидна места. Додиривање туђег

стидног места је забрањено као и гледање у њега, с тим што је додиривање још горе с обзиром да може проузроковати већу штету.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је гледати у стидна места других људи изузев супружника.
2. Ислам настоји да муслиманска заједница буде чиста и затвара све путеве који воде у неморал.
3. Дозвољено је гледати у стидна места када за тим постоји оправдан разлог попут лечења. Међутим, и у том случају то не сме бити са страшћу.
4. Муслиману је наређено да покрива своја, те да обара поглед од туђих стидних места.
5. У хадису се конкретно спомиње забрана гледања мушкараца у мушкарце и жена у жене зато што међу њима постоји већа могућност да ће се гледати у забрањено и да ће се стидна места откривати.

(8904)

(224) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا وَلَا مُتَّفَحِّشًا، وَكَانَ يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا». [صحيح] - [متفق عليه]

(224) – Абдуллах бин 'Амр, Аллах био задовољан њима, рекао је: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, није био развратан нити бестидан, говорио је: 'Најбољи од вас су они који су најлепших карактерних особина.'" [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, није изговарао развратне речи нити се бестидно понашао. То му никада није била намера, будући да га је красио изузетно леп карактер.

Наиме, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је говорио да су најбољи код Аллаха они који имају најлепше понашање, тако што чине добра дела, што су према људима љубазни, што сузбијају непријатности и тако што су на узнемиравања од стране људи стрпљиви.

Benefits from the Hadith:

1. На вернику је да избегава лош говор и неваљале поступке.
2. Леп ли је морал Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Од њега смо могли чути само леп говор и видети како чини добра дела.
3. Леп карактер је изузетно поље за натицање у добру. Ко у томе претекне друге, биће од најбољих верника.

(225) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُدْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ». [صحيح بشواهده] - [رواه أبو داود وأحمد]

(225) – Од Аише, Аллах био задовољан њоме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Верник са лепим карактерним особинама достиже степене онога ко стално пости и молитву обавља." [صحيح بشواهده] - [رواه أبو داود] [وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појашњава нам да се са лепим карактерним особинама човек успије на степен онога ко константно пости и ноћу клања, а тај карактер се може сажети у следећем: чињење добра, леп говор, насмејаност и ведрина лица, суздржавање од наношења штете и стрпљивост са људима.

Benefits from the Hadith:

1. Ислам много води рачуна о лепом карактеру.
2. Вредност лепог понашања. Човек, наиме, може да достигне степен онога ко редовно пости и клања путем лепог понашања.
3. Пост дању и клањање ноћу су два величанствена дела која су тешка људима. Међутим, онај ко има леп карактер достиже њихов степен, јер и он мора да уложи огроман напор како би свој карактер и своје понашање дотерао и улепшао.

(226) - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «اَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(226) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Верници са најпотпунијим иманом су они који су најлепшег морала, а најбољи од вас су они који се најбоље опходе према женама.” [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да верници који су најлепшег понашања, они имају најпотпунији иман (веру). То се огледа кроз ведрину лица, чињење добрих дела, леп говор и суздржавање од чињења непријатности другима.

Поред тога, најбољи верници су они који се најбоље понашају према женама, биле оне њихове супруге, кћерке, сестре или родице. Зато што су оне најпрече да се према њима лепо опходи.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност лепог понашања и појашњење да је оно део вере.
2. Чињење добрих дела је део вере, те се према томе, човекова вера повећава или смањује.
3. Ислам одаје почаст женама и подстиче на чињење добротина према њима.

(5792)

(227) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ، فَقَالَ: «تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ»، وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ فَقَالَ: «الْفَمُّ وَالْفَرْجُ». [حسن صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(227) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њим, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упитан: „Шта ће људе највише увести у Рај?” ‘Богобојазност и лепо понашање’, одговорио је. ‘А шта ће људе највише увести у Ватру?’ ‘Језик и сполни орган.’”, одговори Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега. [حسن صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава шта ће то људе највише увести у Рај, па је споменуо два разлога:

богобојазност и лепо понашање.

Богобојазност означава да се човек заштити од Аллахове казне чињењем онога што је Он наредио и клоњењем онога што је Он забранио.

Лепо понашање обухвата ведро лице приликом сусрета са другима, чињење добротности и неузнемиравање других.

С друге стране, највише што људе уводи у Пакао су такође два разлога:

језик и сполни орган.

Греси који се могу починити језиком су: лаж, оговарање, преношење туђих речи итд.

Греси који се могу починити сполним органом: блуд, хомосексуализам и други.

Benefits from the Hadith:

1. Улазак у Рај има своје узроке који се тичу нашег односа према Узвишеном Аллаху, међу којима се истиче богобојазност. Усто, он има своје узроке који се нашег односа према људима, међу којима је лепо понашање.
2. Опасности језика су бројне и он може бити узрок да човек заврши у Ватри (Паклу).
3. Страсти и разврат су такође опасни за човека будући да се највише улази у Пакао управо због тих греха.

(5476)

(228) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ

النَّاسِ خُلُقًا. [صحيح] - [متفق عليه]

(228) – Од Енеса бин Малика, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, имао је најлепше карактерне особине.“
[متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је имао најсавршенији карактер. Он, наиме, предњачи у свим његовим видовима као што су: леп говор, чињење добра, љубазност, суздржавање од наношења непријатности другима и толерисање туђих преступа.

Benefits from the Hadith:

1. Савршенство карактера Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.

2. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је нама најбољи узор када је у питању карактер.
3. Подстицај на слеђење Аллаховог Посланика у лепом карактеру.

(6180)

(229) – قال سعد بن هشام بن عامر - عندما دخل على عائشة رضي الله عنها: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّبَيْتَنِي عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: أَلَسْتَ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ الْقُرْآنَ. [صحيح] - [رواه مسلم في جملة حديث طويل]

(229) – Са'д бин Хишам бин 'Амир је рекао, када је ушао код Аише, Аллах био задовољан њоме: "Мајко правоверних, кажи ми нешто о моралу Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега." "Она је рекла: "Зар не учиш Кур'ан?" "Учим" , одговори он. "Његов морал је био Кур'ан.", узврати му она. [صحيح] - [رواه مسلم] [في جملة حديث طويل]

Explanation:

Аиша, Аллах био задовољан њом, била је упитана о моралу Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па је дала језгровит одговор. Упутила је онога ко ју је питао на Кур'ан, казавши да је морал Аллаховог Посланика био оличење Кур'ана. Оно што Кур'ан нареди, по томе Посланик поступи, оно што забрани, тога се клони. Дакле, целокупна његова пракса била је заснована на Кур'ану.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на слеђење Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у томе што је он своје понашање окитио Кур'аном.

2. Похвала морала Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, будући да се он заснивао на Објави.
3. Кур'ан је извор племенитог морала и лепог карактера.
4. Морал у исламу обухвата целу веру тако што се наређене ствари извршавају, а забрањене остављају.

(8265)

(230) - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ التَّيْمُنُ، فِي تَنْعُلِهِ، وَتَرْجُلِهِ، وَظُهُورِهِ، وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ. [صحيح] - [متفق عليه]

(230) – Аиша, мајка правоверних, Аллах био задовољан њоме, каже: „Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, се свиђало да приоритет даје десној страни приликом обувања своје обуће, чешљања, чишћења и у свим ситуацијама.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је волео и давао предност десној страни у свим почасним стварима као што је на пример: да се започне са десном ногом приликом обувања обуће, да се започне са десном страном приликом чешљања и мазања косе и браде, те да се приликом узимања абдеста започне са десном руком и ногом.

Benefits from the Hadith:

1. Ен-Невеви је казао: „Ово правило у шеријату. Наиме, оно што је почасно попут облачења одеће, обуће, уласка у џамију, коришћења мисвака и кане, резања ноктију, скраћивања бркова, чешљања косе, уклањања длака испод пазуха, бријања главе, предавања селама у намазу,

прања делова тела током абдеста, изласка из тоалета, једења, пијења, руковања, додиривања црног камена и тако даље – похвално је у свим тим стварима започети са десном страном. С друге стране, оно што није почасно попут уласка у тоалет, изласка из џамије, ишмркивања носа, чишћења након обављене физиолошке потребе, скидања одеће и обуће и тако даље – у свему томе похвално је да се започне левом страном.“

2. „Давао је предност десној страни“ – односи се на десну руку, десну ногу и уопштено десну страну.
3. Ен-Невеви је такође рекао: „Знај да постоје делови тела за које није прописано да се започну десном страном приликом узимања абдеста, а то су: уши, шаке и образи. Они ће се истовремено опрати – и десна и лева страна. Но, уколико то није могуће, као када неко нема једну руку, тада ће се дати предност десној страни.“

(3018)

(231) – عن شداد بن أوس رضي الله عنه قال: ثِنْتَانِ حَفِظْتُهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِيُحَدِّثَ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(231) – Шеддад бин Евс, Аллах био задовољан њиме, каже: „Двоје сам запамтио од Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: 'Узвишени Аллах је прописао доброту и леп поступак у свему. Па и када убијате, убијајте на леп начин, а када кољете, кољите на леп начин. Нека свако од вас наоштри нож и нека животињу не мучи.'” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу да нам је Узвишени Аллах наредио доброту према свему. То доброту може бити у нашем односу према Аллаху тако што ћемо Га обожавати на најбољи начини, а може бити и у нашем односу према осталим створењима тако што ћемо им чинити добро и од њих отклањати штету. Између осталог, у доброту спада и извршење убиства и клања на најбезболнији начин.

Дакле, на најбољи начин је прописано извршити убиство приликом извршења смртне казне (као у случају одмазде) тако што ће се злочинац лишити живота на најлакши начин без мучења.

Осим тога, доброту је прописано и приликом клања животиња тако што нећемо пред животињом оштри предмет с којим је желимо заклати. Такође, нећемо клати животињу пред другим животињама.

Benefits from the Hadith:

1. Аллахова милост и доброта према створењима.

2. Извршење убиства и клања на најбољи и шеријатски прописани начин.
3. Шеријат (верозакон) је савршен и садржи свако добро. У то спада и исказивање милости према животињама.
4. Забрањено је унаказивати човека након што је погубљен.
5. Забрањено је све што доводи до патње животиња.

(4319)

(232) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ الْمُقْسَطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، عَنْ يَمِينِ الرَّحْمَنِ عَزَّ وَجَلَّ، وَكَلَّمْنَا يَدَيْهِ يَمِينٌ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلَوْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(232) – Од Абдуллаха бин Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Заиста су праведни код Аллага на минберима (узвишеним местима) од светлости; поред десне руке Милостивог, а обје су Његове руке деснице. То су они који су праведни у својим пресудама, према својим обитељима и ономе што им је дато у намесништво (на управу).” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас у овом хадису обавештава да они који суде праведно међу људима и у својој породици, они ће седети на узвишеним местима створеним од светлости. На тај начин, Аллах ће им указати почаст на Судњем дану. Ова узвишена места ће се налазити код десне руке Милостивог, а обе Његове руке су десне.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност праведности и подстицај на њу.
2. Правда обухвата све аспекте управљања и доношења пресуде међу људима, чак и међу супругама, децом и тако даље.
3. Високи положај оних који су били праведни на Судњем дану.
4. Различити су степени верника на Судњем дану. Свако ће добити место које му припада сходно његовим делима.
5. Подстицање на добра дела једна је од метода исламског мисионарства.

(4935)

(233) – عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ، مَنْ ضَارَّ ضَرَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ». [صحيح بشواهده] - [رواه الدارقطني]

(233) – Од Ебу Се'ида ел-Худрија, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Не сме се наносити штета, нити на нанесену штету штетом узвраћати. Ко буде другоме наносио штету, Аллах ће њему нанети штету; а ко другоме буде отежавао, Аллах ће њему отежати.” [رواه الدارقطني] - [صحيح بشواهده]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава да нам је обавеза да отклањамо штету у било којем облику и од нас самих, а и од других. Дакле, није дозвољено било коме да самоме себи или некоме другом штету нанесе.

Осим тога, није дозвољено да се штетом на штету узвраћа будући да се са њом она не може отклонити. Изузетак из овог правила је када се треба извршити одмазда без прекорачивања границе.

Затим нам је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, скренуо пажњу да ће штета задесити онога ко другима штету наноси, те да ће потешкоћа савладати онога ко потешкоћу другима причињава.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је узвратити некоме више од исте мере.
2. Узвишени Аллах није Својим робовима наредио ништа што им наноси штету.
3. Забрањено је другима нанети штету свеједно било то говором, делом или нечињењем.
4. Човек ће имати награду или казну сходно својим делима. Наиме, у хадису стоји: „Ко буде другоме наносио штету, Аллах ће њему нанети штету; а ко другоме буде отежавао, Аллах ће њему отежати.”
5. Шеријатско правило гласи: „Штету је потребно уклонити.” Дакле, шеријат не одобрава штету и осуђује наношење штете.

(4711)

(234) - عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَمَثَلِ الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلِ الْمِسْكِ: إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخِ الْكَبِيرِ: إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً». [صحيح] - [متفق عليه]

(234) – Ебу Муса Ел-Еш'ари, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Пример доброг друга и лошег друга је као пример продавца мириса и онога који дува у ковачки мех; продавац мириса или ће ти га поклонити, или ћеш га од њега купити, или ћеш барем од њега осетити леп мирис, а онај који дува у ковачки мех или ће ти спалити одећу, или ћеш од њега осетити ружан мирис.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, овде наводи два примера људи:

Први: Дobar и искрен судруг који нам помаже да постигнемо Аллахово задовољство и да Му будемо покорни. Он је попут продавцача мириса: или ће ти га поклонити, или ћеш га од њега купити, или ћеш барем од њега осетити леп мирис.

Други: Лош друг који одвраћа од Аллаховог пута и помаже у злу, те који и сам чини зло. Такав је као онај који дува у ковачки мех: или ће ти спалити одећу или ћеш од њега осетити неугодан мирис.

Benefits from the Hadith:

1. Хадисом се указује на дозволу навођења примера како би се слушаоцу приближило значење.
2. Хадис нас подстиче на дружење са добрим људима, а одвраћа нас од неваљалог друштва.

(235) – عن أبي هريرة رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي، قَالَ: «لَا تَغْضَبْ» فَرَدَّدَ مِرَارًا قَالَ: «لَا تَغْضَبْ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(235) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је неки човек рекао Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Опоручи ми нешто.” Посланик му рече: „Немој се срдити.” Овај човек је још неколико пута поновио исто питање, а Посланик му је сваки пут исто одговорао: „Немој се срдити.” [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Један асхаб је затражио од Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да га упути на нешто што ће му користити, па му је наредио да се не упушта у оно што ће му изазвати љутњу, те да не реагује у складу са љутњом уколико се већ наљути. Дакле, немој никога ударити нити увредити ако се наљутиш, већ савладај срџбу.

Неколико је пута човек исказао исту жељу говорећи: „Опоручи ми нешто.”, а Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му је сваки пут исто казао: „Немој се срдити.”

Benefits from the Hadith:

1. Упозорење на срџбу и на оно што до ње доводи. Сво зло је сабрано у срџби, а у њеном избегавању је сво добро.
2. Испољавање срџбе ради Аллаха када се Његове границе пређу је похвална врста срџбе.
3. Битно је поновити одређени говор више пута када је то потребно, како би га слушалац боље схватио и био свестан важности тог говора.

4. Вредност саветовања са ученим.

(4709)

(236) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(236) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Није јак онај који побеђује људе својом снагом у рвању, већ је јак онај који контролише себе у љутњи.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

У овом хадису, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да телесна снага није права и истинска снага. Напротив, права снага се огледа у томе да човек сузбија своју љутњу, будући да то указује да је он у стању контролисати самога себе и на тај начин савладати ђавола.

Benefits from the Hadith:

1. Благост и разборито понашање приликом љутње је јако похвално и то је добро дело на које ислам подстиче.
2. Борба против самога себе приликом срџбе је тежа од борбе против непријатеља.
3. Ислам мења паганско резонување праве снаге из испољавања силе у окићеност племенитим особинама. По томе је најјачи човек онај који себе контролише.
4. Потребно је удаљити се од свега онога што изазива срџбу с обзиром на то да се због ње може причинити штета како појединцу, тако и друштву.

(237) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الرُّبْعُ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَتْ مُنَافِقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ نِفَاقٍ حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذَبًا، وَإِذَا عَاهَدَ عَدَرَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(237) – Од Абдуллаха бин Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Код кога се нађу следеће четири особине тај је прави лицемер, а код кога се нађе нека од ових особина онда тај има особине лицемера, и такав ће остати све док не остави ту особину: када му се нешто повери он изневери, када говори лаже, када обећа не испуни, и када се расправља бестидно се расправља.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас упозорава на четири својства која, ако се нађу при муслиману, јако ће личити на лицемера. То се, односи на онога код кога су ове особине доминантне, а не на онога код кога се оне ретко нађу. Оне су:

1. Када говори, намерно износи неистину.
2. Када се обавезе на нешто не испуни и проневери.
3. Када да обећање не испуни и прекрши га.
4. Када се расправља с неким прелази границе, одступа од истине и износи неистине.

Лицемерство представља исказивање једног, а сакривање супротног. Ово је присутно код особе са наведеним својствима будући да једно приказује ономе коме говори, коме обећава и с киме се расправља, а крије супротно. Ова особа, дакле, поседује

својство лицемерства докле год се не реши те одређене особине, али не у смислу мунафика који се приказује да је муслиман, а у себи крије неверство.

Benefits from the Hadith:

1. Појашњење неких показатеља лицемерства како би их се људи чували.
2. Овим хадисом нам се жели дати до знања да су ово нека својства лицемерства, те да онај при коме се она нађу личи на лицемере у своме понашању, а не да је он прави лицемер који приказује да је муслиман, а у себи крије неверство. Друга скупина учењака је казала да се овај хадис односи на оне код којих преовладавају ова својства и лако упада у њих. Такви људи углавном имају неисправно веровање.
3. Ел-Газали је казао: „Основа практиковања вере базира се на троме: речима, делима и срчаној намери. У овом хадису на неваљале речи се указује спомињањем лажи, на неваљала деле се указује спомињањем проневере, а на неваљале намере путем неиспуњавања обећања, јер неиспуњавање обећања је проблематично само када човек има намеру да га не испуни у тренутку када га даје, а ако на почетку није имао такву намеру већ касније промени мишљење ради ванредне околности, на ову ситуацију се не односи овај хадис.“
4. Постоје две врсте лицемерства:
5. 1. Лицемерство у веровању, које човека изводи из ислама. То је када човек показује да је муслиман, а у себи крије неверство.

6. 2. Лицемерство у делима. То је када човек личи на праве лицемере у свом понашању. Ова врста не изводи човека из вере, али спада у категорију великих греха.
7. Ибн Хаџер је рекао: „Учењаци су сагласни да онај ко верује у истину и то потврђује језиком, али ипак чини ова дела лицемера, таквом нећемо пресудити да је неверник, нити ће као лицемер вечно горети у Ватри.“
8. Ен-Невеви је казао: „Скупина учењака је рекла да се овај хадис односи на лицемере који су живели у време Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Они су казали да су верници, али су слагали; дата им је вера на поверење, али су је проневерили; дали су обећање да ће помагати веру, али су га прекршили; а уз то су и претеривали у расправама.“

(65124)

(238) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ وَلَا اللَّعَّانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبِذْيِّ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(238) – Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Верник не вређа, нити проклиње, није вулгаран нити простак.“ [صحيح] - [رواه الترمذي]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да прави верник не вређа људе по питању њиховог порекла, не проклиње их, није вулгаран нити је бестидан.

Benefits from the Hadith:

1. Када се у шеријатским текстовима спомене негирање имана неке мисли се на то да он чини забрањено или оставља наређено.
2. Подстицај да се делови тела чувају од неваљалих дела, а поготово језик.
3. Ес-Синди је казао: „Израз хиперболе – онај који пуно вређа (ар. та'ан), онај који пуно проклиње (ар. ле'ан) – указује да ако неко у мањој мери с правом критикује или проклиње некога, то га неће извести из круга правих верника.“

(65869)

(239) – عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ، فَقَالَ: «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(239) – Абдуллах бин Омер, Аллах био задовољан њима, каже да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, чуо једног човека који је саветовао свога брата по питању стида па му је Посланик, рекао: „Стид је, заиста, део веровања.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Једном приликом Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, чуо је неког човека како кори другог због претераног стида, па му је Посланик скренуо пажњу на то да је стид део веровања и да он може само донети добро.

Стид је особина која човека наводи да чини добра дела и да се клони лоших.

Benefits from the Hadith:

1. Оно што те спречава од добра, то није похвални стид, већ је то слабост и кукавичлук.
2. Стид од Узвишеног Аллаха наводи човека на чињење добрих дела и остављање лоших.
3. Стид од створења бива тако што се поштују, тако што им се признаје место које им припада и тако што се пред њима клонимо свега што је у обичају неприхватљиво.

(5478)

(240) – عن العقدا م بن معدي كرب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَحَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في السنن الكبرى وأحمد]

(240) – Микдад б. Ма'ди, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Посланик Мухаммед, нека су Аллахови благослови и мир над њим, рекао: "Када неко од вас заволи свога брата, нека му каже да га воли." [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في السنن الكبرى وأحمد]

Explanation:

Посланик, мир над њим, је објаснио један поступак који јача однос међу верницима и шири љубав међу њима, а то је да ако неко заволи свог брата верника, треба да му каже да га воли.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност искрене љубави у име Аллаха Узвишеног, без материјалног интереса, је огромна.
2. Препоручљиво је обавестити особу да је волимо ради Аллаха како би се љубав и блискост повећали.

3. Ширење љубави међу верницима јача братство у вери и одржава друштво од распадања и подела.

(3017)

(241) – عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «كُلُّ

مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [رواه البخاري من حديث جابر، ورواه مسلم من حديث حذيفة]

(241) – Од Џабира бин Абдуллаха, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Свако добро дело је садака (милостиња).” [صحيح] - [رواه البخاري من حديث جابر، ورواه مسلم من حديث حذيفة]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће позорност да се садака огледа у сваком добром делу које се чини другима, било речима или делима.

Benefits from the Hadith:

1. Садака (милостиња) се не односи само на иметак којег човек удељује. Напротив, она се односи на свако добро дело које се чини другима.
2. У овом хадису се подстиче на чињење добрих дела другима.
3. Не треба потцењивати ни једно добро дело, па макар изгледало и незнатно.

(5346)

(242) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ يَعْدِلُ بَيْنَ الْاِثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَيُعِينُ الرَّجُلَ عَلَى دَابَّتِهِ فَيَحْمِلُ عَلَيْهَا أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ خُطْوَةٍ يُحْطُوها إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَيُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ». [صحيح] - [متفق عليه]

(242) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Сваког дана човек је дужан поделити садаку, за сваки зглоб свога тела: да праведно пресудиш између двојице је садака, помоћи човеку да узјаше јахалицу, односно помоћи му да на њу натовари терет је садака, лепа реч је садака, сваки корак према џамији убраја се у садаку, и уклањање с пута онога што смета пролазницима јесте садака.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појашњава нам да је сваком пунолетном муслиману сваког дана обавеза дати садаку за сваки зглоб његових костију као добровољни чин захвалности Узвишеном Аллаху на здрављу и зато што му је омогућио да његове кости имају зглобове којима може обављати различите покрете попут савијања и исправљања. У хадису је појашњено да је садака сваки облик добротинства и да није ограничена само на давање иметка. Примери томе су следећи: Садака је поправити однос међу завађенима, садака је помоћи ономе ко није у стању да се попне на јахалицу, или да натовари ствари, садака је свака лепа реч, попут зикра, дове, селама и сл., садака је сваки корак према џамији који се направи с циљем обављања намаза, и садака је да се уклони с пута све што смета пролазницима.

Benefits from the Hadith:

1. Састав костију човека и њихова очуваност су међу највећим благодатима које му је Узвишени Аллах подарио. Свака од тих костију захтева посебну садаку као израз захвалности како би се на тој благодати потпуно захвалили.
2. Подстиче се на обнављање захвалности сваког дана како би се те благодати очувале.
3. Подстиче се на устрајност у обављању добровољних ибадета и давању садаке сваког дана.
4. Вредност измиривања људи.
5. Подстиче се на помагање своме брату, јер је помагање њему облик садаке.
6. Подстиче се на присуствовање намазима у џамији и одлазак ка њој, те на одржавање џамија кроз такву праксу.
7. Обавезно је поштовати јавне путеве муслимана тако што ћемо избегавати све што их може повредити или наштетити.

(4568)

(243) - عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ عُمُرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ، وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَا فَعَلَ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ». [صحيح] - [رواه الترمذي]

(243) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Неће се покренути човекова стопала на Судњем дану све док не буде упитан о четири ствари: о свом животу – у чему га је провео, о свом знању – да ли је радио по њему, о свом иметку – како га је стекао и у шта га је потрошио и о свом телу, како га је користио.“ [صحيح] - [رواه الترمذي]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу да нико неће прећи стадиј обрачуна на Судњем дану до Раја или Пакла, све док не буде упитан о неколико ствари.

Прва: о животу у чему га је провео?

Друга: о знању да ли га је стицао ради Аллаха, да ли је радио по њему и да ли га је доставио онима којима шеријатски припада?

Трећа: о иметку да ли га је стекао на дозвољен начин или не? И како га је потрошио, да ли у оно чиме је Узвишени задовољан или не?

Четврта: о телу, снази, здрављу и младости, како их је искористио?

Benefits from the Hadith:

1. У овом хадису запажамо подстицај да искористимо живот у оно чиме је Узвишени задовољан.
2. Аллахове благодати према Његовим робовима су многобројне. Он ће их питати за благодати којима су се

користили, па нека их користе у ономе чиме је Он задовољан.

(4950)

(244) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «السَّاعِي عَلَى الْأُزْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ، كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلِ الصَّائِمِ النَّهَارَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(244) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ко се буде старао о удовицама и сиромашнима, биће попут борца на Аллаховом путу, и биће попут онога који ноћу клања, а дању пости." [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да онај ко се брине о жени чији је муж преминуо, која нема никога да се заложи за њене интересе, те онај ко се брине о особи која је у потреби, удељујући им иметак и надајући се Аллаховој награди - такав ће имати награду попут онога ко се бори на Аллаховом путу, или онога ко ноћ проводи у намазу без умора и онога ко непрестано пости.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на међусобно потпомагање и испуњавање потреба слабашних.
2. Ибадет обухвата сва добра дела, а у њих се убраја и вођење рачуна о удовици и сиромаху.
3. Ибн Хубејре је казао да ће Узвишени Аллах том човеку објединити награду постача, клањача и борца на Аллаховом путу. Наиме, он је преузео бригу о удовици

уместо њеног мужа и прионуо је снабдевању сиромаша који није у стању сам да прибави егзистенцијалне потребе. Он на њих троши и удељује свој иметак, те је услед тога, корист коју чини равна делима постача, клањача и борца.

(3135)

(245) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(245) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко верује у Аллаха и Судњи дан нека говори што је добро, или нека ћути. Ко верује у Аллаха и Судњи дан нека укаже почаст свом комшији. Ко верује у Аллаха и Судњи дан нека укаже почаст свом госту.” [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава да онога ко верује у Аллаха и Судњи дан, његово веровање наводи на следеће поступке:

Први: да лепо говори. Као пример се може навести да човек спомиње Аллаха, да позива на добро и одвраћа од зла, те да измирује људе. Ако то није у стању да уради, онда макар нека друге не узнемирава и нека чува свој језик.

Други: леп однос према комшији тако што ће му чинити добротворство и тако што га неће узнемиравати.

Трећи: леп однос према госту тако што ће показати љубазност приликом разговора са њим, те што ће га нахранити и тако даље.

Benefits from the Hadith:

1. Веровање у Аллаха и Судњи дан је основа сваког добра и оно човека наводи да чини добра дела.
2. Упозорење на грехе који се чине језиком.
3. Ислам је вера племенитости и међубратске присности.
4. Ове карактеристике представљају делове имана (веровања) и јако су похвалне.
5. Претеран говор може довести до нечега што је покуђено или забрањено. С друге стране, онај ко контролише свој говор, само га добро може снаћи.

(5437)

(246) – عن أبي ذر رضي الله عنه قال: قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ» . [صحيح] - [رواه مسلم]

(246) – Ебу Зерр, Аллах био задовољан њим, преноси да му је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казао: „Немој потцењивати ниједно добро дело, па макар да ведрога лица сретнеш свога брата.” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас у овом хадису подстиче на чињење добрих дела, те да их не потцењујемо макар нам изгледала незнатна као што је срести брата муслимана ведрога лица. Муслиман се треба трудити и по питању тог доброга дела, јер оно чини брата муслимана радосним.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност међубратске љубави, осмеха и ведрога лица приликом сусрета.
2. Овај шеријат је савршен и свеобухватан. Он подстиче на све што ће допринети просперитету и јединству муслимана.
3. Подстицај на чињење добрих дела па макар била и мала.
4. Похвално је унети радост у срце муслимана, јер то доводи до међубратске присности.

(5348)

(247) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا.» [صحيح] - [متفق عليه]

(247) – Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Будите искрени, заиста, искреност води ка добротинству, и заиста, добротинство води ка Џеннету. Човек ће непрестано говорити истину и држати се искрености све док не буде уписан код Аллаха да је искрен. Чувајте се лажи, заиста, лаж води у грешење, и заиста, грешење води у Џехеннем. Човек ће непрестано лагати и држати се лажи све док не буде уписан код Аллаха као лажљивац.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам наређује да будемо искрени, те нас обавештава да ако тако будемо поступали да ће нас то довести до континуираног чињења добрих дела услед чега ћемо ући у Рај. Што год више човек буде говорио истину, тајно и јавно, заслужиће епитет истински искреног човека. С друге стране, Посланик нас упозорава на изношење лажи. То, заиста, доводи до заблуде и до чињења разних греха и зла, а то ће, на концу, бити узроком да човек заврши у Паклу. Човек ће непрестано лагати све док код Узвишеног Аллаха не буде уписан као лажљивац.

Benefits from the Hadith:

1. Искреност је позитивна особина која се може стећи уз труд и одрицање. Уколико се човек буде тренирао на

- томе, искреност ће му постати неодвојива особина па ће код Узвишеног Аллаха бити уписан као искрен.
2. Изношење лажи је негативна особина коју човек стиче услед непрестаног лагања. Она, такође, може постати његова неодвојива особина па ће код Узвишеног Аллаха бити уписан као лажљивац.
 3. Искреност се односи на говор, намеру, дела, те и на саму чврсту одлуку да се чини добро. Најнижи степен искрености јесте да се човеку поистовети нутрина са вањштином. Такође, човек треба бити искрен у различитим ситуацијама, као што су страх, нада и тако даље. Људи се разликују по питању искрености, једни су више искрени, за разлику од других. С друге стране, лаж је супротна искрености у говору.

(5504)

(248) – عن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ». [صحيح] - [متفق عليه]

(248) – Од Џерира бин Абдуллаха, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Онај ко нема милости према људима, Аллах неће имати милости ни према њему.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, истиче нам да онај ко нема милости према другима, Аллах неће имати милости према њему. Према томе, уколико човек има милости према осталима, то је један од водећих узрока да и њему Узвишени Аллах укаже Своју милост.

Benefits from the Hadith:

1. Потребно је имати милости према свим створењима, но у хадису се спомињу људи како би се указало на њихову важност у овоме контексту.
2. Узвишени Аллах је милостив, указује Своју милост милостивим робовима. Стиже им награда онаква каква су била њихова дела.
3. Милост према људима обухвата то да им се чини добро и да се од њих отклања штета, те да се према њима на најбољи начин поступа.

(5439)

(249) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، ارْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنَ السَّمَاءِ». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(249) – Од Абдуллаха бин 'Амра, Аллах био задовољан њима, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Свемилосни ће се смилovati милостивима. Смилујте се онима који су на Земљи, смиловаће вам се Онај Који је на небесима.“ [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да ће се Милостиви смилovati онима који имају милости према другима. Његова милост све обухвата и то им је одговарајућа награда.

Након тога, Посланик нам наређује да имамо милости према свакоме на Земљи, свеједно били то људи, животиње, птице или

друга створења. Заузврат, смиловаће вам се Узвишени Аллах Који се налази изнад небеса.

Benefits from the Hadith:

1. Вера ислам је вера милости. Сва се она састоји од чињења покорности Аллаху и добротина према створењима.
2. Узвишени Аллах је описан са милошћу и Његова имена су: Свемилосни и Самилосни, чија милост допире до створења.
3. Накнада за дело је исте врсте као то дело, па они који су милостиви према другима, Аллах ће им милост указати.

(8289)

(250) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(250) – Од Абдуллаха бин 'Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Муслиман је онај од чијих руку и језика су мирни други муслимани, а мухацир је онај који напусти све оно што је Аллах забранио.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је муслиман са највишим степеном ислама онај од чијег су језика сигурни остали муслимани. Не вређа их, не проклиње, не оговара, нити их на било који начин вербално узнемирава. Остали муслимани су такође сигурни од његових руку. Он, наиме, са рукама не насрће на њих, не узима им неправно иметак нити ради било шта слично томе. Поврх тога,

Посланик нам скреће пажњу и да је прави мухаџир онај ко избегава све што му је Узвишени забранио.

Benefits from the Hadith:

1. Човек неће постићи највећи степен ислама ако наноси штету другима или их узнемирава, у материјалном или нематеријалном смислу.
2. У хадису се спомињу језик и рука, јер се највише греха и штете почини њима.
3. Подстицај на избегавање греха и на придржавање онога што је Узвишени Аллах наредио.
4. Најбољи муслимани су они који извршавају Аллахова и права осталих муслимана.
5. Неправедно насртање на друге може бити вербално или физичко.
6. Потпуна хиџра представља напуштање онога што је Узвишени Аллах забранио.

(10101)

(251) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَكَشْمِيثُ الْعَاطِسِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(251) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Муслиман је дужан према своме брату муслиману пет ствари: одговорити му на селам, обићи га када се разболи, испратити му ценазу, одазвати се на позив и, када кихне, рећи му 'јерхамукеллах' “ (Алах ти се смиловао). [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Посланик, нека су на њега мир и благослов, појашњава нека од права муслимана према своме брату муслиману. Прво од тих права је одговорити ономе ко ти назове селам.

Друго право је посетити болесника.

Треће право је испратити сахрану од његове куће до цамије, затим до гробља, па све до укопа.

Четврто право је одазвати се позиву ако га позове на свадбену гозбу или било који други догађај.

Пето право је рећи 'јерхамукеллах' (нека ти се Алах смилује) када неко кихне и захвали Алаху, а онај ко је кихнуо треба да одговори са 'јехдикумуллаху ве јуслиху балекум' (нека вас Алах упути и поправи ваше стање).

Benefits from the Hadith:

1. Величина ислама се огледа у наглашавању права међу муслиманима и јачању братства и љубави међу њима.

(3706)

(252) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(252) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Нећете ући у Рај све док не будете веровали, а нећете веровати све док се не будете волели. Желите ли да вас упутим на нешто, ако га будете чинили, волећете се међусобно? Називајте селам једни другима!" [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да ће само муслимани верници ући у Рај. То њихово уверење неће бити потпуно и њихов друштвени статус се неће поправити све док једни другима не желе оно што желе самима себи. Након тога, Посланик, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас упућује на дело помоћу којег се љубав шири и продубљује, а то је називање селам међу муслиманима.

Benefits from the Hadith:

1. У Рај се не може ући без исправног веровања.
2. Потпуно веровање изискује да муслиман воли своме брату оно што воли самоме себи.
3. Похвално је ширити селам и називати га муслиманима, јер се на тај начин шири љубав и сигурност међу њима.
4. Селам се назива само муслиману. Посланик је казао: "Називајте селам једни другима!"

5. Називање селама уклања међумуслиманску нетрпељивост, злобу и мржњу.
6. Важност међумуслиманске љубави и истицање да она указује на потпуност веровања.
7. У другом хадису се наводи да је потпуни облик називања селама: "Есселаму алејкум ве рахметуллахи ве берекатуху", а минимално је казати само: "Есселаму алејкум."

(3361)

(253) – عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «نُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ». [صحيح] - [متفق عليه]

(253) – Абдуллах бин 'Амр, Аллах био задовољан њима, преноси да је неки човек упитао Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о томе који је ислам најбољи. "Храни гладне и називај селам ономе кога познајеш и ономе кога не познајеш", одговори му Посланик. [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је једном приликом био упитан о томе која су то најбоља дела у исламу. Скренуо му је пажњу на следећа два дела:

Прво: Да пуно храни сиромашне. У то спадају милостиња, поклон, примање у госте и звање на свечаности. Посебно је вредно хранити гладне у ситуацијама опште глади и инфлације.

Друго: називање селама сваком муслиману, познавао га или не.

Benefits from the Hadith:

1. Асхаби су се трудили да спознају дела која ће им користити на овом и на оном свету.
2. Називање селама и храњење спада у најбоља дела у исламу. Она су јако вредна и људи су у сталној потреби за њима.
3. Чинећи ова два дела, човек обједињује и реч и дело, а то представља најпотпуније добротинство (ихсан).
4. Ова два дела се тичу међумуслиманског односа. С друге стране, имамо дела која се тичу везе између човека и Господара.
5. Називање селама се тиче само муслимана. Дакле, невернику није прописано називати селам.

(5808)

(254) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ؟» قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِسْبَاغُ الوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ الخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكَ الرَّبَاطُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(254) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Зар не бисте желели да вас упутим на дело ради којег Аллах брише грехе и подиже ступњеве?" Они рекоше: "Свакако, Аллахов Посланиче." Он рече: "Употпуњавање абдеста у тешким условима, мноштво корака према џамијама и ишчекивање једног намаза након другог. То вам је истинско стражарење на Аллаховом путу." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упитао је своје асхабе о томе да ли желе сазнати дела која бивају узроком праштања греха и њиховог уклањања из књиге анђела чувара, као и дела која повећавају положај у Џеннету (Рају).

Асхаби су казали да то желе, а он им је рекао:

Прво: Употпуњавање абдеста у тешкоћама, као када је хладно, када је воде мало, када је тело болесно и када је вода врела.

Друго: Пуно корака до џамије, који се често понављају и који бивају због даљине пута.

Треће: Чекање намаза, везивање срца за њега, припрема за намаз, те седење у џамији чекајући намаз у џемату - након што један клања, чека други.

Потом је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појаснио да су ова дела стварно бдење и стражарење на Аллаховом путу, јер она спречавају ђавола да делује на човека, спутавају страсти и удаљавају човека од збуњености и весвеса. У том стању Аллахова војска надјачава ђавољу, а то је највећи цихад. Услед

тога, то је на степену бдења на границама где се спутава непријатељ.

Benefits from the Hadith:

1. Важност бриге о намазу у џемату, пажња спрам обављања намаза и небављење нечим што одвраћа од намаза у џемату.
2. Хадис нам указује на један јако леп начин који је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, користио да би асхабима омилио пропис. Наиме, отпочео је са питањем које упућује на велику награду, а то је једна од метода подучавања.
3. Од користи излагања неке теме кроз питање и одговор јесте да то има велики утицај на човека, јер прво иде скривање па откривање значења.
4. Ен-Невеви, Аллах му се смилвао, је рекао: "То вам је истинско стражарење", тј. стражарење на које Објава подстиче. Основа стражарења је ограничавање на нешто, тј. као да је неко себе ограничио и усмерио само на покорност. Усто, наводи се да је ово најбоље бдење будући да је највећи џихад борба против самога себе. Поред тога, могуће је да се под бдењем мисли и на оно које је човеку приступачно и у пракси спроводљиво."
5. Реч ер-рибат (бдење) поновљена је више пута и има одређени члан "'ел", што указује на велику вредност споменутих дела.

(3574)

(255) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ، خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أَحْرَصُ عَلَىٰ مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِينُ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزُ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ، فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحَ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(255) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Јак верник је бољи и дражи Аллаху од слабог верника, а у обојници је добро. Настој да радиш оно што ће ти користити, и тражи помоћ од Аллага и немој клонути, а када те нека недаћа погоди немој рећи: 'Да сам урадио тако, било би тако и тако', него реци: 'Аллах је одредио и урадио је шта је хтео.' Заиста, 'да сам' отвара ђаволу могућност деловања.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу да су сви верници добри и корисни. Међутим, јак верник по питању веровања, одлучности, иметка и других видова снаге бољи је и дражи Узвишеном од слабијег верника. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам потом појашњава да верник треба да ради и подузима оно што му користи на оба света, те да се ослања на Аллага и да тражи помоћ од Њега. После тога, забрањује нам се леност и слабост у чињењу онога што нам користи на оба света. Када верник уради оно што је до њега и затражи од Узвишеног Аллага помоћ, ништа му не преостаје осим да се ослони на Њега. Нека зна да је Аллахов избор у сваком случају најбољи. А када га недаћа задеси, нека не говори: "Да сам урадио тако, било би тако и тако.“ "Доиста, 'да сам' отвара ђаволу могућност деловања.“ "Да сам", у овом случају представља супротстављање Аллаховој одредби и жаљење за оним што је прошло. Напротив, потребно је да каже уз потпуну преданост и

задовољство: "Аллах је тако одредио и урадио је оно што је Он хтео." Шта год да му се деси, десиће му се онако како је Узвишени одредио. Он чини шта хоће и нико Му се не може супротставити у Његовим одредбама и прописима.

Benefits from the Hadith:

1. Људи се разликују по степену њиховог веровања.
2. Похвално је бити чврст и стабилан приликом чињења добрих дела. Уз снагу се постиже далеко више него уз слабост.
3. Човек се треба трудити да ради оно што му користи и да избегава оно што му не користи.
4. Вернику је обавеза да тражи помоћ од Узвишеног Аллаха у свим стварима, те да се не ослања на самога себе.
5. Из овог хадиса потврђујемо Аллахову одредбу, те да се она не противи томе да Аллахови робови улажу труд да остваре добро.
6. Забрањено је говорити "да сам" исказујући тиме срцбу на недаћу која је човека задесила. Осим тога, забрањено је супротстављати се Аллаховој одредби.

(5493)

(256) – عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَا زَالَ يُوصِينِي جِبْرِيلُ بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَّثُهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(256) – Од Ибн Омера, Аллах био задовољан њима, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Џибрил ми није престајао опоручивати да се добро опходим према комшији све док нисам помислио да ће га учинити једним од наследника.” [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу да му је Џибрил непрестано указивао да је потребно водити рачуна о комшији, свеједно био ближи или даљи, муслиман или неверник. Његово право се мора испоштовати и не смемо га узнемиравати. Према њему требамо бити доброчинитељи и стрпети се ако нас он буде евентуално узнемиравао. Аллахов Посланик је чак помислио да ће комшији бити одређен удео у наследству другог комшије, због мноштва опоручивања доброчинства према комшији.

Benefits from the Hadith:

1. Право комшије је велико и обавеза је водити рачуна о њему.
2. Истицање права комшије изискује да се према њему љубазно поступа, да му се чини добро, да се од њега отклања штета, да се посећује приликом болести, да му се честита приликом радосног догађаја, те да му се исказе саучешће када га задеси недаћа.
3. Што ти је неки комшија ближи, његово право је код тебе веће.

4. Манифестација савршенства шеријата у вођењу рачуна о узроцима просперитета друштва од којих је и пажња према комшији и отклањање штете од њега.

(4965)

(257) – عن أبي الدرداء رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ رَدَّ عَنِّ عِرْضَ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنِّ وَجْهَهُ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(257) – Ебу Дерда, Аллах био задовољан њим, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко заштити част свог брата муслимана, Аллах ће му на Судњем дану заштитити лице од ватре у Паклу.” [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, скреће нам позорност да онај ко одбрани част неког муслимана када он није ту присутан и не дозволи да му се учини нажао, Узвишени Аллах ће њега сачувати од казне на Судњем дану.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је насртати на част муслимана.
2. Човека ће стићи награда или казна сходно његовим делима. Наиме, онај ко заштити част свога брата, Аллах ће њега заштитити од Пакла.
3. Ислам подстиче на лепе међубратске односе и на међусобно помагање свих његових припадника.

(5514)

(258) – عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّى

يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(258) – Од Енеса бин Малика, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Нико од вас неће бити прави верник све док не буде желео своме брату оно што жели самоме себи.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да нико не може остварити потпуно веровање све док своме брату не буде желео исто што жели и себи. Тиме се циља да му жели да чини добра дела, и да му жели постизање сваког добра и на дуњалуку ина Ахирету. С друге стране, потребно је и да презире да се деси нешто ружно његовом брату као што презире и за себе. Према томе, ако неко примети на свом брату муслиману недостатак у практиковању вере, потребно је да се потруди да то исправи, а ако примети неко добро код њега, нека га у томе подржи. Све у свему, нека саветује свог брата на најбољи начин када је посреди оно што је добро за њега и на овом и на оном свету.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је да човек воли своме брату оно што воли и самоме себи будући да је веровање занегирано ономе ко тако не поступа.
2. Братство у име Аллаха је веће и прече од братства по крви.
3. Забрањено је чинити било шта што се противи овој међумуслиманској слози као што су: превара, оговарање, завист, неправда и тако даље.

4. У хадису се користе одређени изрази који подстичу на дело, као на пример: „Своме брату.“
5. Ел-Кирмани, Аллах му се смисловао, је рекао: „Део веровања јесте исто тако да мрзи своме брату исто оно што мрзи и себи. То није конкретно споменуто у хадису, али се подразумева јер љубав према нечему изискује мржњу према ономе што је супротно томе.“

(4717)

(259) – عن عائشة رضي الله عنها زوج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنَزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(259) – Од Аише, Аллах био задовољан њоме, супруге Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, преноси се да је рекао: „У чему год се нађе благод, она то украси и улепша, а у чему год се нађе грубост, она то поквари.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам казује да благод и љубазност, речју и делом, улепшавају и дотеравају све ствари, те да ће онај кога красе те особине пре испунити своју потребу.

Недостатак благодости нарушава све ствари и онај ко је не поседује биће ускраћен постизања циља. Ако га и успе остварити, то ће постићи мукотрпно.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на благод.

2. Благост улепшава човека и она је узрок сваког добра и на овоме и на будућем свету.

(5796)

(260) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا، وَأَبْشِرُوا، وَاسْتَعِينُوا بِالْعَدْوَةِ وَالرَّوْحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدُّلْحَةِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(260) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Заиста је вера лагана, без тегоба. Ко год у вери наваљује с додацима, вера га савлада. Зато се држите умерености (средине), а ако неко од вас не буде у стању неки посао обавити у потпуности, нека се труди колико може. Будите радосни, и помажите се јутром, крајем дана и једним делом ноћи.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да се вера ислам темељи на олакшању у свему, а поготово када је потреба у питању. Отежавање у верским делима доводи до слабости и неустрајавања на добрим делима, у потпуности или делимично. / Након тога, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас је подстакао на умереност, без попуштања у ономе што је наређено и без претеривања које се огледа у оптерећивању оним што се не може поднети. Уколико не буде у стању да изврши оно што се тражи у потпуности, нека се макар потруди да то приближно испуни.

Аллахов Посланик је, осим тога, обавестио да ће огромну награду добити онај ко устраје на добром делу, макар било мало и макар не могао радити на најпотпунији начин. Немогућност да се

ради најпотпуније, ако човек за то није одговоран, то не изискује умањену награду.

С обзиром да је овај свет, заправо, само средство до оног будућег, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам је наредио да устрајемо на ибадету тако што ћемо повести рачуна о три временска раздобља:

1. Јутро (الغدوة), од наступа зоре па до изласка Сунца.

2. Други дио дана (الروحة), што почиње откако се Сунце помери са зенита.

3. Ноћ (الدلجة). Њу треба искористити у потпуности или делимично. Радити добра дела током ноћи је захтевније од дана, те је због тога довољно искористити ноћ делимично.

Benefits from the Hadith:

1. Једноставност исламског шеријата и његова умереност.
2. Роб мора да испуни оно што му је наређено у складу са његовим могућностима, без попуштања и без претеривања.
3. Роб треба да изабере за ибадет временска раздобља када је живахан и енергичан.
4. Ибн Хаџер ел-Аскалани је рекао: „Као да се Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обраћа путнику намернику. Ова три временска раздобља су најбоља за путника, када је он највише расположен. Супротно томе, ако би путник путовао даноноћно, не би могао издржати и прекинуо би путовање. Но, уколико се буде придржавао ова три раздобља, моћи ће устрајати на путовању без потешкоће.“
5. Ибн Хаџер је такође казао: „У овом хадису се указује на то да се шеријатске олакшице требају користити. Уколико се не користи олакшица онда када је треба користити то

је претеривање. На пример, ако неко не би узео тејеммум у ситуацији када му коришћење воде причињава штету, некоришћење олакшице проузроковаће му штету.“

6. Ибнул Мунир је рекао: „У овом хадису се назире један од знакова посланства. Наиме, ми смо приметили, а и људи пре нас, да они који претерују у вери не устрају. Не ради се о томе да се неко не потруди да у потпуности придржава вере, то је, заправо, пожељно. Оно што је забрањено је претеривати у вери што доводи до тога да човеку вера досади или до тога да се не уради оно што је прече. Такође, у забрањено потпада и то да човек не уради оно што је обавезно у његовом времену као што је случај са оним ко клања ноћни намаз целу ноћ што га наведе да преспава сабах намаз у џемату или чак да преспава цели сабах.“

(5795)

(261) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «يَسْرُوا وَلَا

تُعَسِّرُوا، وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا». [صحيح] - [متفق عليه]

(261) – Од Енеса б. Малика, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Олакшавајте, а не отежавајте; обвеселујте, а немојте растеривати!" [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, наређује нам да људима олакшавамо у свим овосветским и оносветским стварима, а не да им причињавамо потешкоћу, под условом да све то буде у границама које је Узвишени Аллах прописао и дозволио.

Осим тога, он нас подстиче да људима добро чинимо доступним, а не да их од њега растерујемо.

Benefits from the Hadith:

1. Људима је обавеза да друге Аллаху приближе и да их подстичу на добро.
2. Нужно је да исламски мисионар (даија) мудро промисли о томе како да људе позове у ислам.
3. Обвеселавање доводи до среће, приступачности и смирености мисионара у опхођење са људима.
4. С друге стране, отежавање доприноси растеривању људи и неприхватању говора мисионара.
5. Велика је Аллахова милост према Његовим робовима тако што им је прописао једноставну и прихватљиву веру.
6. Олакшавање, које нам је наређено, прописано је шеријатом.

(5866)

(262) – عن أنس رضي الله عنه قال: كُنَّا عِنْدَ عُمَرَ فَقَالَ: «نُهَيْنَا عَنِ التَّكْلِيفِ». [صحيح] -

[رواه البخاري]

(262) – Од Енеса, Аллах био задовољан њиме, се преноси да су једном приликом били са Омером па је он казао: "Забрањено нам је цепидлачење." [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Омер, Аллах био задовољан њиме, нам казује да им је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, забранио

цепидлачење и беспотребно ситничарење, свеједно тицало се то дела или речи.

Benefits from the Hadith:

1. У забрањено ситничарење спада: мноштво беспотребних питања, да се човек усиљено претвара да нешто зна и да отежава у нечему што је Аллах олакшао.
2. Муслиман треба да буде флексибилан и не треба да отежава, ни речима нити делима.
3. Ислам је вера лакоће.

(8945)

(263) – عن ابن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «إِذَا أَكَلَّ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ، وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ، وَكَشَرِبُ بِشِمَالِهِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(263) – Од Ибн Омера, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Када неко од вас једе, нека једе десном руком; а када пије, нека и то ради десном руком. Заиста, шејтан (ђаво) једе и пије левом." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, наређује да муслиман једе и пије десном руком, те забрањује да се то ради левом руком с обзиром на то да ђаво једе и пије левом руком.

Benefits from the Hadith:

1. Забрањено је опонашати ђавола тако што ће човек јести и пити левом руком.

(58122)

(264) – عن عُمر بن أبي سلمة رضي الله عنه قال: كُنْتُ غُلامًا فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَتْ يَدِي تَطِيئُ فِي الصَّحْفَةِ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا غُلامُ، سَمِّ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ» فَمَا زِلْتُ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ. [صحيح] - [متفق عليه]

(264) – Преноси се од Омера ибн Еби Селеме, Аллах био задовољан њиме, да је рекао: "Био сам дечак који је проводио детињство у окриљу Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Када сам јео, руком сам захватао по целој посуди, па ми је Посланик рекао: ‘Дечаче, спомени Аллага, једи десном руком својом и једи оно што је испред тебе.’ Након тога, такав ми је био начин обједовања.“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Омер ибн Еби Селеме, Аллах био задовољан њиме, пасторак Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, (син Умму Селеме) живео је у окриљу Посланика. Када би јео, руком би захватао храну са свих страна посуде, па га је Посланик подучио трима стварима:

1. Казати: "Бисмиллах“ пре почетка јела.
2. Јести десном руком.
3. Јести оно што је испред човека.

Benefits from the Hadith:

1. Један од манира приликом јела и пића јесте да се на самоме почетку изговори Аллахово име.

2. Потребно је децу учити лепом понашању, поготово оне који одрастају са човеком.
3. Аллахов Посланик је био изузетно благ и љубазан приликом одгајања и подучавања млађих.
4. Још један од бонтона приликом јела јесте да човек једе оно што се пред њим налази осим ако су у посуди (тањиру) различите врсте хране.
5. Асхаби су се придржавали онога што су научили од Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Омер је, наиме, казао да је након тог догађаја увек јео онако како га је Посланик подучио.

(58120)

(265) – عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(265) – Од Енеса бин Малика, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Узвишени Аллах воли када Његов роб нешто поједе па Му се на томе захвали и када нешто попије па Му се на томе захвали." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам говори да када роб захвали своме Господару на благодатима којим га је почастио, он тиме стиче Његово задовољство. Када поједе залогај хране, Аллаху се захвали, а када нешто попије, Аллаху се поново захвали.

Benefits from the Hadith:

1. У овом хадису је изражена Аллахова племенитост. Он, наине, даје опскрбу, а уједно је задовољан с оним који је користи па се Њему захваљује.
2. Аллахово задовољство се стиче на најлакши начин као што је исказивање захвале након хране и пића.
3. Један од манира након конзумирања јела и пића јесте да се човек Узвишеном Аллаху захвали на томе.

(5798)

(266) – عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشِمَالِهِ، فَقَالَ: «كُلْ بِيَمِينِكَ»، قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ، قَالَ: «لَا اسْتَطَعْتَ»، مَا مَنَعَهُ إِلَّا الْكِبَرُ، قَالَ: فَمَا رَفَعَهَا إِلَى فِيهِ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(266) – Селеме бин ел-Еква, Аллах био задовољан њиме, преноси да је неки човек јео код Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, левом руком. Посланик му рече: "Једи десном руком!" Човек одговори: "Не могу" - а само га је охолост спречила да то учини. Посланик му рече: "И не могао!". Након тога, овај човек више није могао руку подићи до уста. [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је видео човека како једе левом руком па му је наредио да једе десном. Човек му, охولةћи се и износећи неистину, рече да не може. Услед тога, Посланик је упутио дову против њега, да буде ускраћен обедовања десном руком. Узвишени Аллах је услишао

дову Његовог Посланика па тај човек, после тога, није могао подигнути руку према устима, јер му је постала парализована.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза је јести десном руком, а забрањено је јести левом.
2. Охолост спречава примену шеријатских прописа и услед тога, охолник је изложен великој претњи.
3. Узвишени Аллах је указивао почести Своме Посланику тако што би му испуњавао молбе.
4. Прописано је наређивати на добро и одвраћати од зла у сваком стању, чак и приликом обедовања.

(3372)

(267) – عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَكَلَ طَعَامًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(267) – Сехл бин Му'аз бин Енес преноси од свога оца да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко након јела каже: ‘Нека је хваљен Узвишени Аллах који ме је овим нахранио, и дао ми опскрбу без моје снаге и моћи’, биће му опроштени претходни греси.“ [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас подстиче да се захвалимо Аллаху након што нешто поједемо. Нико нема, наиме, никакве снаге да себи храну обезбеди, нити може било шта појести ако му Узвишени то не олакша. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам потом

доноси радосне вести – онај ко то уради, биће му опроштени мали греси које је пре тога урадио.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је захваљивати Узвишеном Аллаху након завршетка обедовања.
2. Похвално је Аллаху захваљивати након завршетка обедовања. Аллахове благодати према Његовим робовима су огромне будући да их је опскрбио и да им је све то олакшао, а усто биће им на тај начин опроштени греси.
3. Ствари које се тичу робова, све су оне од Узвишеног Аллага. Ништа они нису себи успели приуштити, нити имају снаге за то. Они само раде у складу са својим могућностима.

(5431)

(268) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: كان رسولُ الله صلى الله عليه وسلم إذا عَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ - أَوْ ثَوْبَهُ - عَلَى فِئِهِ، وَخَفَضَ - أَوْ غَضَّ - بِهَا صَوْتَهُ. [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وأحمد]

(268) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, је рекао: Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би кихнуо, стављао би руку или одећу на своја уста и стишао би глас.
[رواه أبو داود والترمذي وأحمد] - [صحيح]

Explanation:

Када би Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, кихнуо, чинио би следеће:

Прво: Ставио би руку или одећу на своја уста, како из њих не би изашло нешто што би било саговорнику непријатно.

Друго: Пригушио би глас када би кихао.

Benefits from the Hadith:

1. Хадис нам говори о пракси Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, приликом кихања, у чему га треба следити.
2. Похвално је ставити одећу, марамицу или нешто слично на уста приликом кихања, како не би изазвали непријатност код саговорника.
3. Приликом кихања потребно је пригушити глас, што се убраја у лепо понашање.

(3317)

(269) – عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُحْصُهُ، كَمَا يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى عَرَائِمُهُ». [صحيح] - [رواه ابن حبان]

(269) – Од Ибн Аббаса, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Аллах воли да се примењују Његове олакшице, као што воли да се примењују обавезе”. [صحيح] - [رواه ابن حبان]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису скреће пажњу да Аллах воли да се користе Његове олакшице које је дао у прописима и обредословљима као што су скраћивање и спајање молитве током путовања, као што воли да се примењују обавезе које је одредио с обзиром на то да је Он тај који је прописао и једно и друго.

Benefits from the Hadith:

1. Велика је Аллахова милост према Његовим робовима будући да воли да се користе олакшице које им је пружио.
2. Савршенство овог шеријата и уклањање потешкоћа од муслимана.

(65017)

(270) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ يُرِدِ اللهُ

بِهِ خَيْرًا يُصِبْ مِنْهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(270) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Коме Аллах жели добро, искуша га.” [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавештава нас да Узвишени Аллах када Своме робу вернику жели добро, искуша га у његовом телу, иметку или породици. Услед тога, верник повећа своју покорност према Њему, те му због тога Узвишени Аллах опрости грехе и повећа степене.

Benefits from the Hadith:

1. Верник је изложен разним искушењима.
2. Искушење може бити знак да Аллах воли роба који је искушан како би му повећао степене и како би му грехе опростио.
3. Подстицај на стрпљење приликом недаћа и упозорење да се том приликом не сме исказати срџба услед Аллахове одредбе.

(271) - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَدَى وَلَا عَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(271) – Преноси се од Ебу Се'ида ел-Худрија, Аллах био задовољан њиме, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Неће верника погодити болест, недаћа, брига, туга, слабост или бол, чак ни трн на који се убоде, а да му Узвишени Аллах за то неће опростити грехе.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да болести, туга, бриге, глад, страх и остале потешкоће које задесе верника, па чак и трн који га убоде - све ће му то бити испкуп за грехе које је починио.

Benefits from the Hadith:

1. Појашњење Аллахових благодати и милости према Његовим робовима верницима. Наиме, за најмање потешкоће које их задесе, биће им опроштени греси.
2. Муслиман треба да се нада награди код Аллаха за недаће кроз које пролази, те да покаже стрпљење и на малом и великом искушењу како би се испунио за грехе и како би му се повећали степени.

(272) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَالِدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ». [حسن] - [رواه الترمذي وأحمد]

(272) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Верника и верницу не престају погађати разне недаће у њима самима, или њиховој деци и иметку, све док им се не избришу сви њихови греси, тако да се сусретну са Узвишеним Аллахом без иједног греха.“ [رواه الترمذي وأحمد] - [حسن]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да се верник не може заштитити од искушења која погађају његово здравље и тело; његову децу путем болести, смрти и непослушности; те његов иметак тако што ће некада бити сиромашан, некада покраден, а некада му трговина неће бити успешна. Тако ће му Узвишени давати све док се путем искушења не очисти од свих греха па ће Га срести без иједног греха.

Benefits from the Hadith:

1. Аллахова милост према Његовим робовима верницима јесте да им опрашта грехе на овом свету путем искушења и недаћа.
2. Искушења сама по себи бришу грехе уз услов да је човек верник. Према томе, ако се човек стрпи и не искаже срџбу, биће награђен.
3. Подстицај на стрпљење у свим стварима, у стварима које човек воли и које презире. Потребно је, дакле, да се човек, желећи Његову награду и плашећи се Његове казне,

стрпи све док не испуни оно што му Узвишени наређује и да се суздржи од свега што му је Он забранио.

4. Речи Аллаховог Посланика: „Верника и верницу“ указују да се и жене посебно наглашавају. Уосталом да су само исказани верници, у значење би улазиле и жене будући да се ово не односи само на мушкарце. У складу с тим, када жену верницу погоди искушење, обећана јој је награда опраштања греха уколико се стрпи.
5. Оно што човеку олакшава бол коју доживљава јесте одлика која произилази из искушења.

(3159)

(273) - عَنْ صُهِيبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ سَرَّاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ ضَرَّاءٌ صَبَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(273) – Од Сухејба, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Чудан ли је пример верника! Свако стање у којем се нађе је добро за њега, а то није случај ни са ким другим осим са верником. Ако га задеси каква радост он се на њој захвали, па му буде добро, а ако га задеси каква недаћа он се стрпи па му опет буде добро.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, исказивао је дивљење вернику и његовим стањима. Шта год га задеси, то је за њега добро, а тако је само за верника. Ако га задеси нека радост, захваљује Узвишеном Аллаху на њој; и тиме стиче награду захвалности. С друге стране, ако га задеси нека невоља, он

стрпљиво подноси и очекује награду од Аллаха, и тиме стиче награду стрпљивости. Дакле, он у сваком случају бива награђен.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност захвалности у радости и стрпљења у невољи је изузетна, јер онај ко чини то добија најбоље на оба света. А онај ко не захваљује на благодати и нема стрпљења у невољи, пропушта награду и зарађује грехе.
2. Вредност вере је неизмерна, и награда у сваком случају припада само онима који имају веру.
3. Захвалност у срећи и стрпљење у невољи су карактеристике верника.
4. Вера у судбину и Аллахову одредбу чини верника потпуно задовољним у свим стањима, за разлику од неверника који се увек срди када му се догоди недаћа. С друге стране, када добије благодат, он занемарује послушност Аллаху и користи ту благодат у грешењу према Њему.

(3298)

(274) – عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا». [صحيح] - [رواه البخاري]

(274) – Ебу Муса ел-Еш'ари, нека је Аллах задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, мир и благослов на њега, рекао: „Када се роб разболи или путује биће му уписано као да је радио оно што је чинио док је био здрав и код куће.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Посланик, мир и благослов на њега, обавештава о великој милости и доброту Аллаха. Ако муслиман има обичај да чини неко добро дело док је здрав и код куће, па му се догоди нека препрека – попут болести која га спречава да га изврши, или је заузет путовањем, или било којим другим оправданим разлогом – биће му уписана пуна награда, као да је то дело учинио у здрављу и док је био код куће.

Benefits from the Hadith:

1. Велика милост и благодат Аллаха према Његовим робовима.
2. Подстицање на труд и упорност у обављању добрих дела и искоришћавање времена у тренуцима здравља и слободе.

(3553)

(275) – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بَعْرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(275) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Пожурите са чињењем добрих дела пре појаве смутњи које ће бити попут најмрачнијих ноћних тмина! Човек ће осванути као верник, а омркнути као неверник. Исто тако, омркнуће као верник, а освануће као неверник. Продаваће веру за ситни овосветски интерес." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подстиче на чињење добрих дела пре немогућности да се она учине, попут појаве смутњи које ће нас одвраћати од дела, а које ће бити попут најмрачнијих ноћних тмина, када ће се мешати истина и неистина, те ће људима бити тешко да их разликују. Човек ће бити тако збуњен да ће осванути као верник, а омркнути као неверник, или ће омркнути као верник, а осванути као неверник. Продаваће веру за ситни пролазни интерес.

Benefits from the Hadith:

1. Обавеза практиковања вере и чињења добра, пре него наступи нешто што ће нас у томе зауставити.
2. Овим се указује на долазак смутњи које ће се појављивати једна за другом. Када год једна смутња заврши, појави се друга.
3. Ако човек ослаби у својој вери и одрекне је се због световних ствари попут новца или других добара, то

- може бити узрок његовог скретања с Правог пута и напуштања вере, те повођења за искушењима и смутњама.
4. У хадису се наводи да су добра дела узрок спасења од искушења.
 5. Искушења се деле на две врсте: искушења сумњи, а њихов лек је знање, и искушења страсти, а њихов лек је вера и стрпљење.
 6. У хадису се наглашава да онај чија су добра дела ретка, брже ће пасти у смутњу, а онај ко чини много добра, не би требао дозволити да га обмане мноштво добрих дела већ треба настојати да још више ради.

(3138)

(276) – عن معاوية رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ، وَاللَّهُ يُعْطِي، وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(276) – Од Муа'вије, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је рекао: „Чуо сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да каже: ‘Коме Аллах жели добро, подучи га вери. Ја сам само онај који дели, а Аллах је Тај Који даје. Овај ће уммет увек бити на истини, неће му наштетити нико ко му се буде противио све док не наступи Аллахова одредба.’“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казује нам да ће Узвишени Аллах ономе коме жели добро подарити разумевање вере, те да Аллахов Посланик само дели

Његовим робовима оно што му је Узвишени подарио од опскрбе, знања и томе слично. Дакле, Аллах је једини Који даје, а сви други су само обични посредници који не могу донети корист било коме ако Узвишени то не дозволи. Уз то, у хадису се наводи да ће овај уммет заступати истину и да им се нико неће на том путу испречити све док не наступи Судњи дан.

Benefits from the Hadith:

1. Велика је вредност шеријатског знања због чега се на њега и подстиче.
2. Заступање истине ће у овом уммету увек бити присутно, па ако једна скупина у томе не успе, успеће друга.
3. Човеково изучавање вере указује да Аллах том робу жели добро.
4. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, само даје по Аллаховој наредби и он ништа не поседује сам од себе.

(5518)

(277) - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا تَعَلَّمُوا الْعِلْمَ لِيُبَاهُوا بِهِ الْعُلَمَاءَ، وَلَا لِيُتَمَارُوا بِهِ السُّفَهَاءَ، وَلَا تَخْتَرُوا بِهِ الْمَجَالِسَ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ، فَالتَّارُ التَّارُ».

[صحيح] - [رواه ابن ماجه]

(277) – Од Џабира бин Абдуллаха, Аллах био задовољан њима, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Не учите знање како бисте се надметали са учењацима, нити да бисте се расправљали са незналицама, нити да бисте заузимали прочеља на скуповима. Ко учини то - Џехеннем, Џехеннем!” [صحيح] - [رواه ابن ماجه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упозорава нас да не стичемо знање како бисмо се надметали са учењацима, те како бисмо им истакли да смо и ми учењаци попут њих. Надаље, забрањено нам је тражити знање како бисмо се упуштали у расправу са онима који немају адекватно знање и на концу, упозорени смо да не стичемо знање како бисмо заузимали позиције надређених у скуповима. Ко учини нешто од тога, такав заслужује Ватру услед претварања којег је исказивао и неискрености у стицању знања.

Benefits from the Hadith:

1. Претња ватром у Џехеннему (Паклу) за све оне који стичу знање како би се надметали, расправљали или заузимали прочеље међу људима.
2. Важност искрености у стицању шеријатског знања, те и у подучавању других.
3. Намера је темељ дела и према њој се одређује награда или казна.

(278) – عن عثمان رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(278) – Од Османа, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Најбољи од вас су они који науче Кур'ан и њему друге подучавају." [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да су најбољи муслимани они који науче да правилно уче Кур'ан, који га науче напамет, који познају његова значења, раде по њему, а потом друге људе подучавају његовим значењима и учењу.

Benefits from the Hadith:

1. У овом хадису истакнута је вредност Кур'ана. Он је, наиме, најбољи говор с обзиром да је Аллахов говор.
2. Најбољи ученици су они који друге подучавају, који не шкртаре са знањем којег су стекли.
3. Учење Кур'ана и подучавање других њему обухвата познавање правилног учења, те и његових значења и прописа.

(279) - عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ رَحِمَهُ اللهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مَنْ كَانَ يُقْرَأُ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَقْتَرُونَ مِنْ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ، فَلَا يَأْخُذُونَ فِي الْعَشْرِ الْأُخْرَى حَتَّى يَعْلَمُوا مَا فِي هَذِهِ مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، قَالُوا: فَعَلِمْنَا الْعِلْمَ وَالْعَمَلَ. [حسن] - [رواه أحمد]

(279) – Ебу Абдуррахман ес-Сулеми, Аллах му се смиловао, је рекао: „Рекли су нам асхаби Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, они који су нас подучавали Кур'ану, да они када би проучили десет ајета пред Послаником, не би прелазили даље све док не спознају значења тих десет ајета и док их не примене у пракси. Уз то, говорили су: ‘На тај начин, постизали бисмо и знање и праксу’.” [حسن] - [رواه أحمد]

Explanation:

Асхаби, Аллах био задовољан њима, научили би десет ајета пред Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, те не би прелазили на следећих десет док не усвоје знање и праксу из ајета које су претходно научили.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност асхаба, Аллах био задовољан њима, и њихова пожртвованост у учењу Кур'ана.
2. Истинско учење Кур'ана обједињује и знање и праксу, а не само да се пуко чита и учи напамет.
3. Знање је неопходно пре речи и дела.

(65058)

(280) – عن عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ {الم} حَرْفٌ، وَلَكِنْ {الِف} حَرْفٌ، وَ{لَامٌ} حَرْفٌ، وَ{مِيمٌ} حَرْفٌ». [حسن] - [رواه الترمذي]

(280) – Од Абдуллаха бин Мес'уда, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Ко проучи харф (слово) из Аллахове књиге имаће награду, а награда се умногостручава десет пута. Не кажем да је Елиф лам мим један харф, већ је елиф харф, лам је харф и мим је харф.“ [رواه الترمذي] - [حسن]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да сваки муслиман када проучи само један харф из Аллахове књиге, имаће награду за њега, а та се награда повећава за десет пута.

Након тога, Посланик је појаснио да Елиф лам мим није један харф, већ је елиф харф, лам је харф и мим је харф. Према томе, за ова три харфа човек ће имати тридесет награда.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на често и свакодневно учење Кур'ана.
2. Учач Кур'ана за сваки проучени харф од сваке речи има једну награду која се рачуна као десет.
3. Велика је Аллахова милост и племенитост с обзиром да умногостручава награде за добра дела.
4. Кур'ан је вреднији од осталих врста говора. Човек има награду самим његовим учењем, јер је то Аллахов говор.

(281) – عن عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «يَقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ: اقْرَأْ وَارْتَقِ، وَرَتَّلْ كَمَا كُنْتَ تَرْتَلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنْ مَنَزَلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرُؤُهَا». [حسن] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وأحمد]

(281) – Од Абдуллаха бин Амра, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Рећи ће се учачу Кур'ана на Судњем дану: ‘Учи и пењи се, учи лепо и разговетно, као што си и на дуњалуку учио, јер уистину је твоје место код последњег ајета којег проучиш.’”
[رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وأحمد] - [حسن]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да ће се на Судњем дану рећи учачу Кур'ана, ономе ко је радио по њему и ко га је учио напамет, када уђе у Џеннет: „Учи Кур'ан и тако се пењи и уздижи по џеннетским степенима. Учи Кур'ан смирено и правилно као што си га учио на дуњалуку, заиста ће ти у Џеннету припасти место код последњег ајета којег будеш проучио.”

Benefits from the Hadith:

1. Награда ће бити сходно делима која је човек радио, и по квантитету и по квалитету.
2. Подстицај на читање и учење Кур'ана напамет, те размишљање и рад по њему.
3. У Џеннету (Рају) се налазе бројна места и степени. Они који су били са Кур'аном присни постићи ће његове највеће степене.

(282) - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أُحِبُّ أَحَدَكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَجِدَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلْفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ؟» قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: «فَثَلَاثُ آيَاتٍ يَقْرَأُ بِهِنَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ خَلْفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(282) – Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Зар не бисте волели да, када се вратите кући, затекнете три крупне камиле?“ Асхаби рекоше: „Волели бисмо.“ „Три ајета (кур'анска цитата) које неко од вас проучи у молитви боље вам је од три крупне камиле“, поручи им Посланик. [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да је награда за три проучена ајета у молитви боља и вреднија него да човек затекне три крупне, носеће камиле.

Benefits from the Hadith:

1. Појашњење вредности учења Кур'ана у молитви.
2. Добра дела су боља од ужитака овог пролазног света.
3. Ова вредност не тиче се само учења три кур'анска ајета. Напротив, колико год да особа проучи ајета у току намаза (молитве), имаће за сваки ајет награду која је вреднија од крупне и носеће камиле.

(65053)

(283) – عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «تَعَاهَدُوا هَذَا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَهَوَ أَشَدُّ تَفَلُّتًا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقْلِهَا». [صحيح] - [متفق عليه]

(283) – Ебу Муса ел-Еш'ари, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Понављајте овај Кур'ан! Тако ми Онога у Чијој је руци Мухаммедова душа, он се губи из памћења брже од незавезане камиле." [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам наређује да понављамо Кур'ан и да га редовно учимо како га не бисмо заборавили. Осим тога, то је Посланик додатно истакао заклевши се да се Кур'ан губи из памћења брже од камиле о којој се не води рачуна. Наиме, ако човек пази на камилу, задржаће је, а ако не обраћа пажњу на њу, она ће се одвезати и побећи ће.

Benefits from the Hadith:

1. Ако човек води рачуна о понављању Кур'ана, остаће му у памћењу и неће га заборавити.
2. Као корист редовног учења Кур'ана може се навести награда коју човек стиче, те узвишени степени које ће он достићи на Судњем дану.

(5907)

(284) – عن أبي هريرة رضي الله عنه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(284) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Не претварајте своје куће у гробља! Заиста шејтан (сотона) бежи из куће у којој се учи сура ел-Бекаре.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, забрањује да се куће лишавају намаза, јер ће на тај начин оне постати попут гробља на којем се не обавља молитва.

Након тога, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам казује да ђаво бежи из куће у којој се учи сура ел-Бекаре.

Benefits from the Hadith:

1. Пожељно је много чинити ибадете и добровољне намазе у кућама.
2. Није дозвољено обављати намаз на гробљима будући да је то пут који води у ширк (многобоштво) и претеривање по питању људи који су у њима укупани, изузев ценазе намаза (молитва за умрле).
3. Асхаби су били свесни забране обављања намаза на гробљима те је, због тога, Посланик забранио да се куће учине попут гробља на којима се не обавља молитва.

(285) - عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ، أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟» قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ، أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟» قَالَ: قُلْتُ: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} [البقرة: 255]. قَالَ: فَضَرَبَ فِي صَدْرِي، وَقَالَ: «وَاللَّهِ لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ، أَبَا الْمُنْذِرِ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(285) – Убејј бин Ка'б, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ебул-Мунзире, знаш ли који је ајет у Кур'ану највеличанственији?“ „Аллах и Његов Посланик најбоље знају“, рекао сам, а Посланик понови: „Ебул-Мунзире, знаш ли ти који је ајет из Аллахове Књиге највеличанственији?“ Ја рекох: „Аллаху ла илахе илла хувел-хајјул-кајјум...(Ајетул-курсијј).“ Он ме потапша по прсима и рече: „Пријатно и срећно ти било знање, Ебул-Мунзире.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је упитао Убејја бин Ка'ба о највеличанственијем ајету у Кур'ану. Оклевао је приликом давања одговора, а потом је казао да је то ајетул-курсијј. Посланик му је честитао на тачно датом одговору, потапшао га је по прсима што указује да је Убејј испуњен знањем и мудрошћу, те је замолио Аллага да му олакша знање и да га учини разлогом његове среће.

Benefits from the Hadith:

1. Посебна почаст Убејја бин Ка'ба, Аллах био задовољан њиме.
2. Ајетул-курсијј је највеличанственији ајет у Аллаховој књизи. Услед тога, јако је похвално да се научи напамет,

те да се спознају његова значења и да се спроведу у пракси.

(65059)

(286) – عن أبي مسعود رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: «مَنْ قَرَأَ بِالْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ». [صحيح] - [متفق عليه]

(286) – Од Ибн Мес'уда, Аллах био задовољан њим, преноси се да је рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је казао: "Ко навече проучи последња два ајета суре ел-Бекаре, биће му довољна (за ту ноћ).“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да онај ко проучи задња два ајета суре ел-Бекаре навече, Узвишени ће га заштитити од свакога зла. По другим мишљењима, ова два ајета моћи ће му заменити ноћни намаз, или остале зикрове или ће се са њима испунити минимална мера која је потребна да се Кур'ан навече проучи. Има и других мишљења. Могуће је и да су сви ови ставови исправни будући да је израз у хадису уопштеног карактера.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност задњих ајета суре ел-Бекаре, а то су: "Аменер-ресулу...“.
2. Уколико човек проучи задње ајете суре ел-Бекаре навече, биће заштићен од ђавола и сваког зла те ноћи.
3. Ноћ почиње од заласка Сунца и траје до наступа прве зоре.

(6274)

(287) - عن النعمان بن بشير رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «{وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} [غافر: 60]». [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

(287) – Ну'ман бин Бешир, Аллах био задовољан њима, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Дова је ибадет (вид обожавања Аллаха)”, а потом је проучио следећи кур'ански цитат: „Господар ваш је рекао: Дове Ми упућујте, Ја ћу вам се одазвати! Збиља, они који се охولة да Ме обожавају - ући ће, сигурно, у Пакао понижени.” (Гафир, 60.) [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је дова ибадет. Према томе, дову смемо упућивати искључиво Аллаху. То се односи на дову тражења тако што човек тражи од Аллаха да му подари оно што му користи и да га сачува онога што му штети и на овом и на оном свету. Осим тога, дова се односи и на ибадет који представља сва дела и речи којима је Узвишени Аллах задовољан и које воли, свеједно била унутрашња или спољашња, те свеједно била срчана, телесна или материјална.

Након тога, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је то доказао проучивши следећи цитат: „Господар ваш је рекао: Дове Ми упућујте, Ја ћу вам се одазвати! Збиља, они који се охولة да Ме обожавају - ући ће, сигурно, у Пакао понижени.”

Benefits from the Hadith:

1. Дова је основа ибадета и није дозвољено да се упућује икоме другоме мимо Аллаха.
2. Дова садржи истинско обожавање и признавање да је Господар апсолутно независан и моћан, те да су сви људи у потреби за Њим.
3. Страшна је претња за оне који из охолости неће Узвишеног Аллаха да обожавају. Наиме, Он ће их сигурно у Пакао понижене увести.

(5496)

(288) – عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ. [صحيح] - [رواه مسلم]

(288) – Аиша, Аллах био задовољан њом, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, спомињао и величао Аллаха у сваком стању. [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аиша, Аллах био задовољан њом, обавештава нас да се Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изнимно трудио у спомињању Узвишеног Аллаха, те да Му је чинио зикр у сваком стању, сваком времену и на сваком месту.

Benefits from the Hadith:

1. Није услов да верник буде чист од свих врста нечистоћа да би могао спомињати Аллаха.
2. Истрајност Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на спомињању Узвишеног.

3. Подстицај на често спомињање Аллаха у свакој прилици, те да у томе треба следити Његовог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. С тим што из овога треба изузети нека стања у којима је забрањено или покуђено зикрити попут обављања физиолошке потребе.

(8402)

(289) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الدُّعَاءِ». [حسن] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(289) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Код Аллаха нема ништа вредније од дове.“ [حسن] - [رواه الترمذي] - [وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу да нема ни једног ибадета да је вреднији код Аллаха од дове, с обзиром да човек, упућујући Аллаху дову, признаје да је Он апсолутно независан од свега, те да су људи у потпуности предани Аллаху.

Benefits from the Hadith:

1. У овом хадису се указује на вредност дове, те да онај човек који Узвишеном Аллаху упућује дову, он Га истински велича. Осим тога, човек тиме признаје да је Аллах апсолутно независан и да све поседује с обзиром на то да се од сиромашног ништа не тражи. Надаље, човек признаје да Аллах све чује будући да се глуви не дозива, те да је Аллах племенит с обзиром да шкртац неће ништа дати. Такође, човек очитује тиме да је Аллах милостив,

jer se grub i osor neће одазвати и да је близу с обзиром на то да не чује неко ко је удаљен. На крају, упућивањем дове Аллаху очитују се и многа друга својства Његове величанствености и племенитости.

(5509)

(290) – عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ: «يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَمَّا بِكَ وَبِمَا جِئْتُ بِهِ فَهَلْ تَخَافُ عَلَيْنَا؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ». [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

(290) – Од Енеса, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, често упућивао дову: „О ти који преокрећеш срца, учврсти моје срце на Твојој вери!“ Упитао сам га: „Аллахов Посланиче, поверовали смо у тебе и у оно што ти је објављено, па зар се бојиш за нас?“ „Да“, одговори им Посланик, те настави: „Заиста су срца између два Аллахова прста. Окреће их како жели.“ [صحيح] - [رواه الترمذي وأحمد]

Explanation:

Најчешћа дова коју је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упућивао Аллаху јесте да га учврсти на вери исламу и покорности Аллаху, те да га удаљи од заблуде. Енес, Аллах био задовољан њиме, се зачудио због толико учесталог упућивања ове дове од стране Посланика, па му је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појаснио рекавши да се срца налазе између два Аллахова прста, те да их Он окреће како жели. Срце је постаја имана (веровања) и куфра (неверства). Оно је тако названо (ар. калб) услед тога што се учестало преврће (ар. текалуб), чак и више од прокључале воде у лонцу. Кома Узвишени Аллах хоће, учврсти му срце на упуту и учини га

постојаним у вери, а коме Узвишени Аллах хоће, застрани му срце од упуте и одведе га у заблуду.

Benefits from the Hadith:

1. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је био изузетно понизан према своме Господару, те је и свој уммет упућивао да од Узвишеног исто траже.
2. Важност устрајности на Правом путу и исправној вери. Најважније је како ће човек окончати на овоме свету.
3. Роб не може бити независан, ни колико је трептај ока, од помоћи Узвишеног. Само је Он у стању да га учини постојаним на исламу.
4. Подстицај да се учестало ова дова упућује. Тиме следимо Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.
5. Устрајност на исламу је највећа благодат према којој роб треба стремити и на којој Господару треба захваљивати.

(3142)

(291) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ الْإِيْمَانَ لِيَخْلُقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ الثَّوْبُ الْخَلْقُ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيْمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ». [صحيح] - [رواه الحاكم والطبراني]

(291) – Преноси Абдуллах бин ‘Амр бин Ас, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казао: „Заиста се иман (веровање) троши у вашим прсима као што се троши одећа, па молите Аллага да обнови веровање у вашим срцима.” [صحيح] - [رواه الحاكم والطبراني]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас у овом хадису обавештава да се веровање троши и слаби у верниковом срцу као што ће се, на пример, нова одећа похабати услед њеног ношења. Веровање слаби у срцу због клонулости у ибадетима (обредословљима), чињења греха и због потањања у страсти. Услед тога, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас усмерава да молимо Узвишеног Аллага да обнови наше веровање тако што ћемо се придржавати онога што је обавезно и тако што ћемо Га много спомињати и од Њега опроста тражити.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај да се од Аллага тражи да нас учини постојаним и да обнови веровање у нашим срцима.
2. Веровање се састоји од речи, дела и уверења; повећава се покорношћу Узвишеном Аллагу, а смањује се чињењем греха.

(65020)

(292) - عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «ذَا قَطَعَمَ الْإِيْمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِيْنًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُوْلًا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(292) – Од Аббаса бин Абдул-Мутталиба, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је чуо Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је рекао: „Онај ко буде задовољан да му је Аллах Господар, ислам вера и Мухаммед Посланик, осетиће сласт веровања.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам казује да ће истински верник наћи смиреност, радост, задовољство и сласт близине са Аллахом ако је задовољан са троје:

1. задовољан је Аллахом као његовим господаром, а то значи да му прса буду широка у прихватању свега што му Аллах, као његов Господар, прописује и одређује, попут опскрбе и разних стања у којима се нађе у животу, тако да у срцу не осети нимало нелагодности према Аллаховој одредби, и не тражи другог господара мимо Аллаха.

2. задовољан је исламом као вером, а то значи да му прса буду широка за све прихватање свих исламских пропса, и да не тражи било какву веру мимо ислама.

3. задовољан је Мухаммедом, нека је Аллахов благослов и мир на њега, као послаником. То значи да му прса буду широка спрам свега што нам је доставио Посланик, и да буде задовољан тиме, без сумње или двоумљења. Тај верник следи само посланичку упућу.

Benefits from the Hadith:

1. Веровање има своју сласт коју срце може осетити као што се храна и пиће могу осетити укусом.

2. Тело може окусити сласт хране и пића само када је здраво. Исти случај је и са срцем. Када је срце чисто од забрањених страсти, тада оно осећа сласт веровања, а када буде погођено болестима тада га не може осетити. Штавише, тада се оно може осећати пријатним уз оно у чему му је пропаст.
3. Када човек воли нешто и задовољан је тиме, то му лако иде. Радоваће се томе у сваком смислу и то ће му заокупирати срце. Исти такав је и верник у чије срце продре веровање, њему тада покорност његовом Господару постаје лагана, у њој проналази ужитак и не представља му потешкоћу да је обавља.
4. Ибнул-Кајјим је рекао: „Овај хадис нас упућује на важност задовољства Аллаховим господарством и божанственошћу, те задовољства нашим Послаником и важност покорности њему и важност задовољства исламом као вером.“

(65116)

(293) – عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(293) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Роб је најближи своме Господару док је на сеџди (спустити чело на тло приликом молитве), па упућујте што више." [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам у овом хадису појашњава да је човек најближи своме Господару у тренутку када чини сеџду услед тога што најчаснији део свога тела ставља на земљу, понизно и скрушено се покуравајући Узвишеном Аллаху.

Поред тога, Посланик нас упућује да што више упућујемо дову док смо на сеџди. На тај начин човек исказује скрушеност Узвишеном, речју и делом.

Benefits from the Hadith:

1. Покорност Аллаху човека приближава Њему Узвишеном.
2. Похвално је што више упућивати дову на сеџди, јер је то једна од ситуација када се дова прима.

(5382)

(294) – عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(294) – Од Енеса, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, најчешће Аллаху упућивао следећу дову: "Аллахумме раббена атина фид-дунја хасенетен ве фил-ахирети хасенетен ве кина 'азабен-нар. (Аллаху, Господару наш, подари нам добро на овом и добро на оном свету, те нас сачувај ватре у Паклу).“ [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, често је Аллаху упућивао садржајне дове. Једна од њих је: "Аллахумме раббена атина фид-дунја хасенетен ве фил-ахирети хасенетен ве кина 'азабен-нар. (Аллаху, Господару наш, подари нам добро на овом и добро на оном свету, те нас сачувај ватре у Паклу).“ Ова дова, наиме, обухвата добро овога света што укључује халал и обилату опскрбу, честиту супругу, дете које уноси радост, смирај, корисно знање, добро дело и тако даље. Поред тога, овде тражимо и добро онога света што подразумева сигурност од казне у гробу, на Судњем дану и у Паклу; те и стицање задовољства Узвишеног, остварење вечног ужитка и близину са Милостивим Господаром.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је упућивати Аллаху садржајне дове, следећи у томе Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега.
2. Најпотпуније је да човек од Аллаха тражи и овосветска и оносветска добра.

(295) - عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَلَا أُنبئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى. قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى». [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

(295) – Ебу Дерда, Аллах био задовољан њиме, преноси: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао: ‘Хоћете ли да вас обавестим о вашим најбољим делима која су најодабранија код вашег Владара, која вас уздижу на највише степене, која су вам боља од удељивања злата и сребра, и која су боља од сукоба с непријатељем у којем бисте их ви убијали а и они вас?’ ‘Свакако!’, одговорише они. Он рече: ‘Зикруллах - спомињање Узвишеног Аллаха.’“ [صحيح] - [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

Explanation:

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је упитао своје асхабе: .

Да ли желите да вас подучим вашим најбољим делима, која су најчаснија, најбоља и најчишћа код Узвишеног Аллаха, вашег Владара? /

Која ће вас довести до највишег степена у Рају?

Која су вам боља од удељивања злата и сребра?

И која су вам боља од тога да у борби сретнете невернике, па их убијате, а и они вас?

Асхаби одговорише: "Да, желимо да нас томе подучиш."

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рече: То је спомињање Узвишеног Аллаха у сваком периоду и стању.

Benefits from the Hadith:

1. Устрајност у зикру, тајно и јавно, једно је од најбољих и најкориснијих добрих дела.
2. Сва дела прописана су да би се успоставило спомињање Аллаха Узвишеног, Који је рекао: "И намаз обављај како би Ме се сећао." С друге стране, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао: "Таваф око Кабе, ход између Саффе и Мерве, те бацање каменчића на џемретима, прописани су ради спомињања Узвишеног Аллаха." (Ебу Давуд и Тирмизи).
3. Ел-'Изз б. Абдус-Селам је рекао: "Овај хадис указује да награда није условљена количином труда у ибадетима, већ Узвишени Аллах може наградити за мало дела више него за много дела. Дакле, награда зависи од тога колико је неко дело вредно."
4. Ел-Мунави је рекао у делу ел-Фејдул-Кадир: "Овај хадис се односи на то да је зикр најбоље дело онима којима се Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обраћао у датом моменту. Да је Посланик обраћао храбром ратнику који доноси корист исламу у борби, било би му речено: џихад. Исто тако, да је овај говор упућен богатом човеку од чијег иметка имају користи сиромаси, било би му речено: садака (милостиња). Да је упућен ономе ко може обавити хаџ, рекло би му се да је хаџ најбољи. Да је упућен ономе ко има родитеље, рекло би му се да им чини добротинство, те да је то најбоље дело. На овај начин се постиже сагласност међу различитим предајама."
5. Најпотпунији зикр је онај који се изговара језиком уз присуство срца, затим онај који се одвија само у срцу,

попут размишљања, па тек онда онај који се обавља само језиком. За сваки од ових облика зикра припремљена је награда, ако Бог да.

6. Практиковање зикрова који се тичу различитих ситуација, као што су јутарњи и вечерњи зикрови, те они који се изговарају приликом уласка у џамију, кућу, улазак у тоалет и излазак из њега; то муслимана чини од оних који често спомињу и величају Узвишеног Аллаха.

(3575)

(296) – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَىٰ إِلَىٰ فِرَاشِهِ كَلَّمَ لَيْلَةَ جَمَعَ كَفِّيهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ}، وَ{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ}، وَ{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}، ثُمَّ يَمَسُّحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَىٰ رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. [صحيح] - [رواه البخاري]

(296) – Аиша, Аллах био задовољан њоме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, сваку ноћ, када би легао у постељу, сакупио руке и проучио, пљуцкајући у њих: Кул хувеллаху ехад, Кул е'узу би Рабби-л-фелек и Кул е'узу би Рабби-н-нас, а онда би рукама потрао по своме телу, почевши од главе и лица, па све докле би могао допрети. То је чинио три пута. [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Од упуте Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, било је да, када крене на спавање, сакупи и подигне руке, као што ради онај ко од Аллаха тражи нешто, потом би лагано пљуцнуо у њих и проучио три суре: Ел-Ихлас, Ел-Фелек и Ен-Нас. Након тога, потрао би са њима тело колико је био у стању, почевши од главе, лица и горњег дела тела. Три пута би то урадио.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је пре спавања проучити у сакупљене шаке суре Ел-Ихлас, ел-Фелек и Ен-Нас, пљуцнути у њих и потрати са њима тело колико је човек у могућности.

(65060)

(297) - عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوؤُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوؤُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ» قَالَ: «وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مُوقِنًا بِهَا، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمَسِّيَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ». [صحيح] - [رواه البخاري]

(297) – Од Шеддада бин Евса, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Сејјидул истигфар је да кажеш: ‘Аллахумме Енте Рабби, ла илахе илла Енте, халактени, ве ене ‘абдуке, ве ене ‘ала ‘ахдике ве ва’дике местета’ту, е’узу бике мин шерри ма сана’ту, ебу’у леке би ни’метике ‘алејје, ве ебу’у леке би зенби, фагфир ли фе иннеху ла јагфиру-з-зунубе илла Енте. (Аллаху мој, Ти си мој Господар, нема истинског бога осим Тебе, Ти си ме створио и ја сам Твој роб, испуњавам завет Теби и радим на заслуживању Твог обећања колико могу, Теби се утичем од зла које сам урадио, признајем Твоје благодати према мени, и Теби признајем свој грех, па ми опрости, јер грехе не опрашта нико осим Тебе!)““ Посланик је затим додао: "Ко каже овај истигфар (дову) ујутро, чврсто верујући у његове речи, те умре тог дана пре него омркне, он је од становника Раја, а ко га каже у току ноћи чврсто убеђен у те речи и умре пре него сване па и он је од становника Раја.“ [صحيح] - [رواه البخاري]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам појашњава да тражење опроста има неколико облика, а највреднији је: "Аллахумме Енте Рабби, ла илахе илла Енте, халактени, ве ене ‘абдуке, ве ене ‘ала ‘ахдике ве ва’дике местета’ту, е’узу бике мин шерри ма сана’ту, ебу’у леке би

ни'метике 'алејје, ве ебу'у леке би зенби, фагфир ли фе иннеху ла јагфиру-з-зунубе илла Енте. (Аллаху мој, Ти си мој Господар, нема истинског бога осим Тебе, Ти си ме створио и ја сам Твој роб, испуњавам завет дат Теби и радим на заслуживању Твог обећања колико могу, Теби се утичем од зла које сам урадио, признајем Твоје благодати према мени, и Теби признајем свој грех, па ми опрости, јер грехе не опрашта нико осим Тебе!)“ Човек овде, пре свега, признаје да само Аллаху припада тевхид и да је Он његов Створитељ и Бог, те да у томе Он нема никаквог саучесника. Уз то роб читује да се заветовао да ће веровати у Аллаха и да ће Му бити покоран сходно својим могућностима. Ово је потребно нагласити јер човек колико год да чини ибадете, никада неће моћи потпуно испунити све што Узвишени од њега захтева, нити ће Му се моћи савршено захвалити. Према томе, човек прибегава Аллаху и тражи уточиште код Њега од зла којег он сам чини. Поврх тога, роб признаје да све благодати потичу од Узвишеног, а себе кори ради греха и непослуха којег чини. Након овога, човек тражи од свога Господара, путем Његове милости и благодарности, да му опрости грехе и да га сачува његових последица. Посланик нас потом обавештава да овај облик тражења опроста спада у јутарње и вечерње зикрове. Ко проучи овај истигфар на почетку дана, од изласка Сунца па док Сунце не буде на зениту, чврсто верујући и познавајући његова значења, па умре, биће један од становника Раја. А ко га проучи током ноћи, од заласка Сунца до зоре, па умре пре него осване, биће од становника Раја.

Benefits from the Hadith:

1. Постоје различити облици истигфара и неки су бољи од других.
2. Човек треба настојати да од Аллаха тражи опрост на овај начин, јер је ово сејјидул истигфар (првак истигфара - најбољи облик тражења опроста).

(298) - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: خَرَجْنَا فِي لَيْلَةٍ مَطِيرَةٍ وَظُلْمَةٍ شَدِيدَةٍ، نَطْلُبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ يُصَلِّي لَنَا، قَالَ: فَأَذْرَكْتُهُ، فَقَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قَالَ: «قُلْ»، فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، قَالَ: «قُلْ»، فَقُلْتُ: مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} وَالْمُعَوَّذَتَيْنِ حِينَ تُنْسِي وَتُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ».

[صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

(298) – Од Абдуллаха бин Хубејба, Аллах био задовољан њим, се преноси да је рекао: "Изашли смо једне кишовите и мрачне ноћи тражити Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да нам клања, па кад га сустигох он ми рече: 'Реци', а ја не рекох ништа. Поново ми рече: 'Реци.' А ја опет не рекох ништа. Опет ми рече: 'Реци.' Ја тада рекох: 'О Аллахов Посланиче, а шта да кажем?' Рече: 'Реци: Кул хуваллаху ехад, и му'авизетејни по три пута када омркнеш и када осванеш, заштитиће те од свега.'" [صحيح] - [رواه أبو داود والترمذي والنسائي]

Explanation:

Узорити асхаб, Абдуллах ибн Хубејб, нам казује да је изашао једне мрачне и кишовите ноћи заједно са неколико асхаба. Тражили су Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, како би клањали за њим. Када су га пронашли, Посланик је Абдуллаху рекао: "Реци!" То јесте, учи! Но, Абдуллах му ништа није проучио. Посланик му понови исто, а Абдуллах ће затим: "Шта да учим, Аллахов посланиче?" Посланик му рече: "Проучи: Кул хуваллаху ехад, и му'авизетејни када омркнеш и када осванеш по три пута, заштитиће те од свега лошег и неваљалог."

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је учити суре ел-Ихлас, ел-Фелек и ен-Нас ујутро и навече. То човеку пружа заштиту од сваког зла.
2. Вредност учења сура ел-Ихлас, ел-Фелек и ен-Нас.

(6082)

(299) – عن سَمُرَةَ بن جندبٍ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ».

[صحيح] - [رواه مسلم]

(299) – Од Семура бин Цундуба, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Најдражи говор Аллаху је садржан у четири речи, без обзира којом од њих започео: Субханаллах (Слављен нека је Аллах), елхамдулиллах (Хвала Аллаху), ла илахе иллаллах (нема истинског бога осим Аллага), и Аллаху екбер (Аллах је највећи).”

[صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам скреће пажњу у овом хадису да најдражи говор Узвишеном Аллаху чине четири речи:

Субханаллах, са њом се Аллах велича и узвисује изнад сваке мањкавости.

Елхамдулиллах, са њом се Аллаху потврђују сва својства савршенства уз исказивање љубави и величања према Њему.

Ла илахе иллаллах, што значи: нема истинског божанства које заслужује да се обожава мимо Аллага.

Аллаху екбер, што значи: Аллах ја највећи, највеличанственији и најузвишенији од свега другог.

Вредност и награда изговарања ових речи се постиже без обзира којим редоследом се училе.

Benefits from the Hadith:

1. Шеријат олакшава тако што није битно којим редоследом се започињу споменуте речи.

(5475)

(300) – عن أبي أيوب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مَرَارٍ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وُلْدِ إِسْمَاعِيلَ». [صحيح] - [متفق عليه]

(300) – Од Ебу Ејџуба, Аллах био задовољан њим, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко изговори: ‘Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике леху, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве 'ала кулли шеј'ин кадир’, десет пута имаће награду као да је ослободио четири роба од Исмаилових потомака.“ [متفق عليه] - [صحيح]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава какву ће награду имати онај ко изговори: „Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике леху, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве 'ала кулли шеј'ин кадир.“ Овај зикр означава да нема истинског бога мимо Аллаха, и да је Он јединствен у свему, да нема судруга, да само Њему припада потпуна власт и да само Он заслужује похвалу која се треба исказивати уз љубав и величање, те да је Он у стању све учинити, ништа га не може савладати. Ко овај величанствени зикр проучи у једном дану четири пута имаће награду попут онога ко је ослободио четири роба од Исмаилових

потوماка. У хадису су посебно назначени Исмаилови потомци будући да су они часнији од других људи.

Benefits from the Hadith:

1. Вредност овог зикра назире се у томе што се у њему наводи да је Аллах једини достојан обожавања и да само Њему припада власт, похвала и потпуна моћ.
2. Ову награду ће имати онај ко овај зикр изговори одједанпут или у различитим временским размацама.

(5517)

(301) – عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ».

[صحيح] - [متفق عليه]

(301) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Две речи су лаке на језику, тешке на ваги и драге Милостивом. 'Субханаллахи ве бихамдихи, Субханаллахил-'азим.'” (Узвишен је Аллах и Њему припада хвала; Узвишен је Аллах, Моћни) [صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нам говори у овом хадису о две речи које човек може изговарати без потешкоће и у свакој прилици, да је величанствена награда за њих тешка на ваги, те и да су оне драге Милостивом.

„Субханаллахи ве бихамдихи, Субханаллахил-'азим” (Узвишен је Аллах и Њему припада хвала; Узвишен је Аллах, Моћни).

Дакле, посебна вредност се крије у овим речима услед тога што се са њима узвисује Аллах изнад свих мањкавости и тога што Га описујемо свим својствима савршенства.

Benefits from the Hadith:

1. Највећи зикр је онај у коме се обједињује узвисивање Аллаха изнад мањкавости и описивање својствима савршенства.
2. Огромна је Аллахова милост према Његовим робовима. Он ће дати изразито велику награду и за мало дело.

(5507)

(302) - عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». [صحيح] - [متفق عليه]

(302) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Ко каже у току једног дана сто пута: ‘Субханаллахи ве би хамдихи’ (Слављен нека је Аллах и Њему припада сва хвала), опроштени су му сви греси, па макар их било као морске пене.“
[صحيح] - [متفق عليه]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да онај ко у једном дану стотину пута изговори: „Субханаллахи ве би хамдихи“, биће му опроштени греси које је починио, макар их било много попут морске пене која се појави када се море заталаса својим валовима.

Benefits from the Hadith:

1. Ова награда следује оном ко овај зикр изговори одједном или у различитим временским размацама.
2. Чињење тесбиха (изговарање речи: субханаллах) означава да исказујемо да је Узвишени Аллах чист од сваког недостатка, а исказивање захвале означава да Аллага описујемо свим својствима савршенства уз љубав и величање.
3. У хадису се мисли на опраштање малих греха, а за велике је неопходно посебно покајање.

(5516)

(303) - عن أبي مالك الأشعري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «الظُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَانِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايَعُ نَفْسَهُ فَمَعَتْهَا أَوْ مَوْبِقَهَا». [صحيح] - [رواه مسلم]

(303) – Од Ебу Малика ел-Еш'арија, Аллах био задовољан њиме, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Чистоћа је пола веровања (имана); речи 'елхамдулиллах' испуњавају вагу добрих дела, а речи 'субханаллахи вел-хамдулиллах' испуњавају простор између небеса и Земље. Молитва (намаз) је нур (светлост), садака је доказ, стрпљење је сјај а Кур'ан је доказ за тебе или против тебе. Сви људи некуд поране и тргују својом душом, па је ослободе или упропасте.” [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да се вањска чистоћа састоји од абдеста (обредно прање пред молитву), гусула (шеријатско купање) и да је она услов за молитву. Изговарање речи: 'елхамдулиллах' испуњавају вагу добрих дела, а те речи значе похвалу Узвишеном и потврђивање апсолутног савршенства. Те речи ће на Судњем дану испунити тас ваге добрих дела. Изговарање: 'субханаллах вел-елхамдулиллах', значи да је Аллах изнад свих недостатака и да Њему припадају својства апсолутног савршенства која одговарају Његовој величанствености уз нашу љубав према Њему и величање. Те речи испуњавају простор између небеса и Земље. „Молитва је светлост”, значи да молитва доприноси светлу у срцу човека, његовом лицу, те и у његовом загробном животу као и приликом проживљења. „Садака (милостиња) је доказ" искреног веровања човека и његовог разликовања од лицемера који се устручава да

удељује, јер не потврђује њену вредност и награду. „Стрпљење је الضياء - врела светлост.” Пре свега, стрпљење представља суздржавање од жаљења и незадовољства. Оно је врела светлост јер греје и пржи попут сунчеве, будући да је стрпљење тешко и да изискује борбу са самим собом и одагнавање прохтева. Стрпљив човек ће светлети са упутом и непрестано ће бити на правом путу. Стрпљење обухвата: устрајност на чињењу добрих дела, устрајност на клоњењу од лоших дела, и устрајност на трпљењу недаћа кроз које човек пролази на овом свету. „Кур'ан је доказ за тебе”, ако га човек учи и поступа по њему; „или против тебе”, ако га човек занемари па га не учи или не ради по њему. Након тога, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, обавестио нас је да сви људи некуд поране, будећи се из сна и излазећи из својих кућа, као и да сви нечему теже и у складу с тим поступају. Неки од њих су иду правим путем, путем покорности Узвишеном Аллаху, те се тиме ослобађају од Ватре; а неки скрећу на странпутицу упуштајући се у грехе, те тиме себе упропаштавају јер ће завршити у Паклу.

Benefits from the Hadith:

1. Постоје две врсте чистоће:
2. 1. вањска која се постиже абдестом и гусулом,
3. 2. унутрашња која се постиже монотеизмом, чистим исправним веровањем и чињењем добрих дела.
4. Важност устрајног обављања молитве која представља светло за роба на овоме и на ономе свету.
5. Садака (милостиња) је доказ искреног веровања.
6. Важност поступања по Кур'ану и веровања у њега како би био доказ за нас, а не против нас.

7. Уколико душу не запослиш добрим делима, она ће тебе запослити лошим.
8. Сваки човек неминовно ради за нешто: или ће се ослободити казне чињењем добрих дела или ће се упропастити гресима.
9. Стрпљење захтева подношење потешкоћа и наду за наградом, а то није лако.

(65004)

(304) – عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «لَأَنْ أَقُولَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتِ عَلَيْهِ الشَّمْسُ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(304) – Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Да кажем: ‘субханаллах, елхамдулиллах, ла илахе иллаллах, Аллаху екбер’, драже ми је од свега што Сунце обасјава.“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да је спомињање Аллаха путем ових величанствених израза боље од целог дуњалука (овог света) и свега што је на њему.

"Субханаллах"- изражавање да је Узвишени Аллах чист од свих недостатака.

"Елхамдулиллах"- исказивање похвале Аллаху тако што потврђујемо да Му припадају сва својства савршенства, уз љубав и величање.

"Ла илахе иллаллах"- нема истинског бога мимо Аллаха.

"Аллаху екбер" - Аллах је већи и величанственији од било чега.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицај на спомињање Аллаха. То је драже Посланику од свега што Сунце обасјава.
2. Подстицај на учестало чињење зикра (величање Аллаха) будући да се у томе налази велика вредност и награда.
3. Овосветски ужици су незнатни и пролазни.

(6211)

(305) - عن جابر رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ». [حسن] - [رواه الترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه]

(305) – Џабир, нека је Аллах задовољан њиме, преноси да је чуо Аллаховог Посланика, мир и благослов на њега, како каже: „Најбољи зикр је: 'Нема божанства осим Аллаха,' а најбоља дова је: 'Хвала Аллаху.'“ [حسن] - [رواه الترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه]

Explanation:

Посланик, мир и благослов на њега, нас обавештава да је најбољи зикр: „Ла илахе илла Аллах“ (Нема божанства осим Аллаха), што значи да нико није достојан обожавања осим Аллаха. Такође, најбоља дова је „Елхамдулилах“ (Хвала Аллаху), што представља признање да је Узвишени Аллах Тај Који дарује благодати и Који је апсолутно савршен.

Benefits from the Hadith:

1. Подстицање на често спомињање Аллаха кроз речи монотеизма, и упућивање дова речима захвале 'Елхамдулилах'.

(3567)

(306) – عن خَوْلَةَ بِنْتِ حَكِيمِ السُّلَمِيَّةِ قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(306) – Хавла битн Хаким ес-Сулемијје је рекла: "Чула сам да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: 'Ономе ко одседне на неком месту и изговори ове речи: 'Утичем се помоћу Аллахових савршених речи од зла свега што је створио!' (Е'узу би келиматиллахит-таммати мин шерри ма халек) неће му на том месту ништа наудити.'" [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик је указао свом уммету како да траже уточиште код Аллаха од сваког зла којег се човек прибојава када се нађе на неком месту, свеједно било то на путовању или на месту боравка. Наиме, у хадису се наводи да се тражи уточиште Аллаховим речима које садрже потпуну вредност, берићет и корист и које су чисте од било какве мане и недостатка. Са њима се тражи уточиште код Аллаха од зла сваког створења и тако ће човек бити сигуран на било ком месту се налазио.

Benefits from the Hadith:

1. Тражење уточишта је ибадет који се испољава тако што се дозива Узвишени Аллах Његовим лепим именима и савршеним својствима.
2. Дозвољено је тражити уточиште Аллаховим говором будући да је он једно од Његових својстава, за разлику од тражења уточишта од било којег створења што представља ширк (многобоштво).
3. Вредност и берићет ове дове.
4. Потребно је заштитити се зикровима од разноликих зала.
5. Неисправно је тражити уточиште од некога мимо Аллаха, попут ђавола, врачара и разних превараната.
6. Прописано је ову дову изговорити када се човек нађе и у месту свог боравка, а и на путовању.

(5932)

(307) – عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ أَوْ عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(307) – Преноси се од Ебу Хумејда, или Ебу Усејда, да је рекао: "Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао: "Када неко од вас жели да уђе у џамију нека каже: ‘Аллахуммефтах ли ебвабе рахметик’ (Аллаху, отвори ми врата Своје милости), а када жели да изађе нека каже: ‘Аллахумме инни ес'елуке мин фадлик’ (Аллаху, подари ми од Своје благодати).“ [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упућује свој уммет на дову коју треба изговарати приликом уласка у џамију: "Аллаху, отвори ми врата Своје милости!“ Дакле, отвори ми путеве и начине како да стекнем Твоју милост. А приликом изласка из џамије, Посланик нас је подучио да говоримо: "Аллаху, подари ми од Своје благодати!“ Подари ми, наиме, Твоје благодати и увећај ми халал опскрбу.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је ову дову изговарати приликом уласка у џамију и приликом изласка из ње.
2. Која је мудрост спомена милости приликом уласка и благодати приликом изласка? Када човек улази у џамију, закупиран је оним што га приближава Аллаху и Његовом Рају па је због тога потребно споменути милост. С друге стране, када излази потребно је да трага за Аллаховим благодатима и опскрбом на Земљи.

3. Ове зикрове човек изговара када жели да уђе у џамију и
изађе из џамије, а не када је већ ушао или изашао.

(65092)

(308) – عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا
دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ، وَلَا عَشَاءَ،
وَإِذَا دَخَلَ، فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ
طَعَامِهِ، قَالَ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعَشَاءَ». [صحيح] - [رواه مسلم]

(308) – Од Џабира бин Абдуллаха, Аллах био задовољан њима, се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: "Када човек спомене Узвишеног Аллаха приликом уласка у кућу и приликом јела, сотона својим друговима каже: 'Нема вам ноћас конака и вечере', а ако уђе не спомињући Узвишеног Аллаха при уласку, ђаво каже: 'Пронашли сте коначиште.' Када при јелу не спомене Аллахово име, ђаво каже: 'Пронашли сте коначиште и вечеру.'" [صحيح] - [رواه مسلم]

Explanation:

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, наређује нам да споменемо име Узвишеног приликом уласка у кућу и пре обедовања. Ако проучимо бисмилу у тим приликама ђаво ће рећи својим помоћницима: "Ви немате удела у ноћењу и обедовању у овој кући чији је власник споменуо Узвишеног Аллаха." Ако пак човек не спомене Аллаха приликом уласка у кућу и пре јела, ђаво ће своје другове обавестити да могу преноћити и обедовати у тој кући.

Benefits from the Hadith:

1. Похвално је споменути Аллахово име приликом уласка у кућу и на почетку обедовања. У противном, ђаво ће ноћити у кући и јести храну укућана ако се не спомене Његово име.
2. Ђаво обазриво посматра човека у свим његовим делима и поступцима. У тренутку када човек исказе немарност, ђаво ту прилику користи.
3. Спомињање Узвишеног Аллаха тера ђавола.
4. Сваки ђаво има своје следбенике и присталице који се радују његовом говору и следе његове наредбе.

(3037)

Table of Contents

Увод	1
Дела се вреднују према намерама и сваком човеку припада само оно што је намеравао	2
Онај ко уведе у нашу веру оно што није од ње, то му се одбија.....	3
Ислам је да сведочиш да нема истинског бога који заслужује да се обожава осим Аллаха и да је Мухаммед Аллахов посланик; да обављаш молитву, дајеш зекат, постиш месец рамазан и да обавиш хаџ (ходочашће у Меки), ако будеш у могућности	5
Ислам је изграђен на пет темеља	10
Заиста је Аллахово право код људи да Га обожавају и да Му ништа не придружују, а право људи код Аллаха јесте да Он не казни онога ко Му ништа не придружује.' Рекао сам: 'Аллахов Посланиче, да ли да обрадујем народ том радосном вешћу?	12
Нема ни једног роба који искрено из срца сведочи да нема истинског бога мимо Аллаха и да је Мухаммед Његов Посланик, а да га Узвишени неће забранити џехеннемској ватри.....	14
'Ко каже: 'Ла илахе иллаллах'- да нема истинског бога мимо Аллаха и узневерује у све друго, његов иметак и живот су заштићени (свети), а обрачун ће са њим свести Узвишени Аллах.'	16
Ко умре не чинећи ширк Аллаху, ући ће у Рај; а ко умре чинећи Му ширк, ући ће у Пакао."	17
Ко умре чинећи Аллаху ширк, ући ће у Пакао	19
„Заиста ћеш доћи међу народ који су следбеници Књиге. Када дођеш међу њих, позови их да посведоче да нема божанства осим Аллаха и да је Мухаммед Аллахов Посланик	20
Најпречи људи да се за њих заговарам на Судњем дану биће они који кажу: 'Нема божанства осим Аллаха,' искрено из свог срца или душе.'“	22
Иман (веровање) се састоји из седамдесет и неколико делова, или шездесет и неколико делова. Највећи део имана јесте говор: 'Ла илахе иллаллах - Нема истинског Бога осим Аллаха', а најмањи његов део јесте уклањање сметње са пута	23

Упитао сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: "Који је грех највећи?", а он је одговорио: "Да сматраш Аллаху некога равним, а Он те је створио	25
Ја сам Себи довољан и не треба Ми друг. Ко учини неко дело у Моје име и у име неког другог, Ја ћу га препустити том другом.....	26
„Сви ће из мога уммета ући у Џеннет (Рај) осим оних који то одбију.....	27
'Не претерујте у мом хваљењу као што су хришћани претерали у хваљењу (Исуса) сина Мерјеминог. Ја сам само Његов роб, па реците: 'Аллахов роб и посланик.'"	29
Нико од вас неће бити потпуне вере све док му не будем дражи од родитеља, детета и свих људи."	30
„Не питајте ме у вези с оним што вам не говорим! Народе који су били пре вас упропастило је њихово прекомерно запиткивање и разилажење с веровесницима	31
Преносите и доставите од мене, па макар и један ајет, и нема сметње да приповедате од Израелићана, а ко на мене намерно слаже, нека себи припреми место у Ватри."	34
„Доћи ће време када ће некоме човеку бити достављен хадис од мене, а он ће бити наслоњен на свој лежају па ће казати: 'Између нас је Аллахова Књига	35
Нека је Аллахово проклетство на јевреје и хришћане. Градили су богомоље на гробовима њихових веровесника.....	37
„Боже, немој учинити мој гроб идолом	38
„Не правите од својих кућа гробове, и не чините мој гроб местом празновања. Упућујте благослове (салавате) на мене, јер ваши благослови (салавати) стижу до мене где год да сте."	39
Ти људи, када би међу њима био неки добар човек па умро, на његовом гробу би изградили богомољу.....	41
'Ја сам, заиста, чист пред Аллахом да од вас имам присног пријатеља, јер ме је Аллах узео за присног пријатеља, као што је и Ибрахима узео за присног пријатеља	43
Желиш ли да те задужим оним чиме је мене Аллахов Посланик задужио? Сруши сваки кип и поравнај сваки гроб на који наиђеш!"	45

Сујеверје је ширк, сујеверје је ширк, сујеверје је ширк“, три пута. Затим је Ибн Мес'уд казао: "Свакога од нас то задеси, али Узвишени Аллах то одагнава од човека када се човек ослони на Њега.“	46
Није од нас онај ко сам ради дела проистекла из сујеверја или неког задужи да за њега то уради, онај ко прориче и онај коме се прориче, онај ко прави сихр (црна магија) и онај коме се прави.....	47
Нема 'адве (натприродне заразе), ни сујеверја, а фе'л (оптимизам) ми се свиђа.“ Неко упита: "А шта је то фе'л?“ "Лепа реч“, одговори Посланик	49
Знате ли шта вам ваш Господар каже?“ „Аллах и Његов Посланик најбоље знају." – одговорише. Он каже: „Међу робовима Мојим има оних који су осванули као верници и као неверници.....	51
Ко стави хамајлију починио је ширк.“	53
„Заиста су рукје (у којима има многобоштва), записи (амајлије) и тивеле (нешто што су људи радили мислећи да то омиљава жену њеном мужу и мужа његовој жени) ширк (многобоштво).“	54
Ко оде гатару и пита га о нечему, неће му бити примљен намаз четрдесет дана.“	56
"Ко се закуне нечим осим Аллахом, заиста је починио неверство или многобоштво.“	57
Аллаха ми, ако Аллах да, ја се заиста нећу заклети, а да се, кад видим да је нешто друго боље од ње, нећу искупити за своју заклетву и урадити оно што је боље.“	59
Немојте говорити: 'Шта Аллах хоће и тај и тај.' Реците уместо тога: 'Шта Аллах хоће, а затим тај и тај.'“	61
Највише чега се бојим за вас јесте мали ширк.“ "Шта је то мали ширк?“, присутни упиташе. "Претварање!.....	62
Не седите на гробовима и не клањајте према њима!“	63
„Анђели не улазе у кућу у којој се налази пас или слика.“	64
Анђели неће бити са људима са којима се налази пас или звоно.“	66
„Шејтан дође човеку и запиткује га: 'Ко је створио ово, а ко је створио оно?' Све док га не упита: 'А ко је створио твога Господара?' Па, када се то деси, нека затражи уточиште код Аллаха и нека престане размишљати о томе.“	67
'Ко узнемирава мог евлију (штићеника) - Ја сам му објавио рат! Најдраже чиме Ми се Мој роб може приближити јесу обавезне ствари које сам му прописао....	68

Опоручујем вам да се бојите Узвишеног Аллаха, те да будете покорни и послушни онима који вас представљају па макар над вама власт имао абесински роб. Онај ко поживи од вас, видеће многа разилажења. Држите се мога суннета и суннета праведних и упућених халифа	71
Ко изађе из покорности и напусти џем'ат (заједницу муслимана) па умре, његова смрт је паганска.....	73
„Нема ниједног роба коме је Аллах дао да буде претпостављени некоме па их буде варао, а да му Аллах неће, када умре, забранити улазак у Рај.“	75
Вама ће владати намесници који ће чинити добро и зло. Онај ко буде чинио добро, спасиће се казне као и онај ко буде негирао зло, али проблем је у ономе ко буде задовољан злом и у ко буде владаре следдио.....	76
Присвајаће се туђе ствари у будућности (од стране владара) и биће ствари које ћете осуђивати.“ "Аллахов Посланиче, шта нам наређујеш?", упиташе асхаби. "Извршавајте обавезу коју имате и тражите од Аллаха право које вам припада“, одговори им Посланик.....	78
Сви сте ви пастири, и сваки пастир биће одговоран за своје стадо	80
„Аллаху, ко преузме одговорност над неким питањима мога уммета, па му отежа, отежај и Ти њему! А онај ко преузме одговорност над неким питањима мога уммета, па им олакша, олакшај и Ти њему!“	81
„Ова вера је искрен однос	82
Када приметиш оне који се поводе за смутњом, знај да је Аллах упозорио на њих па их се причувај	85
'Ко од вас види нешто неваљало, нека то промени и уклони руком, а ако не могне руком, онда језиком, а ако не могне ни језиком, онда срцем, а то је најслабији вид имана.'”	88
Онај који се придржава Аллахових граница и онај који их нарушава су попут људи који плове једном лађом. Једни се налазе на палуби, а други у доњем делу лађе	90
Ко позива у добро имаће награду оних који га чине, а то њихову награду неће умањити	92
Ко укаже на неко добро имаће награду као да га је учинио.....	93
, јер, тако ми Аллаха, да будеш узрок да Аллах упути једног човека боље ти је од црвених камила.“	95

„Ко опонаша неки народ, он је од њих.”	97
„Човек је вере свога пријатеља; зато пазите са ким се дружите!“	99
'Ова вера ће сигурно досећи докле сежу ноћ и дан. Узвишени Аллах неће изоставити ниједну кућу у селима и градовима а да у њу неће ући ова вера	100
Тако ми Онога у Чијој Руци је моја душа, нема ниједног јевреја ни хришћанина овог уммета који за мене чује, а не поверује у оно са чиме сам дошао - а да неће бити становник Пакла.“	101
Људи, чувајте се претеривања у вери. Заиста је оне пре вас уништило претеривање у вери.“	103
„Пропали су они који претерују“	104
јевреји су они на које је Узвишени Аллах срдит, а хришћани су у заблуди.“	105
„Аллах је одредио судбину сваког живог бића педесет хиљада година	106
„Причао нам је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, а он је искрени и поверљиви: 'Заиста, стварање човека бива у утроби његове мајке четрдесет дана	107
„Рај је ближи некоме од вас него каиш на његовој сандали, а исто тако и Пакао.“	109
Ракао је окружен прохтевима, а Рај је окружен потешкоћама.“	110
„Када је Узвишени Аллах створио Рај послао је Џибрила (анђела Габријела)	111
„Ова ваша овосветска ватра је седамдесети део цехеннемске ватре	113
Аллах ће узети Земљу и смотаће небеса Својом десном руком, а потом ће казати: 'Ја сам Владар, где су земаљски владари?'“	114
они који ће добити најтежу казну на Судњем дану јесу они који праве ликове сличне Аллаховим створењима.'	115
Тако ми Онога у Чијој руци је моја душа, ускоро ће се међу вама спустити син Марије као праведан владар. Сломиће крст, убиће свињу и укинуће џизју. Тада ће иметка бити у изобиљу тако да га нико неће штети прихватити као садаку (милостињу).“	116
Реци: 'нема истинског бога мимо Аллага', речи са којима ћу се заузимати за тебе на Судњем дану	118
„Мој Хавд (врело) се простире онолико колико се пређе за месец дана хода. Његова вода је беља од млека, а мирис угоднији од миска	119

„Смрт ће бити доведена у лику црно-белог овна.....	121
„Када бисте се ви на Аллаха истински ослањали, Он би вам давао опскрбу као што птицама даје. Оне освану гладне, а омркну сите.”	123
Нека онај ко јаше поселама онога који иде, онај који иде онога ко седи и нека мања скупина поселама већу.“	124
О Моји робови, Ја Сам Себи насиље забранио, а забранио Сам га и међу вама, па немојте га међусобно чинити	126
Чувајте се неправде! Заиста ће неправда бити тмина на Судњем дану. Чувајте се шкртости! Заиста је шкртост уништила оне пре вас	130
Узвишени Аллах даје времена неправеднику, али када га ухвати неће му моћи измаћи.....	131
Аллах је прописао и одредио добра и лоша дела, а затим је то објаснио: ко одлучи да уради добро дело, па га не уради, Аллах ће му уписати код Себе потпуно добро дело, а ко, пак, одлучи да учини добро дело, па га и учини, Аллах ће му записати десет добрих дела, и награда му може бити седам стотина пута већа, па и више од седам стотина пута. Ко пак, одлучи да учини лоше дело, па га не учини, Аллах ће му записати потпуно добро дело. А ако одлучи да учини лоше дело, па га и учини, Аллах ће му записати једно лоше дело.”	133
Ко буде чинио добро у исламу, неће бити кажњен за оно у џахилијету; а ко буде чинио зло у исламу биће одговоран и за оно што је радио у џахилијету и за оно што је радио у исламу.”	135
Оно чему нас позиваш је добро, али кад би нас обавестио да се за оно што смо урадили можемо откупити!	136
Примио си ислам са добрим делима која си претходно урадио.”, одговори му Посланик	137
„Аллах неће учинити неправду вернику по питању добрих дела, даће му награду и на овом и на оном свету	138
О сине Адамов, све док Ме будеш дозивао и молио, Ја ћу ти опраштати оно што си учинио и то Мени није тешко. О сине Адамов, када би твоји греси достигли небеске границе, а ти затим затражио од Мене опрост, Ја бих ти опростио!	139
Када роб учини неки грех и каже: ‘Аллаху мој, опрости ми мој грех	142
Нема ниједног роба који учини грех, а затим узме абдест, клања намаз, и затражи опрост од Аллаха, а да му Он неће опростити	144

„Узвишени Аллах пружа Своју руку ноћу како би се покајао онај ко је грешио дању, а пружа Своју руку дању како би се покајао онај ко чине грехе ноћу, и тако све док не изађе Сунце са запада.“	145
Наш Узвишени Господар спушта се сваке ноћи на земаљско небо када остане задња трећина ноћи	147
'Халал је јасан и харам је јасан	148
„Немојте вређати моје асхабе! Да неко од вас удели злата тежине брда Ухуд, не би достигао вредност прегршти хране коју они уделе, па ни вредност пола прегршти.“	150
О дечаче, подучићу те овим речима: Чувај Аллага, па ће и Аллах тебе чувати. Чувај Аллага па ћеш Га увек пред собом наћи (тј. поступај како Аллах жели па кад Га нешто замолиш, Он ће ти удовољити). Када молиш, моли Аллага. Када помоћ тражиш, тражи је од Аллага.....	151
реци ми нешто о исламу, о чему после тебе више никога нећу морати питати?" Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му рече: "Реци: 'Верујем у Аллага', а затим устрај у томе.“	153
Верници у својој међусобној љубави, милости и саосећању су попут једног тела; када се један орган разболи, са њим се солидарише остатак тела, кроз несаницу и температуру.“	154
'Ко се на леп начин абдести, његови греси ће изаћи из његовог тела, па чак и испод његових ноктију.'	155
Када вршите физиолошку потребу, немојте се окретати према кибли (у правцу Кабе) лицем ни леђима, окрените се према истоку или западу.“	156
Нека нико од вас не држи свој полни орган десном руком док мокри, нека се након обављене физиолошке потребе не чисти десном руком и нека не дува у посуду.“	157
Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, купао једним са'ом до пет муддова воде, а узимао је абдест једним муддом	158
Аллах не прима намаз никоме ко нема абдест, све док га не узме.“	160
да је неки човек узимао абдест па није опрао на свом стопалу колико је површина нокта. Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, га је посматрао па му је рекао: "Врати се и улепшај (употпуни) свој абдест“, па је поновио абдест, а затим клањао	161
'Тешко ли се петама од ватре! Употпуните абдест!'“	163

Аллахов Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је узимао абдест за сваки намаз.....	164
Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, узимао је абдест перући делове тела једанпут само.“.....	165
да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, узимао абдест перући делове тела два пута	166
Видео сам Веровесника, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да се абдести на овакав начин, а затим каже: ‘Ко се буде абдестио на овакав начин, а затим клања два реката, не размишљајући у њима о нечему другом, опростиће му се претходни греси	167
Када неко од вас абдести нека убази воду у нос, а онда нека је, изапирући, избаци, а онај ко се чисти након физиолошке потребе нека то чини непаран број пута.....	170
Ова двојица се кажњавају, али не због нечега великог. Један се кажњава због тога што није водио рачуна о мокраћи, а други због оговарања	171
Када би Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, хтео да уђе у тоалет рекао би: ‘Аллахумме инни е’узу бике минел-хубуси вел-хабаис’ (Аллаху, утичем Ти се од мушких и женских ђавола).“.....	173
да је Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би излазио из тоалета, говорио: „Гуфранек“.....	174
„Мисвак је средство за чишћење уста и задобијање задовољства Господара.“ .	175
„Када би се Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, пробудио ноћу, чистио би своја уста мисваком.“.....	176
Сваки муслиман би се требао окупати једном у седам дана тако да опере главу и цело тело.“.....	177
Пет ствари је од фитре (урођене природе): обрезавање, бријање стидних длачица, скраћивање бркова, резање ноктију и чупање длака испод пазуха.“ ..	178
Често ми је излазила предејакулацијска текућина, а ја сам се стидео да о томе упитам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па сам рекао Ел-Микдаду бин Ел-Есведу да га о томе упита. Посланик му је одговорио : ‘Нека опере свој сполни орган и нека узме абдест.’.....	179
да, када би се год Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, купао због сполног сношаја (џунуплука), опрао би прво руке, а онда би узео абдест како га узимаше за намаз, затим се окупао.....	181

‘Било ти је довољно овако’, па је дотакао својим длановима земљу једанпут, те је левом руком потрао по десној, а затим вањске делове шака и на крају је потрао лице.“	182
Остави их! Обуо сам их на чистоћу	184
то је крварење из капилара. Наиме, изостављај намаз онолико дана (у месецу) колико ти је обично трајала раније менструација, а онда се окупај и клањај!“ ..	186
Ако неко од вас осети нешто у стомаку па не буде сигуран да ли је пустио ветар или није, нека не напушта намаз све док не чује звук или док не осети мирис.“	187
„Када пас лоче из посуде неког од вас, нека је опере седам пута	188
Када муезин изговори: ‘Аллаху екбер, Аллаху екбер’ (Аллах је највећи, Аллах је највећи), па неко од вас каже: ‘Аллаху екбер, Аллаху екбер	190
Када чујете муезина да учи езан говорите оно што он говори, затим донесите салават на мене.....	192
Ко каже када чује муезина следеће речи: 'Ешхеду ен ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике леху, ве енне Мухаммеден 'абдуху ве ресулуху, радиту биллахи раббен ве би Мухаммедин ресулен ве бил ислами динен' - (Сведочим да нема истинског бога мимо Аллаха, јединог Који нема саучесника и да је Мухаммед Његов роб и Посланик. Задовољан сам Аллахом као Господаром, Мухаммедом као Послаником и Исламом као вером), биће му опроштени греси.“	194
Да ли ти чујеш езан?’Након што му је потврдно одговорио, Посланик му рече: ‘Онда се одазови.’“	195
Шта мислите, када би пред вратима некога од вас била река у којој би се пет пута дневно купао, да ли би на њему остало имало прљавштине?	196
о делу које је Аллаху најдраже. Он ми је казао: ‘Намаз обављен у за њега предвиђено време.’ ‘Које после тога?’, затим сам упитао. ‘Добročинство према родитељима’, одговори он. ‘А које после?’, упитах. ‘Борба на Аллаховом путу’ .	197
Нема ни једног муслимана којем наступи прописана молитва па у потпуности узме абдест и обави молитву скрушено, а да му то неће бити откуп за грехе које је претходно починио, уколико не уради велики грех. Цели живот ће му тако бити (ако тако буде радио).“	199
„Пет дневних намаза, џума до џуме, и од једног рамазана до другог рамазана, бришу грехе који су између њих, ако се избегавају велики греси.“	200
Наређујте деци да обављају молитву када буду имали седам година, а са десет их већ ударите. Осим тога, растављајте децу у постељи (мушко од женског).“	201

Узвишени Аллах је рекао: ‘Поделио сам намаз између Себе и Мога роба на два дела, а Мом робу припада оно што затражи	203
Уговор између нас и њих је намаз. Онај ко га остави, учинио је куфр (неверство).“	205
Између човека и многобоштва (ширка) и неверства је остављање намаза.“	206
‘О Билале, успостави намаз и одмори нас њиме!’“	207
‘Аллаху, удаљи грешке од мене далеко као што си удаљио исток од запада!	208
се преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, дизао руке спрам својих рамена када би отпочињао намаз	209
Нема молитве онај ко не проучи суру ел-Фатиха.“	211
Тако ми Онога у Чијој је руци моја душа, ја најсличније Веровеснику обављам намаз међу вама. Такав је стварно био његов намаз све док се није растао с овим светом.“	212
Наређено ми је да сеџду обављам на седам делова тела	214
„Господар је Своме робу најближи у последњем делу ноћи	215
Заиста ћете ви видети нашег Господара као што видите овај Месец; нимало се нећете намучити у Његовом виђењу.....	217
„Ко клања сабах и икиндију намаз (тзв. бердејн) ући ће у Џеннет.“	218
„Ко обави сабах-намаз, он је у Аллаховој заштити и окриљу	219
Ко изостави икиндију-намаз, дела ће му пропасти.“	220
Ко заборави да обави намаз, нека га клања онда када се сети. Нема му никаквог другог искупа осим тог	221
Нема тежег намаза лицемерима од сабаха и јације, а кад би знали шта је у њима, долазили би да обаве та два намаза, па макар пузећи	222
Када би се Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, подигао са руку'а рекао би: ‘Семи' Аллаху лимен хамидех	224
да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговарао између две сеџде следећу дову: "Господару, опрости ми! Господару, опрости ми!“	225
да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговарао између две сеџде: "Аллаху, опрости ми, смилуј ми се, учини ме здравим, упути и опскрби ме!“	226

‘Када клањате, исправите саффове и нека неко од вас буде имам (предводник). Када донесе текбир, и ви га донесите	227
Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, ме је подучио, а рука ми је била међу његовим рукама, тешеххеду као што би ме подучавао и кур'анским сурама	232
Аллахумме инни е'узу бике мин 'азаби-л-кабри ве мин 'азабин-нари ве мин фитнети-л-махја ве-л-мемати ве мин фитнети-л-месихи-д-деџали	235
‘Чини често сеџду Аллаху, јер ти Аллах за сваку сеџду повећа један степен и избрише један од твојих греха.’ Рекао је	237
Нема молитве у присуству хране, нити у случају када човек има нагон да обави физиолошку потребу.“	238
То је ђаво који се зове Хинзеб, када га осетиш проучи е'узу“ (затражи од Узвишеног Аллаха утичиште од ђавола) и пљуцни три пута на леву страну	239
Најгори је онај који краде од намаза.“ Ебу Хурејре упита: "Како краде од намаза?" "Када непотпуно обавља руку' и сеџду“, одговори Посланик	240
Зар се не боји неко од вас када подигне главу пре имама, да му је Аллах не претвори у главу магарца, или да његов изглед не учини да личи на магарца?!“	241
„Када неко од вас посумња у току намаза и не зна колико је клањао, три или четири реката, нека одагна сумњу и поступи сходно ономе у шта је уверен, потом нека учини две сеџде пре него што преда селам.....	243
Најбољи дан у којем је Сунце изашло, јесте петак.....	245
„Ко петком узме гусул (обредно купање) и потом крене у џамију у првом јутарњем сату, рачуна му се награда као да је жртвовао камилу.....	247
Аллаху, Ти си Селам (чист од сваке мањкавости) и Ти дајеш селам (тј. чуваш створења од зла и мањкавости), благодаран си Ти, Поседоватељу величине и племенитости.....	249
Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, би учио овај зикр после сваког прописаног намаза.“	250
да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, изговарао после сваког прописаног намаза следеће.....	252
„Ко на крају сваког намаза проучи ‘субханаллах’ 33 пута, ‘елхамдулиллах’ 33 пута, ‘Аллаху екбер’ 33 пута, а то је укупно 99, и каже употпуњавајући стотину: ‘Ла	

илахе иллаллаху вахдеху ла шерике лех, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве ала кулли шеј 'ин кадир' - Нема истинског Бога који заслужује да се обожава осим Аллаха, Јединог, Он нема судруга, Њему припада власт и Њему припада хвала, и Он је свемоћан – опроштени су му греси, па макар их било колико је морске пене.“	254
„Онога ко проучи ајетул-курси након сваког обавезног намаза, од уласка у Рај дијели само смрт.“	255
Запамтио сам да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, клањао десет реката	257
„Између свака два езана је намаз, између свака два езана је намаз“, а потом је код трећег пута казао: „За онога ко тако жели.“	258
Када неко од вас уђе у џамију, нека клања два реката пре него седне.“	259
Када кажеш некоме док имам држи хутбу: 'Ћути и слушај хутбу!', беспотребно је проговорио.“	260
'Клањај стојећи. Ако не можеш, онда седећи, а ако не, онда лежећи на боку!'“	261
Намаз у овој мојој џамији је бољи хиљаду пута од намаза на другом месту изузев Светог храма (у Меки).“	262
Ко изгради џамију ради Аллаха, Аллах ће њему саградити кућу у Рају.“	263
„Давање милостиње неће умањити иметак. Узвишени Аллах ће човеку који прашта само повећати понос и углед, те се нико неће понизити због Аллаха, да га Он неће уздићи.“	264
Узвишени Аллах је рекао: 'Сине Адамов, удељуј, па ћу и ја теби удељивати.' ...	265
Када човек потроши иметак на своју породицу, надајући се награди, то ће му се рачунати као милостиња.“	266
„Када човек умре, прекидају му се дела, осим три: трајне садаке коју је дао, корисног знања којег је оставио или доброг детета које дови за њега.“	267
'О људи! Ширите селам, делите храну сиротињи, помажите и пазите родбину и Аллаху се молите кад свет спава – па ћете ући у Рај сигурни и спашени.'“	269
„Ко одгоди рок за враћање дуга ономе ко није у стању да га врати или му дуг опрости, Узвишени Аллах ће га поставити у хлад Свога Арша (престола) на Судњем дану. Тога дана неће бити другог хлада осим Његовог.“	270
„Нека се Бог смиљује човеку који је великодушан када продаје, када купује и када наплаћује дуг.“	271

Некакав човек је позајмљивао људима, а своме слуги је говорио: ‘Када дођеш код сиромаша, не тражи од њега (опрости му), не би ли и нама Алах опростио.’	272
„Заиста постоје људи који на непрописан начин користе јавни иметак. Биће кажњени ватром у Паклу на Судњем дану.”	273
„Ко испости рамазан верујући у Аллаха и надајући се Његовој награди, биће му опроштени греси које је претходно учинио.”	274
„Ко проведе Лејлетул-кадр (ноћ Кадра) бдијећи на ноћној молитви, верујући у Аллаха и надајући се Његовој награди, биће му опроштени греси које је претходно урадио.”	275
Ко обави хаџ, и не буде непристојне и ружне речи говорио и не буде кршио Аллахове прописе, вратит ће се без греха као на дан када га је мајка родила.”	276
Нема дана у којима је добро дело Аллаху драже од ових дана“, тј. у првих десет дана месеца зул-хиџета	277
„Узвишени Алах опростио је мојим следбеницима оно што у себи помисле, само не ако то ураде или изговоре.”	278
„Алах не гледа у ваше изгледе нити у ваше иметке већ гледа у ваша срца и дела.”	279
Алах је љубоморан, а и верник је. Аллахова љубомора бива онда када верник чини оно што му је Он Узвишени забранио.”	280
Чувајте се седам погубних греха!	281
‘Хоћете ли да вас обавестим о највећим гресима?’	283
Велики греси су: приписивање друга Аллаху, непослушност родитељима, бесправно убиство и лажна заклетва.”	285
Прво за шта ће људи бити питани на Судњем дану односи се на крв.”	286
Ко убије онога ко је склопио договор са муслиманима, неће осетити ни мирис Раја, а његов се мирис, заиста, осећа на удаљености од четрдесет година.”	287
„Неће ући у Џеннет (Рај) онај ко прекида родбинске везе.”	288
„Ко жели да има обилну опскрбу и да му се продужи живот, нека одржава родбинске везе.”	289
„Не одржава родбинске везе онај ко само узврати на посету својој родбини, већ је прави одржавалац родбинских веза онај који наставља одржавати везу са родбином која њега заборави или одбаци.”	290

„Знате ли шта је то гибет?” Рекоше: „Аллах и Његов Посланик најбоље знају." Он рече: „Да споменеш свога брата по ономе што презире.....	291
„Све што опија је алкохол, и све што опија је харам (забрањено). Ко умре, а устрајавао је у пијењу вина, неће га пити на Ахирету (у Рају).“.....	292
да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, проклео онога ко даје и узима мито приликом доношења пресуде	294
Чувајте се сумњичења, заиста је то најлажнији говор	295
„У Џеннет неће ући онај који преноси туђи говор (како би људе завађао).“	297
Свим мојим следбеницима ће бити опроштено, само не онима који грехе јавно чине	298
Људи, Аллах је од вас одстранио паганску охолост и хвалисање прецима	299
„Најгори човек код Аллаха је заједљиви свадљивац.“	301
„Ако се сукобе два муслимана са сабљама и убица и убијени ће у Ватру	302
Није од нас онај ко на нас подигне оружје.“	303
„Немојте вређати умрле, они су се, заиста, сусрели са делима која су радили.“	304
„Није дозвољено никоме да избегава свога брата више од три дана. Сретну се, па се обојица један од другог окрену, а најбољи од њих је онај који први назове селам.“	305
„Ко ми гарантује да ће чувати оно што је између његових вилица и оно што је између његових ногу, ја му гарантујем Рај.“	306
Жена не путује на удаљеност од два дана, ако уз њу није муж или махрем.....	308
Нисам оставио веће искушење за мушкарце од жена.“	311
‘О омладино, ко је од вас у стању да се ожени нека то уради; а ко то није у стању нека пости, јер му је пост заштита.’	312
Дуњалук (овај свет) је сладан и зелен. Узвишени Аллах вас је створио на њему да види како ћете радити. Према томе, чувајте се дуњалука и чувајте се жена.....	313
Нема брака без дозволе старатеља.“	314
Најпречи услови које морате испоштовати су они којима сте дозволили стидна места.“	316
„Дуњалук (овај свет) је украс, а најбољи део тог украса је добра супруга.“	317

„Упитао сам Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о изненадном погледу па ми је наредио да склоним поглед“	318
„Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, заклао је два црно-бела рогата овна својом руком и притом проучио бисмилу и текбир, ставивши ногу на њихов бок.“	319
Не облачите свилу и брокат, не пијте из златног и сребреног посуђа и не једите из њихових посуда; То је за њих на овом свету, а вама на будућем.“	321
„Перо је подигнуто од тројице: спавача док се не пробуди, детета док не постане пунолетно и безумника док му се разум не врати.“	322
пренеси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, забранио ел-казе' (бријање једног дела главе).....	324
Скраћујте бркове и пуштајте браду!“	324
Нека мушкарац не гледа у стидни део тела другог мушкарца, а нека ни жена не гледа стидни део тела друге жене.....	325
Најбољи од вас су они који су најлепших карактерних особина.“	327
Верник са лепим карактерним особинама достиже степене онога ко стално пости и молитву обавља	328
„Верници са најпотпунијим иманом су они који су најлепшег морала, а најбољи од вас су они који се најбоље опходе према женама.“	329
да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, упитан: „Шта ће људе највише увести у Рај?“ ‘Богобојазност и лепо понашање	330
Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, имао је најлепше карактерне особине.“	331
Његов морал је био Кур'ан.“; узврати му она	332
„Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, се свиђало да приоритет даје десној страни приликом обувања своје обуће, чешљања, чишћења и у свим ситуацијама.“	333
'Узвишени Аллах је прописао добротворство и леп поступак у свему.....	335
„Заиста су праведни код Аллаха на минберима (узвишеним местима) од светлости; поред десне руке Милостивог, а обје су Његове руке деснице	336
„Не сме се наносити штета, нити на нанесену штету штетом узвраћати. Ко буде другоме наносио штету, Аллах ће њему нанети штету; а ко другоме буде отежавао, Аллах ће њему отежати.“	337

Пример доброг друга и лошег друга је као пример продавца мириса и онога који дува у ковачки мех.....	339
Немој се срдити.....	340
„Није јак онај који побеђује људе својом снагом у рвању, већ је јак онај који контролише себе у љутњи.“	341
„Код кога се нађу следеће четири особине тај је прави лицемер, а код кога се нађе нека од ових особина онда тај има особине лицемера, и такав ће остати све док не остави ту особину: када му се нешто повери он изневери, када говори лаже, када обећа не испуни, и када се расправља бестидно се расправља.“	342
„Верник не вређа, нити проклиње, није вулгаран нити простак.“	344
Стид је, заиста, део веровања	345
Када неко од вас заволи свога брата, нека му каже да га воли.“	346
„Свако добро дело је садака (милостиња).“	347
„Сваког дана човек је дужан поделити садаку	348
Неће се покренути човекова стопала на Судњем дану све док не буде упитан о четири ствари: о свом животу – у чему га је провео, о свом знању – да ли је радио по њему, о свом иметку – како га је стекао и у шта га је потрошио и о свом телу, како га је користио.“	350
Ко се буде старао о удовицама и сиромашнима, биће попут борца на Аллаховом путу, и биће попут онога који ноћу клања, а дању пости.“	351
„Ко верује у Аллаха и Судњи дан нека говори што је добро, или нека ћути	352
„Немој потцењивати ниједно добро дело, па макар да ведрога лица сретнеш свога брата.“	353
„Будите искрени, заиста, искреност води ка добротинству, и заиста, добротинство води ка Џеннету	355
„Онај ко нема милости према људима, Аллах неће имати милости ни према њему.“	356
Свемилосни ће се смиловати милостивима. Смилујте се онима који су на Земљи, смиловаће вам се Онај Који је на небесима.“	357
Муслиман је онај од чијих руку и језика су мирни други муслимани, а мухаџир је онај који напусти све оно што је Аллах забранио.“	358

Муслиман је дужан према своме брату муслиману пет ствари: одговорити му на селам, обићи га када се разболи, испратити му џеназу, одазвати се на позив и, када кихне, рећи му 'јерхамукеллах' “ (Алах ти се смиловао)	360
Нећете ући у Рај све док не будете веровали, а нећете веровати све док се не будете волели. Желите ли да вас упутим на нешто, ако га будете чинили, волећете се међусобно? Називајте селам једни другима!“	361
да је неки човек упитао Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, о томе који је ислам најбољи. "Храни гладне и називај селам ономе кога познајеш и ономе кога не познајеш“, одговори му Посланик	362
Зар не бисте желели да вас упутим на дело ради којег Аллах брише грехе и подиже ступњеве?“	364
Јак верник је бољи и дражи Аллаху од слабог верника, а у обојници је добро	366
„Џибрил ми није престајао опоручивати да се добро опходим према комшији све док нисам помислио да ће га учинити једним од наследника.“	368
„Ко заштити част свог брата муслимана, Аллах ће му на Судњем дану заштитити лице од ватре у Паклу.“	369
„Нико од вас неће бити прави верник све док не буде желео своме брату оно што жели самоме себи.“	370
„У чему год се нађе благост, она то украси и улепша, а у чему год се нађе грубост, она то поквари.“	371
„Заиста је вера лагана, без тегаба. Ко год у вери наваљује с додацима, вера га савлада. Зато се држите умерености (средине), а ако неко од вас не буде у стању неки посао обавити у потпуности, нека се труди колико може	372
Олакшавајте, а не отежавајте; обвеселујте, а немојте растеривати!“	374
да су једном приликом били са Омером па је он казао: "Забрањено нам је цепидлачење.“	375
Када неко од вас једе, нека једе десном руком; а када пије, нека и то ради десном руком. Заиста, шејтан (ђаво) једе и пије левом.“	376
Дечаче, спомени Аллаха, једи десном руком својом и једи оно што је испред тебе	377
Узвишени Аллах воли када Његов роб нешто поједе па Му се на томе захвали и када нешто попије па Му се на томе захвали.“	378

преноси да је неки човек јео код Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, левом руком. Посланик му рече: "Једи десном руком!" Човек одговори: "Не могу" - а само га је охолост спречила да то учини. Посланик му рече: "И не могао!"	379
„Ко након јела каже: ‘Нека је хваљен Узвишени Аллах који ме је овим нахранио, и дао ми опскрбу без моје снаге и моћи’, биће му опроштени претходни греси.“	380
Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би кихнуо, стављао би руку или одећу на своја уста и стишао би глас	381
„Аллах воли да се примењују Његове олакшице, као што воли да се примењују обавезе”	382
„Коме Аллах жели добро, искуша га.”	383
Неће верника погодити болест, недаћа, брига, туга, слабост или бол, чак ни трн на који се убоде, а да му Узвишени Аллах за то неће опростити грехе.“	384
„Верника и верницу не престају погађати разне недаће у њима самима, или њиховој деци и иметку, све док им се не избришу сви њихови греси, тако да се сусретну са Узвишеним Аллахом без иједног греха.“	385
Чудан ли је пример верника! Свако стање у којем се нађе је добро за њега, а то није случај ни са ким другим осим са верником.....	386
„Када се роб разболи или путује биће му уписано као да је радио оно што је чинио док је био здрав и код куће.“	388
Пожурите са чињењем добрих дела пре појаве смутњи које ће бити попут најмрачнијих ноћних тмина!	389
‘Коме Аллах жели добро, подучи га вери.....	390
„Не учите знање како бисте се надметали са учењацима, нити да бисте се расправљали са незналицама	392
Најбољи од вас су они који науче Кур'ан и њему друге подучавају.”	393
када би проучили десет ајета пред Послаником, не би прелазили даље све док не спознају значења тих десет ајета и док их не примене у пракси.....	394
Ко проучи харф (слово) из Аллахове књиге имаће награду, а награда се умногостручава десет пута.....	395
„Рећи ће се учачу Кур'ана на Судњем дану: ‘Учи и пењи се, учи лепо и разговетно, као што си и на дуњалуку учио, јер уистину је твоје место код последњег ајета којег проучиш’.”	396

„Зар не бисте волели да, када се вратите кући, затекнете три крупне камиле? .	397
Понављајте овај Кур'ан! Тако ми Онога у Чијој је руци Мухаммедова душа, он се губи из памћења брже од незавезане камиле.”	398
Не претварајте своје куће у гробља! Заиста шејтан (сотона) бежи из куће у којој се учи сура ел-Бекаре.“	399
Ебул-Мунзире, знаш ли ти који је ајет из Аллахове Књиге највеличанственији?“ Ја рекох: „Аллаху ла илахе илла хувел-хајјул-кајјум...(Ајетул-курсијј).“ Он ме потапша по прсима и рече: „Пријатно и срећно ти било знање, Ебул-Мунзире.”	400
Ко навече проучи последња два ајета суре ел-Бекаре, биће му довољна (за ту ноћ).“	401
„Дова је ибадет (вид обожавања Аллаха)	402
да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, спомињао и величао Аллаха у сваком стању	403
„Код Аллаха нема ништа вредније од дове.”	404
да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, често упућивао дову: „О ти који преокрећеш срца, учврсти моје срце на Твојој вери!“	405
„Заиста се иман (веровање) троши у вашим прсима као што се троши одећа, па молите Аллаха да обнови веровање у вашим срцима.”	407
„Онај ко буде задовољан да му је Аллах Господар, ислам вера и Мухаммед Посланик, осетиће сласт веровања.“	408
„Роб је најближи своме Господару док је на сеџди (спустити чело на тло приликом молитве), па упућујте што више	410
да је Аллахов посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, најчешће Аллаху упућивао следећу дову: "Аллахумме раббена атина фид-дунја хасенетен ве фил-ахирети хасенетен ве кина 'азабен-нар. (Аллаху, Господару наш, подари нам добро на овом и добро на оном свету, те нас сачувај ватре у Паклу).“	411
‘Хоћете ли да вас обавестим о вашим најбољим делима која су најодабранија код вашег Владара, која вас уздижу на највише степене	412
да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, сваку ноћ, када би легао у постељу, сакупио руке и проучио, пљуцкајући у њих: Кул хувеллаху ехад, Кул е'узу би Рабби-л-фелек и Кул е'узу би Рабби-н-нас.....	414
Сејјидул истигфар	416

‘Реци: Кул хуваллаху ехад, и му’авизетејни по три пута када омркнеш и када осванеш, заштитиће те од свега.’“	418
„Најдражи говор Аллаху је садржан у четири речи, без обзира којом од њих започео: Субханаллах (Слављен нека је Аллах), елхамдулиллах (Хвала Аллаху), ла илахе иллаллах (нема истинског бога осим Аллага), и Аллаху екбер (Аллах је највећи).“	419
„Ко изговори: ‘Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике леху, лехул-мулку ве лехул-хамду ве хуве ‘ала кулли шеј’ин кадир’, десет пута.....	420
„Две речи су лаке на језику, тешке на ваги и драге Милостивом.....	421
„Ко каже у току једног дана сто пута: ‘Субханаллахи ве би хамдихи’ (Слављен нека је Аллах и Њему припада сва хвала), опроштени су му сви греси, па макар их било као морске пене.“	422
„Чистоћа је пола веровања (имана); речи ‘елхамдулиллах’ испуњавају вагу добрих дела, а речи ‘субханаллахи вел-хамдулиллах’ испуњавају простор између небеса и Земље.....	424
Да кажем: ‘субханаллах, елхамдулиллах, ла илахе иллаллах, Аллаху екбер’, драже ми је од свега што Сунце обасјава.“	426
„Најбољи зикр је: ‘Нема божанства осим Аллага,’ а најбоља дова је: ‘Хвала Аллаху.’“	427
‘Ономе ко одседне на неком месту и изговори ове речи: ‘Утичем се помоћу Аллахових савршених речи од зла свега што је створио!’ (Е’узу би келиматиллахит-таммати мин шерри ма халек) неће му на том месту ништа наудити.’.....	428
Када неко од вас жели да уђе у џамију нека каже: ‘Аллахуммефтах ли еббабе рахметик’ (Аллаху, отвори ми врата Своје милости), а када жели да изађе нека каже: ‘Аллахумме инни ес’елуке мин фадлик’ (Аллаху, подари ми од Своје благодати).“	430
Када човек спомене Узвишеног Аллага приликом уласка у кућу и приликом јела, сотона својим друговима каже: ‘Нема вам ноћас конака и вечере.....	431

Сажетак

Хадиси (изреке) Аллаховог Посланика представљају други извор шеријата. Узвишени је рекао: „Он не говори по хиру своје - то је само Објава која му се обзнањује.“ [Ен-Неџм, 3-4]

Сажетак енциклопедије посланичких хадиса обухвата одабране језгровите хадисе којих је муслиман потребан у погледу његове вере и дуњалука, уз сажети коментар. Осим тога, то подразумева појашњење значења хадиса и истицање одређених користи из њих што је преведено на светске језике како би суннет Аллаховог посланика био доступан целом човечанству и како би сви од њега имали користи.

Sr380